6320

63 5
Ф-23

241

2011

2002

ԿՐԹԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ
ԳՈՆԱԹԱՆՑԻ
„A R A X"
Uniunea Cult. Armeană
CONSTANȚA
.....192_
Nr.....

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

BB 2002

63.5
Ք-23
2223

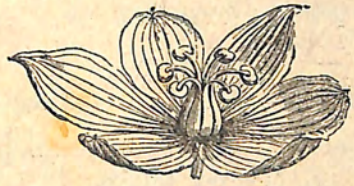
ՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

Soc. Culturală a Tinerimei Armeane
ARAX
CONSTANȚA

ԳՐԵԱՑ

Հ. ՄԱՆՈՒԷԼ Վ. ՓԱՋՈՒՆԻ

Ի ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ-ՈՒԽՏԻՆ

ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՍԻ

1899

16817

ՊԵՏ. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՊՐՈՖ. ՍՊԻՒՐԻԴՈՆԻ ԱՆՎԱՆ
ՀԱՅԿ. ՍՍՀ ՍԻՄՖՈՊՈԼԻ
ՀՄ. Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ
ՀԱՅԿ. ՍՍՀ ԳԻՏ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՀԱՅԿ. ՍՍՀ
3964
417

Ouvrages d'Ecrivains Arméniens
ARAX
CONSTANȚA

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Թէպէտ 1889ին հրատարակած Երկրագործութեան դրքին մէջ խօսած եմք ընդեղինաց և կանաչեղինաց վրայ, որք յետ արմտեաց կարևորք են ի տնտնդ մարդկան, բայց ըստ խնդրանաց ոմանց ուզեցինք նաև առանձինն խօսել, աւելի ընդարձակ և մանրամասն տեղեկութեամբք, և կը հրատարակեմք Պատուիզպաևոդիւն անուամբ:

Եւ ինչպէս ընդեղինք և կանաչեղինք օգտակար են և հարկաւոր մարդկան, այսպէս և զանազան պտուղներն զորս երկիրս կը բուսցնէ աստուածադիր օրինօք, մարդոյս քմացն ախորժելի և դիւրամարս ընելու համար կերած մսեղէն և ընդեղէն կերակուրներէ: Անոր համար կը փափաքիմք այս գրքուկէն ետքը հրատարակել առանձին գրքոյկ մը, Մշակոդիւն պտղատու ծառոց կամ Պտղաբաևոդիւն անուամբ: Եւ յուսամք թէ այս երկու գրքուկներն ալ հաճելի և ընդունելի կ'ըլլան ազգին, ուրում վիճակեալ է Աբելեցի բարերեր և ջրարբի երկիրը,

յարմար ի մշակութիւն ընդեղինաց և պղատուս ծառոց։ Այլ աւա՛ղ որ հիմայ Հայաստանի մէջ երեսի վրայ թողուած է ասոնց մշակութիւնն՝ այլևայլ պատճառաց համար, որոց վրայ խօսելն աւելորդ կը համարիմք։

Եւ որպէս զի մեր աշխատութիւնը դիւրամատոյց ընենք մեր ազգին և առանձինն թրքահայոց, ուզեցինք դնել գործոյս մէջ գաղղիական և իտալական անուանց հետ նաև թրքերէն անունները դժուարին անուանց և ամէն բուսոց և ծառոց առջև՝ որոց վրայ պիտի խօսիմք առանձինն Պարտիզպանութեան և Պղտաբանութեան մէջ։

Այսուհետև գործոյս առած եմք եւրոպացի ընտիր մատենագիրները, որք այս նիւթոց վրայ խօսած են, և առանձինն Տամարոյ իտալացւոյն և Բրեւանս գաղղիացւոյն գրուածները։

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ՊԱՐՏԻԶԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄՇԱԿՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ԴԻՐՔ, ՀՈՂ ԵՒ ՋՈՒՐ

1. Դիրք. — Բանջարեղինաց պարտէզը պէտք չէ ըլլալ տան մօտ, վասն զի աղբին հոտը կրնայ վնասակար ըլլալ։ Զգուշանալու է պարտիզին դիրքը հիւսիսային, հիւսիսային արևելեան կամ հիւսիսային արևմտեան կողմ ընելէն։ Հարաւային կողմն աղէկ է կանխահաս բանջարեղինաց համար, կամ այն բանջարեղինաց զորս բունի կ՚ուզեմք հասցնել. իսկ առհասարակ ուրիշ բանջարեղինաց համար հարաւային կողմն չատ յարմար չերևիր, ոբովհետև չարաչար տաքութեամբ գետնին թացութիւնը կ՚երթայ, որ կարևոր է կանաչեղինաց համար։

2. Հող. — Պարտիզի հողը պիտի ըլլայ պարարտ և քիչ մը զառ ի վայր, և ջրոյ մօտ, որով կարենայ ոռոգիլ. անոր համար պիտի ունենայ կորիներ՝ անձրևային և ոռոգիչ ջրերը վազցնելու համար։

3. Անյարմար է պարտիզի այն հողն՝ որոյ մշակելի երեսը խոր չէ, այն հողն՝ որ կարծր է և չոր, կավեալ ըստ մեծի մասին կաւէ և կրէ։ Յարմարագոյն հողն է կա-

կուղ և զով հողը, որ խոնաւութիւնը կը պահէ իր մէջ, առանց չափազանց թացութեան: Պէտք չէ երբեք անձրեւէ եռքը երկիրը փորել, վասն զի կը կարծրանայ հողը:

4. Ջուր. — Ջուրը կենսական կարեւորութիւն ունի պարտիզի համար, առանց ջրոյ անկարելի է մշակել կանաչեղէնները կամ բանջարեղէնները: Անոր համար պէտք է նայիլ որ պարտէզը ջրոյ հոսանքի մը մօտ ըլլայ, կամ գետնին տակ առատ ջուր ըլլայ, որ ջրհորի մը ձեռքով կարենայ դիւրաւ մատակարարիլ:

Այն վազուկ ջրերը յարմար են ոռոգելու, որ քիչ հանային նիւթեր բովանդակեն: Բայց կրնամք ջուրը լաւցնել, դնելով քանի մը օր արեւու տակ մեծամեծ ընդունարաններու մէջ, կամ արուեստաւոր լաւցնել՝ խառնելով հետը աղբաջուր:

5. Պարտէզը պէտք է ոռոգել առաւօտը՝ գարնան և աշնան ժամանակ, իսկ ամառն արեւուն մտնելու ժամանակ կամ եռքը: Եւ ոռոգել առատապէս երբ օդը չոր է:

Կրնամք զանց առնել ոռոգելը՝ երբ վախ կայ որ փոթորիկ պիտի ելնէ, կամ երբ երկինքն ամպամած է: Գարնան և աշնան ժամանակ աւելի ուշադրութիւն պէտք է ընել օդոյ փոփոխութեանց՝ պարտէզն ոռոգելու համար, քան թէ ամառը, վասն զի ամառուան ժամանակ հողն աւելի չոր կ'ըլլայ:

Յանած հունտերը՝ որ սովորաբար թեթեւ և հարաւային կողմ պատսպարեալ հողերու մէջ կ'ըլլան, ամէն օր կարօտ են ոռոգելու, որպէս զի աճին և չվատուժանան:

Ոռոգելու լաւ կերպն այն է, որ անձրեւի նման մանր կաթիլներով իյնայ հողին երեսը, որպէս զի հողը կարենայ ծծել: Կորիներով ոռոգելը կ'ըլլայ այն պարտէզներուն մէջ՝ ուր ջրոյ առատութիւն կայ:

ԳԼՈՒԽ Բ

ՁԵՒ ԵՒ ՁԱՓ ՊԱՐՏԻԶԻ

6. Ձեւ եւ չափ պարտիզի. — Պարտիզի մը լաւագոյն ձևն է ուղղանկիւնի ըլլալը. իսկ չափը կրնայ բաւական համարուիլ 15 կամ 20 կլ * մէկ ընտանեաց համար, որ բաղկանայ վեց հոգիէ, և ուզէ կերակրիլ բովանդակ տարւոյն մէջ նոյն պարտիզին բերքով: Պարտէզն այնպէս կարգադրած պիտի ըլլայ, որ մարդ կարենայ ամէն կողմ համարձակ երթալ, և հող կարենայ վայելել լաւագոյն կերպով բարեբերութեան երկու ամենակարեւոր ազդակները, որք են ջերմութիւն և ջուր:

7. Պարտէզն ուղղանկիւնի ըլլալով, ճանապարհ մը պէտք է ընել ճիշդ մէջ տեղէն դէպ յերկայնութիւն, և ուրիշ մը ճիշդ մէջ տեղէն դէպ ի լայնութիւն, որով պարտէզը չորս հաւասար մասն բաժնուած կ'ըլլայ: Այս երկու գլխաւոր ճանապարհներուն լայնութիւնը դէթ պիտի ըլլայ 1,50 մեթր, որպէս զի սայլակով կարենայ մարդ համարձակ երթալ գալ, և փոխադրել աղբ և բերք: Երկու ճանապարհներուն մէջ տեղ ամենէն յարմարն է ջրոյ ընդունարան մի ընել, որպէս զի չորս մասերէն ալ հաւասարապէս հեռի գտնուի: Այս երկու մեծ ճանապարհներն ընելէն ետև բաժնել պարտէզն այլևայլ ածուներ՝ որոց լայնութիւնը 1,50 մեթրէն աւելի պիտի չըլլայ, որպէս զի պարտիզպանը կարենայ լաւ աշխատիլ. և իւրաքանչիւր բաժնուած պիտի ըլլան նեղ շաւիղներով՝ որք կ'ըսուին կածան, որոց վրայէն կ'անցնի պարտիզպանն՝ ածուներուն վրայ աշխատելու համար:

Գլխաւոր ճանապարհները և կածանները ածուներէն ցած պիտի ըլլան, որոց հողը չտկելու ժամանակ ածուներուն վրայ պէտք է թափել. և այսպէս ջրերուն անցքը կը դիւրանայ, և չմնար ջուր ածուներուն վրայ:

* Մէ կ՝ուէ (are) է 100 մեթր քառակուսի երկիր: Եւ մի հէքթ՝ուէ (hectare) որ է հարիւր կլ, է չափ տարածութեան 10,000 մեթր քառակուսւոյ:

8. Ճանապարհներուն ցածութիւնը համեմատ է հողին բնութեան: Թէ որ հողը կակուղ է, ճանապարհները քիչ ցածութիւն կ'ունենան ածուներէն. իսկ եթէ կրաչին և կաւեղէն, ճանապարհները 20 հարիւրորդամետրէն աւելի ցած կ'ըլլան, և երբեմն ճանապարհին երկու կողմէն փոսեր կը բացուին, որպէս զի ջրերը համարձակ վազեն:

Ոմանք կարծեն թէ ճանապարհներուն և կածաններուն պատճառաւ հողին մէկ մասը պակսելով, կը պակսի բերքին քանակը: Բան զայս աւելի վրիպակ կարծիք չկրնար ըլլալ. կորուստը լիովին կը փոխարինի մնացած հողին լաւ մշակութեամբ, և պարտիզպանին աշխատութիւնը դիւրանալով:

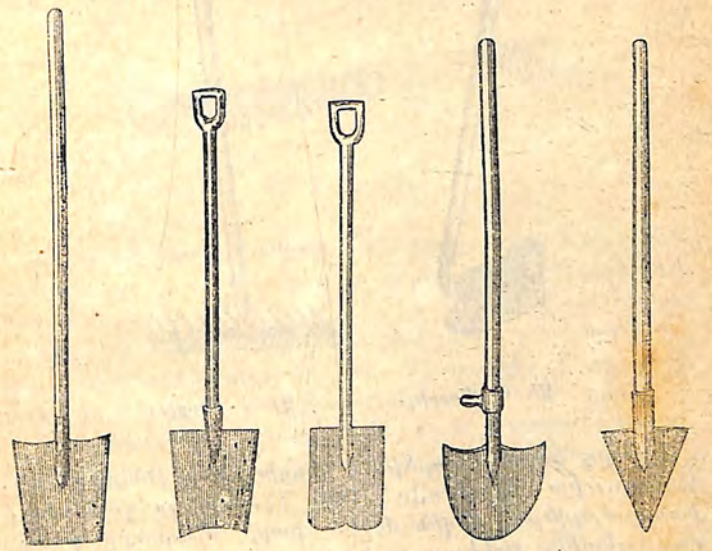
9. Ածուներն արեգդէմ ըլլալու համար, պէտք է հիւսիսէն դէպ ի հարաւ զառ ի վայր ընել, որպէս զի կարենան երկար ժամանակ արև տեսնել և ապատ ըլլալ հիւսիսային հովերէ: Երբեմն ածուներուն ասոր հակառակ դիրք կու տան այն բերքերուն համար՝ որ շատ տաքութիւն չեն ուզեր:

10. Պարտէզը պէտք է չորս կողմէն պատապարեալ ըլլայ պատով կամ ցանկով, որպէս զի գողերը և անասուններն ներս չկարենան մտնել, հովերը չկարենան հարձակ փչել, և պատերուն ներքև կարենանք կանխահաս բերք հասցնել: Լաւագոյն է քարուկիր պատը, թէպէտ սուղ կ'ըլլայ, բայց իր ծախքը կը հանէ իր օգտակարութեամբ:

ԳԼՈՒԽ Դ

ԳՈՐԾԻՔ ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԻ

11. Կարեւոր գործիք պարտիզպանի. — Պարտիզպանի մը ամենէն հարկաւոր գործին է Բահ (տճ. Պէլ, Բէլչէք. գղ. Bèche. իտ. Vanga, Badile) որ կրնայ զանազան ձեւերով ըլլալ (Ձև 1–5), և ըստ պատշաճի

Ձև. 1. 2. 3. 4. 5.

Զանազան տեսակ բահեր.

գործածուիլ այս կամ այն: Բայց ամենէն աւելի գործածականն է կլորաձև ծայր ունեցողը (Ձև 4), որ հողը փորելու և քրքրելու յարմար է. իսկ սրածայրը (Ձև 5) կը գործածուի կարծր հողերու: Մնացած երեք ձև բա-

հերը (Զև 1, 2, 3) կը գործածուին ակօսները մաքրելու, ճանապարհները չակելու, հող փոխադրելու, և այլն։

Երկրորդ կարևոր գործին է Քրքրիչ կամ Քշտոց (տճ. Զափա. գղ. Binette. իտ. Zappa) ըսուածը (Զև 6), որով երեսանց կը քրքրեմք պարտիզին հողը, ճանապարհներուն վրայ բուսած խոտը քերելով կը հանեմք և կը մաքրեմք, բուսոց արմատին հող կու տամք, և այլն։

Զև 6. Քրքրիչ.

Զև 7. Փոցխ.

Երրորդ կարևոր գործին է փոցխ (տճ. Թարագ. գղ. Rateau. իտ. Rastrello) (Զև 7), որ կը գործածուի խոտը ժողվելու, հողին մէջէն քարի մանրուքը զատելու, գետինը չակելու, ցանած հունտերը ծածկելու, և ուրիշ սոնց նման գործերու։

Չորրորդ կարևոր գործին է Քերիչ (գղ. Grattoir. իտ. Rastiatojo, Grametto) որ է 1,50 մետր երկայնութեամբ փայտէ ձողակի մը ծայր հաստատուած ուղղանկիւնի երկաթէ թիթեղ, 3 կամ 4 մատ լայնքով և իբր 20 հարիւրորդամետր երկայնութեամբ, որով ճանապարհները քերելով կը մաքրեն, և ածուներուն միջի մանր խոտերը կը հանեն։

12. Ուրիշ կարևոր գործիներն են Գայլիկոն (տճ. Զիվի. գղ. Plantoir. իտ. Piuolo, Foraterra), որ սրածայր փոքրիկ փայտի կտոր մի է, որով ծակ մը կը բանան հողին մէջ, և այն ծակին մէջ կը տնկեն մատաղատունկ բոյս մը։

Տնկագործի (գղ. Manette. իտ. Traspiantatojo), որ է տարգալաձև գործի մը սրածայր, որ հողին մէջ կը մտնէ, և կը հանէ տեղէն բոյս մը հողով մէկտեղ, ուրիշ տեղ տնկելու համար։

Յատոց (տճ. Պուտապրաք պուչաղը. գղ. Serpette. իտ. Potatojo), որ է տեսակ մը կտրոց, յարմար յօտելու (Զև 8)։

Զև 8. Յատոց.

Գերանդի կամ Մանգաղ (տճ. Պրչգը. գղ. Faux. իտ. Falce), որ խոտ կտրելու կը գործածուի։ Ցնցուղ (գղ. Arrosoir. իտ. Inaffiatojo), բոյսերուն ջուր տալու համար, որոյ քունքի բերնին վրայ հաստատուած պիտի ըլլայ ծակոտկէն ընդունարան մը, ուսկից ջուրը վազէ մանր կաթիլներով անձրևանման։

Պարտիզպանի հարկաւոր են նաև Սապատ, կողով, մեծ և փոքր, երկրին բերքը ժողվելու և տանելու համար։

ԳԼՈՒԽ Դ

ՊԱՐԱՐՏՈՒԹԻՒՆ

13. Պարարտութիւն. — Որովհետեւ պարտէզը տալ մշակ մը կ'ուզէ, որ ամէն տարի անոր հողին մէջ նոր նիւթեր խառնէ, որպէսզի հողը չհոգնի եւ ամէն տարի նոր բերքեր տայ, ուստի հարկ է որ հողին մէջ խառնուած նիւթերը փոխարինուին, այսինքն հողին պարարտութիւն տրուի։ Պարարտութիւնը կը բաժնուի երկու տեսակի, կենդանական եւ բուսական։

Կենդանական պարարտութիւն կ'ըսուի կենդանիներու մարմնոյ մասերէն եւ անոնց արտաթորութիւններէն շինուած պարարտութիւնը։ Ասոնք են՝ գոմաղբ, աղբ, ոչխարի գոմաղբ, աղաղակ, ոսկր, եղջիւր, մազ, մորթ, ճանկ, ձուկ, արիւն, մսոտ թափօններ, ոտքի տակ եղած հողեր, ոչխարի բուրդի լուացքի ջուրը, եւ ուրիշներ։

Բուսական պարարտութիւն կ'ըսուի բոյսերէ շինուած պարարտութիւնը։ Ասոնք են՝ կանաչ պարարտութիւն, կանաչ տերեւներ, խոտ, խոտհունձի մնացորդներ, ծղոտ, ցորենի եւ գարիի ծղոտ, ցորենի եւ գարիի թեփ, ցորենի եւ գարիի ալիւրի մնացորդներ, ձիթապտղի ճզմուած կորիզներ, բամպակի կորիզներ, եւ ուրիշներ։

Հանքային պարարտութիւն կ'ըսուի հանքերէ շինուած պարարտութիւնը։ Ասոնք են՝ կրաքար, կրաքարի փոշի, կրաքարի ալիւր, կրաքարի ջուր, կրաքարի հոսանք, կրաքարի ցեխ, կրաքարի մամլիթ, կրաքարի կոտրիճ, եղերդ, անմեռուկ, շոմին, թրթնջուկ, եւ այլն, որք կ'ուզեն առատապէս դալար աղբ կենդանական, յորում տիրող պղտոբերիչ մասն է բորակածին։

Բ. Խաւարաք որոց արմատները կ'ուտուին, ինչպէս են ճակնդեղ, շաղգամ, ծաեպղին, բողկ, գազր կամ քօչմորուք, բատատ, գետնախնձոր, սոխ, սխտոր, եւ այլն, որք կը սիրեն այն հողը որ նախընթաց տարւոյն մէջ պարարտացած ըլլայ աղբով, եւ սերման ժամանակ՝ լուսածնական թթուուտի եւ կալւոյ պարարտութեամբ։

Գ. Խաւարաք որոց սերմը կամ պտուղը կ'ուտուի, ինչպէս են լուբիա, բակլայ, ոլոռն, ոսպ, սիսեռն, ևայլն, որք և կ'ըսուին Ընդեղէնք, կ'ընդունին բորակածինն օդէն և հողէն, և չեն այնչափ պահանջող պարարտութեան, ինչպէս են միւս երկու դասերը. և սակայն ասոնց ալ հարկ է քիչ մը պարարտութիւն տալ, որ խառն ըլլայ կալւով և լուսածնական թթուուտով։

Ուստի, բովանդակ պարտիզին անասնոց աղբ տալ ամէն տեսակ բանջարեղինաց համար, շատ սխալ կարծիք է և դրամոյ կորուստ։ Անասնոց աղբով խոտեղէնները միայն կը սնանին, իսկ միւսերը կը սնուցանեն աղբով իրենց օդոյ մէջ եղած մասերն՝ ի վնաս արմատոց և ընդոց։

16. Շրջան պարարտութեան պարտիզի. — Վերն ըսածնէս կը հետեւի, թէ անհրաժեշտ հարկ է չրջան մը տալ պարտէզը պարարտացնելու համար, ինչպէս կ'ընեն արտորէից։ Եւ լաւագոյն չրջանն է չորեքամեայ։

Առաջին տարի. Սփռել պարտիզին վրայ առատ աղբ կենդանական, իբր 25 հարիւրորդամեար բարձրութեամբ, և մշակել տերեւային խաւարտներ։ Եւ կամ սեխ, ձմերուկ, դդում, վարունգ, ոսկեխնձոր և այլն։

Երկրորդ տարի. Դնել բուսահող, կրային հող, չէնքի աւերակ, և մշակել շաղգամ, ծաեպղին, սխտոր ևայլն։

Երրորդ տարի. Դնել կալւոյ և լուսածնական թթուուտի հարուստ պարարտութիւն։ Լաւագոյնն է մոխիր, ուստի հարուստ պարարտութիւն։ Լաւագոյնն է մոխիր, և մշակել լուբիա, բակլայ, ոլոռն և այլն։

Չորրորդ տարի. Գնել ամենաւին պարարտութիւն. և ցանել այնպիսի կանաչեղէններ որոց սերմը կ'ուզեմք

կ'ուտուի, ինչպէս են կաղամբ, կարոս, հազար, պրաս, սամիթ, կոտիմն, եղերդ, անմեռուկ, շոմին, թրթնջուկ, և այլն, որք կ'ուզեն առատապէս դալար աղբ կենդանական, յորում տիրող պղտոբերիչ մասն է բորակածին։

Բ. Խաւարաք որոց արմատները կ'ուտուին, ինչպէս են ճակնդեղ, շաղգամ, ծաեպղին, բողկ, գազր կամ քօչմորուք, բատատ, գետնախնձոր, սոխ, սխտոր, և այլն, որք կը սիրեն այն հողը որ նախընթաց տարւոյն մէջ պարարտացած ըլլայ աղբով, և սերման ժամանակ՝ լուսածնական թթուուտի և կալւոյ պարարտութեամբ։

Գ. Խաւարաք որոց սերմը կամ պտուղը կ'ուտուի, ինչպէս են լուբիա, բակլայ, ոլոռն, ոսպ, սիսեռն, ևայլն, որք և կ'ըսուին Ընդեղէնք, կ'ընդունին բորակածինն օդէն և հողէն, և չեն այնչափ պահանջող պարարտութեան, ինչպէս են միւս երկու դասերը. և սակայն ասոնց ալ հարկ է քիչ մը պարարտութիւն տալ, որ խառն ըլլայ կալւով և լուսածնական թթուուտով։

Ուստի, բովանդակ պարտիզին անասնոց աղբ տալ ամէն տեսակ բանջարեղինաց համար, շատ սխալ կարծիք է և դրամոյ կորուստ։ Անասնոց աղբով խոտեղէնները միայն կը սնանին, իսկ միւսերը կը սնուցանեն աղբով իրենց օդոյ մէջ եղած մասերն՝ ի վնաս արմատոց և ընդոց։

16. Շրջան պարարտութեան պարտիզի. — Վերն ըսածնէս կը հետեւի, թէ անհրաժեշտ հարկ է շրջան մը տալ պարտէզը պարարտացնելու համար, ինչպէս կ'ընեն արտորէից։ Եւ լաւագոյն շրջանն է չորեքամեայ։

Առաջին տարի. Սփռել պարտիզին վրայ առատ աղբ կենդանական, իբր 25 հարիւրորդամեար բարձրութեամբ, և մշակել տերեւային խաւարտներ։ Եւ կամ սեխ, ձմերուկ, դդում, վարունգ, ոսկեխնձոր և այլն։

Երկրորդ տարի. Դնել բուսահող, կրային հող, չէնքի աւերակ, և մշակել շաղգամ, ծաեպղին, սխտոր ևայլն։

Երրորդ տարի. Դնել կալւոյ և լուսածնական թթուուտի հարուստ պարարտութիւն։ Լաւագոյնն է մոխիր, ուստի հարուստ պարարտութիւն։ Լաւագոյնն է մոխիր, և մշակել լուբիա, բակլայ, ոլոռն և այլն։

Չորրորդ տարի. Գնել ամենաւին պարարտութիւն. և ցանել այնպիսի կանաչեղէններ որոց սերմը կ'ուզեմք

պահել սերմանելու համար, և կամ ցանել համեմային բոյսեր:

17· Այս բանիս համար լաւ կ'ըլլայ որ պարտիզպանը չորս մաս բաժնէ իր պարտէզը, որպէս զի ծախքին և բերքին մէջ կարենայ հաւասարակշռութիւն պահել· այնպէս որ ամէն տարի չորսին մէկ մասն աղբել, մէկ մասն աւերակային հողով պարարտացնել, և մէկ մասը մոխրով կամ վերլուսածնատով կրոյ, որ խառն ըլլայ քլուխով կալոյ:

Այսպէս ընելով կ'ունենանք հետագայ օգուտները·

Ա· Կարօտ չեմք ըլլար ամէն տարի աղբելու բովանդակ պարտէզը, ուստի և խնայութիւն կ'ըլլայ աղբի:

Բ· Չորս տարուան մէջ պարտէզը կատարեալ բարեբեր վիճակի վերածուած կ'ըլլայ:

Գ· Երկիրը պարարտացնելու և մշակելու ծախքը միօրինակ կ'ըլլայ ամէն տարի, որով և պարտիզպանը կը ստիպի բերոց չրջանը կատարել, զոր չատ անգամ անհոգ կ'ըլլայ կատարելու:

Դ· Մի և նոյն երկրի վրայ չորս տարուան չրջանի մէջ այս կամ այն մշակութիւնը կատարելով, կ'աւելնայ երկրին բարեբերութիւնը, փոխոխելով բերոց տեսակը:

Ե· Պահելով մշակութեան վերոյիշեալ քառամեայ կարգը, կ'արգելուին բուսնելու կամ քիչ կը բուսնին իւրաքանչիւր տեսակ խաւարտին պատառաբոյծ բոյսերը:

18· Բանջարեղէնները գրեթէ առհասարակ կը սիրեն բորակածնային պարարտութիւն, անոր համար պարտիզի մէջ բաց ի անասնոց աղբէ՝ կը գործածուի ևս հաւի և աղաւնոյ աղբ, բուսահող և ծծմբատ աւշակի: Ընտիր պարարտութիւն են փողոցներու և տան աւելուքը, որք բաց ի բորակածնէ կը բովանդակեն նաև չատ հանային նիւթեր:

19· Կարեւորութիւն աղբի եւ վանագան տեսակը նորա· — Ամէն տեսակ պարարտութեանց մէջ առաջին տեղը կը բռնէ անասնոց կամ թէ ըսել արջառոյ աղբը՝ որ խառն ըլլայ իրենց չեռով: Աղբն ամէն տեղ կը գըտնուի, և հին ժամանակէ ի վեր այն համարուած է պարարտացուցիչ նիւթ հողոյ: Նորահնար են տարրաբանական պարարտութիւնները:

Աղբով կակուղ հողերը կը պնդանան, և պինդ հողերը կը կակղնան: Առաջիններուն համար լաւ է գործածել աղբ՝ որ աւելի փտեալ և տարրաբաշխեալ ըլլայ, քան թէ երկրորդներուն համար:

Իսկ աղբին տեսակներուն մէջ ձիոց թարմ աղբն օգտակար է պինդ և կաւեղէն հողի, և կէս տարրաբաշխեալը՝ թաց գետիններու. և եթէ բոլորովին տարրաբաշխեալ և փտեալ է, օգտակար չէ բանջարեղինաց, որովհետև կորուսած է իր սննդարար նիւթոց մեծագոյն մասը:

Ոչխարներու աղբը քանի մը տեսակ բանջարեղինաց միայն օգտակար է· և ունի այս անդիպութիւնը՝ որ որդանց և միջատաց բոյն կ'ըլլայ:

Խոզերու աղբը կը գործածուի նոյնպէս քանի մը տեսակ բանջարեղինաց, կամ կը խառնուի բուսահողոյ հետ:

Մարդոյ քակորը կրնայ գործածուիլ թէ առանձինն և թէ խառն ուրիշ աղբերու հետ: Շատ մեծ զօրութիւն ունի բանջարեղինաց համար:

20· Դիտողութիւն աղբի տեսակաց վրայ· — Փորձով իմացուած է որ բանջարեղէններէն ոմանք այս քան թէ ուրիշ տեսակ աղբ կը սիրեն, և կ'առնուն չսիրած աղբով անախորժ համ:

Պարտիզպանն այս բանիս ուշադիր պիտի ըլլայ, և ըստ այնմ գործէ: Օրինակ իմն, կաղամբ կը սիրէ ոչխարներու աղբը, և յետոյ եղներու: Այս աղբերով համեղ և փափուկ կ'ըլլայ և չուտով կ'աճի: Եւ ընդ հակառակն ձիոյ աղբով չափաւոր համեղ կ'ըլլայ, և խոզի աղբով և մարդոյ քակորով կ'ըլլայ բոլորովին անհամ:

Վայրի բողկ, սոեպղին, ճակնդեղ, ոչխարի աղբով դառնահամ կ'ըլլան:

Սխտոր և պրաս լաւ կը յաջողին մարդոյ քակորով և ձիոյ աղբով, և կ'ըլլան փափուկ, հիւթեղ և հաճոյական: Ընդ հակառակն, կովու աղբով կ'ըլլան կորդ և դառնահամ, և խոզի աղբով՝ դաժան, և ոչխարի աղբով կ'առնուն աղբին հոտը և համը:

Մանր ուտելի բողկը կ'ըլլայ համեղ և հիւթեղ կովու աղբով և մարդոյ քակորով· խոզի աղբով կ'ըլլայ չափաւոր, իսկ ձիոյ աղբով՝ անհաճոյ:

3964 42
ՊԵՏ. ՀԱՆՐԱՊԵՏ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ ГОС. ПУБЛ. БИБЛИОТЕКА ՀՍՍՌ Арм. ССР

Սոխը ձիոյ և եզին աղբով և մարդոյ քակորով կ'ըլլայ ի սկզբան քաղցր, այլ յետոյ անախորժ և կծու. ոչխարի աղբով կ'ըլլայ չափաւոր, և խոզի աղբով ի սկզբան կ'ըլլայ քաղցր, հիւթեղ և համեղ:

Ձերմակ չաղգամը խոզի աղբով կ'ըլլայ համեղ և հիւթեղ, մարդոյ քակորով մեծ ածուխն կ'առնու, բայց կ'ըլլայ կարծր և կծուահամ: Ձիոյ և ոչխարի աղբով կ'ըլլայ կակուղ, հիւթեղ, բայց ոչ այնչափ ախորժահամ:

Կարմիր չաղգամն ոչխարի աղբով կ'ըլլայ անոյշ և համեղ, բայց կարծր, ձիոյ աղբով աւելի ընտիր կ'ըլլայ. իսկ մարդոյ քակորով կ'ըլլայ դառնահամ, բայց ոչ այնչափ անհաճոյ:

Ընտանի կարոսը (մաղտանոս) ձիոյ աղբով այնչափ համեմային չըլլար, կովու աղբով՝ աղբին հոտը կ'առնու, խոզի աղբով անհամ և կարծր կ'ըլլայ, ոչխարի աղբով անուշահոտ կ'ըլլայ, իսկ մարդոյ քակորով կ'ըլլայ անախորժ և անհամ:

Կարոսը (քերեվիզ) կը սիրէ ձիոյ աղբ, անով չուտով կ'աճի և կ'ըլլայ համեղ. մարդոյ քակորով այնչափ չաճիր, և կ'ըլլայ կարծր և ոչ այնչափ համեղ. խոզի և կովու աղբով կ'ըլլայ անհամ:

Ծաղկաբեր կաղամբը (գառնապիթ) մարդոյ քակորով կ'ըլլայ հիւթեղ բայց դառնահամ, եզի, ձիոյ և ոչխարի աղբով ոչ այնչափ հիւթեղ:

Կանաչ կաղամբը (լաստառիա) կ'ըլլայ անոյշ՝ խոզի աղբով, բայց վերջը տոհմ համ կ'առնու: Մարդոյ քակորով և ձիոյ աղբով կ'ըլլայ դառնահամ: Սովորաբար կանաչ կաղամբը գործածուած աղբին հոտը կ'առնու:

21. Ծիրտ հաւուս, աղաւնոյ, թռչնոց. — Կենդանական աղբի կարգ կը համարուին ծիրտ հաւուս և աղաւնոյ, և Գուանոյ (Guano), որ է ծովային թռչնոց ծիրտը՝ որ կը գտնուի ամբաւ տարածութեամբ Պերուի ծովեզերքն Ամերիկայի մէջ: Այս հաւեղէն պարարտութիւնները խիստ յարմար են բանջարեղինաց համար:

Հաւուս և աղաւնոյ ծիրտը կը դրուի պարտիզի մէջ 4 հազարագրամ առ մի կալ տարածութիւն, և գուանոյէն կը դրուի 2 հազարագրամ առ մի կալ: Պէտք է տարածել այս պարարտութիւնը երբ գետինն թաց է, կամ

գետնոյն մէջ բաւական թացութիւն կայ, և կամ երբ օդն անձրևային է, ապա թէ ոչ՝ կը գոլորշանայ մէջի աւշակը:

22. Գաճ եւ քուսասիող. — Գաճը կ'աւելցնէ երկրին բուսականութիւնը, նմանցնելով իր բնութեան հողին մէջ գտնուած զանազան նիւթերը, և ձգելով առ ինքն հողին և օդոյ մէջ գտնուած բորակածինը: Մանաւանդ բաւական օգտակար է կաղամբի, որուն սաստիկ ածուխն կու տայ: Գաճը պէտք է մանրամաղ փոշիացեալ ըլլայ, և դնել 2 հազարագրամ առ մի կալ:

Օգտակար են պարտիզի մշակութեան համար աւերակաց մանրուք և զինչ և է աւելուք և բուսահող, որոց զօրութիւնն առժամանակեայ է:

23. Ալիւր եղջեր եւ ոսկեր. — Կենդանեաց եղջիւրներու, կճղակներու և ոսկրներու մանրուքն՝ ալիւր դարձած, օգտակար են պարտիզի մշակութեան համար, ուձած, օգտակար են պարտիզի մշակութեան համար, ուեղելով շատ բորակածին. բայց իրենց ազդեցութիւնը եղելով շատ բորակածին. բայց իրենց ազդեցութիւնը եբագ չէ, և յարմար են չոր հողի: Դնելու է 2 հազարագրամ առ մի կալ, և խառնել երեսի հողին հետ:

24. Տիղմ եւ փոսերու նիւթ. — Ճանապարհներու սիղմը և փոսերու մէջէն փորուած և հանուած հողը շատ օգտակար պարարտութիւն կրնայ ըլլալ: Բայց որպէս զի անով չփոխադրի պարտիզի մէջ միջատներու թրթուրները և ձուեր, պէտք է թողուլ այդպիսի հողերը որ չորնան և հինանան, և յետոյ փոխադրել:

25. Հեղուկ պարարտութիւնները. — Անասնոց չեռը և աղբաջուրը շատ օգտակար պարարտութիւն են: Ասոնցմով կրնամք դարմանել ուրիշ պարարտութեանց պակասութիւնը կամ անկատարութիւնը, ջրելով բոյսերն ասոնցմով և տալով միանգամայն ջուր: Կակուղ և թափանցիկ հողն աւելի օգուտ կը տեսնէ ասոնցմէ, ոչ այնչափ կաւեղէն, կորդ և թաց երկիր: Գիտնալով որ բանջարեղինաց արմատն 30 հարիւրորդամասէն աւելի խոր չթաղիններ, պարտիզի համար շատ օգտակար կը համարուին հեղուկ պարարտութիւնները: Բայց այս ալ պէտք

է գիտնալ որ 10 լիտր աղբաջուր տալով մի մեթր քառակուսի հողոյ վրայ, կը թափանցէ հողին մէջ մի հարիւրորդամեթր ի խոր. ուստի 29–30 հարիւրորդամեթր խոր թափանցելու համար՝ պէտք է տալ 25 լիտր առ մի քառակուսի մեթր:

Բայց ասով պէտք չէ հասկանալ որ հեղուկ պարարտութիւնները պէտք է թափանցեն հողին մէջ մինչև 30 հարիւրորդամեթր, ապա թէ ոչ շատ ծախքի պատճառ կ'ըլլան: Բաւական է քանի մի հարիւրորդամեթր հողի մէջ թափանցելը, վերի արմատները սնուցանելու համար, վասն զի հեղուկ պարարտութիւնները լրացուցիչ կը համարուին:

26. Հեղուկ պարարտութիւնները պէտք է տալ՝ երբ հարկաւոր տեսնուի, և միշտ պէտք է տալ երեկոյի դէմ, նախ հողը քրքրելով, որպէս զի բոյսերը չայրին:

Հեղուկ պարարտութեան համար կրնամք գործածել անասնոց չեռը, խառնելով 1 մասը 25 մաս ջրով. եզի աղբը 1 մաս 30 ջրով, ոչխարի աղբը 1 մաս 40 ջրով, մոխիր 1 մաս 30 ջրով, կալի 1 մաս 800 ջրով, ալիւր ոսկեր 1 մաս 400 ջրով, ալիւր արեան 1 մաս 400 ջրով, ծիրտ հաւուս և աղաւնոյ 1 մաս 100 ջրով:

27. Ջանազան բանջարեղինաց մէջ ընդհանրապէս չեն անհրաժեշտ հեղուկ պարարտութիւնները, նամանաւանդ սոխ, բողկ, տեսպին. և ընդ հակառակն ձմերուկ, սեխ, դդում, և պոլտիկ՝ որ և կ'ըսուի ոսկեխնձոր (տօմաթէս), կ'անհրաժեշտին. բայց ամենէն աւելի կ'անհրաժեշտին կաղամբ:

ԳԼՈՒԽ Ե

ՓՈԽԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԶՈՒԳԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ

28. Փոխացանութիւն (գղ. Assolement. իտ. Avvicendamento). — Երևելի պարտիզպան մը պիտի չանայ որ պարտիզին մէջ չկրծնչնէ տեղ մը բովանդակ տարւոյն մէջ, այլ ամէն կողմ պտղաբեր ընէ, և այս կ'ըլլայ փոխացանութեամբ:

Այս բանիս համար պէտք է գիտնալ իւրաքանչիւր խաւարտի սերմանելու, բուսնելու և ժողվելու ժամանակը, և ըստ այնմ ետևէ ետև ցանել և բուսցնել:

Կան ցուցակներ որոց մէջ նշանակուած են՝ թէ ամսէ ամիս պարտիզպանն ինչ պիտի ընէ և ինչ պիտի սերմանէ: Բայց այս ցուցակներն հարևանցի կերպով կըրնան ծառայել, և չեն կրնար օգտակար ըլլալ ամէն տեղոյ. վասն զի իւրաքանչիւր տեղոյ օդը, կլիմայն և հողը կը տարբերի: Ուստի, երևելի պարտիզպան մը ինքնին իսկ փորձով պիտի ուսանի իր պարտիզին համեմատ ցանելու կանաչեղէնները բովանդակ տարւոյն մէջ:

Պարտիզպանութիւնը չնմանիր ուրիշ հողային մշակութեանց: Պարտիզպանը պիտի չանայ քիչ տեղոյ մէջ շատ բան բուսցնել, ամէն խնամքով և փութով: Այս բանիս համար պէտք չէ որ երկիրը վայրկեան մը պարապ թողու կամ ի հանգիստ, այլ հողը պարարտացնելով և ուրիշ ամէն միջոցներով աճեցնել ետևէ ետև կանաչեղինաց տեսակները: Կրնայ երևելի պարտիզպան մը տարւոյն մէջ չորս, հինգ և մինչև վեց տեսակ բերք ուտենալ նոյն հողին վրայէն: Եւ կ'ունենայ պարարտութեամբ, ջրոյ առատութեամբ և իր անխոնջ չաքով, և գիտնալով կանաչեղինաց փոխացանութեան կարգը, այս ինքն իւրաքանչիւրին ցանելու և բուսցնելու ժամանակը:

29. Զուգացանութիւն (գղ. Association. իտ. Associazione). — Հինները շատ տեսակ կանաչեղէն միասին տնկել կը պատուիրէին, շատ չահ ունենալու հա-

մաբ: Բայց այս օգուտն առերևոյթ է քան թէ իսկական. որովհետև շատ տեսակ բոյսեր միասին տնկելով, և իրենց պահանջն իրարմէ տարբեր ըլլալով, չեն յաջողիր. միոյն սաստիկ ոյժը և կորովը կը վնասէ միւսոյն, միոյն այս ինչ խնամքը՝ օգտակար չըլլար միւսոյն: Թող դի կարծեցեալ տեղւոյ խնայութիւնն առերևոյթ է. որովհետև, եթէ օրինակ իմն կարոսին հետ սերմանեմք ուրիշ կանաչեղէն ալ, հարկաւ կարոսին գրաւած տեղը փոքր կ'ըլլայ, քան թէ առանձին սերմանած ըլլայինք, որով և կարոսին բերքն համեմատաբար կ'ըլլայ քիչ: Պէտք է նաև աւելցնել և ըսել, թէ հողը մեծապէս կը վնասի զուգացանութեամբ, գէշ խոտերուն բուսնելով, և չկարենալով հողին յատկացնել պարարտութեան տեսակը:

Ուստի, կը հետևցնեմք թէ ի բաց թողլու է պարտիզի մէջ զուգացանութիւնը, այլ մաս մաս բաժնել պարտէզը, և իւրաքանչիւր մասին մէջ առանձին տեսակ խաւարտ ցանել իրեն յատկացեալ պարարտութեամբ, և փոխանակել ցանածն ուրիշ տեսակ կանաչեղինով, որով և երկրին ոյժը չերթար, ատեպ նոյն բանը ցանելով նոյն հողին մէջ:

30. Բաժնել պարտէզը մաս մաս. — Բաւական չէ գիտնալ միայն թէ ինչ չրջան պէտք է տալ կանաչեղինաց, և ինչպէս մշակել զիրենք, այլ և պէտք է գիտնալ թէ ինչ կը պահանջեն իրենք նկատմամբ հողին և նկատմամբ զանազան տեսակ պարարտութեանց: Ուստի, ինչպէս վերն ըսինք (17), պարտէզը չորս մաս բաժնելէն ետքը, և իւրաքանչիւր մասը զանազան ածուներ, տընկել զանազան կանաչեղէններ իրենց յատկացեալ պարարտութեանց համեմատ: Եւ հետևաբար, այն ածուները որոց վրայ դրուած են կենդանական աղբ, ցանել առաջին կարգի կանաչեղէնները (15). ուր որ դրուած են բուսահող և աւերակային հող, հոն ցանել երկրորդ կարգի կանաչեղէնները, և այսպէս հետագայք:

Եւ որովհետև կանաչեղինաց չատերուն բուսականութիւնը տարի մը ամբողջ չտևեր, ուստի պարտիզպանին ճարտարութիւնն յայնմ պիտի ըլլայ, որ կարենայ նոյն տարւոյն մէջ ցանել ուրիշ կանաչեղէններ ալ նոյն հողին պատշաճեալ, նոյն կարգի կանաչեղէններէն, որով չարուճակ կը փորուի հողը և կը սերմանի:

31. Օրինակ իմն, պարտիզին առաջին բաժնին մէջ որ աղբով պարարտացած է, պէտք է տնկել աչնան հազար (մառուլ), և գարնան սկիզբը բողկ, որ հազարին հետ կը քաղուի: Ապրիլի մէջ տնկել ակօսներուն մէջ նոր բոյս կարոսներ, որոց ծղօտը ծածկելու է հողով յունիսի մէջ, և աւով կը ճերմկի ծղօտը, և քաղել ամէն մը եաքը: Ցետոյ փորել երկիրը և սերմանել սպանախ, և քաղել աչնան եաքերը, և յետոյ տնկել գլխանի կաղամբ:

Դնեմք ուրիշ օրինակ նոյն առաջին բաժնին համար: Սերմանել փետրուարի մէջ եղերդ, և ժողվել ամէն մը եաքը. յետոյ ցանել վաղահաս հազար, և ուտել ամէն մը եաքը. մայիսի մէջ ցանել ծաղկաբեր կաղամբ, և ժողվել սեպտեմբերի մէջ, յետոյ ցանել սպանախ:

Պարտիզին երկրորդ բաժնին մէջ որ բուսահողով պարարտացած է, տնկել յունուարի մէջ ճերմակ սոխ, և անոր եաւէն պրաս: Փետրուարի մէջ վաղահաս ատեպղին, և անոր եաւէն հազար կամ եղերդ. և ասոնց եաւէն սպանախ: Կամ, մարտի մէջ սերմանել հազար և բողկ վաղահաս, և ասոնք ժողվելէն եաքը ցանել ոսկեխնձոր կամ ատեպղին, և ժողվել սեպտեմբերի մէջ:

Պարտիզին երրորդ բաժնին վրայ պէտք է ցանել մարտի մէջ ոլոռն կամ ոսպ, յետոյ լուբիա, և անկէ եաքը բողկ:

Կամ սերմանել փետրուարի մէջ բակլայ, և անկէ եաքը լուբիա, և յետոյ հաւաղցան:

Պարտիզին չորրորդ բաժնին մէջ որ պարարտացած չէ, կրնամք սերմանել այնպիսի կանաչեղէններ, որ երկու կամ երեք տարի կը մնան նոյն տեղ, ինչպէս են կանկար, ելակ, ծնեբեկ, և այլն:

ԳԼՈՒԽ Զ

ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ ՊԱՐՏԻԶԻ

32. **Մշակութիւն հողոյ.** — Երկիրը բարւոքելու համար պէտք է լաւ մշակել: Մշակութեամբ հողը կը կազդնայ, որով թացութիւնը և օդը կը թափանցեն ի խոր, որք են կարևոր տարրք բարեբերութեան: Մշակութեամբ երեսին հողը տակը երթալով, կը հաղորդէ բուսոյ արմատներուն իր տաքութիւնը և միանգամայն ուրիշ կարևոր սննդական տարրներ: Եւ ընդ հակառակն՝ այն տարրները որ հողին տակ անազդակ մնացած էին, ելնելով հողին երեսը, արեւու և օդոյ ազդեցութեամբ կը դառնան բնանման, կամ թէ ըսել, բնութենակից նիւթեր բուսոյ: Ի վախճանի, մշակութեամբ գէշ խոտերն անհետ կ'ըլլան:

33. **Ամէն հող նոյն եղանակին մէջ պէտք չէ մշակել:** Կակուղ հողը պէտք է մշակել աշնան, որպէս զի կարենայ ամբարել իր մէջ անձրևոյ և ձեան ջուրը: Այս երկիրները եթէ ամառը բանիմք, պէտք է շուտով մանկեռել և սերմանել, որպէս զի թացութիւնը չերթայ գոլորշացմամբ: Կարծր հողը պէտք է աշնան հարևանցի փորել, գէշ խոտերը չնկճելու համար. և գարնան փորել կատարեալ կերպով, մէջի թացութիւնը հալածելու համար:

34. **Պարտէզ մը լաւ մշակելու համար կարևոր են հետագայ գործողութիւնք.** Հողաշրջուիլ, Պեղուիլ քահով, Բրքրուիլ հողոյ և Քաղհանուիլ:

35. **Հողաշրջումն** (գղ. Défoncement. իտ. Dissodamento). — Երկիրը հողաշրջելու համար պէտք է փորել գէթ կէս մեար խորութեամբ, և երեսին հողը տակը դնել, և միանգամայն մաքրել հողը, հանելով մէջը գտնուած արմատները և քարերը, և ընել թափանցիկ թացութեան: Այս աշխատութիւնը կ'ըլլայ բահով, երբ նոր պարտէզ մը կազմեմք. և բաւական կը համարուի

կրկնել 12 կամ 15 տարին անգամ մը: Այս գործողութիւնը պէտք է յարմար ժամանակի մէջ ընել, դիտելով որ հողը ոչ սաստիկ չոր և ոչ սաստիկ թաց ըլլայ, և միանգամայն հարթել և կոկել երկրին երեսը և մանրել կոշտ հողերը:

36. **Պեղումն բահով** (իտ. Vangatura). — Իւրաքանչիւր բուսոյ մշակութեան ժամանակ պէտք է բահով փորել պարտիզին հողը. ուստի և այս գործը կը կրկնուի տարւոյն մէջ երկու երեք անգամ: Բահին տեսակը գետնոյն համեմատ է. որչափ գետինը կարծր և քարուտ ըլլայ, այնչափ և սրածայր բահ պէտք է գործածել. մինչդեռ կակուղ հողի համար կրնամք գործածել ուղղանկիւնի բահ:

Բահը պէտք չէ պարտիզի համար շատ մեծ ըլլալ, և սովորաբար 20 հարիւրորդամետրէ աւելի խոր երթալ հարկաւոր չէ: Պարտիզպանը բահով փորելու ժամանակ պէտք է մանրել հողը և մաքրել գէշ խոտերէ և արմատներէ. և եթէ նոյն գործողութեամբ ուզէ նաև աղբել, պէտք չէ աղբը շատ խոր դնել:

37. **Բրքրումն հողոյ** (գղ. Binage. իտ. Zappatura). — Բրքրիչ կամ փշտոց ըսուած գործին կրնայ բահին տեղ բռնել, հողը փորելու համար, բայց իր աշխատութիւնը միշտ անկատար է բահէն: Բրքրիչը կը գործածուի հասարակօրէն հողին երեսը շտկելու և մաքրելու համար, կամ երեսանց փորելու համար:

Հողին և բուսոց տեսակին համեմատ կը գործածուին քրքրիչները: Սերմը ծածկելու և բուսոց չորս կողմ աշխատելու համար որպէս զի արմատները չվնասուին, պէտք է գործածել թեթև քշտոցներ: Հողին երեսը շտկելու համար լաւագոյն է գործածել փոցխ, որ իր ակռայներով ոչ միայն կը ժողվէ գէշ խոտերը և քարի մանրուքը, այլ և կը մանրէ հողը և կը տափարակէ, և մանրելու ու տափարակելու համար շատ անգամ կը գործածուի փոցխին տափարակ կողմը: Հողը մանրելու և տափարակելու համար կրնայ գործածուիլ նաև Լողքար (գղ. Cylindre. իտ. Cilindro).

38. Քաղհանումն (գղ. Sarclage. իտ. Sarchiatura). — *Քաղհանուելն կ'ըսուի պարտիզին երեսին վրայէն անօգուտ խոտերը ժողվելը, որով հողին երեսը կը կակըղնայ, և օդ ու ջուր դիւրաւ կրնան թափանցել: Երբեմն սաստիկ անձրևէ ետքը հողին երեսը կեղև մը կը կապէ, մանաւանդ թէ որ կրային ըլլայ հողը, և յայնժամ քաղհան գործածով պէտք է այս կեղևը մանրել: Վրիպակ կարծիք է ոմանց՝ թէ չորութեան ժամանակ պէտք չէ քաղհանել, որպէս զի գեանին թացութիւնը գոլորշացնելով՝ վնաս մը չբերէ բուսոց: Նա մանաւանդ անոր հակառակ որչափ հողին երեսը քրքրի ու մանրի, թէպէտ երեսանց արևու ժամանակ կը տաքնայ և կը չորնայ, բայց գիշերը շուտով կը պաղի և դիւրաւ կը ծծէ գիշերային ցօղը:*

Քաղհան գործիքները (գղ. Sarcloir. իտ. Sarchiello) *զանազան տեսակ են. ոմանք նման են քերչի, և ոմանց մէկ կողմը բրիչ և միւս կողմը երկմատնի կ'ըլլայ, խոտերը արմատաքի խլելու հանելու համար:*

39. Տաքութիւն բուսոց համար. — *Տաքութիւնը խիստ կարևոր է պարտիզի բանջարեղինաց ամման համար: Անոր համար պարտիզպանը պէտք է արուեստական տաքութիւն տայ բանջարեղինաց, որպէս զի վաղահաս ըլլան, որով և իրենց գինն աւելի կ'ըլլայ՝ ժամանակէ դուրս բուսնելուն համար:*

Պարտիզպանն այս բանիս համար կը ջանայ հողին կամ օդին տաքութիւնն աւելցնել, կամ երկուքին ալ միանգամայն: Հողին տաքութիւնն աւելցնելու համար պէտք է ածուները դարձած ըլլան դէպ ի հարաւ և զառի վայր, որպէս զի արևուն ճառագայթները շիտակ զարնեն: Կամ բոյսերն աղբալից գուբերու մէջ տնկել, որ տաք կը պահեն: Իսկ օդը տաքցնելու համար կը դրուին բուսոց վրայ ապակի զանգակներ, որ կը պահեն միանգամայն գիշերային ցրտէն և չաղէն: Պարտիզպանը կըրնայ նաև ծածկել բոյսերը յարդով կամ փախթով, դնելով փախթը քիչ մը բարձրկեկ, որ ցերեկը կրնայ բացուիլ՝ զլանի մը վրայ ոլորելով, և գիշերը գոցուիլ:

Պարտիզպանը կրնայ գործածել նաև ջերմոցներ, այս ինքն ապակեայ ծածկած անդուկներ, որոց հողն աղբա-

խառն ըլլայ. և ասոնց մէջ կրնան հասնիլ բանջարեղէնք ժամանակէ դուրս:

40. Ըստ տեսակի բուսոց պէտք է կազմել տաք գուբերը: Ուստի այն գուբերը որոց տաքութիւնը քանի մը ամիս անփոփոխ պիտի պահուի, հոն պէտք է դնել ձիոյ աղբ 70–80 հարիւրորդամասեր բարձրութեամբ: Իսկ այն բոյսերը որ դժուարաւ կը բուսնին, և որոց այնչափ տաքութիւն հարկաւոր չէ, բաւական է դնել աղբ 50 հարիւրորդամասեր բարձրութեամբ: Կան բոյսեր որոց համար բաւական է դնել գուբին մէջ 30–40 հարիւրորդամասեր բարձրութեամբ աղբ տերևախառն:

41. Ձիոյ թարմ աղբն աւելի տաքցուցիչ է քան ուրիշ անասնոց. անկէ ետքը կու գայ իշոյ աղբը: Կընդհանրապէս գործածել նաև ծառոց տերևներ, բուրդի խեչեբանք, թաց խոտ և յարդ: Թաց յարդը և խոտը սաստիկ տաքութիւն կը ծնանին, բայց երկար չտևեր: Իսկ բուրդի խեչերանքը զգուշութեամբ պէտք է գործածել, որովհետև սաստիկ տաքութիւն կը ծնանին և երկար ատեն ալ կը պահեն տաքութիւնը: Ծառոց մանր ճիւղերը վրայէ վրայ դրած և աղբով լցած, թէպէտ շատ չեն տաքցներ, բայց երկար ժամանակ կը պահեն տաքութիւնը:

42. Տաք գուբ կամ հոր կազմելու համար պէտք է ընտրել հարաւային դիրք, և պատապարեալ հիւսիսային կողմէն պատով կամ տնով, և նայիլ որ գեանին տակ չանցնի ջուր, կամ ենթահողը չըլլայ թաց: Փորել գեանին ըստ արժանւոյն 30 հարիւրորդամասերէ մինչև 60 հարիւրորդամասեր խորութեամբ, և 40–50 հարիւրորդամասեր լայնութեամբ, և ընուլ տերևով և աղբով և կոխել վրան, և վերջը դնել գուբին վրայ փայտեայ սընդուկ մը, վրան ապակի պատուհանով ծածկած: Այսպէս քով քով կրնամք այլեայլ անդուկներ դնել իրարու կից կամ բաժանեալ: Պատուհանները այնպէս շինուած պիտի ըլլան, որ քամի և անձրև ներս չկարենան մտնել: Գէշ օդի ժամանակ պատուհաններուն վրայ կը ծածկեն երբեմն փախթով:

43. Այսպէս գուբերը պատրաստելէն ու վրանին գոցելէն ետքը, երեք չորս օրէն երթալ նայիլ թէ սկսեր է տաքութիւնը. և այս բանս իմանալու համար լաւ է աղ-

բին մէջ փայտէ գաւազան մը խոթել, և քանի մը ժամէ
ետքը հանել. և երբ տեսնեմք որ ծայրը տաքցած է,
ժամանակը հասած կը համարուի աղրին վրայ հողով
ծածկելու, որոյ բարձրութիւնը կրնայ ըլլալ 25–30 հա-
րիւրորդամետր: Հողը ոչ սաստիկ թաց և ոչ սաստիկ
չոր, ոչ շատ պարարտ և ոչ վատ պիտի ըլլայ: Լաւա-
գոյն հողն է բուսահող, խառնած հաւասարաչափ ան-
տառի հողով: Մի անգամ գործածելէն ետքը կրնամք
նոյնը գործածել շատ տարիներ, միայն թէ ամէն տարի
պէտք է նորոգել աղրին վրայի կարգը:

Հողը դնելէն երեք չորս օր ետքը պէտք է ջերմա-
չափով դիտել հողին տաքութեան աստիճանը: Թէ որ
ըլլայ տաքութիւնը 38° հարիւրամասն ջերմաչափի, կըր-
նամք սերմանել, ընտրելով հանդարտ և պարզ օր մը:
Բայց սերմանելէն առաջ պէտք է հողին երեսը չոկել,
որ ամէն կողմ հաւասարապէս թաց և տաք ըլլայ. և
յետոյ բաժնել մաս մաս, և իւրաքանչիւրին մէջ սերմա-
նել զանազան կանաչեղէնները: Իրարու քով սերմա-
նելու է այն սերմերը որ գրեթէ ի նմին ժամանակի
կը ծլին: Ցանելէն ետև պէտք է ճմլել հողին երեսը թե-
թև կերպով և դնել բարակ խաւ մը բուսահողոյ $^1/_2$ հա-
րիւրորդամետր թանձրութեամբ: Թէ որ թաց է գետինը,
հարկ չէ ջրել: Երբ սերմերը սկսին ծլիլ, պէտք է ապակի
պատուհաններուն վրայի ծածկոյթը վերցնել, որպէս զի
աւելի լոյս տեսնեն. և միանգամայն քիչ մը հովահրել:
Անոր համար առաջին օրերուն մէջ պէտք է պատուհան-
ները քիչ մը բանալ օրուան տաք ժամերուն մէջ, բար-
ձրացնելով իբր 1 հարիւրորդամետր, և զգուշանալ որ
ցուրտ օդը չվարնէ բոյսերուն վրայ: Բայց օդը պարզ
ալ չըլլայ, պէտք է դարձեալ քիչ մը օդ տալ ներսին
մէջ քանի մը ժամ: Մարտին մէջ պատուհանները բոլո-
րովին բանալու է. բայց թէ վախ ըլլայ եղեման, գիշերը
գոցելու է:

Ջրելու է երբեմն երբեմն պարզ օդով երբ գետինը
չոր է, և ջրելը պէտք է ընել արևու ժամանակ, որպէս
զի չորնայ տերևներուն թացութիւնը: Ջուրն ալ պաղ
պիտի չըլլայ:

ԳԼՈՒԽ Է

ՍԵՐՄՆ, ՍԵՐՄԱՆՈՒՄՆ ԵՒ ՓՈԽԱՏՆԿՈՒԹԻՒՆ

44. Սերմն. — Բանջարեղէններէն ոմանք ուր ցա-
նուին հոն կը մնան մինչև քաղցի ժամանակ, և ոմանք
ցանած տեղէն կը փոխադրին ուրիշ տեղ քիչ մը մեծ-
նալէն ետքը: Առաջին տեսակին կարգէն են ստեպղին,
գազար, կարոս Մակեդոնի, եղերդ, գոզի սև կամ քօշ-
մօրուք, ճակնդեղ, բազուկ, սոխ, ճարճրուկ, բողկ, ըս-
պանախ, վարունգ, ոլոռն, լուբիա, բակլայ, ոսպ, և
այլն: Երկրորդ տեսակին կարգէն են ամէն տեսակ կա-
ղամբները, գառնիճ որ և կ'ըսուի եղէգ (հինտիպա),
հազար, ռոկեֆէնձոր կամ պղտիկ, պատինճան, և այլն:

45. Ընտրութիւն սերման. — Սերման ընտրութիւնը
խիստ կարևոր բաներէն մէկն է, վասն զի անկէ կա-
խում ունի մեծապէս բանջարեղինաց յաջողութիւնը:
Պէտք է սերմը ժողվել այն բոյսերէն որ իր տեսակին
մէջ աւելի ընտիր, առողջ և լաւ հանգամանք ունին:
Պէտք չէ ժողվել սերմ այն կանաչեղէններէն՝ որ շատ
ոռոգած են և շատ պարարտ հողի մէջ բուսած. վասն զի
ասոնց սերմը թէպէտ ի սկզբան առաք կ'երևի, բայց
ջրալից ըլլալով, երբ չորնայ կը վատնայ, և շատ ան-
գամ վնաս կը հասնի նաև իր սաղմին:

Բոյսերն ընտրելէն վերջ պէտք է թողուլ որ սերմը լաւ
հասուննայ: Սերմը ժողվելէն ետքը պահել իր վրայի փա-
թթոյթն և հատագործել, չորցնել արևու մէջ, և դնել
թղթէ կամ լաթէ փոքրիկ քսակներու մէջ, և պահել չոր
տեղ:

Թէ որ պարտիզպան մը ուզէ սերմն գնել, պէտք է
նայիլ որ լաւ պահուած ըլլան, հատիկները միօրինակ
մեծութեամբ, համագոյն, ամբողջ և ոչ կոտրտած, մէջը
լեցուն և ոչ կիսկատար:

46. Սերմերը կը պահեն իրենց ծլելու կարողութիւնն
առաւել կամ նուազ երկար ժամանակ, եւ եթէ ժա-

մանակն անցած ըլլայ ծլելու կարողութեան, չեն կրնար ծլիլ։ Ուստի, հարկ կը համարիմ դնել հոս գլխաւոր բանջարեղինաց ցուցակ մը, նշանակելով իւրաքանչիւրին սերման բեղնաւորիչ կարողութեան ժամանակը, և թէ իւրաքանչիւրը քանի օրուան մէջ կրնայ ծլիլ։ Իւրաքանչիւր անուան հետ կը յարեմ տառական, գաղղիական և իտալական անուններն ի դիւրութիւն և ի գիտութիւն։

Անուանք գլխաւոր բանջարեղինաց։	Ամբողջ տարի ծլելէ ետքը մինչև պտուղ տալը։	Ամբողջ տարի ծլելէ ետքը մինչև պտուղ տալը։
Ախրիպան. տես Կոտիմն հնդիկ։		
Անմեռուկ, Փրփրեմ. տն. սէվիզ օթու. գղ. Pourpier. իտ. Porcellana.	2–3	15
Ասրեակ. տն. ռուքքա սալաթա. գղ. Roquette. իտ. Ruchetta.	1–2	6
Բազուկ. տն. բաղը. գղ. Bette. իտ. Bietola.	3–4	10
Բակլայ. տն. պակլա. գղ. Fève. իտ. Fava.	5–6	10
Բաղրջուկ, Մալոշ. տն. էպէմկիւմէճի. գղ. Mauve. իտ. Malva.	3–4	12
Բանջար. տես Ճակնդեղ։		
Բոխնի. տես Խմի։		
Բողկ ընտանի. տն. թուրփ. գղ. Radis. իտ. Ravanello.	4–5	8
Բողկ վայրի. տն. պայըր թուրփու. գղ. Raifort. իտ. Rafano, Ramolaccio.	5–6	6
Գաբծիլ, Խաւարծիլ. տն. ռավէնտ. գղ. Rhubarbe. իտ. Rabarbaro.	1–2	15
Գազար. տն. ճէզէր, փաստինա. գղ. Panais. իտ. Pastinaca.	1–2	24
Գաղտիկուր, Եղնալեզու. տն. լիսանի		

սէլվի. գղ. Bourrache. իտ. Borana.	3–4	12
Գառնականջ. տես Թրթնջուկ։		
Գոնգեղ. տն. պայըր չալկամ. գղ. Rave. իտ. Rapa.	2–4	5
Գռզի, Քօչմօրուք. գղ. Salsifis. իտ. Salsefrica, Barba di becco bianca.	1–2	12
Գռզի սեաւ. տն. ըսգուռչինա. գղ. Scorzonère. իտ. Scorzonera.	2–3	15
Գառնիճ. տես Եղէգ։		
Գարապղպեղ. տն. պաճ պիպէր. գղ. Piment. իտ. Pimento, Peperone.	3–4	15
Գդում. տն. գապագ. գղ. Courge. իտ. Zucca.	4–5	8
Գիւղ, Գորտիկ. տն. պէօյրիւճէ. գղ. Dolic. իտ. Fagiolo dall'occhio.	2–3	8
Եղնալեզու. տես. Գաղտիկուր։		
Ելակենի. տն. չիլեկ. գղ. Fraise. իտ. Fragola.	2–3	10
Եղէգ, Գառնիճ. տն. հինտիպա. գղ. Endive. իտ. Indivia.	5–6	6
Եղերդ, Եղերդակ, Հազար վայրի. տն. ռաատիքիա. գղ. Chicorée. իտ. Cicorea, Radichio.	6–8	8
Թաղթ, Հոռոմ սպանախ. գղ. Arroche. իտ. Atrepice.	2	10
Թրթնջուկ, Գառնականջ. տն. գուզու գուլաղը. գղ. Oseille. իտ. Acetosa.	2–4	15
Ժախ. տն. պուչալագ. գղ. Chervi. իտ. Sesaro.	2–3	8
Լախուր, Նեխուր. տն. եապրան քէրվիզ. գղ. Ache. իտ. Appio.	3–5	10
Լուբիա, Լովիաս. տն. ֆասուլիա. գղ. Haricot. իտ. Fagiolo.	2–3	7
Խաւարծիլ. տես Գաբծիլ։		
Խմի, Բոխնի. տն. մէլայիք օթու. գղ. Angélique, Archangélique. իտ. Angelica, Arcangelica.	1–2	8
Խատոր. տես Սխտոր։		

Ծիթրայ. տճ. գազ այաղը քէօքիւ. գղ. Raiponce. իտ. Raperonzolo.	2–3	10
Ծնեբեկ. տճ. գուշ գոնմազ. գղ. Asperge. իտ. Asparago.	3–4	20
Ծոթոր, Ծոթրին. տճ. քէքլիկ օթու. գղ. Thym. իտ. Timo.	2	6
Կաղամբ. տճ. լահանա. գղ. Chou. իտ. Cavolo.	6–7	8
Կանկար. տճ. էնկինար. գղ. Artichaut. իտ. Carciofo.	3–6	20
Կանկար վայրի. տճ. եապան էնկինար. գղ. Cardon. իտ. Cardone.	4–5	30
Կարոս. տճ. քերէվիզ. գղ. Céleri. իտ. Sedano.	3–4	10–15
Կարոս Մակեդոնի. տճ. մաղտանոս. գղ. Persil. իտ. Prezzemolo.	2–3	20
Կոտիմն, Կոռեմ. տճ. թերէ օթու. գղ. Cresson alénois, Nasturtium. իտ. Agretto.	4–5	10
Կոտիմն հնդիկ, Ա.խրիզան. տճ. հինա թէրէսի. գղ. Capucine. իտ. Astuzia.	3–4	12
Կորդիւն. տճ. կէյիք օթու. գղ. Sarriette. իտ. Sartoreggia.	2–3	14
Կռաբանջար. տես Ճարճիր։		
Հազար. տճ. մառուլ. գղ. Laitue. իտ. Lattuga.	3–5	7
Հազար վայրի. տես Եղերդ։		
Հաւաղցան. տճ. գուզու կէվրէյի. գղ. Mâche, Valérianelle, Doûcette. իտ. Valeriana domestica, Dolcetta.	5–6	8
Հոռոմ սպանախ. տես Թալթ։		
Ձմերուկ. տճ. գարփուզ. գղ. Melon d' eau, Pastèque. իտ. Cocomero.	4–5	8
Ճակնդեղ, Բանջար. տճ. փանճար. գղ. Betterave. իտ. Barbabietola.	5–6	10
Ճարճիր, Ճարճրուկ. տճ. ռաթիքիա. գղ. Pissenlit. իտ. Radichiella.	6–9	3
Մանանեխ. տճ. հարտալ. գղ. Moutarde. իտ. Senapa.	3–4	10

Մաշ. տես Ոլոռն։		
Նեխուր. տես Լախուր։		
Շողգամ, Շաղգամ. տճ. չալկամ. գղ. Navet. իտ. Navone.	2–4	5
Շպինի, Սպանախ. տճ. իսփէնախ. գղ. Epinard. իտ. Spinace.	3–4	5
Ոլոռն, Մաշ. տճ. պիզէլիա. գղ. Pois. իտ. Pisello.	4–5	5
Ոսկեխնձոր, Պոլտիկ. տճ. թօմաթէս. գղ. Tomate. իտ. Pomodoro.	3–4	11
Ոսպն. տճ. մէրճիմէք. գղ. Lentille. իտ. Lenticchia.	2–3	10
Պատինճան. տճ. փաթլիճան. գղ. Melongène. իտ. Melanzana, Petronciana.	3–4	12
Պոլտիկ. տես Ոսկեխնձոր։		
Պորտիկ. տես Դկուղ։		
Պրաս. տճ. փրասա. գղ. Poireau. իտ. Porro.	2–3	7
Ջերմատակ. տճ. մէսխէ. գղ. Pimprenelle. իտ. Pempinella.	1–2	10
Ջրկոտիմն, տճ. սու թէրէսի. գղ. Cresson de fontaine. իտ. Nasturzio.	4–5	14
Ռահան. տճ. ֆէսլիյէն. գղ. Basilic. իտ. Basilico.	4–5	12
Սամիթ. տճ. ռէզէնէ. գղ. Fenouil. իտ. Finocchio.	4–5	14
Սեխ. տճ. գավուն. գղ. Melon. իտ. Popone.	7–8	6
Սիսեռն. տճ. նուհուտ. գղ. Pois chiche. իտ. Cece.	3–5	5
Սխտոր, Խստոր. տճ. սարմուսագ. գղ. Ail. իտ. Aglio.	2	10
Սկոլիմ. գղ. Scolyme. իտ. Scolimo.	2–3	14
Սոխ. տճ. սօղան. գղ. Oignon. իտ. Cipolla.	2–3	15
Սպանախ. տես Շոմին։		

Սոխպղին. տճ. հավուճ. գղ. Carotte. իտ. Carota.	3–4	16
Վարունգ. տճ. խըյար. գղ. Concombre. իտ. Cetriolo.	5–6	6
Փրփրեմ. տես **Անմեռուկ**։		
Քեղակարոս. տճ. ֆրէնկ մաղտանոսու. գղ. Cerfeuil. իտ. Cerfoglio.	3–4	10
Քուռաթ. տես **Պրաս**։		
Քոչմօրուք. տես **Գազի**։		

47. **Սերմանուման**. — Երեք կերպ կայ սերմանելոյ. **Սերմանուումն յօդս**, **Սերմանուումն ի տողս** և **Սերմանուումն ի խուրձս**։ Երեք կերպն ալ ունի իր օգտակարութիւններն ըստ տեսակի բանջարեղինաց։ Եւ յառաջ քան խօսել իւրաքանչիւր տեսակին վրայ, հարկ կը համարիմք յետագայ դիտողութիւններն ընել. այս ինքն

Ա. Թէ ամէն բոյս ունենայ բաւական տեղ աճելու համար։

Բ. Հողը միշտ կակուղ պահուի և մաքուր ինքնաքար խոտերէ։

Գ. Բովանդակ երկիրն օգտակար ընել առանց պարապ տեղ թողլու, և չտնկել սաստիկ խիտ։

48. **Սերմանուման յօդս**. (գղ. Semaille à la volée. իտ. Semina a spaglio). — Կ'ըլլայ ձեռքով օդոյ մէջ սերմը նետելով։ Այս կերպը հնուց ի վեր գործածական է, թէպէտ ունի իր անյարմարութիւնները։ Վասն զի այս կերպով չեմք կրնար երկիրն ըստ արժանւոյն կակուղ պահել, զէշ խոտերը ձեռքով միայն կրնամք հանել, և թէ շատ տեղ պարապ կը մնայ առանց սերման։ Թող զի անկանոն կերպով կը բուսնին տունկերը, և երբեմն կը կորսուին նաև ոմանք, մանաւանդ անոնք որ ուշ կը ծլին, ինչպէս է սոխպղին, սոխ և այլն։ Բաց ասկէ, սերմանելոյ համար շատ սերմ կ'երթայ։

49. **Սերմանուման ի տողս**. (գղ. Semaille en ligne. իտ. Semina in linea). — Կ'ըլլայ մէկ գծի վրայ սերմանելով, զոր կրնամք թէ ձեռքով և թէ գործւով ընել։

Շատերն օգտակար կը համարին տողանի սերմանելը, որովհետև դիւրին կ'ըլլայ զէշ խոտերն հանելը, հողը կակուղ կը պահուի, և բոյսերն ալ կ'ըլլան կանոնաւոր կերպով բուսած, և իրենց յաղողութիւնն ալ աւելի ապահով։ Ջրելու ժամանակ թացութիւնն աւելի երկար կը պահուի հողին մէջ, և բուսոց արմատներն ալ երկու կողմէն միջոց կ'ունենան տարածելու և ուռճանալու։ Եթէ տողի վրայ ցանած տունկերը խիտ ըլլան, կրնամք հանել զոմանս և ուրիշ տեղ տնկել։

Տողանի սերմանելը կրնայ ըլլալ ընդ երկայնութիւն կամ ընդ լայնութիւն ածուներուն։ Ընդ լայնութիւն սերմանելը լաւագոյն է, որովհետև դիւրաւ կրնամք զէշ խոտերը մաքրել, մինչդեռ ընդ երկայնութիւն ցանուած ժամանակ պէտք է խոտերը մաքրելու համար կոխել ոտքով ածուին մէջ։

Տողերուն իրարմէ հեռաւորութիւնը կ'ըլլայ 20–30 հարիւրորդամետր, որով դիւրաւ կրնամք խլել զէշ խոտերը և կատարել ուրիշ աշխատութիւնները։

50. **Սերմանուման ի խումբս**. (իտ. Semina a cespi). — Կ'ըլլայ 2 կամ 3 սերմ միասին խումբ խումբ ցանել, իրարմէ հեռի և մէկ գծի վրայ։ Այս կերպը կը գործածուի ոլոռն, բակլայ, լուբիա, սեխ և այլն ցանելու համար։

51. **Գործողութիւնք յետ սերմանելոյ**. — Սերմանեւլեն ետքը պէտք է սերմը ծածկել հողով 1 կամ 2 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ, կամ թէ ըսել՝ սերմանկրկնապատիկ թանձրութեամբ, գործածելով փոցխ՝ զոր պէտք է մեղմով շարժել դէպ յառաջ, և ոչ հետև առաջ, ինչպէս կ'ընեն գեօրնը չտկելու համար։ Սերմը ծլելու համար հարկաւոր է օդ և թացութիւն. ուստի եթէ սերմը շատ խոր երթայ կամ հողին երեսին վրայ մնայ, չկրնար ծլիլ։

52. Սերմը պարզաբար հողով ծածկելու տեղ լաւ կ'ըլլայ ծածկել 1 կամ 2 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ կակուղ նիւթով մը, ինչպէս է բուսահող, աղտ, կակուղ կաւ, ծանծ ցորենոյ և այլն. որպէս զի հողին երեսը չկարենան ջրելով կեղև չկապէ, զէշ խոտերը չկարենան

բուսնիլ, գետնին թացութիւնն յարատեւ և կանոնաւոր պահուի, երագէ սերմանց ծլելը և գետնին հիւթը ծծելու կարողութիւնը: Այս բանս հարկաւոր է ընել մանաւանդ այն սերմանց համար, որ բուսնելէն ետքն ուրիշ տեղ պիտի փոխադրին:

53. Ոռոգումն ջրով. — Սերմանց ծլելուն համար կարևոր է ջրել, որ պիտի ըլլայ ըստ պատշաճի, որպէս զի գետնին թացութիւնը պահուի միօրինակ: Վնասակար է չափազանց ջրելը, որով կը փտին արմատները, և տակար կ'ըլլայ ցօղունն, ու երկայն բարակ:

Այն սերմերն որ ուշ կը ծլին, լաւ կ'ըլլայ զանոնք ածխոյ մանրուքի, աւազոյ և կամ թաց հողոյ մէջ դնել, մինչև որ ծլին և արմատ արձակեն, և յետոյ անկել կարգաւ հողին մէջ:

54. Կան խաւարտներ, ինչպէս են կաղամբ աւտոնեան (պրոքոլի), կաղամբ ծաղկաբեր (գառնապղպէ), գառնիճ, հազար, որոց արմատը կիսով չափ կը կտրեն, որպէս զի քովնտի մանր արմատներ արձակեն, և անոնցմով կարող ըլլան գետնէն աւելի հիւթ ծծել: Զայս կ'ընեն երբ բոյսերն առաջին տերևները կ'արձակեն, և յետոյ չուտով նորէն կը տնկեն; բայց աւելի խոր:

55. Փոխատնկութիւն. (գղ. Transplantation. իտ. Trapianto). — Շատ անգամ բուսոց սերմերը մասնաւոր տեղ մը կը ցանուին՝ որ կ'ըսուի Սերմնարան, ուր բուսնելէն և ըստ բաւականի մեծնալէն ետքը կը փոխադրին ուրիշ տեղ. այդ գործը կ'ըսուի փոխատնկռտիւն:

Որպէս զի յաջող ելք ունենայ փոխատնկութիւնը, պէտք է ընտրել այն բոյսերն որ առողջ են, արմատնին զօրաւոր, և իրենք ոչ այնչափ ուռճացած: Մեծ խնամք պէտք է բոյսերը սերմնարանէն փոխադրելու համար: Պէտք չէ խլելով հանել ղիրենք հողին մէջէն, ինչպէս շատերը կ'ընեն, որով արմատները կը փրթին և հողին մէջ կը մնան. այլ տարգալաձև գործւով քրքրել հողը և հանել բոյսն անվնաս. բայց հանելէն առաջ լաւ մը ջրելու է գետինը:

56. Բոյսերն հողէն հանելէն ետքը պէտք է զգուշանալ որ չչորնան. անոր համար լաւ կ'ըլլայ ընկղմել իրենց արմատը ջրոյ մէջ՝ որ խառն ըլլայ կաւով և աղբով, որով հարկ չըլլար ստէպ ոռոգել ղիրենք: Փոխատնկութիւնը լաւ կը յաջողի՝ երբ կատարուի ամպամած օր մը և անձրևէ ետքը:

57. Բոյսը տնկելու համար պէտք է գայլիկոնով (12) հողին մէջ ծակ մը բանալ այնչափ խոր, որ բոյսին արմատը չիտակ կենայ և չծռի, և հողով ծածկել: Ոմանք գայլիկոնի տեղ մատով կ'ընեն այդ ծակը հողին մէջ, որ դատապարտելի է: Տունկերը փոխադրելէն վերջ պէտք է լաւ մը ոռոգել գետինը: Աւելորդ պէտք չէ համարել ոռոգումը, նաև եթէ անձրևէ ետքն ըլլայ փոխատնկութիւնը, որովհետև ջրելուն նպատակն է հողը արմատին չորս կողմ նստեցնել, որ դատարկ տեղ չմնայ:

Եթէ հարկ ըլլայ կատարել փոխատնկութիւնը չոր և պարզ օդով, լաւ է նախ ծակերը բանալ և գետինը ջրել, որպէս զի հողը ծծէ ըստ բաւականին ջուր այս ինչ խորութեամբ:

Հարկաւ փոխատնկութեան ժամանակը կը տարբերի՝ բուսոց տեսակին համեմատ:

ԳԼՈՒԽ Ը

ՁԱԽՈՐԴՈՒԹԻՒՆՔ, ՀԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆՔ ԵՒ ՎՆԱՍԱԿԱՐ ԿԵՆԴԱՆԻՔ ԲԱՆՁԱՐԵԼԻՆԱՑ

58· **Ձախորդութիւնք.** — *Ինչպէս ամէն տեսակ մը չակուրթեանց մէջ, նոյնպէս և պարտիզպանութեան մէջ բոյսերն ենթակայ են զանազան ձախորդութեանց, որք յառաջ գան հետագայ չորս պատճառներէն.*

Ա· Գէշ մշակութիւնէ.

Բ· Օդոյ գէշութենէ.

Գ· Հիւանդութիւններէ.

Դ· Վնասակար կենդանիներէ։

Սակայն պարտիզպանութեան մէջ պատահած ձախորդութիւնները այնչափ մեծ չեն, որ կարող ըլլան վհատեցնել քալ պարտիզպան մը իր աշխատութենէն մէջ յարատևելու գործունէութեամբ և գիտութեամբ։ Կըրնայ ամէն վնասները դարմանել՝ եթէ յօժար կամք և յարատևութիւն ունենայ։

59· **Վնասակարութիւնք գէշ մշակութենէ առաջ եկած.** — *Պարտիզի զանազան գործոց մէջ ամենէն աւելի ուշադրութեան արժանի է սերմը, որոյ համար պէտք է դիտել հողը, ժամանակը և ընտրել տեսակը։*

Զկայ վնասակար բան մը, ինչպէս սերմանել կանխահաս տեսակ մը սերման՝ ուշ հասնող տեսակի մը տեղ, կամ անոր հակառակը։ Սովորաբար անհոգութիւն կ'ըլլուի յուլիսի և օգոստոսի մէջ եղած սերմանց վրայ, որք աւելի կարևորք են. վասն զի ըստ մեծի մասին տարեկան կանաչեղէններն այս ամիսներուն մէջ կը ցանուին։

60· **Վնասակարութիւնք օդին գէշութենէն.** — *Թացութիւն, սառոյց, եղեամն, ձիւն, քամի կրնան մեծամեծ վնասներ հասցնել, բայց մեր հսկողութեամբ կրնամք զասոնք պակսեցնել։*

61· *Թացոտրիւնը վնասակար է գլխաւորապէս բոնի մշակութեանց, որ կ'ըլլան ջերոցներու և զանգակներու տակ, փտեցնելով բոյսերը։ Երբ արև չտեսնեն բոյսերն երկար ժամանակ, պէտք է կրկնապատկել մեր զգուշութիւնները։ Պէտք է ջերոցին պատուհանները բանալ ամէն օր, որպէս զի դուրս ելնեն ջրեղէն գոլորշիք, և բուսոց տերևներուն թացութիւնն անցնելէն ետքը չուտով գոցել։*

Պատուհաններուն ապակիները և ապակի զանգակները միշտ մաքուր և չոր պահել, որպէս զի լոյսը համարձակ ներս մտնէ։ Պէտք է նոյնպէս օդ տալ բուսոց՝ երբ արևուն տաքութիւնը սաստիկ է, և զգուշանալ որ արևուն ճառագայթները չզարնեն ուղղակի մանր տնկոց վրայ, ապա թէ ոչ կ'այրին տերևներուն ծայրերը։ Թէ որ անձրևներն երկարատև ըլլան, պէտք է ջերոցներուն քով ակօսներ բանալ և ջուրը վազցնել փոսերու մէջ։

62· *Սառոյցը և եղեամն կը փճացնեն կանաչեղէնները մանաւանդ գարնան սկիզբն, և կը թողուն նշաններ արևուս այրածի պէս, բայց աւելի գէշ կերպով, վասն զի բոյսերը դժուարաւ կրնան վրայ գալ։ Անոր համար պէտք է հոկտեմբերի կէսէն սկսեալ պատրաստել պատսպարութեան միջոցները, որպէս զի սառուցէ ազատ մնան տունկերը։ Այս ինքն, պատրաստել ջերոցները, զանգակները որք պիտի ըլլան մաքուր. նմանապէս յարդ և փսխաթ, բոյսերը ծածկելու համար՝ երբ սառուցի նշան մը տեսնուի։*

Աղցան և ուշ հասնող լուբիա կրնան մնալ բացօթեայ, միայն թէ գիշերները ծածկուին փսխաթով։

63· *Ձիւնն այնչափ վնաս չկրնար ընել բուսոց, բայց լաւ կ'ըլլայ ջերոցներուն պատուհանները և ապակի զանգակները ծածկել յարդով ձեան ժամանակ։ Զգուշանալ ըստ կարի որ բուսոց վրայ ձիւն չգայ։ Ձիւնը դարձեալն պէս պէտք է թօթափել յարդին վրայէն. և ընդհակառակն թողուլ հողին վրայ, վասն զի ձիւնը կը ջնջէ միջատները և օգտակար է բուսոց ամանց պահպանութեան։*

64· *Սաստիկ քամիներն ալ վնասակար են պարտիզին. անոր համար նեցուկով պէտք է հաստատել այն բոյսերն որ տկար են, ինչպէս են ոլոռն, լուբիա, պոլտիկ և այլն։*

Ի վախճանի, փոթորկեն ալ պէտք է զգուշանալ որ

շատ անգամ կարկուտ կը բերէ. ուստի պէտք է փո-թորկի ժամանակ ծածկել ջերոցներուն պատուհանները և գետնին վրայ դրուած ապակի զանգակները:

65. Հիւանդութիւնք. — Կան բուսոց զանազան հի-ւանդութիւնք ընդհանրապէս, որոց շատերը պարտիզպանին անհոգութենէն յառաջ կու գան. վասն զի շատ անգամ տակաւ և գէշ դարմանուած բոյսերն են որ ենթակայ կ'ըլլան հիւանդութեանց: Որչափ հիւանդութիւնք յա-ռաջ գան անկատար սերմերէ, անկանոն սերմանելէ, չափազանց աղբելէ և ջրելէ:

Հոս դնեմք կանաչեղինաց քանի մը գլխաւոր հիւան-դութիւնները:

66. Դալուկ (տճ. Սարղլըգ. գղ. Chlorose. իտ. Clorosi). — Այս հիւանդութիւնն յառաջ գայ բուսոց տը-կարութենէն, որով չեն կրնար իրենց աննդեան համար հարկաւոր եղած պաշտօնը կատարել: Կը դեղնին ըստ մասին կամ բովանդակ իրենց կանաչ մասերը, և շատ անգամ կը մեռնին ևս:

Դալուկը կը պատահի սովորաբար՝ երբ օդոյ բարե-խառնութիւնն անհաստատ է, կամ երբ օդը չարունակ անձրևային է: Գետնին չափազանց թացութիւնը մեծ պատճառ է դալկան: Ուստի խելացի պարտիզպան մը օդոյ անբարեխառնութենէ և անձրևներէ ազատ պահելու համար իր տունկերը, պէտք է այնպիսի դրից մէջ դնել՝ որ արև տեսնեն և պատսպարին:

67. Փտութիւն (գղ. Pourriture. իտ. Marciume). — Թացութենէ յառաջ կու գայ փտութիւնն՝ որ կը պատահի տերևոց: Ի սկզբան տերևոց վրայ կ'երևին փոքրիկ կէտեր թխագոյն, որք քանի մը օրուան մէջ կը տարածուին և կը սևնան, և կը փտեցնեն բովանդակ տերևը: Այս հի-ւանդութիւնը կը տեսնուի մանաւանդ ջերոցներու և զանգակներու տակ, ուր օդը փակուած կը մնայ: Դար-մանելու համար պէտք է ծածքը բանալ և հովհարել, անօսրացնել բոյսերն, և կտրել հիւանդ տերևները:

68. Մանրասունկ (գղ. Oïdium. իտ. Oidio, Crittogama, Nebbia). — Այս հիւանդութիւնն յայտնի կ'ըլ-լայ տերևոց վրայ, ի սկզբան ժժգոյն և կարմրորակ և երբեմն դեղնագոյն բիծերով, և յետոյ սևագոյն. և եր-բեմն ճերմակ և յետոյ կարմիր բիծերով: Այս հիւան-դութիւնն ոչ միայն տերևներուն կազմուածքը կը փո-ճացնէ, այլ և կը վնասէ ցօղունին և պտղոյն. այնպէս որ շատ անգամ պատճառ կ'ըլլայ նաև կորստեան տըն-կոյն:

Այս հիւանդութիւնն յառաջ գայ երկար անձրևէ՝ ո-րուն յաջորդէ սաստիկ տաքութիւն, և կը պատահի յու-նիս և յուլիս ամսոց մէջ. և առաւելապէս կը տեսնուի այն պարտէզներուն մէջ որ հովահարեալ չեն, ուր շատ կ'ոռոգեն կամ սաստիկ կ'աղբեն դալար աղբով:

Կը դարմանեն այս հիւանդութիւնը՝ ցանելով բուսոց վրայ ծծմբմբոյ փոշի, կամ լաւ ևս՝ հեռացնելով պատ-ճառները, և չմշակելով հողը թաց և միանգամայն տաք ժամանակ կամ անձրևէ ետքը:

69. Քաղցկեղ (տճ. Ագիւլ. գղ. Gangrène. իտ. Cancrena, Cancro, Moria). — Այս հիւանդութիւնը կը պատահի առաւելապէս դղումի ցեղին բուսոց պտուղնե-րուն կոթին վրայ, և երբեմն կը տարածուի նաև բո-վանդակ տնկոյն վրայ. և յառաջ գայ անոնց ճիւղերը կտրելէն և վիրաւորելէն, և կը սկսի փտիլ վիրաւորուած տեղէն:

70. Գօսութիւն (գղ. Sécheresse. իտ. Seccherecio). — Կը պատահի ամէն կանաչեղինաց որք ըստ ժամանակին չոռոգանին ջրով, մանաւանդ սաստիկ չո-րութեան ժամանակ: Կը վնասին մեծապէս կաղամբի տեսակները և կոճղիղային բոյսերը, թէպէտ և վերջիններն աւելի չոր հող կը սիրեն: Կաղամբներու վրայ դիւրաւ յայտնի կ'ըլլայ, և կրնամք չուտով դարմանել: Ոչ այս-պէս են կոճղիղային բոյսերն, որոց երբ տերևները չոր-նան, արդէն իրենց կոճղէզը ցամքած է և թոռմած:

71. Վնասակար անասուններ. — Պարտիզպանն ունի շատ թշնամի անասնոց մէջ, որոց դէմ պէտք է միշտ պատերազմիլ. թէպէտ և կան նաև ոմանք՝ որք կրնան

անուշդակի կերպով օգտակար համարուիլ, որովհետեւ կը ջնջեն չատ միջատներ: Ինչպէս է

Դօդոշ (տճ. Գարա գռռպաղը· գղ· Crapaud. իտ. Rospo). զոր օգտակար անասնոց կարգ պէտք է համարել, և պահել պարտէզներու մէջ, որովհետեւ կը սնանի ուտելով գետնին ճճիները, խլրդածղրիթները, խըզունջները, չողտոները, և այլն:

Աքիս (տճ. Կէլինճիք· գղ· Belette. իտ. Donnola). զայս ալ պէտք չէ համարել այնչափ վնասակար անասուն, որ թէպէտ կը ջնջէ թռչնոց բոյները, բայց կը ջնջէ միանգամայն մկները:

Ի վախճանի, թռչուններն՝ որք թէպէտ վնաս ալ կը բերեն, բայց պարտիզպանի մը օգտակար կը համարուին՝ ուտելով չատ ճճիներ:

72. Իսկ բուն վնասակար անասուններն են.

Ա· Նապաստակ (տճ. Թաւշան· գղ· Lièvre. իտ. Lepre), որ պարտիզին մէջ ինչ որ գտնէ կը փճացնէ. ուստի պէտք է սպաննել որսալով:

Բ· Խոզուրդ (տճ. Քէօսրէկլէք· գղ· Taupe. իտ. Talpa), զոր ոմանք թէպէտ օգտակար կը համարին՝ գետնին տակի որդերը ուտելուն համար, բայց գետնին տակ բացած փողերով կ'ապականէ բոյսերը, կը բարձրացնէ հողը, կը չորցնէ նորաբողբոջ բոյսերուն արմատները, և կը վնասէ սերմանց: Թէպէտ պատճառ ջնջելը դժուարին է, սակայն չանալու է գարնան երկաթի ակնատներով որսալ և ջնջել, և կամ թունաւորել իրենց բունին մէջ:

Գ· Մուկն (գղ· Rat. իտ. Topo). որոյ տեսակները չատ են և ամէնքն ալ վնասակար: Չատնոք ջնջելու համար թոյն գործածելն այնչափ օգտակար չհամարուիլ, որովհետեւ թոյնը կրնայ բոյսերուն ալ վնաս բերել: Լաւ է գետնին մէջ իբր կէս մետր լայնութեամբ և 75 տասնորդամետր խորութեամբ փոս մը բանալ, և չորս կողմ ողորկ քար դնել, որպէս զի մկները միանգամ մէջ իյնալէն ետքը չկարենան մագլել և ազատիլ: Փոսին յատակին վրայ ալ դնել ճարպ, պանիր և ուրիշ ուտելիք, որով յորդորուին մկները փոսին մէջ իջնելու:

Դ· Շողոտ կամ Լորտնուկ (տճ. Սիւմիւքլի պէօճէք· գղ· Limace. իտ. Lambrico). — Շողոտ է փափկամորթ կենդանին որ խեփոր չունի, և կը վնասէ պարտիզ

զաց իր գետնափոր ճամբայներով՝ զոր կը փորէ կերակուր գտնելու համար. և կը կրծէ նաև երբեմն բուսոց արմատները. և փորած հողը կը դնէ գետնին երեսը, որով խորտաբորտ կ'ըլլայ գետինը, նորաբոյս տունկերը կը փճանան, և կ'արգելուի նաև բուսոց աճումը: Թէ որ բազմանան պարտիզի մը մէջ, մեծ հարուած կը համարուի պարտիզին: Չատնոք սպաննելու համար օգտակար կը համարուի ջրել հողը ընկուզի տերևի թրջոցով կամ խոզի աղբաջրով:

Ե· Խոզուկ (տճ. Պայլանկօզ· գղ· Limaçon. իտ. Lumaca). ունի վրան խեցի, անոր համար կ'ըսուի խեցեմորթ, և վնասակար է թէ սերմանց և թէ բուսոց: Չիրենք ջնջելու համար պէտք է որսալ առաւօտը կանուխ կամ գիշերը ճրագի լուսով, երբ կ'ելնեն իրենց կերակուրը ճարելու համար: Կամ դնել ցորենի թեփը կոյտ կոյտ զոր չատ կը սիրեն, և անոր տակ ժողվածները առաւօտուն տալ կերակուր հաւերինաց կամ սպաննել:

Շողոտներն ու խոզունջները սպաննելու համար օգտակար կը համարուին դօդոշները:

73. **Վնասակար միջատներ**. — Բուսոց կան չատ տեսակ վնասակար միջատներ, որոց մէջ գլխաւորներն են.

Ա· Ալտիկ (գղ· Altique. իտ. Altica). — Է թխագոյն կամ կապտագոյն փոքրիկ միջատ մը, դիւրաշարժ և ոստոստող և փայլուն պատեանով (Գև 9), որ կը վնասէ առաւելապէս խաչակերպ բուսոց: Կը փճացնէ նախ կաղամբի սերմը, և յետոյ բոյսը՝ կպչելով տերևին, ծաղկին և պտղին վրայ: Ասոնցմէ ազատելու համար լաւ է ցանել գետնոյն վրայ աւազ կամ գաճ, և կամ հող որ թրջած ըլլայ կպրանաւթով:

Գև 9· Ալտիկ (չատ մեծցուցած)

74. **Բ**· Ջորեակ (տճ. Ճէրատ· գղ· Bruche. իտ. Bruco). — Երեք գլխաւոր տեսակ կը բաժնուի, և է պատեհաթիև փոքրիկ միջատ մը, վնասակար ոլոռան, ոսպի և բակլայի: Էգն իր ձուերը կը ձգէ վերոյիշեալ ընդոց պատեանին վրայ, և անոնցմէ ելած թրթուրները կը մտնեն ընդոց

կամ սերմանց մէջ, և կը սնանին անոնց ալերային նիւթով, և կը մնան անոնց մէջ մինչև յաջորդ գարուն: Շատ անգամ սերման մէջ բաց ի թըրթուրէն կը գտնուի նաև նոյն իսկ կատարեալ միջատը:

Բարեբաղդաբար ոլոռները չեն կրնար սերմանել նաև ոլոռանց հատերը, որովհետև ջորեակին թրթուրը չվնասեր սերման աննկար սաղմին: Բայց պէտք է զգուշանալ ցանելու այն ոլոռան հատերը՝ որ ծակուած են ջորեակի թրթուրէ. և եթէ հարկ ըլլայ սերմանել նաև վնասուած ոլոռները, պէտք է նախ ձգել 50 աստիճան տաք ջրոյ մէջ:

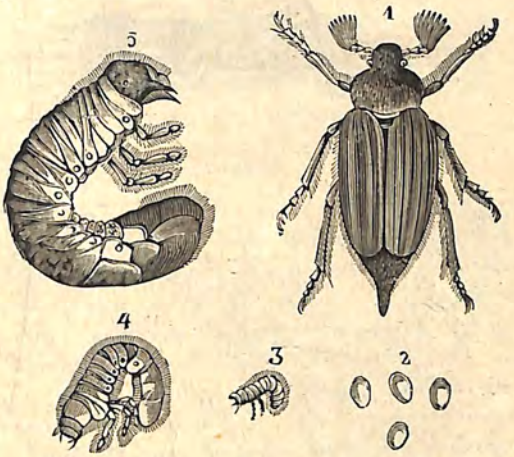

Ձև 10. Խոյեղջիւր (թրթուր և կատարեալ միջատ):

75. Գ. Խոյեղջիւր (գղ. Criocère. իտ. Criocera). — Երկայնաձև փոքրիկ միջատ մի է պատենաթև (Ձև 10), կուրծքը կարմրագոյն: Վնասակար են իրեն թրթուրները պրասի, ծնեբեկի, սխտորի: Հողի տակ կը դառնան ի հարսնեակ. և երբ սկսին թևածել բուսոց վրայ, կրնամք զիրենք ջնջել, ցնցելով բոյսերն ա. ռաւօտուն և սպաննելով գետին ինկածները:

76. Դ. Բնդեռն բռւոց (գղ. Mélolonte, Hanneton. իտ. Melolonta, Maggiolino). — Կարմրորակ և մեծակակ միջատ մի է պատենաթև՝ կարծր պոչով, որթոց շատ վնասակար (Ձև 11): Սոր թրթուրներն որք են ձերմակ որդեր, կը վնասեն կանաչեղինաց, ուտելով անոնց արմատները և տերևները, և կրնան երեք չորս տարի ապրիլ հողին տակ: Ձատնք ջնջելն աւելի դիւրին կ'ըլլայ՝ երբ կատարեալ միջատ դարձած են. ցընցելով գետին կ'իյնան և դիւրաւ կը բռնուին, և են խաղալիկ տղայոց:

77. Ե. Ակալջահոտ (տճ. Մագգասաղը պհօձիք. գղ. Forficule. իտ. Forfecchia). — Է թխագոյն և երկայնաձև տափարակ միջատ, որոյ պոչը կը վերջանայ աքցանաձև: Եւ է շատ վնասակար միջատ պարտիզաց և պղպատու ծառոց, փճացնելով ծաղիկները և ուտելով բողբոջները (Ձև 12):

Ձև 11. Բնդեռն բռւոց. — 1. Կատարեալ միջատ: 2. ձու: 3. Վիամեայ թրթուր: 4. Երկամեայ թրթուր: 5. Եռամեայ թրթուր:

Որովհետև ականջամուտները կը խորչին լուսէ, զանոնք ջնջելու համար, պէտք է դնել պարտիզին մէջ աստ անդ քարտէ սնամէջ գլաններ, եղջիւրներ, եղէգներ և այլն, որոց մէջ կը պատսպարին՝ փախչելով լուսէ: Պէտք է երբեմն երբեմն այդ ելնել և սպաննել մէջը ժողված ականջամուտները:

Ձև 12. Ականջամուտ.

78. Զ. Խրդաժղրիք (տճ. Քէօսթէկէք էրրդաղը. գղ. Courtilière. իտ. Grillo talpa). — Է թխագոյն միջատ՝ մատի հաստութեամբ, որոյ առաջակողմեան երկու ոտքերը խլուրդի ոտքերուն կը նմանին, որով

կը փորէ գետինը. սուլելու ձայնն ալ կը նմանի ծղրիթի. ունի երկու եղջիւր գլխին կողմ և երկու եղջիւր պոչին կողմ (Զև 13)։ Եւ չատ մեծաւակար միջատ մի է պարարիզայ և արտորէից. կը փորէ գետնին տակ նեղ փողոցներ, և կ'ուտէ բուսոց արմատները և բողբոջները։

Զև 13. Խլրտածղրիթ.

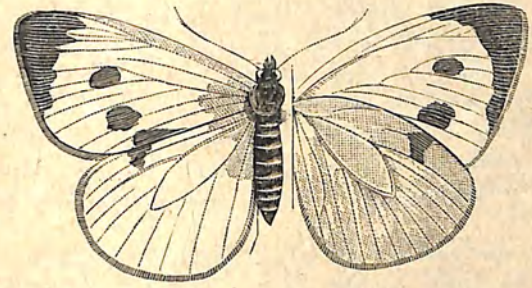
Զաւոնք չնչելու համար լաւ է իրենց բոյնը գտնել, կամ աստ անդ կովու աղբի թաց կոյտեր դնել, որոց տակ կը ժողվին, և աստիպ այլ եղնել և սպաննել։

79. Է. Մնհնայ (տճ. Չախրէ գոչտուռ. գղ. Calandre. իտ. Gorgoglione, Afide). — Է բազմատեսակ միջատ մը ամենափոքրիկ, և գրեթէ ամէն բոյս ունի իրեն յատուկ տեսակ մը, անթև կամ թևաւոր, և զանազան գունով, և չատ անգամ բոյսին կամ անոր մի մասին գունով։ Եւ կ'ապրի բոյսին վրայ բազմութեամբ, ծծելով անոր հիւթը։ Փորին տակէն չաքարային հիւթ մը դուրս կու տայ որ չատ սիրելի է մրջնոց, ուստի և անոր ետևէն կ'երթան։

Մինայից աճումն խիստ երագ է. էգերն աշնան բուսոց հետ միանալէն ետքը կը ձգեն իրենց ձուերը բուսոց բողբոջներուն քով, և գարնան կը ծնանին թրթուրներ, որք ութ տան օրուան մէջ կը գառնան մայր կենդանածին, և այսպէս հետ զհետէ մինչև քսան ծնունդ. որով և իրենց աճումն անհուն կ'ըլլայ։ Իրենք կ'ապրին միասին ընկերաբար, և են ծոյլ. և չատ անգամ կը մեռնին ուր ծնած են, եթէ կերակուր վնտռելու հարկը չստիպէ զիրենք ուրիշ տեղ գաղթելու։ Իրենց արտաքին կերպարանաց համար կոչին նաև Ոջիլ բոլսոց։

Զաւոնք չնչելու համար օգտակար կը համարուի քըթախոտոյ փոշի, զոր պէտք է տալ վքով, և կամ տալ փոքրիկ ջրհանով ծխախոտոյ հիւթ 2 կամ 3 % խառնած ջրով։

80. Ը. Ցայգահիջատ (գղ. Noctue. իտ. Pieride, Nottola cavolaia, կամ պարզ Cavolaia). — Է թիթեռն գիշերային, որ իր թևերուն բացուածքով 5 հարիւրորդամետր տարածութիւն կ'ունենայ (Զև 14)։ Իր թրթուրն է թխագոյն կանաչ, կամ կանաչ դեղնորակ։ Կ'ապրի կաղամբի և անոր նման բուսոց վրայ, սոխի, բողկի, և այլն. և տունկին անուսմբ կ'ըսուի Ցայգահիջատ կաղամբի, Ցայգահիջատ շաղգամի, Ցայգահիջատ բողկի. և քանի մը տարուան մէջ չատ մեծաս կը հասցնէ։ Իր հարսանեսկը կերպարանափոխ կ'ըլլայ հողոյ տակ։

Զև 14. Ցայգահիջատ կաղամբի.

Ասոնց թրթուրները սպաննելու համար, պէտք է ցանել վրանին չմարած կրոյ փոշի, և քանի մը ժամէ ետքը լուր սրսկել վրանին։ Վառեակներն այս թրթուրները չատ կը սիրեն, ուստի և կը չնչեն զանոնք քիչ ջնասով, եթէ ազատ թողուին պարտիզի մէջ։

81. Թ. Մրջիւն (գղ. Fourmi. իտ. Formica). — Է անօսրաթև միջատ մը, ամենուն ծանօթ, որ չատ անգամ մեծ ջնաս կը հասցնէ պարտէզներու իրեն անհուն բազմութեամբ, ուտելով սերմերը. և բուսած տունկերուն ալ ջնաս կը հասցնեն իրենց բացած գետնափոր փողոցներով։ Զաւոնք սպաննելու համար պէտք է իրենց բոյնին մէջ եռացեալ լուր թափել, կամ լաւ ևս կպրատնաւթ՝ ջրով և օճառով խառնած։

ԳԼՈՒԽ Թ

ՔԱՂՑ ԵՒ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԲԵՐՈՑ

82. Քաղց. — Պարտիզպանը գարուընէն սկսեալ մինչև աշուն չարուընակ կը քաղէ երկրին բերքը. ուստի հարկ կը համարիմք խօսել՝ թէ ինչպէս պէտք է բանջարեղէնները ժողվել և պահել։

83. Գարնան առաջին բերքն է ստեպղին, բատատ, ճակնդեղ, կաղամբ, բողկ, և այլն ըստ կարգին։ Այս բերքերը սովորաբար իրենց կատարեալ հասունացէն յառաջ պէտք է ժողվել, վասն զի որչափ կանուխ վաճառուին՝ այնչափ աւելի շահաբեր կ'ըլլան։ Գարնան կրնան վաճառուիլ այն ամէն բանջարեղէնները, որ պատրաստեցան ձմերային ցուրտէն պարտիզպանին խնամքով։ Պէտք է քաղել բանջարեղէնները ըստ կարի չոր օդով. վասն զի թէ որ կուտուին անոնց տերևները, առնք չաղախով թաթաղուն ըլլալով՝ չուտով կ'ապականին։

Այն արմատներն որ վիրաւորեալ են, անոնք ձմեռն աւելի կը կրեն. ուստի հարկ է քաղելու ժամանակ աղէկ ընտրութիւն ընել։

84. Ամբարան մէջ առատ են ամէն կանաչեղէնք, և ամէն օր կրնայ պարտիզպանը ղրկել ի վաճառ քանի մը բան։ Բայց ուզելով պահել, պէտք է դնել զով տեղ, ինչպէս է սառնատուն, կամ գետնափոր նկուղներ, որոց տաքութիւնը չըլլայ 4 աստիճանէ վեր և ոչ ցրոյնէն վար։ Այսպիսի տեղ կրնան պահուիլ ազգան, կաղամբ, բողկ, ծնեբեկ, և այլն։ Եւ պահելու համար պէտք է գիտնալ, թէ որչափ տակր ըլլայ քաղելու ժամանակ տունկին առճամբ, այնչափ աւելի երկար կրնայ պահուիլ։ Եւ ամառը պէտք է ժողվել առաւօտեան կանուխ կամ երեկոյն ուշ ատեն. միայն թէ թրջած չըլլան անձրևով կամ ցօղով։ Իսկ աշնան և ձմերան մէջ պէտք է ժողվել կէս օրն։

85. Աչնան չկարենալով պարտիզպանը վաճառել իր կանաչեղէնները, և գիտնալով որ ձմեռն աւելի գին կ'ընեն, պէտք է աւելի խնամք ունենալ անոնց պահպանութեան։ Եթէ գետնափոր նկուղ ունի, պէտք է նկուղին յատակին վրայ դնել աւազ, և կանաչեղէնները արմատով հանած դնել աւազին մէջ քովէ քով, բայց այնպէս որ իրարու չդպչին, և կտրել փտած տերևները։

86. Այսպէս կը պահուին նկուղին մէջ բողկ, ստեպղին, ճակնդեղ և ուրիշ ասոնց նման ելընդային ուտելի արմատներ, կարգ կարգ դնելով վրայէ վրայ աւազի մէջ։ Այսպիսի արմատները պահելու համար պէտք է կտրել բովանդակ իրենց տերևները, անվնաս թողլով իրենց մայրանը։ Սոխը և սխտորը չոր տեղ պահելու է. իսկ սերմի համար եղած սոխն ու սխտորը չոր և տաք տեղ պահելու է, ապա թէ ոչ կը ծլին, և կամ տնկելէն վերջ չատ տերև կ'արձակեն, առանց մեծ սոխ ունենալու։

87. Բայց եթէ պարտիզպանը նկուղ չունենայ, կըրնայ պարտիզին մէջ չոր տեղ փոսեր բանալ, լայն իբր 2 մետր և խոր 50 հարիւրորդամետր, և հանած հողը դնել փոսին քովերն, իբր պատուար, և վերջը կաղամբները գլխիվայր դնել անոր մէջ իրարու քով, բայց առանց իրարու դպչելու, և պարապ մնացողները հողով լեցնել, նոյնպէս և իրենց վրայ։ Եւ երբ սառոյց ըլլայ, ծածկել նոյնպէս և իրենց վրայ։ Եւ երբ սառոյց ըլլայ, ծածկել վրան եղէգով և փսխաթով. բայց աղէկ օդ եղած ժամանակ վերցնել վրայի ծածկոյթը։

88. Այսպէս կը պահուին փոսերու մէջ կարոս, պրաս, և ուրիշ կանաչեղէններ։ Կարոսը պէտք է շիտակ տընկել հողին մէջ քովէ քով, կտրելով ամէն տերևները և թողլով միայն մէկ տերևները. նոյնպէս կտրատել նաև արմատները. և հողով ծածկել բովանդակ իրենց երկայնութիւնը, դուրս թողլով միայն իրենց տերևները։ Եւ սառուցի ժամանակ ծածկել վրանին ծածկութով։

Աւելի դժուարին է պահել դառնիփը, վասն զի չուտով կը վնասի թացութենէ։ Լաւ է իրարու հետ կապած տալ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԽԱԻԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ԱՐՄԱՏՆԵՐՆ ԿԱՄ ԵԼՈՒՆԴՆԵՐՆ

Կ'ՈՒՏՈՒԻՆ

ԳԼՈՒԽ Ա

ԲԱՏԱՏ. (*ռճ.* *փաթաթ.* *գղ.* Patate. *իտ.* Batata).

89. **Նկարագիր.** — Բատատ է բոյս չատակեաց, որ եկած է Ամերիկայի հարաւային կողմերէն նախ ի Սպանիա, և հիմայ տարածուած է աշխարհիս ամէն կողմ, Հնդկաստան, Ճենաստան, Աֆրիկէ, Հիւսիսային Ամերիկա և Եւրոպայի հարաւային կողմ: Այս տնկոյն ճիւղերն են գետնանախանձ, և հանգոյցներէն արմատ կ'արձակեն. տերևներն սրտաձև, մուխ կանաչ. ծաղիկներն ճերմակ, զանգակաձև, երեք կամ չորս հատ իրարու հետ միացած. սերմն է սև և եռանկիւնի. արմատներն են բազմաթիւ և բազմաճիւղ, որք կու տան մեծ հլունդներ, ձևով և գունով իրարմէ տարբեր ըստ զանազան տեսակաց, և են աննգարար կերակուր:

Դնեմք հոս քանի մի գլխաւոր տեսակները:

Կարմիր բատատ. Է երկայն, գլանաձև, ողորկ և կարմիր կեղևով. միսն է փափուկ, անոյշ և ալերային: Այս տեսակն ամենէն աւելի չաքարային է և կը բովանդակէ 17% օսլայ և 4% չաքար:

Դեղին բատատ. Կը նմանի վերնոյն ըստ հանգամանաց, բաց ի գունէն, որ է բաց դեղին:

Վարդագոյն բատատ (Զև. 15). Է ձուաձև և վրան

խազեալ ակօսաձև, գոյնը կարմիր չագանակենի. չատ կը մեծնայ և կը բազմանայ, և է համեղ:

Մանուշակագոյն բատատ. Է անկանոն ձևով, կեղևն ի գոյն մանուշակի, և միսը չհասնիր կարմիր բատատին փափկութեան:

Խատրակեան բատատ (գղ. Batate igname). — Է կարճ և լայն հլունդներ, վրան խազեալ, և կեղևը գորշ կամ ճերմակ: Այս տեսակը չատ կը մշակուի Իտալիա:

90. **Մշակութիւն.** — Բատատը կը բուսնի տաք երկիրներու մէջ, անոր համար Եւրոպայի մէջ քիչ է իր մշակութիւնը: Կը սիրէ գայլախազային և կրային պարարտ հող. իսկ կաւային պինդ հողերու մէջ չեն կրնար արմատները մեծնալ:

Զև. 15. Վարդագոյն բատատ.

Պարարտութեան համար գործածելու է աղբ փտեալ, որոյ մէջ եթէ քիչ գոնուի կալի, պէտք է աւելցնել կալի կամ կալւոյ աղ մը: Հողը պատրաստելու է գարնան սկիզբը, փորելով կէս մետր խորութեամբ, և ապրիլի մէջ բողբոջել տալ բատատի հլունդները ջերոցի կամ տաք գուբի մէջ: Եւ երբ բողբոջները զօրանան, բաժնել հլունդէն և տնկել գետինը տողի վրայ, իրարմէ կէս մետր հեռաւորութեամբ, և տողերն իրարմէ մի մետր հեռաւորութեամբ:

Այս գործը կ'ըլլուի սովորաբար մայիսի առաջին կիսոյն, և երկրորդ կիսոյն մէջ պէտք է քաքրել հողը, և զնոյն կրկնել յունիսի մէջ, և յուլիսին մէջ արմատներուն հող տալ: Բողբոջները շատ զգուշութեամբ պէտք է ընտրել, և վրան քիչ հող դնել. և առաջին տասնևհինգ օրուան մէջ եթէ օդը չոր երթայ, ջրել:

91. Բողբոջներն երբ սկսին մեծնալ, շուտով կ'արձակեն հողին վրայ իրենց երկայն չառաւիղները, և իրենց ամէն հանգոյցին վրայ արմատներ կ'արձակեն, որք կը մտնեն հողին մէջ: Կարելով այս ճիւղերը, կ'ըլլան այնչափ նոր բոյսեր, և այսպէս կրնան բազմանալ յանհունս: Բայց մեր կլիմային տակ՝ որ այնչափ տաք չէ, պէտք չէ շատ բազմացնել, որպէս զի կարող ըլլան իրենց ոյժն արմատին տալ և եղունգը մեծցնել: Ուստի, թողլով չառաւիղներն ամբողջ, պէտք է խուրներ դնել իրենց քով, որպէս զի կարող ըլլան մագլել անոնց վրայ:

92. Քաղց. — Հոկտեմբերի սկիզբը կ'ըլլայ բատատներուն քաղցը, կտրելով նախ իրենց վրայի ճիւղերը, որք կրնան կերակուր ըլլալ անասնոց, և յետոյ բահով հանել եղունգները, որք դժուարաւ կրնան պահուիլ. վասն զի 15 աստիճանէ վեր և 5 աստիճանէ վար կը սկսին այլայլիլ և փտիլ: Նոյնպէս խոնաւութիւնն ու չորութիւնը վնասակար է իրենց:

Զիրենք պահելու համար պէտք է նախ զատել խնամով այն եղունգներն՝ որ խոցուած կամ կտրած ըլլան. և ընտիրները դնել արևու մէջ և չորցնել, և յետոյ զգուշութեամբ և առանց իրարու վրայ դիզելու՝ տանիլ չոր տեղ մը հարաւային կողմ, որոյ միջին տաքութեան աստիճանն ըլլայ 10, և չանցնի տաքութեան այդ սահմանն: Առանց այսպիսի զգուշութեան անկարելի է պահել:

Բերքը 20էն մինչև 50 տակառաչափ կրնայ ըլլալ առ մի հարիւրակալ ըստ դրից տեղւոյն: Մի տակառաչափն է 1000 հազարագրամ կամ 10 կենդինար:

Բատատը կերակուր է մարդոյ և անասնոց, իրեն համեղ և անոյշ մսին համար, և ունի մասնաւոր հոտ մը, որով աւելի հաճոյական կ'երևի ոմանց քան զգետնախնձոր: Բայց պէտք չէ ուտել կամ տալ անասնոց ոչ բատատը և ոչ գետնախնձորն՝ երբ սկսին բողբոջել, վասն զի վնասակար են յայնժամ, մանաւանդ իրենց բողբոջը:

ԳԼՈՒԽ Բ

ԳԵՏՆԱԽՆՁՈՐ (ամ. Ըէր հրնապը. գղ. Pomme de terre. իտ. Patata).

93. Նկարագիր. — Գետնախնձորն Ամերիկայի Պերու և Չիլի աշխարհին բնիկ բերքն է, որ Սպանիացւոց և Անգղիացւոց ձեռքով եկաւ Եւրոպա 1585ին, և 1789ին մտաւ Գաղղիա:

Ձև 16. Գետնախնձոր.

Գետնախնձորը կարևոր բոյսերէն մէկն է, իբր կէս մեծ բարձրութեամբ. ծղօտն է ուղղորդ և սնամէջ. տերևները փետրաձև և անղոյդ. ծաղիկները ճերմակ, վարդագոյն կամ մանուշակագոյն ըստ զանազան տեսակաց,

և ի փունջս. պտուղն է կակուղ, բազմասերմ, ըստ մեծութեան կեռասի: Բայց իր ուտելի մասն է իր ելունդներն՝ որ կ'ելնեն իր երկայն արմատներուն ծայրերը (Զև 16). և կան ելունդներուն վրայ պտուկներ կամ աչքեր, ուսկից կ'արձակեն ծիլ կամ բողբոջ:

Գետնախնձորին տեսակները խիստ շատ են, և 200էն աւելի կը համրուին, և տարածուած են հիմա Եւրոպայի ամէն կողմ: Զկայ խաւարտ մը որ այնպէս չուտով խորթանայ ինչպէս գետնախնձոր. և այս բանիս կ'օգնեն տեղւոյն կլիմային, հողը և պարարտութիւնը:

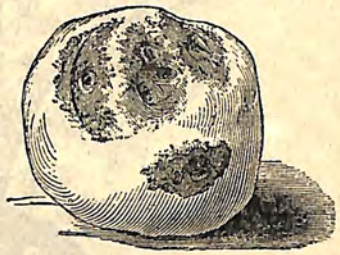
94. Կրնամք գետնախնձորոյ զանազան տեսակները բաժնել երկու ցեղի, այս ինքն, կաւնիահաւս և ցաւրիահաւս: Առաջին ցեղին տակ կ'իյնան պարտէզներու մէջ մշակուած գետնախնձորներուն մեծագոյն մասը, և երկրորդին տակ արտերու մէջ մշակուածները:

Առաջին ցեղը կրնամք բաժնել երեք դաս.

Ա. Կլոր ելընդով.

Բ. Ձուաձև ելընդով.

Գ. Երկայն ելընդով:

Զև 17. Բլանչար.

95. Գետնախնձոր կլոր ելընդով. — Կլոր ելընդով եղած գետնախնձորն ունի զանազան տեսակներ, որոց մէջ գլխաւորն է Բլանչար (Blanchard) ըստ ածը (Զև 17), որոյ տերևներն են մեծ, ծաղիկները ճերմակ, ելունդները կլոր, ոզորկ, դեղին, ունելով մանուշակագոյն գլուխներ. աչքերը ոչ այնչափ խոր, և բողբոջներն են մանուշակագոյն: Միսն է դեղին, ալերային, ոչ այնչափ փափուկ, բայց ընտիր. և է չատ կանխահաս և բարեբեր:

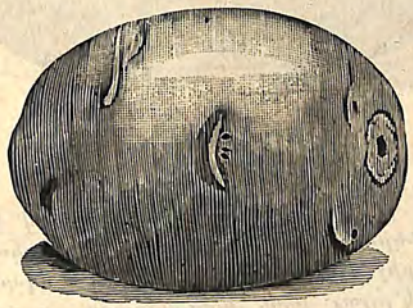
Երկրորդն է Յովսեփ Ռիգոյ (Joseph Rigault) ըստ ածն, որ է գօրաւոր տունկ, մեծամեծ տերևներով, հաստ և եռանկիւնի ծղօտով, և մեծամեծ եղրևանի ծաղիկներով, որոց ծայրերն են ճերմակ: Ելունդները մեծ, կլոր, անկանոն. բողբոջները մանուշակագոյն, ծայրերնին

կանաչ: Ելունդներուն միսն է ճերմակ, փափուկ, համեղ, վաղահաս և բարեբեր:

Երրորդն է Թագաւոր գետնախնձորոյ (Roi de pomme de terre) ըստ ածն, որ չատ գօրաւոր տունկ է, մեծամեծ տերևներով, և եղրևանի ծաղիկներով: Ելունդները են կլոր, երկայնկեկ և տափակած, բարակ և ոզորկ կեղևով՝ ի գոյն դեղին ոսկւոյ: Միսը դեղին, փափուկ և չատ ազնիւ: Այս տեսակը չատ բարեբեր է:

Չորրորդն է Մանուշակագոյն կլոր գետնախնձոր (Pomme de terre violette ronde) ըստ ածն, որ է կլոր և մանուշակագոյն ելունդներով, ունելով սև գիծեր. միսն է դեղին, բողբոջները և ծաղիկները մանուշակագոյն: Եւ է ընտիր տեսակ, կանխահասին և յամրահասին մէջ տեղ:

96. Գետնախնձոր ձուաձեւ ելընդով. — Այս դասուն մէջ գլխաւորներն են, նախ Ցառաջապահ (Avant-garde) ըստ ածն, որոյ տունկը ցած է, ցօղուններն հաստ, կանաչ և քիչ մը խազեալ, տերևները մեծ և ոզորկ.

Զև 18. Տարափ ձեան.

կլունդները ստուար, ձուաձև և երկու ծայրերը տափակած, վրան ոզորկ և մսագոյն. բողբոջները ճերմակ. միսն ալերային, ճերմակ, համեղ և փափուկ: Կանխահաս է չատերէն և բարեբեր:

Երկրորդն է, Տարափ ձեան (Flocon de neige) ըստ ածը (Զև 18), որ է բոլոր չափաւոր մեծութեամբ,

մեծ տերեւներով և ճերմակ ծաղիկներով։ Ելունդներն են կանոնաւոր ձուաձեւ, պայծառ դեղին կամ գորշագոյն ճերմակ կեղեւով, և խորտաբորտ. բողբոջներն են վարդագոյն։ Բարեբեր է և չափաւոր վաղահաս. միսն է ալերային և համեղ։

97. Գետնախնձոր երկայնաձեւ ելընդուվ. — Այս դասուն մէջ գլխաւորներն են, նախ Գաղղիական ըսուածը, որ է փոքրիկ բոյս մը, բարակ ճիւղերով, անկանոն և դեղնագոյն ելընդով, որոյ միսը շատ համով է, և է գլխաւոր կանխահասներէն մին, և շատ բարեբեր։

Երկրորդն է Բարելաւ (Magnum Bonum) ըսուածը (Զև 19), որ է զօրաւոր և բարձր տունկ, բացագոյն

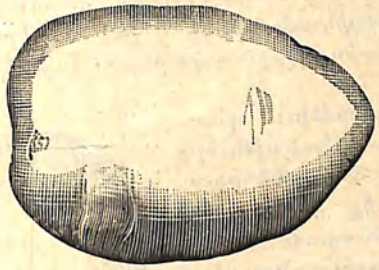

Զև 19. Բարելաւ.

կանաչ կամ գրեթէ գորշագոյն տերեւներով և վարդագոյն ծաղիկներով։ Ելունդներն են մեծ, երկայնաձեւ, և ծայրերնին քիչ մը տափարակ. դեղին և ողորկ կեղեւով, որ երբեմն կ'ըլլայ նաև խորտաբորտ. բողբոջներն են վարդագոյն։ Շատ բարեբեր է այս տեսակը և չահաւոր. միսն է դեղին, ալերային և համով։

Երրորդն է Մարգանիւն (Marjolin) ըսուածն, որ է զօրաւոր բոյս, հաստ կլոր և ողորկ ցօղնով, և մեծամեծ մուքի կանաչ և փայլուն տերեւներով, մեծ և ճերմակ ծաղիկներով։ Ելունդներն են մանր, անկանոն, ողորկ, դեղին և մէկ ծայրն աւելի դուրս ցցուած. բողբոջներն են մանուշակագոյն։ Միսն է դեղնագոյն և շատ համով. և արժանի մշակութեան (Զև 20)։

Զորրորդն է Իշխան Գաղէսի (Prince de Galles) ըսուածն, որոյ տերեւներն են կարճ և խորշոմեալ, ելունդներն զանազան ձեւով, բայց ընդհանրապէս երկայն, մեծ, և ծայրերնին տափակ։ Շատ բարեբեր է այս տեսակը, և բաւական կանխահաս։

Զև 20. Մարգանիւն.

Հինգերորդն է Իշխանուհի (Princesse) ըսուածն, որ ցած և զօրաւոր տունկ մի է, տերեւները մեծ, ծաղիկները վարդագոյն։ Ելունդները շատ երկայն են, կոր և քիչ մը անկանոն. կեղեւը դեղին, ողորկ. բողբոջները վարդագոյն. միսն է դեղին, հոծ, և շատ բարեբեր (Զև 21)։

Զև 21. Իշխանուհի.

Վեցերորդն է Արքունական (Royale) ըսուածն, որ է բարակ, քառակուսի և մանուշակագոյն ցօղնով, մեծ, սրածայր և մուքի կանաչ տերեւներով, և եղրևանի մեծ ծաղիկներով։ Ելունդներն են երկայն, ողորկ և դեղին. բողբոջները մանուշակագոյն. միսը դեղին, ալերային և

չատ փափուկ. և է ընտիր տեսակներէն մէկը, վաղահաս և բարեբեր (Զև 22):

Եօթներորդն է վարդ վաղահաս (Rose précoce) ըստ սուածն, որ է փոքրիկ բոյս մը, քառակուսի և չափաւոր ցօղնով, մեծ և ողորկ տերևներով, մեծ և ճերմակ ծաղիկներով: Ելունդներն են երկայն կանոնաւոր, ողորկ և տափարակ. կեղևն և բողբոջները վարդագոյն. միսն է ճերմակ որ վարդագունի կը զարնէ, ալերային և փափուկ: Այս տեսակը չատ բարեբեր է և կանխահաս:

98. Մշակութիւն գետնախնձորոյ. — Գետնախնձորը կրնայ ամէն հողի մէջ բուսնիլ, բայց կը սիրէ աւելի կակուղ և աւազուտ հող, և կրնայ մշակուիլ ընդարձակ արտերու մէջ: Բայց մեք հոս պիտի խօսիմք պարտէզներու մէջ եղած մշակութեան վրայ, որով կարող ըլլամք ունենալ կանխահաս գետնախնձոր:

Զև 22. Աբբունական.

Գետնախնձորը պարարիզին առաջին պտուղն է. անոր համար չկայ պարտիզպան մը՝ որ խնամ չտանի տնկելու այս տունկը և ունենալու ասոր պտուղը, որ և կը վաճառի ի սկզբան շահաւոր կերպով, որչափ աւելի կանխահաս ըլլայ: Անոր համար չանալու է աւելի կանխահաս տեսակներէն տնկել, և քանի մը տեսակը միանգամայն:

Պէտք չէ տնկել ցուրտ և խոնաւ հողերու մէջ կանխահաս գետնախնձոր, որ կ'ուզէ կակուղ, խոր, պարարտ և լաւ մշակուած հող: Նոյնպէս անյարմար են գոց, չուք, հողմոտ և սառուցի ենթակայ եղած տեղը:

99. Պէտք չէ գետնախնձորը դալար աղբով պարարտացնել, որ թէպէտ առատ բերք կու տայ, բայց կ'առնու տեսակ մը անախորժ համ: Աչնան պատրաստելու է հողն աղբով, և գարնան տնկելու ժամանակ պէտք է տալ տարբեր անական պարարտութիւն, և մանաւանդ վերլուսածնատ կրոյ և մոխիր, որով թէ առատ և թէ համով ելունդներ կ'ունենանք:

Տնկելու համար պէտք է ընտրել արմատներուն ծայրէ

ելունդներն՝ որ մանր և կլոր կ'ըլլան, և անոնց մէջ ալ ընտրելու է զանոնք որ ամենէն արատ կամ խոց չունենան, և կրած չըլլան սառոյց: Ի բաց թողլու է զանոնք որոց բողբոջը վար ինկած է անհոգութեամբ կամ փետելով: Իսկ անոնք որոց բողբոջն անարատ մնացած է, կրնամք խնամով հողոյ մէջ տնկել:

100. Պարտիզպաններէն չատերը բողբոջումն երագելու համար՝ կը դնեն ելունդները դեկտեմբերի կիսոյն կողովի մէջ կարգ կարգ, թաց աւազով լցուած, և կը տանին խոհանոց կամ ախոռ, և կը թողուն հոն, մինչև որ բողբոջներն առնուն 5 հարիւրորդամետր երկայնութիւն: Եւ յայնժամ կը հանեն կողովէն ամէն զգուշութեամբ, և կը դնեն հողի մէջ փետրուարի կիսոյն ժամանակ:

Պէտք է տնկել 30 կամ 40 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ ամէն կողմէն, և ծածկել բողբոջները 4 հարիւրորդամետր բարակ հողով, և հողին վրայ տարածել յարդ կամ սեղ չոր: Տանեւհինգ օրէն ետքը կը տեսնուին հողին երեսն առաջին տերևները, զոր նոյնպէս պէտք է պատսպարել ուրիշ կարգ մը յարդով:

101. Երբ չկայ այլ ևս վախ եղեման, վերցնել յարդը, քրքրել հողը, զոր պէտք է միւս անգամ քրքրել ծաղկելու ժամանակ: Ելունդները չուտով հասցնելու համար կ'ելլէ ծաղկները հետ զհետէ՝ երբ սկսին ծաղկիլ, կամ կտրել ամէնքը միասին ապրիլի առաջին կիսոյն մէջ. որոյ վերջին կիսոյն մէջ կրնամք սկսիլ քաղել, և շարունակել մինչև մայիսի վերջ. և յայնժամ երկիրը բոլորովին ազատ կը մնայ:

Այն տունկերն՝ որոց ելունդները սերման համար պիտի պահուին, պէտք է թողուլ հողին մէջ՝ մինչև որ ցօղունները սկսին չորնալ, և յայնժամ հանել հողէն չոր օր մը, և թողուլ արևու մէջ քանի մը ժամ, և յետոյ դնել կողովիներու մէջ և տանել չոր և զով տեղ պահել, զգուշանալով սառուցէ:

102. Հիւանդութիւնք գետնախնձորոյ. — Գլխաւոր և չատ վնաս բերող հիւանդութիւնն է պիտակ (Peronospora), որ կը գարնան որթոյ պիտակին պէս, դնելով գետնախնձորոյ ելունդներն, որ պիտի գործածուին սերմ

ման համար, ծծըմբաթի պղընձոյ և կրոյ լուծման մէջ, խառնելով ջրոյ հետ 2 առ % ծծըմբաթ պղընձոյ և 2 % կիր մարած. և յետոյ բոյսը մեծնալէն ետքը թրջել նոյն լուծմամբ իրեն տերևներն որթոյ ջրհանով։

Եւ որովհետև պարտիզին գետնախնձորներն իսկոյն ուտելու կը գործածուին, ուստի այն գետնախնձորի տունկն՝ որ պիտակացեալ է, պէտք չէ պահել սերման համար։

ԳԼՈՒԽ Գ

ԳԵՏՆԱՏԱՆՁ. (*տճ. Երլտրզ քէօքիւ. գղ.* Topinambour. *իտ.* Tartufo di canna).

103. **Նկարագիր.** — *Գետնատանձն է բնիկ հարաւային Ամերիկայի, որոյ տունկը կը բարձրանայ մինչև երեք մետր. ցօղունն է մազոտ, տերևները ձուաձև, մեծ, խորտաբորտ, հակադիր և դէպ ի վեր երկնցած. բայց երբէք եղանակը չոր երթայ, կը ծռին դէպ ի վայր. ծաղիկներն են պարզ, դեղին, ճառագայթաձև և ծայրաբոյս։*

Այս տնկոյն գլխաւոր մասն է իր արմատներուն եւ լուծդներն, որ կոչին Գետնատանձ, Աստղատակ (Զև 23), և են երկարակեաց, անկանոն ձևով, ալերային, և ուներն օսլայակերպ նիւթ մը որ կը լուծուի եռացեալ ջրոյ մէջ։ Կ'ուտուին այս ելունդներն եփելով, և են անոյշ, համեղ և փափուկ, և կը սրուին նաև ի սնունդ անասնոց։ Ուտելու համար պէտք է հետ զհետէ հանել հողէն և ուտել. երկար պահուելով կ'ապրուին։

Գետնատանձը կրնայ բուսնիլ նաև անբեր և խոնաւ երկիր։ Կը տնկուին ելունդներն գարնան, և կարօտ չեն ամենևին խնամքի մինչև քաղոցի ժամանակ, որ կ'ըլլայ սեպտեմբերի վերջ։ Բայց կրնայ մնալ հողի տակ մինչև ձմեռ, և հանել հետ զհետէ և ուտել։ Կրնամք ևս քաղելէն ետքը տնկել նոյն հողին մէջ մանր ելունդներն,

իրարմէ քիչ մը հեռի, ձմեռն ամենևին վնաս մը չեն կրեր հողին տակ։

Զև 23. Գետնատանձ, Աստղատակ.

Գետնատանձն այնպիսի բոյս մի է, որ ուր տնկուի մի անգամ՝ ինքնին կը բուսնի ամէն տարի։

ԳԼՈՒԽ Դ

ԽՏՈՐԱԿ ԿԱՄ ԽՏՈՐՈՒԿ. *(տճ. Հինտ եեր հլմասր. ա-բաբ. Իղնամ. գղ.* Dioscorée, Igname. *իտ.* Ignamo).

104. Նկարագիր. — *Խտորակն* է բոյս չատակեաց և պատաղիճ, բնիկ ձենաստանի և հարաւային կողմանց*

Ձև 24. Ծաղկաբեր ճիւղ խտորակի ձենաստանի.

* Աբուլեասից և պիտուլեանց բառգրքիս մէջ գրած եմ Դիւսխորե, լատին անուան տառադարձութեամբ. բայց Հայբուսակին մէջ գըտա-նելով խոպրակ, ուղեցի հոս նոյնը գործածել։

Ասիոյ, և կը մշակուի նաև ի հարաւային Ամերիկա։ Տերևներն են հակադիր, սրտաձև և մութ կանաչ, և տերևոց անթին մէջ կը բուսնին երկրորդ տարին ողկուզաձև, մանր և ճերմակ ծաղիկներ (Ձև 24)։ Ծղօտն

Ձև 25. Ելունդք խտորակի ձենաստանի.

է բարակ, բազմաճիւղ, և կը բարձրանայ մինչև 3 մետր։ Արմատն է երկայն, մսոտ, ալերային, և ունի մասնաւոր համ մը ախորժելի (Ձև 25)։ Խտորակի ալիւրէն կը շինեն պաքսիմատ։

105. **Մշակութիւն.** — Այս բոյսը կը սիրէ տաք, պարարտ և խոր երկիր, որոյ մէջ կալի շատ չըլլայ, և կու տայ ըստ բաւականին առատ բերք: Կը տնկեն մարտի կամ ապրիլի մէջ ելունդներն՝ ամբողջ կամ մաս մաս բաժնած, լաւ պատրաստած հողի մէջ, որ գէթ 40 հրմ. խորութեամբ փորուած ըլլայ: Եւ երբ արմատներէն բողբոջները դուրս ելնեն և բարձրանան թզաչափ, տընկել քովերնին ուռւոյ խեչակները, որպէս զի ծղօտները կարենան պատսպարիլ վրան: Պէտք է երբեմն երբեմն քրքրել հողը և մաքրել վնասակար խոտերէ, և նայիլ որ ծղօտները պատսպարին դիւրաւ խեչակներուն վրայ:

106. **Քաղող.** — Քաղօցը կ'ըլլայ նոյեմբերի մէջ, բայց շատ դժուարութեամբ և ծախքով. որովհետև ելընդային արմատները կէս մետրէն մինչև մի մետր երկայնութիւն կ'ունենան: Եւ պէտք է ընել քաղօցն երկրորդ տարին, և կրնայ տալ 40,000 հազարագրամ առ մի հարիւրակալ: Լաւ է արմատներն չուտով ուտել, և մանրերն աւազի մէջ պահել տնկելու համար:

Միան է ճերմակ, փափուկ, դիւրաբեկ և առանց ներդի, կաթնեղէն և հուզեղէն հիւթով լցուած: Կրնայ ուտուիլ նաև հում, բայց խաչելով աւելի դիւրամարս կ'ըլլայ: Մանր կտրելով, չորցնելով և աղալով կը գառնայ ալիւր: Թէպէտ չունի այնչափ փեկուղ գետնախնձորի պէս, բայց առատ է աննդարար նիւթով, և ունի բուրակածնային նիւթ մը որ կը պակսի գետնախնձորոյ մէջ:

ԳԼՈՒԽ Ե

ՃԱԿՆԴԵՂ, ԿԱՄ ԲԱՆՋԱՐ. (տճ. Փանճար, Չիւքիւնտիւր. գղ. Betterave. իտ. Barbabietola).

107. **Նկարագիր.** — Բոյս երկտարեւոր, իլանճ արմատով (Ձև. 26), բազմաճիւղ և խազեալ ցօղուններով, որք կ'ըլլան բարձր իբր մի մետր: Տերևներն են մեծ, համադիր, երկայն և ամբողջ. ծաղիկները փնջաձև:

Ճակնդեղին տեսակները շատ են, որոց ամենուն ալ արմատներն են թանձր, մսոտ և անոյշ, և կ'ուտուին եփած կամ խաշած իբր ազգան. և կ'ըլլան մինչև 30 հարիւրորդամետր երկայնութեամբ և 15 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ, կէս մասն հողէն դուրս ելնելով: Բանջարին արմատները շատ անգամ կարմիր ըլլալուն համար, մեր մէջ ըսուած է նաև կարմիր տակ, որոյ թէ կեղևը և թէ միսն է կարմիր: Բայց կ'ըլլայ նաև դեղին (Ձև. 27), և ճերմակ (Ձև. 28), թէ կեղևը և թէ միսը, որք սովորաբար երկայնաձև են, բայց կ'ըլլան նաև կլոր և ձուաձև, մանաւանդ դեղինը. և

Ձև. 26. Կարմիր ճակնդեղ.

Ձև. 27. Դեղին ճակնդեղ.

չեն այնչափ մեծ՝ կարմիր բանջարին պէս, բայց աւելի չաքարոտ են անոր. համար ասոնցմէ և մանաւանդ ճեր-

Զե. 28. Ճերմակ ճակնդեղ.

մակ տեսակէն կը հանեն չաքար, որ Գաղղիոյ մեծ խռովութեան ժամանակին գիւտն է, և կ'ելնէ չաքար 10–12 առ 100։ Կը հանեն նաև աքթոհլ։

Կայ տեսակ մը վայրի բանջար, որ կը տրուի անասնոց ուտելու համար, և այս տեսակը կ'ըսուի ճակընդեղուկ։

108. Մշակութիւն. — Բանջարը թէպէտ ամէն հողի մէջ կը բուսնի, բայց կը սիրէ կակուղ և խոր փորուած հող։ Կաւային և թաց հողի մէջ արմատները չատ չեն մեծնար, և այնչափ լաւ չեն ըլլար։ Հողը պարարտացնելու համար պէտք չէ գործածել աղբ, որովհետև աղբով արմատները կրոտ և անհամ կ'ըլլան, և չեն կրնար երկար ժամանակ պահուիլ։ Պէտք է պարարտացնել բուսահողով և տարրարանական պարարտութեամբ. թէպէտ ընդհանրապէս ճակնդեղները չատ պարարտութիւն չեն սիրեր։ Կրնայ գործածուիլ օգտակարութեամբ բոլակատ նատրոնի։

109. Պէտք է սերմանել բանջարն ապրիլի կէսէն մինչև մայիսի կէսը։ Անոնք որ մայիսի վերջերը կը ցանուին, կը գործածուին սերմ առնելու, և կամ աշնան վերջերը քաղելու և ձմեռան պահելու համար։

Կը ցանուին սերմերը տողի վրայ, տողերն իրարմէ 25–30 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, արմատներուն մեծութեան համեմատ։ Ի սկզբան խիտ կ'ըլլան, բայց երբ ծլած բոյսերը կ'արձակեն իրենց չորրորդ տերևները, յայնժամ պէտք է լայնցնել և փոխադրել ուրիշ տեղ, կտրելով արմատին և տերևներուն ծայրերը. և այս փոխադրութեան ժամանակ լաւ է տալ ջրախառն լուծումն բորակատի նատրոնի։

Եթէ եղեման վախը բոլորովին անցած չէ, լաւ է ծածկել յարդով մանր բոյսերը։ Հարկաւոր չէ ջուր տալ բոյսերուն։ Երբ մեծնան բոյսերը, պէտք է քրքրել հողն յունիսի մէջ, զոր կրկնելու է նաև յուլիսի մէջ. և եթէ հողը մնասակար խոտերով լցուի, քրքրելու է զայն երբորդ անգամ օգոստոսի մէջ և մաքրել մնասակար խոտերէն։

110. Քաղոց. — Սեպտեմբերի առաջին կիսոյն մէջ կը սկսին քաղել ճակնդեղները և ուտել: Ամմատները կամ տակերը ծայրագոյն մեծութեան հասած կը համարուին, երբ տերևները կը սկսին պառկիլ հողին վրայ: Ընդհանուր քաղոցը կ'ըլլայ նոյեմբերի մէջ՝ տերևները կտրելէն ետև, թողլով անարատ մայրաւը (գղ. Collet), որ է ելընդին և տերևներուն հետ եղած կապը:

111. Պահելու համար պէտք է ընտրել այն բանջարներն՝ որ անարատ են և լաւ մեծցած, և պնել չոր տեղ, զգուշանալով որ ձմերային սառոյցը չվնասէ: Կրնամք չոր աւազի մէջ կարգ կարգ դնել և ծածկել վրան յարդով:

Ամն տակերն որ սերման համար պիտի պահուին, աւելի խնամով պէտք է կարգ կարգ դնել, և մարտին տնկել մի մեծ հեռաւորութեամբ: Եւ երբ ցօղունը բարձրանայ ըստ բաւականին, իւրաքանչիւրին քով մէկ մէկ խեչակ դնել: Իսկ սերմն առնելու համար, լաւ է կտրել վերջէն ելած ճիւղերը և ծաղիկներուն ծայրերը: Եւ սերմը հասուննալէն ետև՝ կտրել ճիւղով և դնել աբևու մէջ որ չորնայ, և յետոյ ծեծել և ժռլվել սերմը:

Մի հարիւրակալ երկրէ, ուր ճակնդեղը պահուած ըլլայ սերման համար, կ'ելնէ 2000 – 3000 հազարագրամ սերմն: Այս սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնն հինգ վեց տարի:

Մի հարիւրակալ գետնէ՝ ուր ցանուած ըլլայ չաքարաբեր բանջար, կ'ելնէ 35–50 հազար հազարագրամ բանջար:

Բանջարն է կերակուր թէ մարդոյ և թէ անասնոց: Պահուած բանջարն աւելի սննդարար կ'ըլլայ, որովհետև կ'աւելնայ շաքարային նիւթը: Կովերուն կաթը կ'աւելցնէ և կ'անուշցնէ: Տերևներն ալ կու տան ի կերակուր անասնոց:

ԳԼՈՒԽ Զ

ԳՈՂԻ ԿԱՄ ՓՈՇՄՈՐՈՒԿ. (տճ. Ըսքորչիհնա (ագ). արաբ. Քապռղ. գղ. Salsifis. իտ. Barba di becco bianca, Salsefrica).

112. Նկարագիր. — Գողի, որ և կ'ըսուի փօշմորուք, է երկտարեայ բոյս մը, որոյ արմատն է իլաձև, երկայն, թանձր 1-3 հարիւրորդամետր, և ճերմակ (Զև. 29): Իր ցօղունն է դատարկ, բազմաճիւղ, բարձր 25-30 հարիւրորդամետր: Տերևներն են կանաչ, համագիր, ողորկ, տիգաձև և ամբողջ, և կը չրջապատեն ցօղունը: Ծաղիկներն են ծայրաբոյս, կապտորակ և մենակեաց, և կը բացուին մայիս ամսոյ մէջ առաւօտը կանուխ, և կէս օրէն երկու ժամ յառաջ կը փակուին. ծաղկին բաժակն է պարզ և բազմաթերթ:

Զև. 29. Գողի.

113. Մշակութիւն. — Կը սիրէ կակուղ և խոր փորուած երկիր, աղէկ մշակուած և պարարտացած փուտ բուսահողով. կամ լաւ ևս, այնպիսի հող մը որ նախընթաց տարիներուն մէջ առատապէս պարարտացած ըլլայ: Եթէ պինդ հողի մէջ մշակուի, կու տայ կարճ և բազմաճիւղ արմատներ:

Կրնամք ցանել օգոստոսի մէջ, որպէս զի յաջորդ տարին կրնամք ուտել իր արմատները՝ ծաղկելէն յառաջ: Բայց լաւագոյն է սերմանել մարտի կամ ապրիլի մէջ:

114. Իր սերմն է գորշագոյն, ծանր, և կը ցանուի տողի վրայ, տողերն իրարմէ 25 հարիւրորդամետր հեռի, և տունկերը 10 հարիւրորդամետր հեռի: Տասներկու կամ տասնևհինգ օրէն եռքը կը սկսի սերմը ծլիլ, և այս ժամանակիս մէջ եթէ օդը չոր երթայ, պէտք է ոռոգանել գետինը: Մէկ կալ երկրի համար բաւական է 50 գրամ սերմ:

Վեց չաբաթէն եռքն եթէ տեսնեմք որ տունկերն իրարու քով խիտ բուսած են, պէտք է բաժնել և տնկել 10 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ. և տնկէ եռքը չմնայ այլ ինչ, բայց մաքուր պահել հողը վնասակար բոյսերէ, և ոռոգանել չորութեան ժամանակ: Սեպտեմբերի մէջ պէտք է արմատները քաղել, որք և կրնան պահուիլ մինչև գարուն: Ծաղկելու ժամանակ պէտք է տերևները կտրել՝ թողլով մայրանը, որպէս զի հիւթը չցամքի, և պահել աւազի մէջ, և ուզած ժամանակ հանել և ուտել: Եթէ սերմն ուզեմք ունենալ, պէտք է զօրաւոր տունկերէն քանի մը հատն իր տեղը թողուլ:

115. Գարնան արմատներէն վեր կ'ելնեն բողբոջները, որք երբ 10 հարիւրորդամետր բարձրանան, պէտք է հանել և տնկել ծնեբեկի պէս: Արմատներն երկրորդ տարին անպիտան կը սեպուին: Երբ օդը տաքնայ, կը սկսին արմատները լովանալ, և իրենց ցօղունը քիչ ժամանակէն կը սկսի ծաղկիլ և տալ սերմն: Սերմն այլևայլ անգամ պէտք է ժողվել, և միշտ առաւօտուն, որպէս զի հովէն չցրուի: Պէտք է գիտնալ որ սերմը չուտով կը կորսընցնէ իր բեղնաւորութիւնը, ուստի և յաջորդ տարին անմիջապէս պէտք է ցանել:

Գազոյ երկրորդ տարւոյն բողբոջները կրնան ուտուիլ ծնեբեկի պէս, և արմատները քաղցրաճաշակ կերակուր կ'ըլլան ձմեռն, որ կրնան ուտուիլ նաև իրը աղցան:

ԳԼՈՒԽ Է

ՍԵՒ ԳՈՋԻ ԿԱՄ ՔՕՇՄՈՐՈՒՔ (տճ. Ըսգռըչիևա (գարա). գղ. Scorsonère. իտ. Scorzonera).

116. Նկարագիր. — Գազոյ մէկ տեսակն է Սև գրաչիւն, և այսպէս կոչուած է որովհետև արմատները սև են արտաքուստ (Զև. 30), իսկ ներքուստ ճերմակ, և աւելի մեծ են և թանձր քան զհասարակ գազոյ, և կ'ուտուին անոր պէս: Սպանիական սև գրաչիւն աւելի ընդունելի է: Իսկ մշակութեան կերպն և ուրիշ հանգամանքն յար և նման է հասարակ գազոյ կամ քօշմորուքի: Միայն թէ սև քօշմորուքի արմատները կրնան մնալ բացօթեայ հողին մէջ, և իր սերմանց բեղնաւորութիւնը կը տևէ երկու կամ երեք տարի: Արմատներն ուտելու համար կտրատելէն եռքը պէտք է նետել ջրոյ մէջ, ապա թէ ոչ կը սևնան օդոյ մէջ. և կամ խաշել և յետոյ կեղևը հանել:

Զև. 30. Գազի սեաւ.

117. Կայ ուրիշ տեսակ մի ալ քօշմորուքի, որ ինքնին կը բուսնի մարգագետիններուն վրայ, դեղին ծաղկովք և գլանաձև արմատովք, և կը գործածուի հասարակ քօշմորուքի պէս, և կոչի Քօշմորոջք մարգաց:

118. Սև գազին, ինչպէս նաև ճերմակը, ենթակայ է տեսակ մը հիւանդութեան, որով իր տերևներուն երեսը կը պատէ բորբոս կամ մշուշ մը, որոյ դարմանը դեռ անծանօթ է:

ԳԼՈՒԽ Ը

ՍԿՈԼԻՄ. (գղ. Scolyme. իտ. Scardicione).

119. **Նկարագիր.** — Հասարակ բոյս մի է որ կը գտնուի ամէն չոր դաշտերու մէջ։ Տերևներն երկայն, արմատէն վերաբուսեալ. ծաղիկները դեղին. արմատներն ուղղորդ, ճերմակ և մսոտ, որ կ'ուտուին։ Եւ եթէ ուզեմք վայրենի վիճակէն վերածել ընտանի վիճակ, պէտք է մշակել գուղոյ պէս, որով արմատներն աւելի մսոտ և մեծ կ'ըլլան և համեղաճաշակ։

ԳԼՈՒԽ Թ

ԾԻԹՐԱՅ. (տճ. Գազ այաղը քէօքիւ. գղ. Raiponce. իտ. Raperonzolo).

120. **Նկարագիր.** — Հասարակ բոյս մի է, որ յուն նական անուամբ կ'ըսուի նաև պիւթեւմա, և ինքնին կը բուսնի Եւրոպայի ամէն կողմ, դաշտերու մէջ և արտերուն եզերքը, զանգակաձև ծաղիկներով որ 5 մաս կը բաժնուին, և են ի գոյն կապտորակ։ Արմատն է իլաձև (Զև 31), մսոտ և ճերմակ. տերևները մազոտ և ալէձև։ Արմատն ու տերևները կ'ուտուին իբրև աղցան ձմերան և գարնան մէջ. համն է դառն, բայց ախորժակ կը բանայ։ Արմատներուն և տերևներուն դառն համը վերցնելու համար, պէտք է վրան թափել այլևայլ անգամ եղ և քացախ տաքցուցած։

121. Ծիթրայն պարտէզներու մէջ մշակելու համար, պէտք է ցանել իր սերմը մայիս կամ յունիս ամսոյ մէջ կակուղ հողոյ վրայ, և վրան չծածկել հողով, այլ բահով

զարնել միայն և ոռոգել. և ջուր տալ երբ օդը չոր ըլլայ։ Եթէ բոյսերն իրարու շատ մօտ են, բաժնել իրարմէ 15 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և չանալ մաքուր պահել հողը ընտասակար խոտերէ, ապա թէ ոչ արմատները չեն մեծնար։

Զև 31. Ծիթրայ.

Քաղելու ժամանակը կը սկսի հոկտեմբերի մէջ և կը տեւէ մինչև մարտ, և վերջը հունտի կ'երթայ։ Իր սերմը կը հասուննայ յուլիս և օգոստոս ամիսներուն մէջ, և կը պահէ իր բեղնաւորութիւնն երկու տարի։

ԳԼՈՒԽ Ժ

ԺԱԽ. (տ. Պռոչչաչագ. գղ. Chervi. իտ. Sisaro).

122. Նկարագիր. — Ժախը բոյս մի է իբր մի մեծ բարձրութեամբ, որոյ արմատներն են երկայնաձև, մսոտ և բազմաթիւ, և մի ցօղունէն այլեայլ արմատ արձակած: Տերևներն են մանր, նիզակաձև և մթին կանաչ. ծաղիկները ճերմակ, փնջաձև (Զև 32):

Զև 32. Ժախի տակ, և բոյս ծաղկալից.

Կ'ուտուին արմատներն գազուղ և ստեպղինի պէս, և են շատ անոյշ. անոր համար ոմանց շատ հաճելի չգար, և այս պատճառաւ մշակութիւնն ալ քիչ է:

123. Մշակելու համար պէտք է ցանել իր սերմը կոկուղ և պարարտ հողի մէջ գարնան ժամանակ, որ վո-

բուած ըլլայ աշնան. և ցանել տողի վրայ, իրարմէ 10 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ: Կրնամք նաև բազմացնել բողբոջներով որ կը բուսնին մայրանին վրայ: Ամարան մէջ պէտք է քրքրել հողը, և աշնան սկսիլ քաղցը՝ որ կը տևէ մինչև գարուն, այս ինքն մինչև որ արմատները դադրին նոր ցօղուն արձակելէ:

Կը ցանուի 5 գրամ սերմ առ մի կալ. և սերմը ժողվելու է երկրորդ տարին հասուննալէն ետքը, կտրելով ծաղիկները և չորցնելով արևու մէջ: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնն երկու տարի:

ԳԼՈՒԽ ԺԱ

ՍՏԵՊՂԻՆ. (տ. Հավուձ. գղ. Carotte. իտ. Carota).

124. Նկարագիր. — Ստեպղինը բոյս մի է որ ամէն տեղ կը բուսնի, և կ'ուտուին իր արմատներն որք են մսոտ, իլաձև, անոյշ, և կը մանեն չեշտակի հողին խորը (Զև 33): Գոյնը կ'ըլլայ կարմիր դրսէն, և ներսէն դեղնագոյն, խաւ ի խաւ: Ունի զանազան տեսակներ ընտանի և վայրի: Աբմատէն կը բարձրանան վեր տերևները և կը շրջապատեն ծղօտը, որ մինչև կէս մետր կը բարձրանայ. ծաղիկներն են ճերմակ՝ հովանոցակերպ, և իւրաքանչիւր ծաղիկ ունի հինգ մանր թերթ ճերմակ՝ սրտաձև: Սերմերն են ձուաձև, կարծր մազերով պատած, և կը բաժնուին երկու մաս կէս կորնթարդ:

Կայ տեսակ մը կարմիր ստեպղին կլոր արմատով, որ չատ յարգի է և կանխահաս, քիչ տերևով, և քաղցրաճաշակ: Կը մշակեն այս տեսակը Գաղղիոյ մէջ (Զև 34):

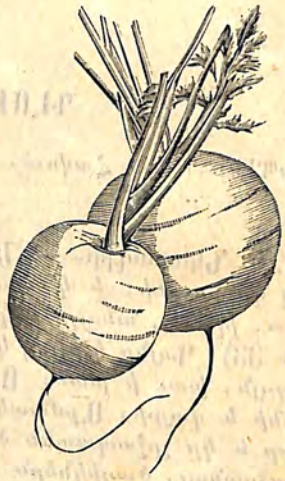
Վայրի տեսակն ինքնին կը բուսնի դաշտերու մէջ, և է կերակուր անասնոց, որ և կ'ըլլայ ճերմակ գունով (Զև 35):

125. Մշակութիւն. — Ստեպղինը կ'ուզէ կակուղ և

խոր փորուած հող, որպէս զի արմատները կարենան խորը թափանցել՝ թացութիւն և զովութիւն գտնելու համար: Երկիրն աղբով պարարտացած պիտի ըլլայ տարի մը յառաջ. գալար աղբն ստեպղինի գէշ համ կու տայ, և ճնճաղայ կ'ընէ հիւանդութեան:

Գծ 33. Ստեպղին.

Գծ 34. Ստեպղին կարմիր, բոլորչի.

126. Կրնամք սերմանել ստեպղինը տարուոյն երեք այլեւայլ եղանակաց մէջ: Նախ, գարնան փետրուարի վերջ կամ մարտի սկիզբ. երկրորդ, յուլիսի կիսոյն. և ի վախճանի, օգոստոսի անձրեւներէն ետքը, այս ինքն, սեպտեմբերի կիսոյն: Այս վերջին ցանածները պէտք է ձմեռ առեն պատսպարել յարդով, և կը վաճառին գարնան սկիզբը: Գարնան պէտք է ցանել այն տեսակներն որ վաղահաս են, ամառը՝ միջին տեսակները, և աշնան՝ երկայն արմատ ունեցողները:

Պէտք է ցանել տողի վրայ, իրարմէ 5 հարիւրորդամետր հեռի, և տողերն 30 հարիւրորդամետր հեռի: Սերման վրայ հազիւ 1 հարիւրորդամետր հող ծածկելու է, և բողբոջները քամիէ պատսպարելու համար յարդով ծածկելու է: Յուլիսի և սեպտեմբերի սերմերը ցանելէն ետքը, լաւ է բահով զարնել հողին վրայ և յետոյ ջուր տալ:

Տասնևհինգ կամ քսան օրէն ետքը կը սկսին ծլիլ. և երբ խիստ մօտ ըլլան իրարու, բաժնել և քրքրել հողը, ջրել թէ հարկը պահանջէ. և կրկնել հողին քրքրումն երկու երեք անգամ, մինչև որ կատարեալ աճումն առնուն:

Այն ստեպղինները զոր կը հանեմք հողէն անօրացնելով, յարմար են ուտելու: Եւ անօրացումը կը կատարուի ամէն անգամ որ հողը քրքրեմք, թողով տունկերն իրարմէ հեռի 10 հարիւրորդամետր, որով միացածներն աւելի աճումն կ'առնուն: Պէտք է գիտնայ պարտիզպանը, որ ստեպղինը կ'ուզէ արև, ազատ օդ և զովութիւն. ցուրտն այնչափ չդպչիր:

Գծ 35. Ստեպղին հերմակ.

127. Աղէկ սերմ ունենալու համար պէտք է ընտրել այն արմատները՝ որ առողջ, բարեկազմ և ընտիր են. և ձմերան մէջ պահելու համար՝ դնել կարգ կարգ աւազի մէջ, և մարտին վերջ տընկել, և մեծնալէն ետքը դնել քովերնին խեչակ իրար նեցուկ: Երբ կեդրոնական և զօրաւոր ծաղիկներուն սերմերը սկսին հասուննալ, կտրել և դնել արևու մէջ որ չորնան. և այս կ'ըլլայ օգոստոսի և սեպտեմբերի մէջ. և ելած սերմը կրնամք չուտ մը ցանել կամ յաջորդ գարնան:

128. Ջաղոց. — Ստեպղինը պէտք է հանել հողէն, երբ իր կատարեալ աճումն առած է, մանաւանդ այն որ գարնան ցանուած է. որովհետև թողով հողին մէջ՝ կը սկսի ճաթռտիլ և կարծրանալ: Իսկ այն որ յուլիսին

ցանուած է, կրնայ թողուիլ ձմեռն հողին մէջ, վրան յարդով ծածկելով, նոյնպէս և սեպտեմբերի մէջ ցանուածը, որ գարնան վաղահաս կ'ըլլայ։

Հոկտեմբերի մէջ կ'ըլլայ ստեպղինի գլխաւոր քաղցը, և նոյեմբերի մէջ կ'ըլլայ քաղց յուլիսի մէջ ցանուածին։ Իրենց տերևները կարելէն ետև պէտք է թողուլ արմատները որ չորնան, և յետոյ զետեղել չոր նկուղի մը մէջ իրարու վրայ կարգ կարգ աւազով. և եթէ այս կերպով չպահուին, կը թոռմին և կորսուանին իրենց անոյշ համը։

Ստեպղինի միջին բերքն է առ մի հարիւրակալ 30,000 արմատ, և 10,000 հազարագրամ տերև։ Մի մեթր խոր բանարդ ստեպղինի արմատները կը կշռեն 550–600 հազարագրամ։ Մի հարիւրակալ հողի վրայ ցանելու համար պէտք է 3–5 հազարագրամ սերմ, և 1 հազարագրամ սերմ ունենալու համար պէտք է 12–15 տունկ ստեպղինի։

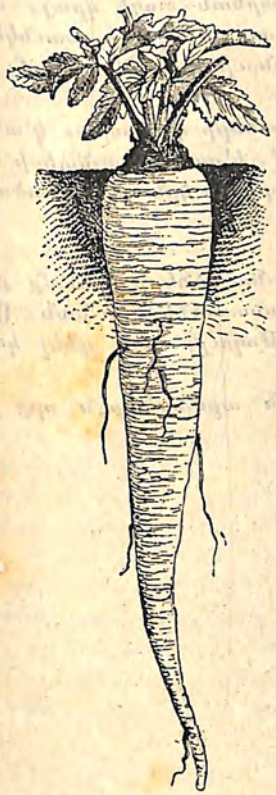
Ստեպղինը բովանդակ տարին կը գործածուի խոհանոցի մէջ, ուրիշ կանաչեղինաց և մսի հետ ուտելու։ Եւ է մին ախորժահամ և օգտակար խաւարտնեղէն։

ԳԱԶԱՐ ԺԲ

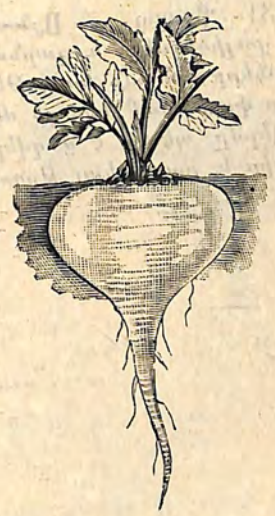
ԳԱԶԱՐ. (տաճ. փաստինա, ձ'հգր. գղ. Panais. իտ. Pastinaca).

129. Նկարագիր. — Գազարն երկտարեաւոր բոյս մի է նման ստեպղինի, և կը տարբերի անկէ իր տերևներուն ձևով որ այնչափ հերձեալ չեն, և իր ճերմակ արմատներով որ դեղնի կը գարնեն։

Կրնան ըլլալ արմատներն երկայնաձև, 30–40 հարիւրորդամեթր երկայնութեամբ

Ձև 36. Գազար երկայնաձև.

Ձև 37. Գազար բոլորշի.

(Ձև 36), և չափաւոր թանձրութեամբ, ճերմակ և փափուկ մսով և քիչ տերևներով։

Կրնան ըլլալ նաև կլոր արմատներով (Զև 37), չափաւոր տերևներով, համեղաճաշակ, կանխահաս և բերեր։ Այս տեսակը շատ յարգի է։

130. Մշակութիւն. — Գազարը կը մշակուի իբրև խաւարտ ի կերակուր մարդոյ և իբրև ճարակ անասնոց, և կ'ուտուին իր արմատները։ Կը բուսնի ամէն հողոյ մէջ, միայն թէ կակուղ ըլլայ և խոր փորուած։ Մշակութիւնը նման է ստեպղինի. կրնայ ցանուիլ աշնան, բայց սովորաբար կը ցանեն գարնան տողի վրայ, տողերն իրարմէ հեռի 30 հարիւրորդամետր, և տունկերը 15 հարիւրորդամետր։ Կը ցանուի իբր 20 գրամ սա մի կալ։

Այն գազարներն որոյ արմատները դժուարաւ կ'ածին և են լաւ մշակուած երկրի մէջ, կ'առնուն այնպիսի զօրաւոր համեմային ճաշակ մը, որ չեն կրնար գործածուիլ կերակրոյ։

131. Քաղոց. — Աշնան ցանուածները կրնամք քաղել յուլիսի մէջ, և գարնան ցանուածներն աշնան։ Արմատները կրնամք բացօթեայ թողուլ, կամ դնել կոյտ կոյտ փոսի կամ նկուղի մէջ։

Սերմը պէտք է ժողվել այն արմատներէն որք են ընտիր և բացօթեայ թողուած։

ԳԱՂԱԽ ԺԳ

ԲՈՂԿ ՄԵԾ ԿԱՄ ՎԱՅՐԻ. (ա՛մ. Պայըր թռէրփռռ. գղ. Raifort. իտ. Ramolaccio, Rafano).

132. Նկարագիր. — Բոյս խոտեղէն, որոյ տերևներն են երկայն, ամբողջ կամ ատամնաձև. ծաղիկներն դեղին կամ ճերմակ, որք ունին չորս թերթ. արմատներն կամ տակերն իլաձև երկայն, մսոտ, որոց գոյնն է ճերմակ, մայրանը կապտորակ. միսն է ճերմակ, փափուկ և քիչ մը կծու։ Այս տեսակն աւելի տարածուած է։

Կայ երկրորդ տեսակ մը կլոր արմատով, որոյ կեղևն է սև, միսը ճերմակ, շատ կծու, բայց ախորժահամ. և է ընտիր տեսակներէն մին, որ կ'ըսուի Ալճապայիի բողկ վայրի։

Ուրիշ տեսակ մ'ալ մեծ կլոր և սև արմատով, որ կ'ըսուի Զմերայիի բողկ վայրի (Զև 38), որոյ միսը պինդ է և շատ աւելի կծու, և կրնայ երկայն ժամանակ պահուիլ։

Կայ չորրորդ տեսակ մ'ալ, որոյ արմատներն են կանոնաւոր, երկայն 20–25 հարիւրորդամետր, գեղեցիկ կարմիր՝ արեան գունով, ծայրը ճերմակ։ Միսն է ընտիր, փափուկ և զօրացուցիչ ստամոքի։

Զև 38. Բողկ վայրի, սև, կլոր և Զմերայիի։

133. Մշակութիւն. — Վայրի բողկը կը սիրէ կակուղ, զով և խոր փորուած հող, որ տարի մը առաջ աղբով պարարտացած ըլլայ. կրնայ գործածուիլ բուսահող փտեալ. և ոռոգելու ժամանակ դնել ջրոյ մէջ բորակաթ նատրոնի 1 ան 1000։

Թէ որ հողը պարարտ չըլլայ, դիւրաւ կը ձեղքին արմատները և կ'երկննան։

Պէտք չէ գործածել դալար աղբ, վասն զի արմատները կ'ըլլան թոյլ, և անախորժ համ մը կ'առնուն։

134. Ամարային և աշնանային վայրի բողկը պէտք է սերմանել մարտի և ապրիլի մէջ, ձմերայինը սեպտեմբերի և հոկտեմբերի մէջ։ Կանխելով սերմանել այս վերջին տեսակը, կը ծաղկի ձմեռէն առաջ։

Ամարային և աշնանային վայրի բողկը սերմանելու համար պէտք է հողին մէջ գուբեր բանալ, 20–25 սանթիմեթր հեռաւորութեամբ, և ձմերային տեսակին համար 30–50 սանթիմեթր հեռաւորութեամբ, և իւրաքանչիւր գուբին մէջ սերմանել երեք սերմն. և երբ քիչ մը մեծնան, թողուլ մի հատ միայն, այն որ զօրաւոր է, և մեսներն ուրիշ տեղ փոխադրել թէ որ աղէկ են, կարելով տերևներուն ծայրերը։

Սերմերը կը ծլին վեց օրուան մէջ, և իրենց բեղնաւորիչ կարողութիւնը կը պահեն 3–5 տարի։ Պէտք է ցանել 30 գրամ սերմն առ մի կալ, և ձմերային տեսակէն 15 գրամ։ Սերմանելէն եառքը լաւ է մի անգամ ջրել թէ որ օդը չոր է։

Եւ երբ բոյսերը բաւական մեծնան և զօրանան, քըրքրել հողն արմատներուն չորս կողմ, և տանելհինգ օրէն եառքը հող տալ արմատներուն։

135. Քաղող. — Ամարային բողկը կը քաղուի յունիսի մէջ, և ձմերայինը յայլորդ տարւոյն հոկտեմբերի սկիզբը։ Պէտք է կտրել մայրանի վրայ եղած տերևները, և արմատները պահել աւազի մէջ կարգ կարգ, դնելով փոսի կամ նկուղի մէջ։ Կան տեսակներ որ կրնամք ձմեռը բացօթեայ թողուլ՝ ծածկելով վրան յարդով։

Վայրի բողկը կ'ուտուի քացախի մէջ դրուած, կամ մսի հետ իբր համեմ։ Դժուարամարս է և փքարեր, ուստի պէտք չէ շատ ուտել. անոնք որ տակր են և փափուկ կազմուած ունին՝ զգուշանալու են ուտելէ։

136. Պատրաստութիւն սերմանի. — Սերմը ժողվելու համար պէտք է ընտրել այն արմատներն որ զօրաւոր են և բարեկազմ։ Կրնամք զատուկ ձմեռը բացօթեայ

թողուլ, վրան յարդով ծածկած, և գարնան փոխադրել պատրաստած ածուներուն մէջ, տնկելով իրարմէ 50 սանթիմեթրադամետր հեռաւորութեամբ։ Հողը քրքրել երկու երեք անգամ, քաղելով միւսակար խոտերը. և երբ տունկերը բարձրանան, քովերնին խեչակ դնել և կապել որ չիտակ մեծնան։

Երբ պատիճները սկսին ճերմկնալ և մէջի սերմերը կարմիր դեղնորակ գոյն մը առնուլ, որ կ'ըլլայ սովորաբար յուլիսի կիսուն, պէտք է ծղօտները հողին հասասար կարել, դնել ոտքի վրայ արևու մէջ որ չորնան, և վերջը ծեծելով կամ գործւով հանել սերմերը, և պահել թղթեայ քսակներու մէջ։

Եթէ ուզեմք ժողվել ամարային բողկի սերմը, պէտք է սերմանել օգոստոսի մէջ։

ԳԼՈՒԽ Ժ.

ԲՈՂԿ ՄԱՆՐ ԿԱՄ ԸՆՏԱՆԻ (տմ. Ցրեվկ բոչրխոյ. գղ. Radis. իտ. Ravanello).

137. Նկարագիր. — Ընտանի բողկն է բոյս խոտեղէն, տարեւոր կամ երկտարեւոր, որ Թուի ճենաստանէ կամ Հնդկաստանէ Եւրոպա եկած Քրիստոսի Թուականէն առաջ. որոյ մշակութիւնը շատ է պարտէզներու մէջ, որովհետև բողկին ամենէն ընտիր տեսակն է և անուշահամ, ուստի և շատ աւելի գործածական քան զվայրենին, և կ'ուտուի նաև հում։ Միայն Թէ ամարան մէջ այնչափ համով չըլլար, և երեսն ալ կը խորշոմի։ Կրնամք դարմանել Թրջելով աղոտ ջրով։

Ձև 39. Բողկ ընտանի, կանխահաս և կլոր։

138· Ընտանի բոզկին տերևներն են մանր, ծաղիկները ճերմակ կամ կարմիր, արմատները կամ տակերը մանր, կլոր, երեսը կարմիր, միսը ճերմակ (Զև. 39)· կամ երեսն է ճերմակ, միսը կանաչորակ, և երկուքն ալ ընտիր և վաղահաս:

Կայ տեսակ մի ընտանի բոզկ երկայնաձև և վաղահաս, որ նոյնպէս յարգի է, և միսը քիչ մը կծու· որոյ երեսն է կարմիր, միսը ճերմակ:

139· Մշակութիւն· — Ընտանի բոզկն ամբողջ տարին կրնայ մշակուիլ, սերմանելով ամէն 15 օրն անգամ մը, ըստ հարկի և ըստ տեսակի, որպէս զի խոհանոցին մէջ անպակաս ըլլայ:

Կը սիրէ թեթև և կակուղ հող, որ ըլլայ աւազային, պարարտացած փտեալ բուսահողով, և ուռոգել ատկէ: Ձմեռն որ խիստ չըլլայ, կրնայ մշակուիլ բացօթեայ՝ արեգդէմ դրից մէջ, և կամ անդուկներու մէջ (39):

Իսկ ուրիշ ամիսներուն մէջ որ և իցէ դիրք իրեն համար լաւ է, և ամառան մէջ աւելի շուք տեղ կը սիրէ:

140· Կը սերմանի առ մի կալ 150 գրամ սերմն, և սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 4–5 տարի: Կը ծլին ցանած սերմերն 8 օրէն եռքը: Եթէ տունկերը քիչ մը մեծնալէն ետև իրարու չատ մօտ ըլլան, պէտք է անօսրացնել և թողուլ իրարմէ 8 հրմ. հեռաւորութեամբ, և հանած տունկերն ուրիշ տեղ տնկել:

Ամառն ընտանի բոզկերուն վրայ ոջիլ կը գոյանայ, որ չատ վնաս կը բերէ· և եթէ չատ ըլլայ ոջիլը, պէտք է զանց ընել ցանելու յունիսի կիսէն մինչև օգոստոսի վերջ:

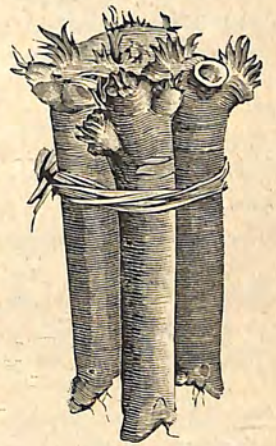
141· Պատրաստութիւն սերման· — Սերման համար պահելու է այն տեսակ արմատներն՝ որ հողի տակ չեն դատարկիր: Կլոր բոզկերը չուտով կը փոխեն իրենց տեսակը և կը դառնան ձուաձև և երկայնաձև· ուստի պէտք է ժողվել սերմն այն արմատներէն որ իրենց նախկին տիպարը պահած են:

Այն տունկերն որ են սերման համար, պէտք է փոխադրել սերմնարանէն՝ երբ 4 տերև կ'ունենան, և տնկել պարտիզի մէջ իրարմէ 50 հրմ. հեռաւորութեամբ: Լաւ է սերմը պահել իր պատճին մէջ մինչև սերմանելու ժամանակ:

ԳԼՈՒԽ ԺԵ

ԺԱԽՈՒԿ ԿԱՄ ՏԱՐԳԱԼԱԽՈՏ. (տճ. Քաչըգ օթու, Քրեւ. գղ· Raifort sauvage, Cochlearia, Amoracie, Cran. իտ· Barbaforte, Armoracio, Rafano selvatico.

142· Նկարագիր· — Ի բոյս չատակեաց, որոյ տերևներն են մեծ, կարծր և երկայն՝ տարգալի նման· անոր համար ըսուած է մեր մէջ Տարգալախոտ, որ կ'ըսուի նաև Ժախուկ, Շեպ և Քրատ: Արմատներն են երկայն, գլանաձև, խորտաբորտ (Զև. 40), դրսէն դեղին, ներսէն ճերմակ և նեարդային, կծու և սուր համով: Ծաղիկներն են ճերմակ և ողկուզաձև, որոց սերմերն ամիսփաթ են ձուաձև, ուռուցիկ և խորտաբորտ պատճի մէջ:

Զև. 40· Ժախուկ· Շեպ·

143· Մշակութիւն· — Ժախուկը կը սիրէ կակուղ, խոր և արեգդէմ երկիր, մշակեալ աշնան, և անասնոց աղբով պարարտացած: Պինդ հողոյ մէջ արմատները չեն ստանար կծու հոտ:

Գարնան ժամանակ պէտք է տնկել երկու մետր լայնութեամբ պատրաստած ածուներուն մէջ այն արմատներն որ պահուած են ձմեռն աւազով նկուղի մէջ· և տնկել 30 հարիւրորդամետր հեռի իրարմէ:

Բազմացնելու համար կը գործածուին ոչ միայն արմատներն՝ որ ունենան պտուկները, այլ և մայրանէն վեր բուսած ճիւղերը: Պէտք է երբեմն քրքրել հողը և մաքրել վնասակար խոտերէն:

Արմատները կրնան հողի մէջ մնալ երկու երեք տարի· բայց լաւ է ամէն տարի քաղել, ապա թէ ոչ կը կար-

ծրանայ միսը և կ'ըլլայ փայտային, և ոչ այնչափ կծու։ Կրնամք նաև մսանական քաղոց ընել, այս ինքն հանել արմատները և թողուլ քանի մը արմատային ճիւղեր՝ որ պտուկներ ունենան։ Բայց այս վերջին կերպը շատ ընդունելի չէ, որովհետև հողին վրայ շատ վնասակար խոտեր կը բուսանին։ Լաւագոյն է ամէն տարի չրջանով կարգ մը հանել և փոխանակել ուրիշ մանր արմատներ։

144. Կալ մը հողին վրայէն կրնայ ելնել տարգալախոտոյ 300 արմատներ, որք կշռեն 3–3 $^1/_2$ կենդինար։ Կը գործածուին այս արմատները հում, քերելով և քացախի մէջ դնելով կամ առանց քացախի իբրև համեմ կերակրոյ։ Իսկ տերևները կը տրուին անասնոց ուտելու։

ԳԼՈՒԽ ԺԶ

ԴՈՆԳԵՂ, ԿԱՄ ՇՈՂԳԱՄ, ՇԱՂԳԱՄ. (տճ. Շալկամ. գղ. Rave, Navet. իտ. Rapa, Navone).

145. Նկարագիր. — Է տեսակ մը վայրի բողկի, երկամեայ, բոլորաձև, երկայնաձև կամ իլաձև թանձր արմատով. տերևներն են մեծ և բլթակաւոր, ծաղիկները մանր, դեղնագոյն և փնջաձև։ Արմատները կ'ուտուին եփելով. որոց երեսը կրնայ ըլլալ ճերմակ, կարմիր, մանուշակագոյն և դեղին. իսկ միսն է ճերմակ։

Դոնգեղի կամ չողգամի* կան զանազան տեսակներ։ Պարտիզի մէջ մշակածներն են կանխահաս, իսկ միւս տեսակները կը մշակուին արտերու մէջ։

146. Պարտիզի մէջ մշակուածներուն երևելիներն են,

Ա. Այն որոյ արմատն է փոքր, երկայնաձև, ճերմակ դեղնորակ. և միսն է փափուկ և անոյշ, որոյ տերևներն ալ կ'ուտուին (Զև 41)։ Այսոր մէկ տեսակն է իլաձև, կարմրագոյն կամ վարդագոյն արմատով, որ է քաղցրահամ։

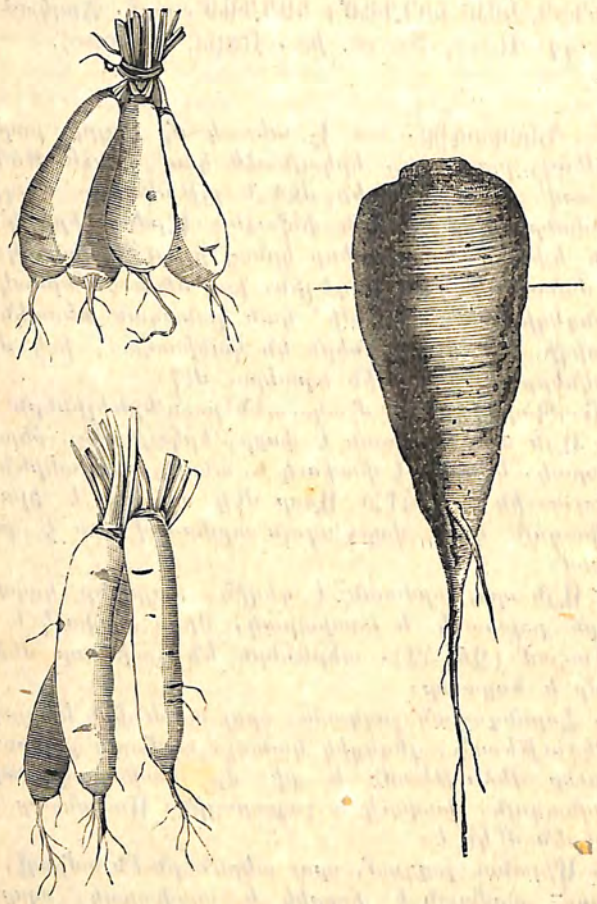
Բ. Այն որոյ արմատն է դեղին, մայրանը կարմիր, և ինքն բոլորաձև և տափարակ, միսը փափուկ և ախորժահամ (Զև 42). տերևներն են չափաւոր մեծութեամբ և ծոցաւոր։

Գ. Հոլանդական չողգամն, որոյ տերևներն են չափաւոր մեծութեամբ, գեղեցիկ կանաչ, արմատը բոլորաձև, չափաւոր մեծութեամբ և քիչ մը տափարակ, ողորկ և դեղնագոյն, փափուկ և շաքարային։ Սա ընտիր տեսակներէն մէկն է։

Դ. Միլանոյ չողգամ, որոյ տերևներն են ամբողջ, քիչ և կարճ. արմատն է փոքրիկ և տափարակ, ողորկ և ճերմակ, և մայրանը մանուշակագոյն. միսը ճերմակ, չրոտ և համեղ, և շատ վաղահաս։

* Ինչպէս գաղղիարէնի մէջ իրարու հետ կը չփոթին Rave և Navet և նոյն կը համարուին, այսպէս և մեր լեզուին մէջ Գոնգեղ և Շողգամ։

Ե· Մոնակոյի շողգամ, որոյ արմատն է բոլորաձև տափարակ և կարմիր, մայրանը մանուշակագոյն, միսը փափուկ և քաղցրահամ, և չատ վաղահաս:

Չև 41· Շողգամ երկայնաձև և լայնձև·

147· **Մշակութիւն**· — Շողգամը կը սիրէ զով և թաց տեղ, հողը պիտի ըլլայ կակուղ և խոր փորուած· տաք տեղ կը ծաղկի աչնան, և արմատները կ'ըլլան մանր և ոչ այնչափ սննդարար: Ծլելու համար կ'ուզէ 7 աստիճան տաքութեան, ծաղկելու համար 17, հասնելու համար 20:

Շողգամն աւելի յարմար է արտերու մէջ· և պարտէզներու մէջ պէտք է մշակել կանխահաս տեսակները:

Արտերու մէջ կը սերմանեն սովորաբար յուլիսի և

Չև 42· Շողգամ դեղին բոլորաձև·

օգոստոսի մէջ, իսկ պարտիզի մէջ մարտի և ապրիլի· և պէտք է ցանել տողի վրայ, տողերն իրարմէ 15 հրմ. հեռի, գործածելով 30 գրամ սերմ առ մի կալ: Եւ երբ սերմանեմք յուլիսի և օգոստոսի մէջ, պէտք է ոռոգել, որպէս զի չորութենէ չվնասուին բոյսերը:

Երբ սերմերը ծլին և արձակեն հինգ տերև, պէտք է քրքրել հողը, և աւելորդ տունկերը հանել, և ամէն 15 կամ 20 օր նոյն գործը կրկնել, և հող տալ արմատներուն:

Օգոստոսի մէջ կրնամք հանել առաջինն արմատներն որ ցանուած են մարտի մէջ, և վերջը հետ գհետէ հանել ըստ պիտոյից։

Կրնամք թողուլ ձմեռը բացօթեայ հողոյ մէջ կամ ծածկել վրան փսխաթով։ Բայց ոմանք լաւ կը համարին հողէն հանել և դնել աւազով նկուղներու մէջ կարգ կարգ։

ԳԼՈՒԽ ԺԷ

ԿԱՐՈՍ. (տ. Քերեվիզ. գղ. Céleri. իտ. Sedano).

148. Նկարագիր. — Է բոյս երկտարեւոր, որոյ արմատներն են ուղղորդ, նեարդային, մուխ կամ վարդագոյն գրսէն, և ներսէն ճերմակ։ Տերեւները փետրաձև, ծաղիկները ճերմակ, որ ըստ մեծի մասին կը բուսնին տերևոց անթին մէջ։ Կարոսը բոյս մի է՝ որ ամէն տեղ մշակուած է հին ժամանակէ ի վեր. և կը բուսնի նաև ինքնին դաշտերու մէջ։

Կարոսն երկու տեսակ է. մին Բուռն կարոս ըսուածը. երկրորդն է կարոս գոնգեղային ըսուածն, որոյ արմատը մայրանի մօտ բոլորաձև չողգամի ձև կ'առնու, և տերևները կը պառկին հողին վրայ։ Երկու տեսակին վրայ ալ խօսիմք առանձինն։

149. Բուն կարոս. — Է տունկ մը կարճաբուն, և գեանէն կը բարձրանան վեր այլևայլ ծղօտներ, խազեալ գրսէն դէպ երկայնութիւն և ներսէն ակօսաձև, և ծայրերնին տերևազարդ (Զև 43)։ Երկրորդ տարին տերևոց մէջ տեղէն կը բարձրանայ վեր նոր ծղօտ մը զօրաւոր, որոյ ծայրը կը բուսնին ճերմակ կամ դեղին կանաչ ծաղիկներ՝ հովանոցակերպ, ուակից եւած սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը երեք չորս տարի. բայց լաւ է նախընթաց տարւոյն սերմը գործածել։

150. Բուն կարոսն ունի այլևայլ տեսակներ. ոմանց

ծղօտները կ'ըլլան թանձր և մսոտ, ոմանց տերևներն են աճեցուն. և կը տարբերին իրարմէ առաւել կամ նուազ բարձրութեամբ, և պէսպէս գոյնով ծաղկանց և տերևոց։

151. Մշակութիւն. — Բուն կարոսին սերմը կը ցանուի մարտին սերմնարանի մէջ՝ պարարտ հողոյ վրայ. երբ

Զև 43. Կարոս սովորական.

ծլին սերմերն և երեք չորս մանր տերևներ ունենան, փոխադրել ի պարտէզ՝ կտրելով տերևներուն ծայրերը, և պարարտ ածուներու վրայ կարգաւ տնկել, իրարմէ 25 հրմ. հեռաւորութեամբ, և ջրել, և ոռոգումը կրկնել

յառաջ: Մարտի մէջ ցանած կարոսը կրնամք ուտել սեպտեմբերի մէջ. և որպէս զի կարենամք ձմերան մէջ ալ ուտել, պէտք է ցանել նաև ապրիլի մէջ. և ասկէ ելած արմատները փոխադրել ակօսաձև փորուած հողի մէջ քովէ քով, և ծածկել վրան հողով և աղբով, մինչև որ ծածկուի իր բարձրութեան երեք չորրորդ մասն, որով կը ճերմկին ծղօտները և կը փափկանան և կ'ըլլան հաճոյական: Եւ այսպէս կրնան մնալ ձմերան մէկ մասն հողին տակ, միայն տերևներուն ծայրերը դուրս մնալով,

Ձև 44. Կարոս գոնգեղային.

և ծածկելով վրան յարդէ կամ եղեգեայ փախաթով: Հողատալը կրնամք այլևայլ անգամ ընել, միշտ հողը բարձրացնելով, և կապելով կարոսին տերևներն ի մի տրցակ:

Կարոսին կ'ուտուին թէ տերևները, թէ ծղօտները և թէ արմատը կեղևելով. և են համեմային, ախորժելի, և զօրացուցիչ ստամոքսոյ, և կը դիւրին մարսողութիւնը:

152. Կարոս գոնգեղային. (գղ. Céleri–rave. իտ. Sedano–rapa). — Գոնգեղային կարոսն ալ կը ցանուի մարտի մէջ ի սերմնարանի, ուսկից պէտք է փոխադրել մեծնալէն ետքը մայիսի մէջ ի պարտէզ. հողը նախ լաւ մը պատրաստելով և պարարտացնելով, և տնկելէն ետքը ստէպ ջրել: Բաղոցը կրնայ սկսիլ սեպտեմբերի և հոկտեմբերի մէջ. բայց որովհետև այս ամիսներուն մէջ առատ է ամէն տեսակ խաւարտ, լաւ կը համարուի պահել ձմերան, ցանելով ապրիլի մէջ: Եւ դիւրաւ կը պահուի մինչև գարուն, ծածկելով արմատները վերնոյն պէս հողով, ակօսի մէջ: Կրնամք նաև նոյեմբերի մէջ հանել հողէն արմատներն և պահել նկուղի մէջ՝ ուրիշ ելլընդաւոր արմատներուն պէս:

Գոնգեղային կարոսն ալ զանազան տեսակներ ունի. ոմանց ելունդը կ'ըլլայ մեծ և տարածեալ, և անոր տակէն մանր արմատներ արձակած (Ձև 44), ոմանց ալ ելունդը բոլորաձև երկայն, կանոնաւոր ձևով, և անոր տակէն տակուիններ արձակած (Ձև 45): Այս երկրորդ տեսակն որ կ'ըսուի Պրագայի կարոս, շատ ազնիւ է:

Ձև 45. Կարոս Պրագայի.

153. Մշակութիւն. — Թէ բուն կարոսը և թէ գոնգեղային կարոսը կը սիրեն կակուղ, խոր, զով և պարարտ հող, աղբով կամ տարրաբանական պարարտութեամբ պատրաստած: Լաւ է երկիրն աշնան պատրաստել, և տունկերը գարնան փոխադրելէն առաջ տալ հողին վրայ մուր ծխահանի, որ կարոսին աճումն տալէն զատ՝ կը պահէ զինքը մկներէ և հիւանդութիւններէ: Մոխիրն ալ շատ օգտակար կը համարուի: Կարոսը ցուրտ տեղ լաւ չյաջողիր:

154. Սերմն ունենալու համար պէտք է ընտրել աշնան աղէկ արմատները, և տնկել իրարմէ 50 հարիւրորդամետր հեռի դէպ ամէն կողմ. և ձմեռը ծածկել յարդով և խոխրով. և երբ ալ վախ չկայ սառուցի և եղեման, բանալ վրան և թողուլ որ ծաղկի. և սերմը հա-

սուննալէն եաքը, որ կ'ըլլայ օգոստոսի մէջ, կարել և չորցնել. ժողվելով աւելի մէջ տեղի ծաղկածներուն սերմն՝ որ կ'ըլլայ Թխագոյն:

Երկու գլխաւոր տեսակ կարոսաց, այս ինքն բուն կարոսին և գոնգեղային կարոսին հարազատ սերմն ուշ նեննալու համար, պէտք է այս երկու տեսակներն իրարմէ հեռու տնկել, ապա թէ ոչ իրարու հետ կը զուգին, և ելած բոյսը կ'ըլլայ խառնածին:

Բաւական կը համարուի մի կամ երկու գրամ սերմ առ մի կալ. վասն զի իւրաքանչիւր գրամի մէջ կը գըտնուի իբր 2000 սերմ: Սերմն ուշ կը սկսի ծլիլ, կ'անցնի 12–20 օր: Սերմանելէն եաքը հողը միշտ թաց պահելու է՝ որպէս զի կարենան ծլիլ:

ԳԼՈՒԽ ԺԸ

ԼԱԽՈՒՐ ԿԱՄ ՆԵԽՈՒՐ. (տճ. Էապաև քէրէվիզ. գղ. Ache. իտ. Appio).

155. Նկարագիր. — Բոյս խոտեղէն, գեղեցիկ կանաչ, նման է կարոսի Մակեդոնի (մաղտանոս), բայց

Ձև 46. Լախուր կամ Նեխուր.

քան զայն լայնատերև և թանձր. կը բուսնի ինքնին ճախճախուտ տեղեր և առուակներու քով (Ձև 46):

Տնկելով պարտիզի մէջ կը կորսընցնէ իր լեղի համը, և կը գործածուի կերակրոյ, որ կը փարատէ միզարգելութիւնը և փքախտութիւնը:

Հին ժամանակ լախուրը խիստ համբաւաւոր տունկ մի էր Յունաց մէջ, և անով կը պսակէին Նիմէական

խաղերուն մէջ յաղթողները։ Կը չփոթի շատ անգամ կարոսին հետ*։

ԳԼՈՒԽ ԺԹ

ԿԱՂԱՄԲ. (տճ. Լահանա. գղ. Chou. իտ. Cavolo).

156. **Նկարագիր.** — Կաղամբը խիստ շատ տեսակ ունեցող խաւարտ մի է, հին ժամանակէ ի վեր ծանօթ։ Երբ բոյսն առնու իր կատարեալ աճումն, իր ծղօտին չորս կողմէն՝ որ կ'ըսուի կռճ, կոչտ, Միջոցի կաղամբի, կ'արձակին մեծամեծ, լայն, թանձր և կնճռած տերևներ, և տակի կողմէն կ'երկըննայ արմատ մը իլաձև, ուղղորդ և մսոտ։ Ծաղիկներն են դեղին և ոզկուզաձև. սերմերը մանր, սևորակ, ամիսոփեալ պատճի մէջ, որոյ երկայնութիւնը կ'ըլլայ 6–10 հարիւրորդամետր (Զև 47)։

157. **Դասաւորութիւն.** — Կաղամբի անբաւ տեսակներն, որք ամէնքն ալ առաջ եկած են վայրենի կաղամբէ, կրնամք վերածել ութ գլխաւոր դասի, այս ինքն.

Ա. Կաղամբ գլխաւոր. (գղ. Chou pommé, Chou cabu. իտ. Cavolo cappuccio). — Մեր սովորական կաղամբն է, որոյ գոգաձև ընդարձակ, և ողորկ տերևներն իրարու վրայ փաթթած են և կազմեն կլորաձև գլուխ մը ի գոյն կանաչորակ կամ կարմրորակ, և կը շրջապատեն տունկին կուրծը և մանր տերևները։ Ասոր ծաղիկներն են դեղին։

Գլխանի կաղամբը կրնայ բովանդակ տարին ծառայել մարդոյ կերակրոյ համար, եթէ հետ զգետէ սերմանեմք,

* Ա. գաղղիացիս Ache անունն այլևայլ առմամբ կը գործածուի. ինչպես

Ache d'eau է Persil.
Ache douce է Céleri.
Ache de montagne է Livèche.

և ընտրեմք եղանակին յարմար տեսակները։ Գլխանի կաղամբին մէկ տեսակն՝ որ կ'ըսուի կաղամբ վեճագործի (գղ. Chou quintale. իտ. Cavolo quintale), այնչափ

Զև 47. Կաղամբ. – 1. Ճիւղ ծաղկաբեր. – 2. Պատիճ փակ. – 3. Պատիճ բաց. – 4. Սերմն բոլորչի. – 5, 6. Չաւռւած սերմի.

մեծ է որ կշռէ մինչև 40 հազարագրամ (Զև 48), և անկէ կը չինեն Գերմանիա Թրուեւնի կաղամբի (Choucroute).

Բ. կաղամբ Միլանոյ (գղ. Chou de Milan. իտ. Ca-

volo di Milano, Cavolo verzotto, Verza). — Վերնոյն մէկ տեսակն է, միայն թէ ասոր տերեւներն որք են պայծառ կամ մթին կանաչ, շատ կնճռած են և կէտ

Չև 48. Կաղամբ մեծագլուխ.

կէտ, և ծաղիկները ճերմակ (Չև 49): Այս ալ ունի զանազան տեսակներ, վաղահաս կամ յամրահաս:

Չև 49. Կաղամբ Միլանու.

Գ. *Կաղամբ Բրուսելի* (գզ. Chou de Bruxelles. իտ. Cavolo di Bruxelles). — Այս կաղամբը կը տարբերի ուրիշներէն անով, որ իր տարգալաձև տերեւներուն անթին վրայ ծղօտին երկայնութեամբ կ'երևնեն մանր գընդ-

տաձև կաղամբներ՝ ընկուզաչափ, և անոնք են որ կ'ուտուին և են հաճոյական. իսկ գլխին տերեւներն են արձակ (Չև 50):

Դ. *Կաղամբ կանաչ կամ անգղուխ.* (տճ. Լաստառխա.

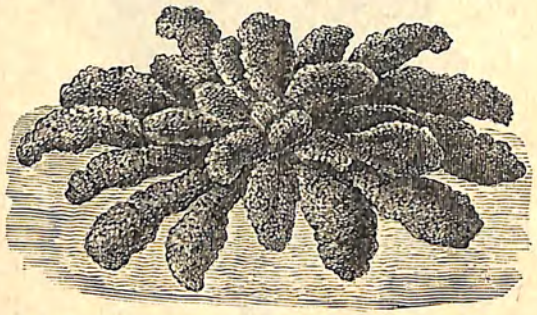

Չև 50. Կաղամբ Բրուսելի.

գզ. Chou vert կամ non pommé. իտ. Cavolo a penna). — Այս դասուն տակ կ'իյնան այն ամէն կազամբներն որ գլուխ չունին, այլ միայն լայնատարած տերեւներ: Ասոնցմէ շատերն են ի զարդ կամ ի կերակուր

անսանոց, քիչերն են ի կերակուր մարդոյ: Կը դիմանան սառուցի. կը սերմանին աշնան և կ'ուտուին ձմերան մէջ: Այսր մէկ տեսակը կ'ըսուի կաղամբ գանգրաձև (գղ. Chou frisé), տերևները գանգուր ըլլալուն համար (Զև 51):

Ե. կաղամբ ծաղկաբեր (գղ. Chou fleur. իտ. Cavolo fiore). — Այս տեսակը շատ յարգի է, որոյ ծղօտին ծայրը կայ բոլորաձև, մսոտ և մեծ ծաղիկ, բաղկացեալ

Զև 51. Կաղամբ գանգրաձև, մանուշակագոյն.

պտկանման, հատաձև և ճերմակ ծաղիկներէ, որք են պինդ և ախորժահամ. և կը հասնի ձմեռն (Զև 52):

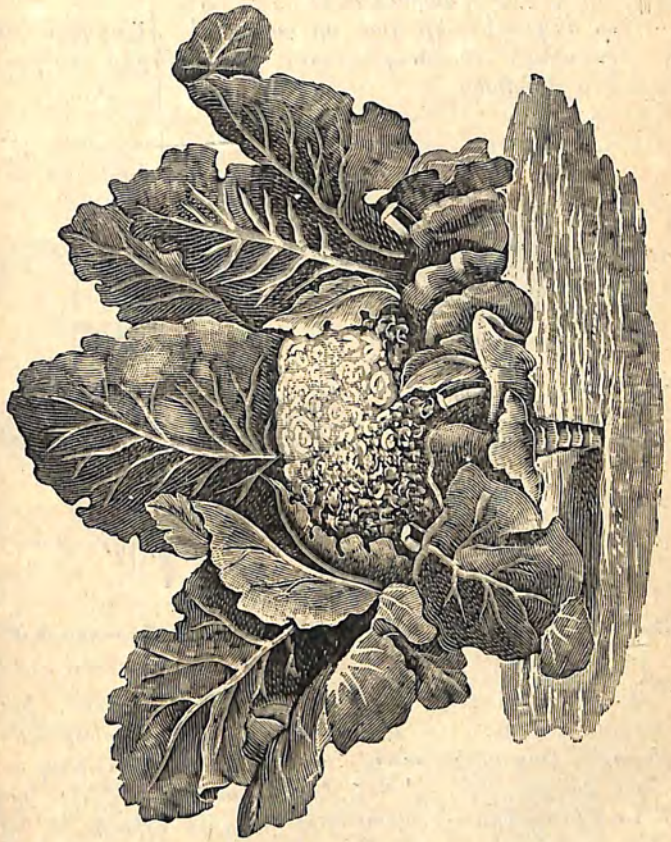
Ծաղկաբեր կաղամբն՝ որ մեր լեզուով կ'ըսուի նաև Հռոմի կաղամբ, ունի գանազան տեսակներ: Նէապոլսոյ հսկայաձև ծաղկաբեր կաղամբը շատ երևելի է (Զև 53), որոյ տերևներն են մուխ կանաչ, ընդարձակ և աւէձև, ծաղկեայ գլուխն ճերմակ, շատ մեծ, պինդ, և կրնայ դիմանալ սառամանեաց: Շուտով կ'եփի, և շատ փափուկ է:

Զև 52. Կաղամբ ծաղկաբեր.

Զ. Կաղամբ ասպնեւաձև, որ և կ'ըսուի Բրոկոլի. (գղ. Chou brocoli. իտ. Cavolo broccolo, Broccoli). — Շատ կը նմանի ծաղկաբեր կաղամբի, և կը գործածուի ի նոյն պէտս: Կը համարուի բրո-

կոլին սովորաբար երկտարեւոր. սերմանելով տարւոյն մէջ, կը բերէ իր պտուղը յաջորդ տարւոյն սկիզբ: Իր տերևներն աւելի նեղ են և բազմաթիւ, ծաղկին ծղօտներն աւելի երկայն, որով և գեռնէն աւելի բարձր կ'ըլլայ իր

Զև 53. Ծաղկաբեր կաղամբ Նէապոլսոյ.

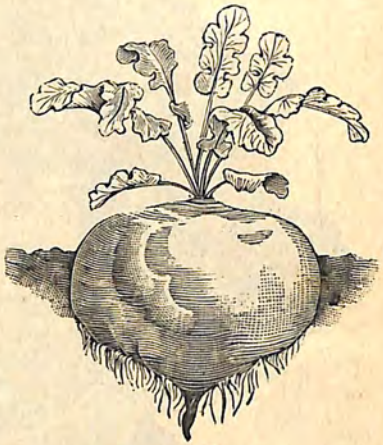
գլուխը, բայց ըստ ամենայնի նման ծաղկաբեր կաղամբին գլխոյն. և կ'ըլլայ ճերմակ կամ մանուշակագոյն, վաղահաս կամ յամրահաս, և է բնիկ Իտալիոյ:

Է· *Կաղամբ գոնգեղային*· (գղ· Chou rave. իտ. Cavolo rapa). — *Այս կաղամբին ծղօտը հողին երեսէն վեր ուռեցք մը կ'ունենայ մանուշակագոյն* (Զև 54), *և այդ ուռած մասն է որ կ'ուտուի, և համն է ընդ մէջ ծաղկաբեր կաղամբի և գոնգեղի, որ ոմանց հաճոյական է, և կը հասնի ամարան մէջ*։

Այոր մէկ տեսակը կայ որ առատ է յԱնգղիա. և կը գործածուի անասնոց տալու, որոյ ուռեցքը տափակ է և ճերմակ։

Զև 54· Կաղամբ գոնգեղային.

Զև 55· Կաղամբ շաղգամային.

Ը· *Կաղամբ շաղգամային*· (գղ· Chou navet. իտ. Cavolo navone). — *Այս կաղամբը կը տարբերի գոնգեղային կաղամբէն անով, որ իր ծղօտը փոխանակ ուռելու հողէն վեր, կ'ուռի հողին տակ* (Զև 55), *որոյ մեծութիւնը կրնայ հաւասարիլ մարդոյս գլխոյն, և երբեմն քան զայն աւելի մեծ կ'ըլլայ· գոյնն է ճերմակ*։ *Այոր համը գոնգեղային կաղամբին նման է*։ *Կան ուրիշ տեսակներ ալ վայրենի և աւելի քան զայս ուռած, որ կը գործածուին անասնոց տալու*։

158· *Մշակութիւն*· — *Կաղամբը կը սիրէ կակուղ, ղով և խոր փորուած հող, գէթ 30 հարիւրորդամետր խորութեամբ, և պարարտացած աղբով*։ *Պարտէզներու մէջ շատ անգամ կարոսը քաղելէն ետքը կը տնկեն օգոստոսի մէջ կաղամբ Բրուսելի, կամ փետրուարի մէջ վաղահաս կաղամբներ, և անոնցմէ առաջ ծաղկաբեր կաղամբ*։

Կաղամբի անգլուխ տեսակները կը տնկուին նաև արտերու մէջ, ցորենը կտրելէն և երկիրը աղբով պարարտացնելէն ետքը, փոխադրելով սերմնարանէն օգոստոսի մէջ մանր տունկերը։ *Շատ անգամ լազուտի հետ կը տնկեն նաև արտերու մէջ կանաչ կաղամբ*։

159· *Կը բաւէ 500 գրամ սերմ մի հարիւրակալ երկրի*։ *Եւ սերմը պիտի ըլլայ առողջ, համագոյն, սև և փայլուն*։ *Այն սերմն որ թուխ է և ոչ կատարեալ սև, նշան է թէ հասունցած չէ, պէտք է մէկդի թողուլ· իսկ այն որ դեղնագոյն է՝ կորուսած է բեղնաւորիչ կարողութիւնը*։

160· *Պէտք է միշտ սերմը ցանել առանձինն ածուներու մէջ, և յետոյ ըստ ժամանակին փոխադրել ուրիշ տեղ*։ *Ածուները պիտի ըլլան չուք տեղ, լաւ պատրաստած և պարարտացած, և սերմը ցանելէն ետքը դնել վրան բարակ խաւ մը հին բուսահողոյ*։ *Կաղամբի սերմնարանին երեսն ամենևին չչորնայ պիտի, և եթէ հարկ ըլլայ՝ պէտք է օրն երկու երեք անգամ ջրել, մինչև որ ծլի և փոխադրութեան ժամանակը հասնի*։ *Սերմնացանութիւնն եթէ լաւ յաջողի, կրնայ մի մետր քառակուսի հողոյ վրայ բուսնիլ 500–800 տունկ*։ *Վաղահաս պտուղ ունենալու համար պէտք է սերմանել յունուարի մէջ տաք հողոյ վրայ և ծածքի տակ*։

161· *Պարարտութիւն*· — *Կաղամբին տարրաբանական բաղկացութեան մէջ տիրող տարրն է կալի, և անկէ վերջ կու գան հաւասար չափով բորակածին և կիր*։ *Փորձը ցուցած է որ կաղամբը կը սիրէ առատ աղբ թարմ, իբր 50 տակառաչափ առ մի հարիւրակալ երկիր· և եթէ չկարենանք տալ այդչափ աղբ, կրնանք ըստ մասին լեցնել անոր տեղը տարրաբանական հեղուկ պարարտութեամբ, բոյսերը փոխատնկելու ժամանակ*։

Մանաւոր կերպով ծաղկաբեր և աւտնեան կաղամբներն օգուտ կը քաղեն հեղուկ պարարտութիւններէ, որք են բորակատ նատրոնի կամ ծծմբատ աւշակի: Բայց պէտք չէ տալ պարարտութիւն կաղամբի, երբ սկսի գլուխ կապել, վասն զի այնչափ համեղ չըլլար և չուտով կ'աւրուի:

Գլխանի կաղամբներուն համար լաւ է գործածել վերլուսածնատ կրոյ, որովհետև չատ բորակածինը թոյլ կ'ընէ կաղամբին գլուխը, և տերևներն այնչափ իրարու կիպ չեն ըլլար:

Կրնամք գործածել հետագայ արուեստական պարարտութիւնը, դնելով հաւասար չափով վերլուսածնատ կրոյ և բորակատ նատրոնի 18 %, կամ վերլուսածնատ, ծծմբատ աւշակի և քլոռուկ կալւոյ իրարու հետ խառն հաւասար չափով: Կը տրուի առ մի հարիւրակալ երկիր 500–700 հգ. գրամ:

162. Ժամանակ սերմանելոյ. — Կաղամբի տեսակներուն համեմատ կը փոփոխի սերմանելոյ ժամանակը: Գլխանի կաղամբն և Միլանու կաղամբն որք են վաղահաս, կրնան ցանուիլ յունուարի մէջ տաք հողոյ վրայ, և մարտին փոխադրել տունկերը:

Սովորաբար կաղամբի սերմանացանութիւնը կ'ըլլայ փետրուարի վերջ և մարտի սկիզբ, և ապրիլի մէջ կը փոխադրեն տունկերը: Կը սերմանեն նաև սեպտեմբերի մէջ, գարնան ուտելու համար:

Կանաչ կամ անգլուխ ըսուած կաղամբն և աւտնեան կաղամբը կը սերմանեն յունիսի մէջ, և օգոստոսի մէջ կը փոխադրեն:

Ծաղկաբեր կաղամբներուն մէջ այն որ աշնանային է, պէտք է սերմանել մայիսի վերջ կամ յունիսի սկիզբ, և երկու ամսէն փոխադրել, և քաղել նոյեմբերի և դեկտեմբերի մէջ: Իսկ այն որ գարնանային է, սերմանել յունիսի մէջ և փոխադրել օգոստոսի վերջ:

Գոնգեղային և չաղգամային կաղամբները սերմանել գարնանային ծաղկաբեր կաղամբին պէս:

Բրուսելի կաղամբը կը սերմանի ապրիլի, և կը քաղուի սեպտեմբերի և հոկտեմբերի մէջ: Բայց մեծ սերմանացանութիւնը կ'ըլլայ յունիսի սկիզբ, և կը փոխադրեն տունկերը օգոստոսի մէջ, և քաղումը կը տևէ ամբողջ ձմեռը:

163. Փոխատնկութիւն. — Կաղամբներու փոխատնկութիւնը չատ ուշադրութեան կարօտ է: Այն ժամանակ պէտք է ընել երբ ծլած տունկն իր չորրորդ տերևը կը պարզէ: Շատ անգամ օդոյ անհաստատութեան պատճառաւ չկարենալով տաք հողէն փոխադրել տունկերը դուրս տեղ, պէտք է առժամանակեայ փոխատնկութիւն մի ընել լաւ պատրաստած արեգդէմ և հովէ պատսպարեալ ածուի մը մէջ, տնկելով իրարմէ 8 սանտիմետրոդամեար հեռաւորութեամբ դէպ ամէն կողմ, և վրան ծածկել եղեգնեայ փսխաթով, որպէս զի ձիւնը վրանին չգայ:

164. Տունկերը սերմնարանէն հանելէն ետքը, պէտք է երկար ժամանակ օդոյ մէջ թողուլ, ուրիշ տեղ փոխադրելէն առաջ. և տնկելու համար գայլիկոնով ծակել հողը, և տունկին արմատը չփտակ մէջը խոթել, և նայիլ որ չծռի արմատն, և ճմլել հողն արմատին չորս կողմ որ պարապ տեղ չմնայ, վասն զի կրնայ բորբոս գոյանալ. ի վախճանի, ջրախառն աղբայրով թրջել, թէ որ փոխատնկութիւնն անձրևէ ետքը չըլլայ:

Տնկոց հեռաւորութիւնն ըստ զանազան տեսակաց կ'ըլլայ: Կանխահասները կրնամք տնկել իրարմէ 40 սանտիմետրոդամեար հեռաւորութեամբ, իսկ Բրուսելի կաղամբները 1 մետր հեռաւորութեամբ:

165. Կարեւոր խնամք. — Կաղամբի տունկերը փոխադրելէն ետքը պէտք է ատէպ ջրել, մինչև որ տունկերն աճին և մեծնան: Կ'եծնալու ժամանակ երկու անգամ քրքրել հողն, և մի անգամ հող տալ արմատներուն: Այս վերջին գործն ընելէն առաջ լաւ է տալ աղբայրաւ, և եթէ ուզեմք պարարտացնել հողը բորակատով կամ ծծմբատով աւշակի, լաւ է տալ երկրորդ անգամ հողը քրքրելէն առաջ, լուծելով այս աղերէն քիչ չափով ջրոյ մէջ և այնպէս ջրել:

166. Ֆաղոց. — Կաղամբներն ամբողջ տարին կը գործածուին ուտելու, միայն թէ պարտիզպանը գիտնայ

ըստ եղանակին տնկել յաջորդաբար պատշաճ տեսակն և քաղել: Հողէն արմատով հանելէն եաքը, պէտք է կտրել արմատը մօտ տակի տերևներուն: Միլանու կաղամբն և գլխանի կաղամբը սառուցէն առաջ պէտք է քաղել: Իսկ աւսոնեան և ծաղկաբեր կաղամբները ցուրտ կ'ուզեն որ հասուննան, ուստի և կը քաղուին ձմերան մէջ, այսպէս նաև Բրուսելի կաղամբը:

Կաղամբը կրնայ պահուիլ այս ինչ ժամանակ նկուղներու մէջ, կամ բացօթեայ կոյտ կոյտ դրած:

167. Գլխանի կաղամբը կրնայ տալ 60 հազարէն մինչև 150 հազար հազարագրամ առ մի հարիւրակալ երկիր. Միլանու կաղամբը 80 հազարէն մինչև 120 հազար հազարագրամ:

Կաղամբներուն միջին քաղոց կը համարուի 70էն մինչև 90 հազար հազարագրամ:

Գոնգեղային կաղամբը կու տայ 45էն մինչև 75 հազար հազարագրամ, չաղգամայինը 40էն մինչև 50 հազար հազարագրամ:

Մի հարիւրալիտր սերմն կաղամբի կը կշռէ 62էն ց70 հազարագրամ:

168. Սերմն կաղամբի. — Կաղամբի սերմն առնելու համար, պէտք է ընտիր և զօրաւոր կաղամբներն իր տեղը թողուլ քաղոց ընելու ժամանակ, կամ փոխադրել մասնաւոր տեղ, զգուշանալով որ զանազան տեսակներն իրարու մօտ չգտնուին, որպէս զի խառնածնութիւն չպատահի, որովհետև ծաղիկները դեռ բեղնաւորած չեն: Այս վախէն ազատ մնալու համար, լաւ կ'ըլլայ զանազան տեսակները այլևայլ ժամանակներու մէջ սերմանել, որպէս զի այլևայլ ժամանակ ծաղկին:

Սերմը ժողվելու համար պէտք է քաղել միայն ընտիր պատիճները, այս ինքն զանոնք որ կանոնաւոր ձմմամբ հասունցած են, և թողուլ ծայրի պատիճները: Սերմը կը հասուննայ յուլիսի վերջ կամ օգոստոսի սկիզբ:

169. Հիւանդութիւնք եւ որդունք կաղամբի. — Կաղամբներն հազիւ թէ կը բուսանին՝ ենթակայ կ'ըլլան հողային ոջլոյ, և չափաւոր մեծնալէն վերջ՝ կանաչ թրթռուրներուն, որ կ'ըսուին կաղամբի որդեր, և կը վնասեն կաղամբներու ուտելով իրենց տերևները:

Հիւանդութեանց մէջ գլխաւորներն են քաղցկեղ (Cancrena, Moria), որ յառաջ գայ սունկէ մը որ կը գոյացնէ մանր թխագոյն պալարներ ծղօտին և տերևներուն վրայ:

Պիտակ (Peronospora), որ նոյնպէս պալարներ կը գոյացնէ տերևներուն և ծաղիկներուն վրայ:

Այտոյց (Ernia di cavoli), որք են զանազան մեծութեամբ ուռոյցներ, որ կ'ելնեն արմատին և կոճղին վրայ, և սովորաբար կը պատահի այն կաղամբներուն որոց հողը չատ պարարտացած է աղբով, և յառաջ գայ սունկէ մը:

Այս հիւանդութիւններէ ազատ ըլլալու համար, պէտք է

Ա. Չափաւոր պարարտացնել հողը աղբով, և պակասը լեցնել տարրաբանական պարարտութեամբ:

Բ. Փոխատնկութեան ժամանակ այն տունկերն որ պալարներ ունին՝ նետել:

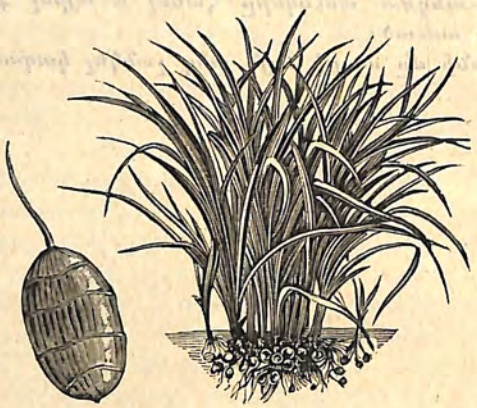
Գ. Հիւանդոտ տունկերը հանել և այրել քանի որ սերմ չեն տուած:

Դ. Քանի մը տարի նոյն տեղ չտնկել կաղամբ:

ԳԼՈՒԽ Ի

ԿՈՆԶԵՂ, ԿԱՄ ԴՈՒՆ. (տճ. Ապտիլղեզիզ, Թօփալագ. գղ. Souchet comestible. իտ. Dolcichino. լտ. Ciperus edulis).

170. **Նկարագիր.** — *Կոնձեղ կամ Դուռն է բոյս չատակեաց, որոյ գետնասող արմատներն ունին ալերային, մսոտ ելունդներ, ձուաձև կամ կլորաձև, կաղնաչափ մեծութեամբ և չրլապատած գօտիներով (Զև 56): Արմատէն վեր կը բարձրանան սուր և նեղ տերևներ:*

Զև 56. Կոնձեղ կամ Դուռն. — Ելունդ և Բոյս.

Կոնձեղի արմատներուն ելունդները կամ Դունոյ հատիկներն են մսոտ և անոյշ, և կ'ուտուին թէ հում և թէ եփեալ: Այս տունկը առատ է ի Հնդկաստան և յԵգիպտոս, բայց կը բուսնի նաև Եւրոպայի հարաւային կողմերը:

171. **Մշակութիւն.** — *Կոնձեղն ամէն հողի մէջ կը բուսնի, միայն թէ խիստ գէշ չըլլայ. կը սիրէ աւելի կակուղ հող և չափաւորապէս աղբեալ: Պէտք է բահով ակօսներ բանալ ապրիլի վերջ, իրարմէ 30 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և այս ակօսներուն մէջ խումբ խումբ դնել երեք չորս հատիկ դունոյ քովէ քով, և այս խումբերն իրարմէ 12 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ և 3 հարիւրորդամետր խորութեամբ: Եւ ծլիլը դիւրացնելու համար դնել այս հատիկները ցանելէն առաջ չրոյ մէջ, օր մը կամ երկու օր:*

Սերմանելէն ետքը պէտք է ջրել, որպէս զի հողը զով մնայ, և բուսնելէն վերջ ջրել միայն սաստիկ չորութեան ժամանակ: Հարկ է երբեմն քրքրել հողը, և մաքրել մնասակար խոտերէ:

172. **Քաղուց.** — *Քաղոցը կ'ըլլայ երբ սկսին տերևները դեղինանալ, այս ինքն սեպտեմբերի վերջ: Պէտք է ընել երբ օդը և գետինը չոր ըլլայ: Դունոյ հատիկները հողէն հանելէն ետքը դնել արևու մէջ որ չորնան, և կրնան երկար ժամանակ պահուիլ, թէ որ իրարու վրայ չատ դիզուած չմնան:*

ԳԼՈՒԽ ԻԱ

ԳԵՏՆԻ ՊՏՈՒՂ. (տճ. Պէլպռաս, խաշաշ. գղ. Terre-noix. իտ. Bulbo castano).

173. **Նկարագիր.** — *Գետնի պտուղն, որ արաբական յորջորջմամբ կ'ըսուի նաև Ազքաար, բոյս մի է բնիկ Ասիոյ, որ Եւրոպայի մէջ քիչ մշակուած է: Արմատներն ունին կլոր ելունդներ ընկուզաչափ, սև կամ գորշ գոյնէն և ճերմակ ներսէն. և կ'ուտուին նաև հում. բայց աւելի աղէկ է խաշածը կամ մոխրոյ տակ եփածը, և չագանակի համ ունի:*

Տունկին բարձրութիւնն է 30–40 հարիւրորդամետր, ցօղունն է խազեալ, բազմաճիւղ, տերևներն համադիր և փետրաձև, ծաղիկները ճերմակ, որոց բաժակն է ամբողջ. սերմերն են համեմային, և ունին հոտ և համ վայրի կանգարի սերմանց: Կը սիրէ այս տունկը կաւեղէն և բարձր հող:

ԳԼՈՒԽ ԻԲ

ԳԵՏՆԻ ԿԱՂԻՆ. (գղ. Gland de terre. իտ. Ghianda di terra. լտ. Latyrus tuberosus).

174. Նկարագիր. — Գետնի կաղինն է տեսակ մը բանջարեղէն, որոյ արմատներն ունին ուռեցներ կաղնաձափ, ճերմակ և չաքարային մսով, և կ'ուտուին, և ունին համ շագանակի:

ԳԼՈՒԽ ԻԳ

ԴՈՒԻՂ ԵԼԸՆԴԱՅԻՆ. (գղ. Dolique bulbeux. իտ. Dolico bulboso).

175. Նկարագիր. — Դուռղն ելընդային է տեսակ մը բանջարեղէն, բնիկ Ճենաստանի, Յապոնիոյ և Փիլիպպեան կղզիներուն, որոյ արմատներն ունին կլոր և շաղգամաձև ելունդներ, որք են ախորժահամ, չաքարային և փափուկ, և կրնան ուտուիլ հում և եփած:

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ

ԹԱԻԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ԿՈՃՂԻԶՆԵՐԸ ԿԱՄ ԾՂՕՏՆԵՐԸ

Կ'ՈՒՏՈՒԻՆ

ԳԼՈՒԽ Ա

ԽՍՏՈՐ ԿԱՄ ՍԽՏՈՐ. (տճ. Սարմըսաղ. գղ. Ail. իտ. Aglio. լտ. Allium sativum).

176. Նկարագիր. — Խստորն է բնիկ Ասիոյ բարեխառն կողմանց, և հին ժամանակաց հետէ մշակեալ: Եւ է բոյս խոտեղէն կոճղիզաւոր արմատով, բաժանեալ պճեղ պճեղ, որոյ կոճղիզներն են խաւ ի խաւ, ճերմակ կամ կարմիր, պատեալ համագոյն մաշկով, և ունին սաստիկ հոտ և համ: Տերևներն են սովորական խստորին՝ երկայնաձև, տափարակ և սրածայր, և ուրիշ տեսակներուն՝ փողաձև կամ գլանաձև (Զև 57), ծաղիկներն կարմրագոյն և հովանոցակերպ ի ծայր ծղօտին:

177. Խստորին տեսակները շատ են. ոմանք կը գործածուին իբրև խաւարտ ուտելու համար, և ոմանք առ ի զարդ իրենց ծաղկանց համար:

Ուտելու խստորը կրնամք բաժնել երեք տեսակ իրենց գունոյն համեմատ, որ կ'ըլլայ ճերմակ, վարդագոյն և կարմիր: Ճերմակը սովորական խստորն է, ամենուն ծանօթ: Վարդագոյնն է վաղահաս, և կարմրագոյնն ուշնի իր ծղօտին վերին ծայրը խումբ մը կոճղիզակներու, որ կրնան գործածուիլ սերմի տեղ: Այս երկու տեսակներն ալ կը գործածուին սովորական խստորի պէս:

Կարմիր տեսակն առատապէս կը մշակուի Լիգուրիոյ մէջ, և անով մեծ առուտուր կ'ընեն Գաղղիոյ հետ։ Եւ այս կարմիր տեսակը մասնաւոր անուամբ կ'ըսուի Խրատոր հռոմէական կամ ապանիական։

178. **Մշակութիւն.** — Խաստորը կը սիրէ կակուղ, չոր և աւազուտ հող, բայց պարարտ և խոր փորուած։ Կը բուսնի բարեխառն կլիմայի տակ, և ծովեզրներու մօտ։ Զսիրեր դալար աղբ, այլ փտեալ աւելորք, զոր կը սփռեն հողին երեսն երբ սկսի ձլիլ։

Զև 57. Խաստոր կամ Սխաստոր.

Խաստորը պէտք է տնկել բացօթեայ արտերու մէջ քան թէ պարտիզի մէջ։ Պարտիզի մէջ առ առաւելն պէտք է տնկել քանի մը ածու, և կամ հազարի հետ, և կամ իբրև ածուներու եզերք։

Կը բազմանայ խաստորը երկու կերպով, այս ինքն սերմով կամ պճեղները տնկելով։ Երկրորդը լաւագոյն է, վասն զի սերմով հազիւ երկրորդ տարին կըրնամք ունենալ կոճղեզները։

Թէ որ ուզեմք ջրել, պէտք է հողին վրայ չալակներ ընել, և խաստորը տնկել չալակին բարձր տեղը, որպէս զի ջուրը ծծելով հասնի ակօսներէն։

179. Պարտէզներու մէջ կը տնկուի նոյեմբերի և մարտի, արտերու մէջ՝ մարտի։ Պէտք է գայլիկոնով ծակ բանալ հողին մէջ 6–8 հարիւրորդամեթր խորութեամբ և իւրաքանչիւր ծակին մէջ դնել մի պճեղ կամ կոճղիզակ, գլուխը դէպ ի վեր, և ծակերն իրարմէ հեռի 20–25 հարիւրորդամեթր դէպ ամէն կողմ։

Խաստորը քիչ խնամք կ'ուզէ բուսնելէն եաքը. մանաւանդ թէ բուսոց մէջ ամենէն քիչ խնամք ուզողներէն մէկն է։ Եթէ հարկը պահանջէ, պէտք է քրքրել հողը թեթև կերպով, և ջրել ի յետին հարկաւորութեան, բայց քիչ։

180. **Քաղուց.** — Ցունիսին սկիզբը պէտք է խաստորի տունկին ծղօտը կոտրել մայրանին մօտ, որպէս զի մեծանայ կոճղէզն. և նոյն ամսոյն վերջ քաղել, խլելով հողին մէջէն և դնել արևու մէջ որ չորնայ. և յետոյ տրցակ տրցակ կապելով կախել չոր սենեկի մը առաստաղէն։

Մի հարիւրակալ գետնոյ վրայ կրնայ բուսնիլ 10,000 խաստոր, և 100 խաստոր կը կշռէ 3 հազարագրամ։

Կը գործածուի խաստորն իբրև համեմ մսի և չատ կերակրոց, հում կամ եփեալ։ Գեղացիները հացի հետ հում կ'ուտեն խաստորը։ Բայց աւելի զօրաւոր ստամոքս յարմար է քան թէ տկար և չղօտ անձանց, և մարդոյս բերանը կը հոտեցնէ։ Խաստորը կը համարուի դեղ փորի ճճիներուն։

ԳԼՈՒԽ Բ

ՍՈԽ. (տճ. Սողան. գղ. Oignon. իտ. Cipolla). լտ. Allium cepa).

181. **Նկարագիր.** — Սոխը խաստորին ցեղէն է, և ասով կը տարբերի որ իր կոճղէզը չունի պճեղներ կամ կոճղիզակներ, և է խաւ ի խաւ, վրան ծածկեալ թաղանթեայ չոր մաշկերէ, ի գոյն կարմիր, դեղին կամ ճերմակ (Զև 58, 59)։

Ծղօտն է դատարկ, և վարի կողմն իւաձև ուռուցիկ։ Տերևները կոճղիզէն դէպ ի վեր կը բարձրանան, և են փողաձև ծղօտին պէս։ Ծաղիկներն են մանր, կանաչորակ և խմբեալ հովանոցակերպ, և կը բուսնին ծղօտին ծայր։

182. **Տեսակք սոխի.** — Կրնամք սոխի տեսակները բաժնել երկու գլխաւոր դաս, Գարնային և Ձմեռային։

Առաջին դասուն սոխերն ըստ մեծի մասին են ճերմակ, և կը ցանուին սեպտեմբերի մէջ, և փետրուարի

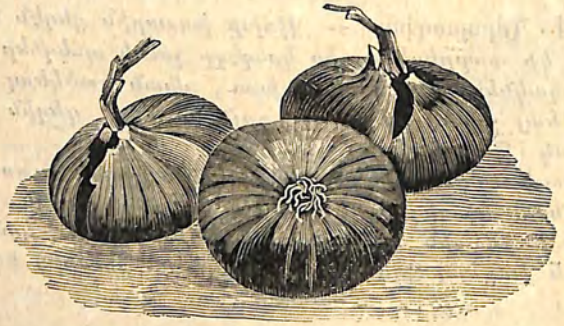
կամ մարտի կը փոխատնկին։ Ձմերայինները կը սերմանին յունուարի և կը փոխատնկին մայիսի մէջ. և սովորաբար ձմերային սոխերն արտերու մէջ կը տնկուին. իսկ պարտէզներու մէջ ամարայիններն և մանր սոխերը։ Ձմերայինները սովորաբար դեղին կամ կարմիր կ՚ըլլան։

Ձև 58. Սոխ ճերմակ.

Դնեմք հոս քանի մը տեսակներն իրենց տեղւոյն ա-նուամբ։

Սոխ հողանդական. Է կլոր, ճերմակ, պինդ և վաղա-

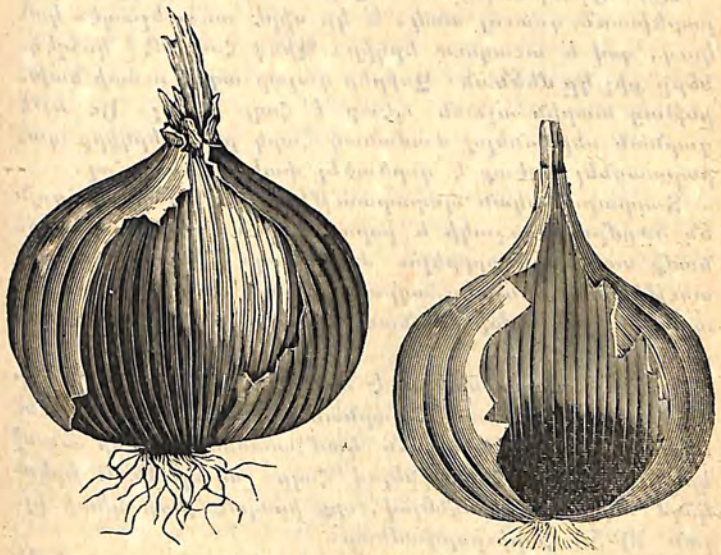
Ձև 59. Սոխ կարմիր.

հաս. կը մշակուի ձմերան համար և կրնայ պահուիլ երկար ատեն։

Սոխ Բարխատտայի. Է ճերմակ, վաղահաս, փափուկ և անոյշ։

Սոխ Կաւքրեի. Է մեծ սոխ, իբր 8 հարիւրորդամետր տրամագծով և 4 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ. դեղին կեղևանքով, ձմերային և բարեբեր, և շատ համով։

Սոխ Մադերայի. Է սոխ հսկայաձև իբր 15 հարիւրորդամետր տրամագծով և 5 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ։ Կեղևանքն է կարմիր, միսը վարդագոյն, փափուկ և անոյշ, և է ամարային։ Ասոր մէկ տեսակն ալ կայ նոյնպէս մեծ՝ բայց կլորաձև, որ կրնայ ամարան մէջ ուտուիլ հում, միսը փափուկ և անոյշ (Ձև 60)։

Ձև 60. Սոխ հսկայաձև.

Սոխ Բասսանոյի. Որոյ կոճղէղներն կարմիր են, ձևով անկանոն, բայց շատ փափուկ և համով, և կրնան պահուիլ։

Սոխ Եգիպտոսի. Է բոյս շատակեաց, և կ՚արձակէ կոճղիզէն 20–30 ծղօտներ, որք են կակուղ և քաղցրահամ, և կ՚ուտուին դալար սոխի պէս։ Պէտք է տնկել աշնան, և առաջին տարւոյն մէջ կու տայ մի ծղօտ,

որոյ ծայրը կը բուսնին երկու կարգ կոճղիզակներ՝ որ կը գործածուին տունկը բազմացնելու: Այս կոճղիզակներն կ'ուզեն լաւ մշակուած և պարարտ երկիր, և կը տնկուին ակօսներու մէջ իրարմէ 45 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ դէպ ամէն կողմ:

Կոճղիզակներն ալ կ'ուտուին, քացախի մէջ դնելով: Սոխաստան մը կրնայ երկու երեք տարի տեւել:

Կը պատահի երբեմն որ կոճղիզակ մը իր կատարեալ աճումն առնելէն ետքը ինքն ալ կ'արձակէ ծղօտ մը՝ ծայրն ուրիշ կոճղիզակներով:

183. Մշակութիւն. — Սոխն ամէն տեղ կը բուսնի բարեխառն գօտւոյ տակ, և կը սիրէ առաւելապէս կաւուղ, զով և աւազուտ երկիր: Պինդ հողի մէջ կոճղէզները քիչ կը մեծնան: Ձսիրեր գալար աղբ, ուստի նախընթաց տարին աշնան պէտք է հողը աղբել: Եւ եթէ գարնան սերմանելոյ ժամանակ հարկ ըլլայ երկիրը պարարտացնել, պէտք է գործածել փտեալ բուահող:

Տարրաբանական պարարտութեանց մէջ յարմարագոյն են ծծումբատ աւշակի և բորակատ նատրոնի, զոր կըրնամք տալ հողը քրքրելու ժամանակ: Հեղուկ պարարտութիւններ, ինչպէս աղրաջուր կամ մարդկային աղբ, պատշաճ չեն սոխի, մանաւանդ այն սոխի զոր կ'ուզեմք պահել:

Երկիրը պատրաստելու է աշնան, փորելով խոր իբր 30 հարիւրորդամետր, և գարնան սերմանելէն կամ տունկերը փոխադրելէն տասն կամ տասնհինգ օր առաջ կրկին փորել բահով, դնելով հողը չալակաձև և երկու կողմ ակօսներ ձևացնելով, որք իրարմէ հեռի պիտի ըլլան 40–50 հարիւրորդամետր:

184. Սոխը կրնամք սերմանել ուղղակի պարտիզին մէջ, և կամ սերմանել նախ սերմնարանի մէջ և յետոյ ծլած տունկերը փոխադրել: Առաջին կերպով չեմք կըրնար մեծ սոխեր ունենալ: Լաւ է միշտ սերմնարանի մէջ ցանել, և տունկերը հետ զհետէ փոխադրել: Եւ այս փոխադրութիւնը կրնամք ընել յունուարէն մինչև մարտ, ըստ դանագան տեսակաց սոխոյ:

Սերմը ցանելէն ետքը պէտք է վրան ծածկել 2 կամ 3 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ բուսահողով, և

ցուրտէն պատսպարելու համար գոցել եղեգնեայ փսիաթով: Տասնհինգ կամ քսան օրէն ետքը կը սկսին ծլիլ, և տունկերն երբ 10–12 հարիւրորդամետր բարձրանան, փոխադրել և տնկել պարտիզի մէջ, պատրաստած շալակներուն գլուխը, կարգաւ տողի վրայ, իրարմէ 10–15 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ:

Այն սոխերն որ ամառան և աշնան ժամանակ կ'ուտուին, կը սերմանին նախընթաց տարւոյն օգոստոսի, սեպտեմբերի և հոկտեմբերի մէջ, և կը փոխադրին հոկտեմբերի և նոյեմբերի մէջ:

185. Սոխը տնկելէն ետքը պէտք է հողը ստէպ քրքրել, միատակար խոտերէ մաքուր պահելու համար: Այն սոխերն որ մարտի կը փոխադրին, պէտք է ջրել, և մեծնալէն ետքն ոռոգել չափով: Երբ սոխերուն տունկը առնու իր կատարեալ աճումը, դեռ տերևները չդեղնցած՝ լաւ է կոտրել սոխերուն ծղօտներն, որպէս զի կոճղէզներն աւելի մեծնան:

186. Քաղուց. — Երբ տունկին տերևները սկսին չորնալ, որ կը պատահի օգոստոսի մէջ, պէտք է սոխերը քաղել պայծառ և չոր օդով, և թողուլ տարածեալ դաշտի վրայ արևու մէջ քանի մը ժամ որ չորնան: Ցետոյ տանել ծածքի տակ կամ ուրիշ կամարակապ տեղ, ուր հաճարձակ օդ բանի, և դիպել իրարու վրայ, որչափ կարելի է քիչ բարձրութեամբ, և թողուլ հոն 10–15 օր: Այսչափ միջոցի մէջ բաւականապէս կը չորնան սոխերն, և յայնժամ պէտք է ընտրել մանր սոխերը մեծերէն և վիրաւորեալներէն: Եւ այն սոխերն որ պիտի պահուին, դնել այն վիճակի մէջ որ չկարենան ծլիլ. և այս կ'ըլլայ, երկար ատեն չորցնելով արևու մէջ, և յետոյ տրցակ տրցակ կապելով կախել չոր և հովահարեալ տեղ, որ ազատ ըլլայ սառուցէ: Կրնամք նաև խոհանոցի մէջ կախել:

Որպէս զի սոխերը չծլին, ոմանք խորհուրդ կու տան եռացեալ ջրոյ մէջ դնել, և թողուլ մինչև որ չուրը պաղի, և յետոյ հանել և տարածել չոր և հովահար տեղ:

Կրնամք ունենալ 10 կամ 15 հազար հազարագրամ սոխ առ մի հարիւրակալ երկիր, և 100 սոխ կրնայ կըշռել իբր 15–20 հազարագրամ:

187. **Սոխ ի քացախի.** — Սոխը քացախի մէջ պահելու և թթուաշ ուտելու համար, պէտք է ընտրել մանր, ճերմակ և անարատ սոխերը, դնել քացախի մէջ աղով, պղպեղով և ուրիշ համեմներով խառն։ Եւ որպէս զի շապականին, պէտք է

Ա. Ուշ դնել որ քացախը շատ զօրաւոր ըլլայ, վասն զի սոխի մէջ կը գտնուի ջուր 83 առ 100, որ կը տկարցնէ քացախին ոյժը։ Եւ եթէ քացախը տկար ըլլայ, սոխերը շուտով կ'ապականին, ծածկուելով բորբոսով։

Բ. Գործածել ապակիէ ամաններ, բերաննին լաւ գոցած։ Աղէկ կ'ըլլայ քացախն ամաններուն մէջ դնելէն առաջ եռացնել, մղել, որպէս զի զուտ և պայծառ ըլլայ։

188. **Հաւաքումն սերման.** — Սոխին սերմը առնելու համար, պէտք է ընտրել լաւ և բարեձև կոճղեղներ, սեպհական իւրաքանչիւր տեսակին։ Եւ տնկել փետրուարի կամ մարտի մէջ պատրաստած հողոյ վրայ, իրարմէ 25 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, մէկ գծի վրայ, այնպէս որ սոխին մայրանը հողէն դուրս մնայ։ Եւ երբ սկսին ծաղկաբեր ծղօտները բարձրանալ, քովերնին խեչակները դնել, որպէս զի հովէ չկոտրին։

Սոխին բոյսը ծաղկելէն եաքը կու տայ եռանկիւնի պատեաններ, որոց մէջի հատիկներն երբ սկսին սեւնալ, պէտք է քաղել. շատ չորնալով կրնան հատիկները գետին թափիլ։

Սերմը պատշաճ հասունութիւնը ստանալուն պէս, պէտք է ծղօտները կտրել սերմով մէկտեղ, բերել չոր տեղ մը որ կատարեալ չորնան, և յետոյ ծեծելով, և եղած սերմը ժողվելով և մաքրելով՝ պահել, և ժամանակին սերմանել։

189. **Սոխի վնասակար ճճիներ.** — Բաց ի այն մի-ջատներէն որոց վրայ խօսեցանք (73–81), որք կրնան վնասակար ըլլալ սոխի, կայ երկթև փոքրիկ ճանճ մը՝ որ կրնայ շատ վնաս հասցնել սոխի և սխտորի. և է մոխրագոյն, և կը ձգէ իր ձուերը սոխին տերևներուն վրայ, և թրթուրներն հազիւ թէ կը ծնանին, կ'իջնեն վար և կը մտնեն կոճղիկին կամ սոխին մէջ, և կը փըճացնեն շուտով։ Այն սոխերն որ այս թրթուրէն վիրաւորուած են, գարշելի հոտ մը կ'արձակեն փտութեան։

ԳԼՈՒԽ Գ

ՍՈԽ ԱՍԿԱՂՈՆԻԿ. (տ. Աբրհաձրգ սոդաև. գղ. Échalotte. իտ. Scalogno).

190. **Նկարագիր.** — Այս սոխը սովորական սոխէն անով կը տարբերի որ իր ծղօտին տակ կը բուսնին այլ և այլ մանր սոխեր, պարփակեալ միևնոյն մաշկով, ինչպէս է խստորը։ Տերևներն են փողաձև, երկայն բարակ, ծաղիկներն ծիրանեգոյն մանր և խիտ առ խիտ, հովանոցակերպ։

Այս սոխն ըստ Պլինիոսի Հրէաստանի Ասկաղոն քաղքին շրջակայներէն եկած ըլլալուն պատճառաւ, Սոխ ասկաղոնիկ կոչուած է, որ և կ'ըսուի պարզաբար Ասկաղոն. բայց կը բուսնի հիմայ ամէն կողմ։

Գէ. 61. Սոխ ասկաղոնիկ.

Սովորական ասկաղոնէն զատ կայ Ասկաղոն Ջերսեի (Jersey) (Գէ. 61), որ Եւրոպայի հիւսիսային կողմ շատ տարածուած է, և է ընտիր տեսակ մը, լրթագոյն տերևներով և վաղահաս. թէպէտ դժուարաբեր կը պահուի, բայց հիւսիսային կողմանց համար օգտակար բերք մի է. որովհետև գարնան սերմանելով կը բերէ քիչ ժամանակի մէջ մեծամեծ սոխեր։

191. Մշակութիւն. — Կը սիրէ թեթեւ հող և պատըպարեալ տեղ, և ինչ խնամք որ պէտք է խաստորի համար, նոյնը ընելու է նաև ասոր: Տնկելու կոճղիզակները կամ պճեղները պիտի ըլլան ողջ և անարատ, և պիտի տնկուին աշնան, կամ գարնան փետրուարի վերջ, տողի վրայ, իրարմէ 10 հր.մ հեռաւորութեամբ և 5 հր.մ խորութեամբ, և տողերը 15 հր.մ հեռաւորութեամբ:

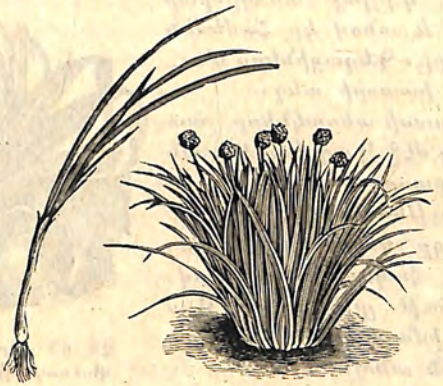
Ջաղոցը կ'ըլլուի երբ տերևները սկսին դեղնիլ, այս ինքն յուլիսի կամ օգոստոսի մէջ, և հողէն հանելէն եաքը դնել արևու մէջ՝ որ սոխերը լաւ մը չորնան: Եւ յետոյ դնել չոր տեղ և պահել, և ձմեռն զգուշանալ ցուրտէն:

Կը գործածուի ասկաղոնիկ սոխը հասարակ սոխի տեղ, մանաւանդ համեմներու համար, հում կամ եփեալ, որովհետև աւելի կծուահամ է:

ԳԼՈՒԽ Դ

ՍՈԽ ԴԱՂԱՐ. (տճ. թազե սոդաև. գղ. Ciboule, Ciboulette. իտ. Cipolletta, Cipollina).

192. Նկարագիր. — Դալար սոխը կը նմանի հասարակ սոխի. բայց փոխանակ կոճղէզը մեծ և կլորաձև ըլլալու, ծղօտին վայրի կողմ փոքրիկ ուռոյց մը կ'ունենայ երկայնաձև, կարմրագոյն կամ ճերմակ, որ կ'ուտուի իր դալար ծղօտով և տերևներով, և անով կը համեմեն աղցանը (Զև 62): Կ'ուտուի նաև կերակրոյ հետ սովորական սոխի պէս:

Զև 62. Սոխ դալար. — Առանձին տունկ. — Խմբուվին ծաղկաբեր տունկեր.

193. Մշակութիւն. — Կը բազմանայ արմատները բաժնելով ի գարնան, կամ լաւ ևս սերմով, զոր պէտք է սերմանել ձմերան վերջ, կակուղ և պարարտ հողոյ վրայ, և մեծնալէն եաքը երբեմն երբեմն քրքրել հողը և ջրել: Սերմանելէն երկու և կէս ամիս եաքը կրնամք քաղել և ուտել դալար:

ԳԼՈՒԽ Ե

ՊՐԱՍ ԿԱՄ ՓՈՒՌԱԹ. (*տճ. փրասա. գղ.* Poireau. *իտ.* Porro. *լտ.* Allium porrum).

194. **Նկարագիր.** — Է խաւարտ մը խստորի ցեղէ, երկտարեւոր, որ ինքնին կը բուսնի Ասիոյ մէջ։ Կոճղէզն է ձերմակ, երկայնաձեւ և քիչ ուռուցիկ, տերևներն տասփարակ և լրթագոյն, ծաղիկներն ձերմակ, հովանոցակերպ. որք կու տան պատմի մէջ սև տափարակ հատեր։ Ծաղկելէն վերջ կոճղէզը կը մեծնայ և պճեղ պճեղ կը բաժնուի, հասարակ խստորի պէս։ Ուտելի մասն է գալար կոճղէզն, որ կազմի տերևներուն տակի ծայրով. զոր կ'եփեն և կ'ըլլայ առողջարար կերակուր, և անով կը համեմեն նաև ապուրը։ Գեղացիները կ'ուտեն հում խստորի պէս։

Չև. 63. Պրաս կամ Փուռաթ Ռուանի.

195. **Պրասի տեսակները** չատ են. ասոնց մէջ Գաղղիոյ Ռուան քաղքին պրասը չատ համբաւաւոր է իր մեծութեամբ (Չև. 63), ուրոյ կոճղէզը կարճ է և հաստ, բազմաթիւ հակեալ տերևներով, որք են մութ լրթագոյն։ Ասոր տեսակը գլմացկուն է, և ըստ բաւականին անոյշ։

196. **Մշակութիւն.** — Պրասը գրեթէ նոյն խնամքը կ'ուզէ ինչ որ խստոր և սոխ, և նոյն կլիմայի մէջ կը բուսնի։ Միայն թէ երկիրը չատ աւելի պարարտ պիտի ըլլայ, և չատոնց պատրաստած, և հողը գայլախառզային և կաւեղէն։

Երկիրը պէտք է աշնան փորել բահով և աղբով պարարտացնել, և թողուլ գուղձերը որ մանրին ձմերան սառուցին։ Փետրուարի մէջ նորէն մշակել և նորէն աղբել, բայց աղբը պիտի ըլլայ լաւ փտեալ. կրնամք գործածել նաև բուսահող։

197. **Սերմանացանումն.** — Սերմը կը ցանուի երկու այլևայլ ժամանակ։ Կը ցանուի փետրուարի կամ մարտի մէջ, ամառան ուտելու համար, և կը ցանուի յունիսի կամ յուլիսի մէջ, ձմեռն ուտելու համար։ Փետրուարի մէջ ցանելու համար բաւական է 15 գրամ սերմ առ մի կալ, և յունիսի և յուլիսի մէջ սերմանելու համար 10 գրամ։ Կը ծլին 6 օրէն ետքը, և սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 2–3 տարի։

198. **Փոխատնկուելիւն.** — Սերմը սերմնարանին մէջ բաւական մեծնալէն ետքը, այս ինքն երբ արձակէ իր վեցերորդ տերևը, պէտք է փոխադրել ի պարտէզ ամպամած օր մը, տնկելով պատրաստած ածուներու վրայ, 8–12 հր.մ խորութեամբ ըստ տեսակի պրասին։ Այս բանիս համար լաւ է ակօս մը բանալ, և այն ակօսին մէջ տնկել նորաբոյս պրասներն իրարմէ 15 հր.մ հեռաւորութեամբ, և ակօսները 20 հր.մ հեռաւորութեամբ, և յետոյ ծածկել բուսահողով կամ փոսերու մէջէն հանած հողով։ Բայց տնկելէն առաջ պէտք է տերևներուն և արմատներուն ծայրերը կտրել։

Փետրուարի կամ մարտի ցանած սերման տունկերը պէտք է փոխադրել յունիսի կիսոյն, և ձմերան ուտելու պրասը փոխադրել սեպտեմբերի մէջ։ Օդը չոր եղած ժամանակ ջրել, և քրքրել հողը քանի մը անգամ, ինչպէսզի խոտերէ մաքուր պահելու համար։ Եւ երբ տեսնեմք որ պրասը չատ կը բարձրանայ, լաւ է տերևները ծայրատել։

199. **Քաղող.** — Գարնան ցանածները քաղել սեպտեմբերի մէջ. բայց քաղող ընելէն քանի օր առաջ պէտք է արմատներուն հող տալ, որպէս զի կոճղէզները ձերմկնան։ Իսկ ուշ ցանածները պատսպարել ցրտէն, որպէս զի կարող ըլլամք ուտել ձմերան մէջ։ Եւ այս բանիս համար պէտք է նոյեմբերի մէջ չոր օդով հանել տունկերը հողէն, և զետեղել փոսի մը մէջ իրարու մօտ, ծածկել վրան հողով և յետոյ յարդով և տերևով։ Ասպէս կը պահուին նաև այն պրասներն որ են սերման համար։

Մի կալ երկրէն կրնամք ունենալ 2 կենդինար պրաս,

որք կը բովանդակեն 1400 կատարեալ կոճղէզներ և 300 թերի կոճղէզներ։

200. Հաւաքումն սերմանց. — Այն պրասներն որ սերմանց պիտի ծառայեն, պիտի ըլլան ընտիր, գեղեցիկ և լաւ պահուած, և տնկուին մարտի կամ ապրիլի մէջ մասնաւոր ածուներու վրայ։ Եւ երբ ցօղունը մեծնայ և մօտ է ծաղկելու, դնել իւրաքանչիւր տունկին քով խեչակ, և անոր վրայ կապել զգուշութեամբ։ Եւ երբ պտուղները սկսին բացուիլ և սերմերը սևնան, կտրել ծաղիկները կօթով և տրցակ տրցակ կապելով դնել արևու մէջ որ չորնան, և յետոյ ծեծել և ժողվել սերմը։ Այն սերմն որ առաջ կը հասունցնայ, լաւագոյն է։

ԳԼՈՒԽ Զ

ՍԱՄԻԹ. (տմ. Ռեզենե. գղ. Fenouil. իտ. Finocchio).

201. Նկարագիր. — Այս խաւարտն ինքնին կը բուսնի Իտալիոյ հարաւային կողմ և Միջերկրական ծովուն եղերքն, և է բոյս երկտարեաւոր կամ չատակեաց, իլաձև արմատով և հովանոցակերպ դեղին ծաղիկներով։ Կը բաժնուի երկու տեսակ, առաջինը կ'ըսուի Սամիթ կծուռ կամ վայրենի, և երկրորդը Սամիթ անուշ։ Առաջնոյն սերմը մանր է և ձուաձև և դառնահամ։ Բայց կան պարտէզներ ուր այս տեսակը կը մշակեն սերման համար (Զև 64)։ Անոյշ սամիթն, որ և կ'ըսուի Հռոմի կամ փլորենտեանե սամիթ, է կարճ բնով մեծամեծ տերևներով, որոյ արմատն է ձուաձև, սերմը մեծկակ և տափարակ, ծաղիկներն կանաչորակ և հովանոցակերպ։

Սամիթը թէպէտ ամէն տեղ կը բուսնի, բայց իտալական սամիթը շատ անոյշ և ախորժահամ ըլլալուն, կ'ուտուի ոչ միայն կերակրոյ հետ իբրև խաւարտ, այլ նաև հում իբրև պտուղ, հանելով վրայի հաստ տերևները և ուտելով միջուկը կամ կուրծքը։

202. Մշակութիւն. — Սամիթ կը սիրէ կակուղ, պարարտ և արեգդէմ երկիր։ Ծովեզերեայ և հարաւային կողմանց սամիթն անոյշ և փափուկ կ'ըլլայ։ Եւ որպէս զի ամբողջ տարին շարունակ կարենանք ունենալ սամիթ, պէտք է սերմանել դեկտեմբերէն մինչև օգոստոս։ Պատրաստել ածուներն աղէկ դրից մէջ, խոր փորուած և հին աղբով պարարտացած։ Եւ ցանել սերմը ուղիղ գծի

Զև 64. Սամիթ. — Ձիւղ ծաղկաբեր. — Մասն բնի արմատով.

վրայ, գիծերն իրարմէ 30 հարիւրորդամետր հեռի. և վրան հողով ծածկելէն վերջ, լաւ մը ջրել գետինը որպէս զի շուտով ծլին։

Եւ երբ մանր տունկերը բարձրանան մինչև 4 հարիւրորդամետր, անօսրացնել եթէ իրարու շատ մօտ ըլլան, և թողուլ իրարու մէջ 15 հարիւրորդամետր հեռաւորութիւն։

Եւ քանի որ մեծնան, ստէպ ջրել և քրքրել հողը, և եթէ բաւական պարարտ չըլլայ երկիրը, կրնամք հողը քրքրելու ժամանակ տալ արմատներուն հաւու և աղաւնոյ աղբ: Եւ այսպէս մինչև օգոստոս բաւական կը մեծնան տունկերն, և կրնամք ճերմկցնելու գործողութիւնը ընել, ինչպէս ըսինք կարոսի համար (151), թաղելով հողի տակ:

Կանխահաս սամիթ ունենալու համար, պէտք է տնկել օգոստոսի մէջ, և փոխադրել հոկտեմբերի մէջ, պատըսպարելով ձմերան սառուցէն յարդէ փախաթներով, և ձիւնը փարատելէն վերջ հոգալ վերն ըսածնուս պէս:

203· Հաւաքումն սերման· — Լաւ սերմ ունենալու համար ընտրելու է այն տունկերն որ այնչափ հակամէտ չեն բարձրանալու: Թողուլ ազատաբար որ ծաղկին, և ժողվել այն ծաղկանց սերմերն որ կեդրոնին մօտ են և աւելի ուռճացած, և կատարեալ հասունցած:

Սամիթ սերմը կը գործածուի բժշկականութեան մէջ իբրև փքահան և բացողական: Կը գործածուի խմորեղինաց և ըմպելեաց, և հացը համեմելու, և կը հանեն իրմէ իւղ մը անուշահոտ:

204· Սամիթ արեւելեան. — Կայ սամիթ ուրիշ տեսակ մը, (որուն այլազգերէն կ'ըսեն Տարաղ օթռ, Թէրէ օթռ, գր· Aneth. իտ· Aneto), և է բոյս տարեւոր, անուշահոտ և համեմիչ, բնիկ Արեւելքի, որ կը բարձրանայ 60 հարիւրորդամետրէ մինչև 1ր,50 մետր· տերևներն են նուրբ, ծաղիկներն ծայրաբոյս, հովանոցակերպ և դեղին, պտուղներն ոսպնաձև և մէջի հատը քիչ մը կորնթարդ և սև:

Սերմը հասուննալէն ետքը կը ժողվեն և ըստ ժամանակին կը սերմանեն կակուղ և արեգդէմ երկրի վրայ, և բուսնելէն ետքը կարօտ չէ խնամքի: Բոյսին զանազան մասերը կը գործածուին իբրև համեմ, կերակրոց համ տալու և դիւրամարս ընելու համար:

Կը ժողվեն ծաղիկները ամբարան սկիզբ, և տերևները՝ ծաղկելէն առաջ, և կը չորցնեն ու կը պահեն դեղորէից համար: Զորնալով քիչ կը պակսի իրենց հոտը: Կը ժողվեն իրեն սերմը աշնան, որ կը գործածուի քացախի

մէջ դրուած մանր վարունգները համեմելու համար, և է գրգռիչ, նոյնպէս և միսը համեմելու: Կը գործածուի նաև առ չաքարագործս անիսոնի տեղ:

Կ'ելնէ իրմէ իւղ մը թորեցնելով, որ կը պահէ տընկոյն հոտը, և երբեմն շատ յարգի էր, մանաւանդ ըմբիշներու համար, որք կը համարէին թէ կը կակղցնէ և կը զօրացնէ իրենց անդամները չփելով նոյն իւղով: Կը հանեն իրմէ նաև ջուր թորեալ, որ օգտակար է խոստուկի և ստամոքի տկարութեան:

Սամթի ծաղիկներն, տերևներն և սերմերն կը գործածուին խիւս ընելու և մարմնոյն ցաւած մասին վրայ դնելու համար:

Այս երկրորդ սամիթը վերնոյն հետ չշփոթելու համար կրնամք կոչել Սամիթ արևելեան, թէպէտ առ նախնիս մեր պարզ Սամիթ կոչի, կամ ըստ Որմիայ գաւառաբարբառի կոչել Տօրախ, այլազգի անունէն առած:

ԳԼՈՒԽ Է

ԿԱՆԳԱՐ ՎԱՅՐԻ. (տճ. Եապաև հնկիևար. գղ. Cardon. իտ. Cardone, Cardo).

205. Նկարագիր. — Վայրի կանգարև ի բնէ չատա- կեաց բոյս մի է, բայց պարտէզներու մէջ մշակուածը կը համարուի տարեւոր. և կը մշակեն իրեն տերևներուն կուրծքը ուտելու համար յետ ճերմկցնելու: Տերևներուն երկայնութիւնը կը հասնի մի և մինչև մէկէս մետր բարձրութեան. վերին երեսն է ճերմակագոյն կանաչ, և տակի կողմը պատած է բրդեայ մազով, և տերևներուն ծայրը փշով, և յոմանս կը գտնուի մանր փուշեր նաև տերևներուն եզերքն ամբողջ:

Գ. 65. Կանգար վայրի.

Տերևներուն կեդրոնէն կը բարձրանայ երկրորդ տարին զօրաւոր ծղօտ մը, քիչ ճիւղերով, որոց իւրաքանչիւրին ծայր կը բուսնին գլխաձև ծաղիկներ կապտագոյն, որոց ծաղկապատ տերևներն ուրիշ սայրասուր փուշեր խոցոտիչ: Եւ ծաղիկներն կու տան իրենց սերմերը, որոց բեղնաւորիչ կարողութիւնը կը տևէ մինչև հինգ տարի:

206. Վայրի կանգարներուն տեսակները շատ են, ինչպես Սպանիոյ, Իտալիոյ և Գաղղիոյ Տուր Զև (Գ. 65): Վերջինը գաւառին մէջ (Զև 65): Վերջինը թէպէտ միւսներէն փոքր է և աւելի փշոտ, բայց տերևներուն կուրծքը լեցուն, մսոտ և ընտիր է:

207. Մշակութիւն. — Մարտի կամ ապրիլի մէջ պէտք է երկիրը պատրաստել, խոր փորելով և հողը մանրելով, և յետոյ տողի վրայ բանալ ծակեր 10 համարիւրորդամետր խորութեամբ և 1 մետր հեռաւորութեամբ

դէպ ամէն կողմ, և այս տողերուն մէջ տեղ կրնամք տնկել սոխ, խոտոր, ստեպղին և այլն, և ծակերը լեցնել փտեալ բուսահողով կամ աւելուքով, և դնել իւրաքանչիւր ծակին մէջ 3 կամ 4 սերմն վայրի կանգարի, իրարմէ 4–5 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և ծածկել վրան բարակ հողով 2 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ:

Սերմը պիտի ըլայ մինագոյն. թէ որ գորշագոյն ըլլայ, պէտք է նետել, որովհետև կորուսած է իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը կամ անպիտան է: Բաւական կը համարուի 5 գրամ սերմն առ մի կալ, ուսկից կրնամք ունենալ 100 տունկ:

208. Սերմը չորս հինգ շաբաթէն եաքը կը սկսի ծլիլ, և յայնժամ պէտք է քրքրել հողը ամէն զգուշութեամբ, որպէս զի չվնասուին նորատունկ բոյսերը որ շատ տկար են: Հողն առաջին անգամ քրքրելէն 12 օր եաքը, պէտք է խլել հանել այն տունկերն որ տկար են և թողուլ զօրաւորները: Եւ այս հանած տունկերը նետել, որովհետև եթէ ուրիշ տեղ տնկեմք, սովոր են նոյն տարւոյն մէջ ծաղկելու:

Ամէն ութ օր պէտք է քրքրել հողը, և ջրել ատեպ երբ հողը չորնայ, այս տունկերը կարօտ են ջրոյ, ապա թէ ոչ շուտով կը ծաղկին, և այսպիսի խնամքով շուտով կ'աճին վայրի կանկարները:

209. Ամարան վերջ, այս լինքն օգոստոսի և սեպտեմբերի մէջ, երբ կատարեալ կը համարուի տերևներուն աճումը, պէտք է ճերմկցնել, կապելով զգուշութեամբ տերևները յարդով կամ խոտով, այնպէս որ չվնասուին, վասն զի վնասուած տերևներն կը փտին: Լաւ է երեք տեղէն կապել, վարէն, մէջ տեղէն և վերէն, և յետոյ բովանդակ տունկը յարդով պատել, թողուլով միայն դուրս տերևներուն ծայրերը: Այսպէս 20 կամ 25 օր ձնալէն եաքը տերևները կը ճերմկին բոլորովին, և կրնամք քաղել: Բայց այս կ'ըսեմք՝ որ քաղելէն եաքը շուտով պէտք է ուտել, ապա թէ ոչ կը փտին:

Այս ճերմկցնելու գործողութիւնը կրնամք չարունակել մինչև դեկտեմբեր: Եւ ցուրտը սկսելու ժամանակ աւելի ևս խնամք կ'ուզէ, կապած տունկերը մինչև տերևներուն ծայր հողով ծածկելով: Եւ որպէս զի ծայրէն

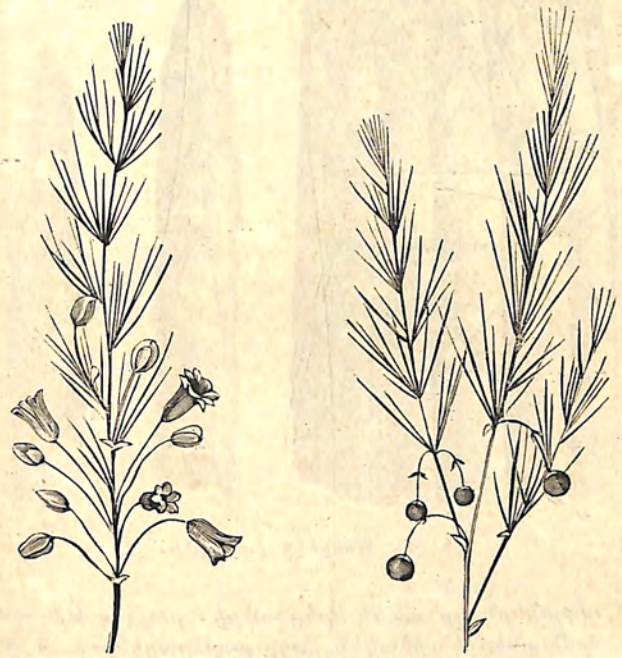
ջուր ներս չմտնէ, կ'անցնեն վրան չրջուն թաղար մը։ Կրնամք նաև ձերմկցնել, ինչպէս ըսինք կարոսի համար (151), միայն թէ փոխադրելու է տունկերը ուրիշ տեղ, արմատին չորս կողմ եղած հողով մէկտեղ։ Ցուրտ եղանակի մէջ ձերմկնալու համար 40 օր պէտք է։

210. Հասաքումն սերմանց. — Վայրի կանկարին սերմը առնելու համար պէտք է ընտրել լաւագոյն տունկերն, և ցրտէն պահպանելու համար ծածկել հողով, կամ փոխադրել մանուածոր պատրաստած ածուներու մէջ, ինչպէս կ'ըլլուի հասարակ կանկարի համար։ Կը ծաղկին յայլորդ տարւոյն ամարան մէջ, և պէտք է զգուշանալ որ թռչուններըը չուտեն սերմը, վասն զի շատ փափաքող են։

ԳԼՈՒԽ Ը

ԾՆԵԲԵԿ. (*տճ. Գռչ գօնմազ. գղ.* Asperge. *իտ.* Sparago).

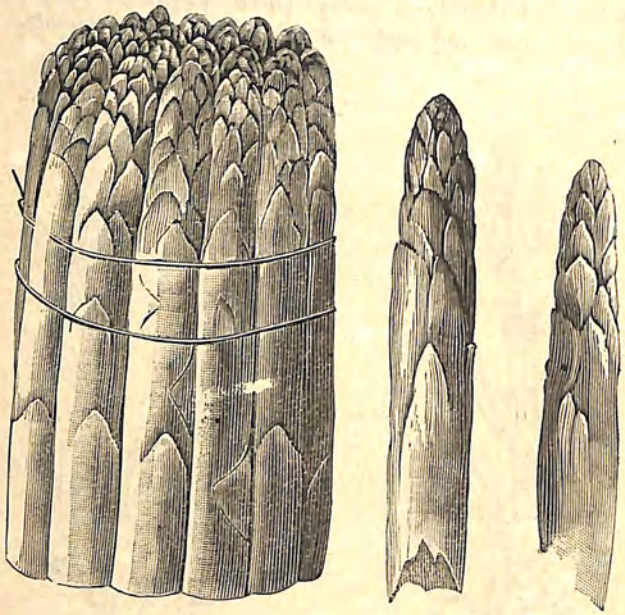
211. Նկարագիր. — Է բոյս չատակեաց երկայնաձև բարակ տերևներով, և զանգակաձև դեղին ծաղկով (Զև 66), որուն կը յայլորդէ իր պտուղն, որ է կարմիր և

Զև 66. Ծնեբեկի ճիւղ ծաղկաբեր. Զև 66′. Ծնեբեկի ճիւղ սերմնաբեր.

կլոր պարկուճ մը եռաբաշխ, որոյ մէջ կը գտնուին քանի մը հատիկ սև, որք են տնկոյն սերմերը (Զև 66′)։ Ար-

մասէն վեր կը բարձրանան այլեայլ ծղօտներ մսոտ և փափուկ, որք և կ'ուտուին խաչելով, և են համեղաճաշակ քանի որ մատաղ են (Զև 67)։ Այս ծղօտներն կամ Բողբոջներն, որ կ'ըսուին նաև խաւարժի (գղ. Turion. իտ. Pollone), կը բարձրանան գարնան չիտակ դէպի վեր, զոր հողին տակէն դանակով պէտք է կտրել։ Յետոյ կը սկսին կարծրանալ, ճիւղեր արձակել և կը բարձրանան մինչև մի մետր։

Զև 67. Ծնեբեկի խաւարժի.

Արմատներն կը տևեն երեք տարի. բայց ամէն տարի նոր արմատներ կ'արձակեն հողը բարձրացնելով, և այսպէս երեք կարգ արմատներ կ'ունենան վրայէ վրայ, և երեք տարիէն եաքը կը սկսին մատաղ բողբոջներ արձակել, որք որչափ մեծ, հաստ, փափուկ և համեղ ըլլան, այնչափ աւելի յարգի են։

212. Տեսակք ծնեբեկի. — Իտալական տեսակն, որ կ'ըսուի հասարակ ծնեբեկ, իր բողբոջն է կանաչագոյն, ոչ այնչափ մեծ և հաստ, բայց համով։ Իտալականին մէջ Բասսանոյինը յարգի է, որոյ բողբոջը կարճ և հաստ կ'ըլլայ, անոյշ և համեղ, ճերմակ գունով կամ բացագոյն կանաչ։

Մեծ և հաստ բողբոջ տուող ծնեբեկներն Հոլանդական կ'ըսուին, բայց սովորաբար քիչ մը լեղի կ'ըլլան։ Այս տեսակին մէջ համբաւաւոր են Գաղղիոյ Արժանտէօյլի ծնեբեկները, վաղահաս և յամրահաս, որոց բողբոջներն են մեծ և հաստ, ծայրը մանուշակագոյն, վարի մասը կանաչ։ Կան նաև ճերմակ տեսակներ։

213. Մշակութիւն. — Ծնեբեկները բարեխառն գօտւոյն ամէն կողմ կրնան բուսնիլ, բայց կանխահաս ուննենալու համար, պէտք է ընտրել արեգդէմ և տաք դիրք։ Այն կողմերն որ ենթակայ են եղեման, անյարմար են։

Շատերը կարծեն թէ ծնեբեկն աւազուտ երկիր կը սիրէ, բայց վրիպակ է այդ կարծիքն, երբ քննեմք բողբոջին տարրաբանական բաղադրութիւնը։ Ծնեբեկը կը սիրէ աւելի կրային հող, բայց ոչ չափազանց կրային. կ'ատէ պինդ և կաւային հողը որ թացութիւն կը պահէ։

Թէ որ մէկն ուզէ իր պարտիզին մէջ կազմել ծնեբեկի ածու մը, պէտք է իր հողն արգասաւորել, այս ինքն, թէ որ պինդ է խառնել աւազով, թէ որ աւազուտ՝ խառնել կրային հողով։

214. Պէտք է գիտնալ որ ծնեբեկաստան մը կազմելու ժամանակ ինչ պարարտութիւն որ պէտք է տալ, նոյնը չեմք կրնար տալ պահպանութեան համար։

Ի սկզբան կը տրուի ձիոյ, ոչխարի և եղի աղբ, լաւ մը իրարու հետ խառնած։ Կամ հետագայ տարրաբանական պարարտութիւնը աղբի հետ խառնած, առնելով վերոյիշեալ աղբէն՝ որ լաւ փտած ըլլայ՝ 1 մետր խորնարդ և անոր հետ խառնել վերլուսածծնատ կրոյ 6 հազարագրամ, քլոռուկ կալւոյ 3 հազարագրամ, ծծմբաթթ կալւոյ 1 հգգր, ծծմբաթթ աւշակի 4 հգգր, գաճ 3 հգգր։ Այս խառնուրդը բաւական է մի կալ տարածութեան, և պարարտելու է գործածելէն քանի մը օր առաջ։

Իսկ ծնեբեկի պահպանութեան համար պէտք է գործ-

ածել հետագայ տարբրաբանական պարարտութիւնը, զոր ցանելու է գարնան հողին երեսը քանի որ բողբոջները դուրս ելած չեն։

Բորակատ կալւոյ	200	հգգր.
Ծծմբատ աւշակի	100	»
Վերլուսածնատ կրոյ	300	»
Գաճ	400	»

Այս խառնուրդը բաւական է մի հարիւրակալ երկրի, որ և կրնայ փոփոխիլ հողին կազմութեան համեմատ։

215. Բազմացումն ծնեբեկի. — Ծնեբեկը կրնամք բազմացնել սերմով կամ տակնուռուով։

Աղէկ սերմ ունենալու համար պէտք է ընտրել այն արմատները, որ լաւ յայղոյած են առաջին երկու երեք տարիներուն մէջ, իրենց բարեբերութեամբ և լաւ տեսակով։ Այս արմատները կը տնկուին առանձին տեղ, երկիրը լաւ պարարտացուցած, և կը կտրուին բողբոջներն երկու երեք տարի, քանի որ դեռ թարմ են։ Եւ որպէս զի էգ արմատներն կարենան բեղնաւորիլ, անոնց մէջ պէտք է տնկել արու ծաղկանց արմատներ։

Սերմը պէտք է ժողվել այն տունկերէն որ դէթ չորս հինգ տարեկան ըլլան, և այն տարին որ սերմը պիտի ժողվենք, պէտք է կտրել իգական տնկոց ճիւղերուն ծայրերը, և սերմանց այն պարկուճները որ մանր են և դուրս ցցուած։ Մնացած պարկուճներն երբ հասունանան, պէտք է ժողվել, ճմլել ջրալից ամանի մէջ՝ սերմերէն բաժնելու համար, և ծծուն թղթով չորցնել սերմերը չոր և հովահար տեղ։ Այս սերմը կրնամք ցանել յայղոյդ տարին գարնան, թէպէտ և կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը երեք չորս տարի։

216. Իսկ թէ որ ուզեմք բազմացնել տակնուռերով, որք են հողին տակ երկնցած ճիւղերն և ունին տակռիճներ, պէտք է ընտրել այն տակնուռերն որ զօրաւոր են և լայն, և քիչ բայց կորովի աչքեր ունին, և տակռիճներն որ չեն խիտ բայց հաստ, հարկ չէ որ շատ երկայն ըլլան։

217. Սերմնարան եւ Տնկարան ծնեբեկի. — Սերմնարան մը կազմելու համար պէտք է պատրաստել երկիրն ինչպէս որ ըսինք վերը, և փետրուարի կամ մարտի մէջ բաժնել ածու ածու միևկէս մետր լայնութեամբ, բանալ ակօսներ իրարու զուգահեռական 5 հարիւրորդամետր խորութեամբ և 15 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ։ Այս ակօսներուն մէջ դնել սերմերը իրարմէ 3 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և հողով ծածկել և վրան տարածել բուսահող 2 հարիւրորդամետր թանձրութեամբ։ Սերմը կրնամք ցանել նաև յունիսի վերջ, քսանամսեայ տակնուռ ունենալու համար, բայց պէտք է յայնժամ միշտ ոռոգել մինչև որ ծլին։ Ծլելու համար հարկ է գրեթէ ամիս մը ժամանակ, և երբ բոյսերը բարձրանան իբր 8 հարիւրորդամետր, պէտք է անօսբացնել, հանելով մէջերնէն տկարները։ Ամէն մը եաքը քրքրել հողը և նորէն անօսբացնել, այնպէս որ տունկերն իրարմէ 15 հարիւրորդամետր հեռաւորութիւն ունենան, փրցնելով միանգամայն իրենց արմատէն ելած մոլերն և տակնուռները։

Ձմեռը գալէն առաջ կտրել ցօղունները 5 հարիւրորդամետր հողէն դուրս, փոցխել հողին երեսը և այսպէս թողուլ տնկարանը մինչև յաջորդ գարուն, և յայնժամ կրնամք տակնուռները գործածել ծնեբեկաստանի համար։

218. Ծնեբեկաստան. — Ծնեբեկաստան մը կազմելու համար պէտք է նախ հողը խոր փորել, գէթ 60 հարիւրորդամետր, հանելով մէջի ամէն խիճերը, քարերը, խոտերը և արմատները. և հողը կանուխ պատրաստել ձմեռան մէջ։ Բանալ փոսեր հիւսիսէն դէպ ի հարաւ, լայն 50 հարիւրորդամետր և խոր 25, և հեռի իրարմէ 70 հարիւրորդամետր։ Փորած հողը դնել չալակաձև, ազատ մնացած տեղւոյն վրայ։ Փոսին յատակը դնել վերոյիշեալ աղբէն (214) խումբ խումբ իրարմէ 80 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ. և իւրաքանչիւր խումբին վրայ ընել ձեռքով փոքրիկ ծակ մը քանի մը հարիւրորդամետր խորութեամբ և 10–15 հարիւրորդամետր լայնութեամբ, և այս ծակերուն մէջ մարտի ամսոյն տեղաւորել մի մի տակնուռ ծնեբեկի, և ծածկել վրան բարակ հողով իբր 5 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ և

ոչ աւելի: Թէ որ աւելի խոր դրուին, չյաջողիր ծնեբեկաստանը, վասն զի տակնուռներն օդոյ ազդեցութեան ենթակայ չըլլալով՝ կը տկարանան և աղէկ չեն մեծնար: Լաւ կ'ըլլայ հողը ճմլել տակնուռներուն վրայ, և առաջ տապէս աղբել անկէլու ժամանակ: Ըսածնէս կը տեսնուի որ աղբը կը շրջապատէ ծնեբեկի տակնուռները, և ոչ թէ տակը դրուած է, ինչպէս կ'ըլլուի ուրիշ բուսոց համար:

219. Ծնեբեկաստանը միշտ մաքուր պահելու է խոտերէ, և ջրելու է մանաւանդ առաջին տարւոյն ամրան մէջ: Աչնան պէտք է կարել 10–12 հարիւրորդամեր երկայնութեամբ դեղինցած ցօղուններն և քիչ մը բանալ հողը արմատին չորս կողմ, դնելով հողը չալակին վրայ: Ձմեռան վերջ դնել քիչ մը պարարտութիւն տարբաբանական կամ բուսահող տակնուռներուն վրայ, և տարածել քիչ մը հող՝ չալակէն առնելով. հարկաւ քանի որ դեռ բուսականութիւնն սկսած չէ: Այս առեն պէտք է փոխանակել չորցածներուն տեղ ուրիշ տակնուռներ, և իւրաքանչիւրին քով խեչակ մը դնել որպէս զի ըստ ժամանակին կարող ըլլաք անոնց ցօղունը կապել խեչակին վրայ:

Երկրորդ տարին և անոր յաջորդ տարիներուն մէջ հարկ չէ ջրել ծնեբեկաստանը, այլ գէթ երկու տարին անգամ մը տալ տարրաբանական պարարտութիւն հողին երեսը, քրքրելով հողը. նոյնպէս տեպ քրքրել հողը գարնան և ամառն, և աչնան փորել և բանալ արմատներուն չորս կողմ, որ կ'ըսուի Բաժակել: Բաւական է որ արմատներն 5 հարիւրորդամեր բարձրութեամբ հողով ծածկած ըլլան, որպէս զի չվնասին ցրտէն: Երրորդ տարին գարնան իւրաքանչիւր տակնուռին վրայ չոր հող դնել իբր 10 հարիւրորդամեր բարձրութեամբ և 20 լայնութեամբ, և սկսիլ բերքին առաջին քաղցն ընել: Բայց հողը տալէն առաջ պէտք է տալ պարարտութիւն, կտրել ցօղունին քով բուսած մանր ճիւղերը: Աչնան կտրել ցօղունները, վերցնել դրած հողը և դնել չալակին վրայ: Ձնոյն կրկնել և յաջորդ տարիներուն մէկ:

220. Քաղցը. — Ծնեբեկին բողբոջները գարնան կը բարձրանան վեր կակուղ հողին մէջէն, որ պիտի ըլլայ

տափարակ դրուած և ոչ գիզուած: Եւ երբ բողբոջին գլուխը հողէն դուրս կ'ելնէ, հողին տակէն մասնաւոր դանակով կտրել, կամ փրցնել մատով՝ բանալով հողը, որով վնաս մը չըլլար տակնուռին:

Երրորդ տարին, նմանապէս յաջորդ չորս տարիներուն մէջ պէտք չէ ամէն բողբոջները կտրել, այլ թողուլ միշտ մի հատ, յետ վեց ևօթն հատ քաղելէն:

221. Թէ որ ուզեմք կանխահաս բողբոջներ ունենալ, պէտք է վեցամեայ ծնեբեկաստանի մէջ ընտրել ուղղանկիւնի երկայն մաս մը, մխկէս մետր լայնութեամբ, որոյ բոյսերն առոյգ և զօրաւոր ըլլան, և ամիս մը առաջ յորում կ'ուզեմք բողբոջները վայելել, բանալ փոս մը նոյն տեղւոյն չորս կողմ 50 հարիւրորդամետր լայն և նոյնչափ խոր, և լեցնել այդ փոսը ձիոյ պարզ աղբով, լաւ մը կոխելով և բարձրացնելով 30 հարիւրորդամետր հողին երեսէն վեր. և ծնեբեկներուն վրայ տալ պարարտութիւն իբր 10 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ: Տասնևհինգ օրէն եռաքը տաքութեան աստիճանը կը հասնի մինչև 25°, և յայնժամ վրան դրած պարարտութիւնը վերցնել, և ծածկել ապակի ծածկոցով: Անկէ տասնևհինգ օր եռաքը կրնամք քաղել բողբոջներն և ուտել:

Լաւ ծնեբեկաստան մը կրնայ տևել մինչև 20 տարի, և իւրաքանչիւր տակնուռ կրնայ տալ տարին 10–15 բողբոջ ուտելու:

222. Հիւանդութիւնք եւ որդունք վնասակարք. — Բորբոս և ժանկ երբեմն մեծ վնաս կը հասցնեն ծնեբեկի, կարծրացնելով իր ցօղունները:

Միջատներու մէջ վնասակար են խլրդածղրիթ և խոյեղջիւր (73), որք կը վնասեն բողբոջներուն, գետնին տակէն փողեր բանալով:

ՄԱՍՆ ԶՈՐՐՈՐԴ

ԽԱԽԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ՏԵՐԵԻՆԵՐԸ ԿՈՒՏՈՒԻ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՀԱԶԱՐ. (տճ. Մառուղ· գղ· Laitue. իտ. Lattuga).

223· Նկարագիր· — Հազարը խաւարտ մի է, որոյ տերևներն արմատէն վեր կը բարձրանան, և իր միջուկին կամ կուրծքին վրայ կը չրջապատեն կարգ կարգ, տարգալաձև: Ոմանց տերևները գլուխ կը կազմեն ձուաձև, և ոմանց են լայնաբաձակ և երկայն, ինչպես է Հռոմէական հազարը (Զև. 68):

Միջուկին գագաթէն վեր կը բարձրանայ ցօղուն մը բազմաճիւղ, ուսկից կ'ելնեն գլխաձև ծաղիկներ, բազմահոյլ և գեղնագոյն, որոց կը յաջորդեն իրենց տափարակ սերմերը, ճերմակ կամ սև ըստ տեսակաց:

Հազարի տեսակները չատ են, բայց ամէնքն ալ վայրենի տեսակէն յառաջ եկած, և կը բուսնին աշխարհիս ամէն կողմ, և գործածուին ուտելու և աղցան ընելու: Ասիոյ հազարն աւելի համբաւաւոր է և համեղ քան թէ Եւրոպիոյ:

224· Մշակութիւն· — Հազարը կը սիրէ կակուղ հող մանրած և չափաւոր պարարտ և տաք դիրք: Ոչ երբեք պէտք է տալ դալար աղբ· աւելի լաւ կը յաջողի այն հողին մէջ որ տարի մը առաջ առատապէս աղբեալ ըլլայ: Դալար աղբը կը բարձրացնէ տունկը, առանց տերևները գլուխ կապելու:

Հազարը ատեպ պէտք է ջրել, որով կը փափկանայ և

կ'անուշնայ: Եւ կրնամք բովանդակ տարին ուտել, ցանելով գարնանային, ամառային, աշնանային և ձմերային տեսակները:

225· Գարնանային հազարը կրնամք դեկտեմբերի և յունուարի մէջ ցանել սնդուկներու մէջ, քիչ մը խիտ, որպէս զի փետրուարի մէջ կարենամք ուտել դալար տերևներն աղցանի պէս:

Փետրուարի մէջ փոխադրել տունկերը պատրաստած ածուներու մէջ որ ըլլան արեգդէմ, և տնկել իրարմէ 25 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և գիշերները ծածկել յարդով և ցերեկները բանալ: Եւ թէ որ ուզեմք

Զև. 68· Հազար հռոմէական·

աւելի կանխահաս ունենալ, կրնամք ծածկել գիշերները ապակի զանգակներով և ցերեկները բանալ որ օդ ծծեն· և այսպէս մարտի վերջ կ'ունենամք գեղեցիկ հազարներ ուտելու:

Փետրուարի և մարտի մէջ պէտք է ընել երկրորդ սերմանումը բացօթեայ ածուներու վրայ: Եւ երբ սերմերը ծլին և արձակեն երկու տերև, փոխադրել և լայնել: Փոխադրութեան ժամանակ չանալ որ արմատները չվնասին. հողը չատ չճնշել արմատներուն վրայ· և եթէ օդը տաք

ըլլայ, փոխատնկուելիւնը ընել երեկոյեան դէմ, մինչդեռ գարնան և աշնան ժամանակ լաւ է առաւօտուն ընել։

Փոխատնկելէն վերջ պէտք է ջրել տունկերը առատապէս, նոյնպէս և ամէն օր, մանաւանդ երեկոյեան դէմ, և առաւօտուն երբ գիշերները ցուրտ ըլլան։ Ուրիշ խնամք չուզեր, բայց եթէ քրքրել երբեմն երբեմն հողը և մաքրել ձեռակար խոտերէ։

Ամբարային հազարները կը ցանուին ապրիլ ամսէն մինչև յունիս ամիս, ընտրելով դուլ և խոնաւ դիրք։ Պէտք է ցանցառ ցանել սերմը, որովհետև փոխատնկուելիւն չըլլար։

Ձմերային հազարները կը ցանուին օգոստոսի կէսէն մինչև սեպտեմբերի կէս, որպէս զի տունկերը չատ չմեծնան, ապա թէ ոչ կը մեռնին ցուրտէն։ Եւ աշնան վերջերը փոխադրել ուրիշ ածուներու մէջ որ հարաւային կողմ ըլլան և արեգդէմ, և ընել 5–8 հարիւրորդամետր խորութեամբ ակօսներ և լայն 10–12, և տնկել իւրաքանչիւր 10–15 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ։ Այսպէս իրարու մօտ կը դրուին, որովհետև ձմերան ցրտէն միշտ քանի մը հատ կը մեռնին։ Ձիրենք ցրտէն պաշտպանելու համար վրանին պէտք է ծածկել փախաթով, և տաք օրերուն արև եղած ժամանակ բանալ։ Այս ձմերային հազարները փոխատնկելու ժամանակ լաւ է գործածել աղբաջուր։

Եւ որպէս զի հռոմէական հազարը սովորական հազարին պէս գլուխ կապէ, պէտք է յարդով կապել տերևները։

226. Ամէն տեսակ հազարէ կ'ելնէ կաթնեղէն, գառն և թմրեցուցիչ հիւթ մը, որով կ'ըլլայ հազարն առողջարար, դիւրամարս և մխիթարիչ։ Մի կալ երկրի վրայ կը բուսնին 1200 տունկ, որք կշռեն իբր 3000 հազարագրամ։

Հազարները չուտով կը փոխեն իրենց ցեղը, ուստի սերման համար պէտք է ընտրել այն տունկերն որ պատշաճին իրենց ցեղին, և թողուլ որ մեծնան ազատաբար, և ժողվել հետ գհետէ սերմը երբ հասունցայ։

Սերմը կը ծլի 7 օրուան մէջ, և կը պահէ իր բեղմնաւորիչ կարողութիւնը 4 կամ 5 տարի։ Մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 3 գրամ սերմ։

ԳԼՈՒԽ Բ

ԵՂԵՐԴ, ԵՂԵՐԴԱԿ ԿԱՄ ՎԱՅՐԻ ՀԱԶԱՐ. (տճ. Հատիքխա. գղ. Chicorée. իտ. Cicoria, Radicchio).

227. Նկարագիր. — Եղերդ է բոյս մը խոտեղէն չատակեաց, որ ինքնին կը բուսնի դաշտերուն մէջ և ճանապարհներուն եղերքը. արմատն է ուղղորդ և իլաձև, տերևներն անկանթ, տատմնաձև, երկայն բարակ և քիչ մը մազոտ. ծաղիկներն կապուտակ, որ կը բուսնին տերևոյ անթին մէջ երկու երկու։

Այս տեսակն է որ գեղացիները կը ժողվեն դաշտերու մէջէն և կ'ընեն աղցան։ Իսկ այն որ կը մշակուի պար-

Ձև 69. Եղերդ հոլանդական.

տէզներու մէջ, այս վայրենի տեսակէն չատ գոյ, և անով կը տարբերի անկէ որ իր տերևներն աւելի լայն են, խիտ, փափուկ և ոչ այնչափ լեզի (Ձև 69)։

228. Եղերդի տեսակները չատ են, և մշակութեամբ աղնուացած Իտալիոյ, Գաղղիոյ և Բելգիոյ մէջ։

Բելգիոյ եղերդը համբաւաւոր է իրեն տերևներուն մեծութեամբ և անուշութեամբ։ Պէտք է ցանել յունիսի մէջ ցանցառ. և երբ արմատներն մեծնան, այս ինքն

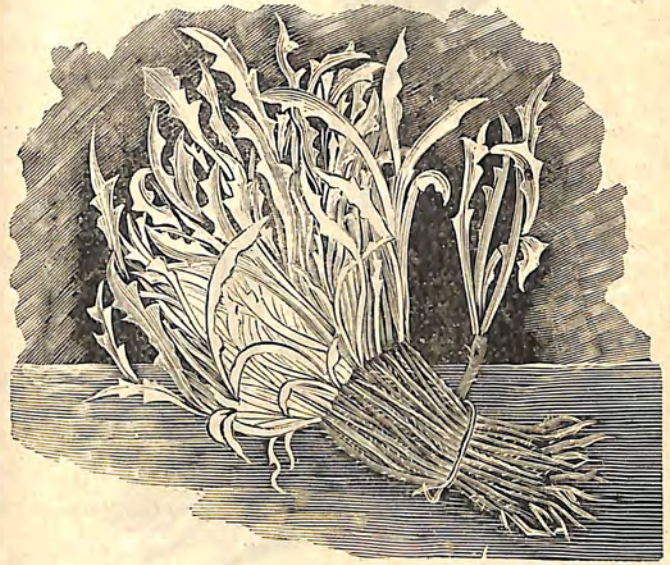
Նոյեմբերի մէջ հանել հողէն, կտրել տերևները մայրանէ 3–4 հարիւրորդամետր վեր. նոյնպէս կտրել նաև արմատներուն ծայրերը: Եւ յետոյ դնել հողին տակ 20 հարիւրորդամետր խորութեամբ, և ծածկել թեթև պարարտ հողով, և դեկտեմբերի մէջ յարդախառն աղբով: Յունուարի մէջ վերցնել վրայի հողը, և կը տեսնեմք որ եղերդի արմատները խումբ խումբ տերևներ արձակեր են հազարի պէս, ճերմակ, փափուկ և ընտիր, որ կ'ուտուին իբրև աղցան:

Իտալիոյ Տրեվիզի կերպը քիչ մը կը տարբերի ասկէ: Աչնան վերջերը կը փոխադրեն տունկերը գինետան կամ ախոռի մէջ, հոն պատրաստելով բուսահողէ ածու մը 1 մետր լայն, իսկ երկայնութիւնն որչափ որ ուզուի, և եղերդի հանած արմատներուն բովանդակ տերևները կտրելէն ետքը տեղաւորել հողին եղերքը չիտակ դիրքով, իրարմէ 15 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, այնպէս որ արմատները հողին մէջ թաղուին, և հազիւ մայրանը դուրս մնայ: Վերջը այս արմատներուն վրայ դնել ուրիշ կարգ մը բուսահողոյ 20 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ, և անոր վրայ ալ չարել ուրիշ արմատներ վերն ըսած կերպով, և այսպէս հետ զհետէ 4 կամ 5 կարգ արմատներ, և վերին կարգը ծածկել 20 հարիւրորդամետր հողով, և նայիլ որ միշտ խոնաւ մնայ վրայի հողը, բայց ոչ աստիկ թրջելով, որպէս զի չփտին արմատները: Քիչ օրէն կը սկսին տերևներն արձակիլ, որք կ'ըլլան ճերմակ եթէ օդ չտեսնեն, կամ կարմրախառն, կանաչ և փափուկ. և երբ ըստ բաւականին մեծնան կտրել և ուտել:

229. Գաղղիոյ մէջ կը սերմանեն եղերդը ապրիլի վերջ կամ մայիսի սկիզբ, և հողը պարարտացնելու համար կը գործածեն քաղքին փողոցներուն ցեխը, որ խիստ յարմար է այս տունկերուն: Տողի վրայ կը սերմանեն, տողերն իրարմէ 30 հր.մ հեռաւորութեամբ, և կը գործածեն իբր 150 լիտր սերմն 100 կալ երկրի համար: Տերևները մեծնալէն ետքը, կը կտրեն և կը գործածեն աղցանի: Եւ աչնան վերջերը հոկտեմբերէ սկսեալ մինչև դեկտեմբեր, կը հանեն արմատները հետ զհետէ որչափ որ կ'ուզեն, և կը կապեն տրցակ տրցակ, և կը փոխադրեն նկուղներու մէջ ուր ոչ լոյս մտնէ և ոչ հով,

չորս կողմէն գոցուած ըլլալով. և հոն պատրաստել պատի մը քով ածուներ, ձիոյ գալար աղբով, իբր 35 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ, կոխոտել ոտքով և ջրել: Եւ երբ աղբին սաստիկ տաքութիւնն անցնի և հասնի 25 աստիճանի, յայնժամ կրնան գործածուիլ ածուները:

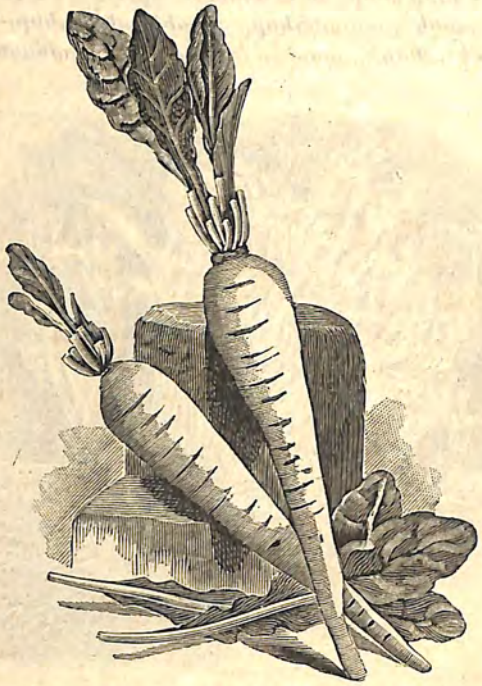
Բայց եղերդները ածուներուն վրայ դնելէն առաջ, պէտք է քակել տրցակները, կտրել տերևները և միայն թողուլ մէջ տեղի բողբոջը. նոյնպէս և արմատները չա-

Չև 70. Մօրուացան.

փով կտրելէն ետքը նորէն կապել մանր տրցակներ, և դնել ածուներուն վրայ ոտքի վրայ կեցուցած կամ առ ի չեզ, այլևայլ կարգ ետևէ ետև, և իւրաքանչիւր կարգին մէջ դնել պարարտ հող, քիչ թանձրութեամբ: Իսկոյն կը սկսին արմատները բողբոջել, և 10 կամ 12 օրուան մէջ տերևները կ'երկննան մինչև 30 հարիւրորդամետր: Եւ որպէս զի շուտով մեծնան, լաւ է ամէն օր ոռոգել մաքուր ջրով, վասն զի ջրոյ փոքրիկ աղտեղութիւն մը կը փտեցնէ

տերևները։ Երբ տերևներն հասնին 30 հարիւրորդամետր երկայնութեան, կրնան կտրիլ և վաճառիլ որ ճերմկցած կ'ըլլան, և կ'ըսուին Մօրուցաւոր, (գլ. Barbe de capucin. իտ. Barba di capuccino). Մորուքի թելերուն նըման երկնցած ըլլալուն համար (Նկ. 70)։

Նկ. 71. Եղերդ սրճոյ.

230. Եղերդ սրճոյ (Chicorée à café). — Եղերդի տեսակ մի է չատակեաց, որ կը մշակուի իր թանձր, մեծ և իլաձև արմատներուն համար (Նկ. 71), որ խորովելէն, մանրելէն և աղալէն ետև կը գործածուի սրճոյ տեղ, կամ խառնելով կէս առ կէս սրճոյ հետ։ Սա է վայրենի եղերդի տեսակ մը լայն տերևներով, որ հիմա կը մշակուի նաև Եւրոպիոյ մէջ, ի Գաղղիա, Բելգիա, Հոլանդա և ի Գերմանիա։

Կը սերմանեն գայն ապրիլի կամ մայիսի մէջ, հողը լաւ փորելով և պատրաստելով, և ցանելով առ մի հարիւրակալ երկիր 2 կամ 3 հազարագրամ։ Կը ծլին սերմերը 15 օրուան մէջ, և տունկերուն մեծնալուն ժամանակ երկու երեք անգամ պէտք է քրքրել հողը և մաքրել խոտերը, և սեպտեմբերի սկիզբ կտրել ամբողջ տերևներն՝ որպէս զի արմատները լաւ ևս մեծնան, և կտրած տերևները տալ կերակուր անասնոց։ Եւ հոկտեմբերի մէջ հանել արմատները հողէն, դիզել իրարու վրայ՝ ծածկելով յարդով, որպէս զի սառոյցը չվնասէ։

Մի հարիւրակալ երկրէ որ լաւ մշակուած ըլլայ, կ'ելնէ 20 կամ 25 հազար հազարագրամ արմատ։

231. Արմատները յետոյ կը տարուին ի գործատուն, ուր թեթև կերպով վրան կը կեղևեն, կը լուանան, և վերջը կը կտրեն չորս կտոր դէպ երկայնութիւն, և այս կտորներն ալ կը ջարդեն մանր 5 կամ 6 հարիւրորդամետր երկայնութեամբ, և յետոյ իսկոյն կը տանին ի ջերմանոց, ուր տաքութիւնն ըլլայ 50 կամ 55°, և դարձնել երբեմն երբեմն վեր ի վայր։ Տասներկու ժամ բաւական է արմատները կատարեալ կերպով չորնալու համար։

Ջերմանոց մը ուր երկու վառարան ըլլայ, կրնայ չորցնել 24 ժամուան մէջ 300–400 հազարագրամ արմատ։

Արմատներն այսպէս չորնալէն ետքը կը դրուին տաքցած երկաթի պլաններու մէջ, որք կը գառնան իրենց առանցքին վրայ, և այսպէս քիչ ժամանակի մէջ տաքութեամբ կ'աղանձին արմատները. և երբ աղանձումը կամ խորովումն աւարտելու վրայ է, խառնել 2 առ 100 ի կշիռ մեղրաջուր կամ կարագ, և նորէն դարձնել գլանները քանի մը վայրկեան։ Մեղրաջուրը կամ կարագը կու տայ եղերդի արմատոց կտորներուն վրայ փայլունութիւն մը և գոյն թուխ կամ կարմրագոյն թուխ, որով կը նմանին սրճոյ հատերուն։

Խորովելէն ետքը հանել գլաններէն և տարածել տափարակ երկաթի ամաններու վրայ որ պաղի, և պաղելէն ետքն աղալ և փոշիացնել։

Եղերդի 100 հազարագրամ արմատները չորնալով կը մնան 30 կամ 35 հազարագրամ, և 100 հազարագրամ չորցած արմատներէ կը մնայ խորովելով 75 հազարա-

գրամ, և 100 հազարագրամ խորոված արմատներէ կ'ելնէ 40 հազարագրամ փոչի որ կրնայ փոխանակել սրճոյ տեղ. մնացած 60 հազարագրամն են մանր կըտորներ։

Եղերդի սրճոյ 100 հազարագրամ փոչին կ'ածէ 30–50 փրանկ ի Գաղղիա։

232. Մշակութիւն. — Եղերդի որևիցէ տեսակը կը սիրէ կակուղ, զով և խոր փորուած հող, և պարարտացած փտեալ բուսահողով։

Սերմանելը կը սկսի փետրուարի կամ մարտի մէջ, երբ օդը ներէ և հողը չոր ըլլայ, և կը շարունակի մինչև սեպտեմբեր ամիս։ Սերմը հազիւ քիչ մը հողով ծածկելու է, և գետինը միշտ թաց պահել ջրելով։

Թէ որ ուզեմք եղերդին տերևներն ուտել իբրև աղցան, յայնժամ պէտք է խիտ ցանել, գործածելով 10 գրամ սերմ առ մի կալ։ Սերմը 8 օրուան մէջ կը ծլի, և կը պահէ իր բեղնաւորութիւնը 6–8 տարի։

Տերևներն երբ բարձրանան 5–10 հարիւրորդամետր, կտրել և աղցան ընել։ Տերևները կտրելէն վերջ պէտք է քրքրել հողը և մաքրել, և չուտով նորէն կ'աճին տերևներն, այնպէս որ ամէն մը եաքը նորէն կրնամք կըտրել, և այսպէս հետ գհետէ մինչև երեք, չորս անգամ տարւոյ մէջ։ Բայց երեքէն աւելի պէտք չէ կտրել, վասն զի կը լեղինան։ Լաւ է ուրիշ ածուներու վրայ նորէն ցանել։

Ըսածնէս կը հետևի, թէ եղերդի տերևներով գարնան, ամարան և աշնան կրնամք լաւ աղցան ունենալ։ Բայց եղերդի յարգը շատ աւելի մեծ է ձմերան մէջ մեզի մատակարարած աղցանով, որ աւելի փափուկ է և անոյշ, և թէ ինչպէս պէտք է ընել խօսեցանք վերը 228, 229։ Ձմերան համար եղած եղերդը պէտք է տողի վրայ ցանել, տողերն իրարմէ 10 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ։

233. Հաւաքումն եղերդի սերմանց. — Եղերդի սերմը առնելու համար պէտք է ընտրել աղէկ արմատներն որ բացօթեայ մեծցած ըլլան և ձմերան մէջ պատսպարեալ ցրտէն, բայց ոչ ճերմկցած, և որոց տերևներն երբէք

կտրած չըլլան։ Եւ երբ մեծնան ծաղկաբեր ցօղունները, դնել քովերնին խեչակ մը և կապել, և ծաղկելէն ու սերմը հասունցնալէն ետև ժողվել։

Թէպէտ եղերդն իբրև խաւարտ չունի դառնիճի և հազարի յարգը, բայց գարնան և ձմերան մէջ կը փընտրուի։ Եւ դաշտերու մէջ ինքնին բուսած գարնանային եղերդը հաճելի է ամենուն և առողջարար կերակուր, թէպէտ և քիչ մը լեղի։

ԳԼՈՒԽ Գ

ԴԱՌՆԻՃ ԿԱՄ ԵՂԷԳ. (տճ. Հիւնտիւպա. գղ. Chicorée endive, Scarole. իտ. Indivia. լտ. Cicorium endivia).

234. Նկարագիր. — Դառնիճն եղերդի ազնիւ տեսակ է, որ և կ'ըսուի Եղէգ։ Տերևներն արմատէն վեր կը բուսնին, բազմաթիւ, լայնարձակ, ոլորկ, և գետնի

Ձև 72. Դառնիճ կամ եղէգ լայնատերև.

վրայ տարածուած (Ձև 72)։ Պէտք է սերմանել յունիսի մէջ, աշնան ուտելու համար իբրև աղցան։

Ասոր մէկ տեսակն է իտալականը, գանգրաձև եր-

կայն տերեւներով (Զե 72՝), որ չատ համեղ է, և կ՚ուտուի աչնան. ձմերան ցուրտին չդիմանար: Աւոր տերեւներուն խարխափը վարդագոյն կ՚ըլլայ:

235. Մշակութիւն. — Դառնիճը կը սիրէ կակուղ, զով և խոր փորուած հող, և պարարտացած փտեալ բուսահողով. թաց հողի մէջ չյաջողիր: Կրնամք ունենալ բովանդակ տարին, սերմանելով հետզ հետէ:

Սերմանելով փետրուարի սնդուկներու մէջ, և մարտի փոխադրելով պատրաստած ածուներու վրայ որ ըլլան ապեդէմ, կրնամք ուտել մայիսի կիսոյն: Յետոյ սերմանելով մայիսի մէջ, կրնամք ուտել օգոստոսի մէջ, և սերմանելով յուլիսի և օգոստոսի մէջ, ուտել աչնան և ձմերան մէջ:

Զե 72՝. Դառնիճ դանդրատերեւ.

Սերմանելէն եօթը պէտք է ջրել առէպ, մինչեւ որ ծլին, և երբ քիչ մը մեծնան, փոխադրել պատրաստած ածուներու մէջ և տնկել իրարմէ 25 հր.մ հեռաւորութեամբ դէպ ամէն կողմ, և տնկելէն վերջ ջրել կամ ոռոգել: Եւ մինչեւ որ կատարեալ աճումն առնուն, քարքարել հողն երկու երեք անգամ և մաքրել խոտերէ:

236. Դառնիճն աւելի յարգ կ՚առնու եթէ իր տերեւները ճերմկնան: Եւ այս դիւրաւ կ՚ըլլայ եթէ փոխատնկելէն 40 օր եօթը, տունկին ամէն տերեւներն իրարու հետ միացնելով կապեմք մէկ տեղէն յարդով, և արմատն վրայ քիչ մը հող տամք: Շաբաթէ մը եօթը ուրիշ կապ մը ընել իւրաքանչիւր տնկոյն ծայրն, այնպէս որ 10 օրէն եօթը կրնամք կտրել և վաճառել:

Եւ որպէս զի լաւ յաջողի սպիտակացումը, կապելու գործն ընելու համար ընտրել չոր օդ, այս ինքն, թէ տունկին տերեւները և թէ գետինը չոր ըլլայ. և ջուր տալու ժամանակ զգուշանալ որ տերեւներուն վրայ չգայ, այլ միայն արմատներուն: Եւ որովհետեւ սպիտակացումը քիչ ժամանակի մէջ կ՚ըլլայ, անոր համար պէտք է հետ դհետէ ընել, և ոչ ամէնքը միանգամայն:

237. Ձմերան պահելու համար օգոստոսի մէջ ցանուած տունկերը, պէտք է նոյեմբերի մէջ կապել վերոյիշեալ կերպով, և փոխադրել իրենց արմատին հողով գինետուն կամ ուրիշ յարկածածուկ տեղ մը, և դնել քովէ քով՝ բարակ աւազի մէջ որ քիչ մը թրջած ըլլայ:

Կրնամք նաեւ բացօթեայ պարտիզի մէջ պահել, փորելով փոս մը 20 հարիւրորդամետր խորութեամբ որ ըլլայ չոր տեղ, և հոն դնել արմատները քովէ քով՝ իրենց հողով մէկտեղ: Այս գործը ընել չոր և տաք օրուան մէջ. և փոխատնկելու ժամանակ կտրել ամէն փտած և կոտրած տերեւները: Եւ փոսին վրայ եղեգներով և տերեւներով ծածք մը ընել, որ անձրեւ և հող ներս չմտնեն:

238. Հաւաքումն սերման. — Սերմը հաւաքելու համար պէտք է օգոստոսի մէջ ցանուած ու ձմեռը պահուած տունկերէն ընտրել աղէկները, և մարտի մէջ տնկել բացօթեայ տեղ, և հոն թողուլ մինչեւ որ ծաղկի և ծաղկաբեր ցօղունը չորնայ, այս ինքն, մինչեւ օգոստոսի վերջ կամ սեպտեմբերի սկիզբ: Եւ տունկերը կորզելով հանելէն եօթը, թողուլ քանի մը օր գիշերային ցօղի տակ և արեւու մէջ, որպէս զի սերմերը դիւրաւ կարենան ելնել իրենց պարկուճներուն մէջէն, որ կ՚ըլլայ ծեծելով:

Մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 3 գրամ սերմ, որ կը պարունակէ 2400 հատ սերման: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 5 կամ 6 տարի:

239. Բերք. — Մի կալ երկիր կրնայ բերել մինչեւ 1000 դառնիճ, որ կշռեն 3000-3500 հազարագրամ: Դառնիճն է առողջարար խաւարտ մը, որ կ՚ուտուի հում իբրեւ աղցան:

ԳԼՈՒԽ Դ

ՃԱՐՃԻՐ, ՃԱՐՃՐՈՒԿ ԿԱՄ ԿՈԱԲԱՆՋԱՐ. (աճ. Ճէրճէր. գղ. Pissenlit. իտ. Radicchiella. լտ. Leontodon taraxacum).

240. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, չատակեաց, եղերդի ցեղէն, որ ինքնին կը բուսնի դաշտերուն մէջ, և կ'ուտուի իբրև աղցան։ Բայց հիմայ Գաղղիացիք ազնուացուցած են այս բոյսը և պարտիզի խաւարտներուն կարգն անցուցած, որոյ տերևներն աւելի մեծ և բազմաթիւ կ'ըլլան, որք են լերկ և ճղճղկէն (Ձև 73)։

Ձև 73. Ճարճիր, Ճարճրուկ կամ Կոաքանջար.

Ամէն տարի արմատէն դէպ ի վեր կը բարձրանան տերևները խմբովին, և գարնան ատենց մէջ տեղէն կը բարձրանայ անամէջ ցօղուն մը, որոյ գագաթան վրայ կը բուսնին գլխաձև դեղին ծաղիկներ, որք երկկարդ ծաղկապատներ ունին։ Պտուղն ունդ մի է, որոյ ծայրն է ատամնաձև և բարակ, և կը վերջանայ մազեղէն ցօղունքով։

241. Մշակութիւն. — Ճարճիրը կը բուսնի որևիցէ հողոյ մէջ որ աւազուտ և հողածխային չըլլայ, բայց կը սիրէ աւելի թաց հող։ Կը սերմանեն մարտի կամ ապրիլի մէջ, և բուսնելէն վերջ կը հանեն և կը տնկեն տողի վրայ, տողերն իրարմէ 20–25 հարիւրորդամետր հեռի։ Շատ խնամք չուզեր, բաւական է մի անգամ քրքրել հողը։

Աղնուացած ճարճրուկը կ'ուտուի երբեմն կանաչ տերևներով, բայց լաւագոյն կը համարուի տերևները ճերմկցնելն, որով կ'երթայ նաև իր դառնութիւնը։ Դիւրին կերպն է հող տալ արմատներուն վրայ և ծածկել տունկերն իբր 15 հարիւրորդամետր կակուղ հողով հոկտեմբերի մէջ, և այսպէս տերևները հողին մէջէն վեր բարձրանալով կը ճերմկին, և երբ իրենց ծայրերը հողէն դուրս ելնեն մարտէն մինչև մայիս, պէտք է կտրել և ուտել, որք են միզեցուցիչ և մաքրիչ արեան։

ԳԼՈՒԽ Ե

ԱՍՈՐԵԱԿ ԿԱՄ ԱՍՈՐԵԿ. (աճ. Ռոգգա սալաթա. գղ. Roquette. իտ. Ruchetta. լտ. Eruca sativa).

242. Նկարագիր. — Տարեւորական բոյս մի է որ կը բարձրանայ մինչև 25–30 հարիւրորդամետր, և է երկու տեսակ, ընտանի և վայրի։ Տերևներն արմատին չորս կողմէն կը տարածուին խիտ, երկայն և կանաչ (Ձև 74), և մէջ տեղէն կը բարձրանայ ծաղկաբեր և մազոտ ցօղունն, որոյ ծաղիկներն են ողկուզաձև, ճերմակ, և կը ծաղկին մայիսի կամ յունիսի մէջ, և նարնջի ծաղկին հոտն ունին։ Սերմը պարփակեալ է գլանաձև ողորկ պատենի մէջ։ Կ'արձակի տերևներէն զօրաւոր և անախորժ հոտ մը, և իրենց համն է կծու և տիպ, և սակայն կը գործածուին իբրև համեմ և աղցան, և են գրգռիչ և հակընդահար։

Վայրի ասորեակն է ուղղաբուն, բազմաճիւղ և տա-
բածեալ. տերևները փետրաձև, ծաղիկներն դեղին, և
կը բուսնի ամէն աւազուտ և թաց տեղ, պատերու քով,
և կ'ուտուի իբրև աղցան:

Չև 74. Ասորեակ կամ Ասրեկ. — Բոյս և ծաղիկ.

243. Մշակութիւն. — Ուզելով մշակել ասորեակը,
պէտք է գարնան կանուխ սերմանել ցանցառ, և սեր-
մանումը չարունակել ամբողջ ամառը: Տունկերը մեծնա-
լէն ետքը քրքրել հողը, ջուր տալ, և եթէ չատ խիտ են՝
անօսրացնել: Եւ այսպիսի խնամքով կը նուազի տե-
ւևներուն դառնութիւնը: Սերմանելէն վեց չարաթ ետքը
կրնամք կտրել դալար ընձիւղները և ուտել, որ կը բուս-
նին արմատին քովէն:

ԳԼՈՒԽ Զ

ԱՆՄԵՌՈՒԿ ԿԱՄ ՓՐՓՐԵՄ. (ա՛. Ախիզ օթռ. գ՛. Pourpier. ի՛. Porcellana. լ՛. Portulaca oleracea).

244. Նկարագիր. — Անմեռուկն՝ որ մեր մէջ կ'ըսուի
նաև փրփրեմ, փերփերաև, փարփար, կռնկորակ, և վայ-
րենին՝ խառնիճոռ, է բոյս խոտեղէն, բնիկ Հնդկաստա-
նի, բայց Եւրոպիոյ մէջ ալ ընտանեցած է և յաճախեալ:
Կ'ուտուի նաև վայրենին, հում իբրև աղցան, կամ
քացախի մէջ դրած և կամ եփած, և է զովարար և
միզեցուցիչ:

Անմեռուկի տունկը կը տարա-
ծուի գետնի վրայ, ունելով հիւ-
թեղ և լերկ ճիւղեր. տերևներն
են մսոտ, փայլուն, ձուաձև և
ամբողջ. ծաղիկներն՝ անկոթ և
դեղին, սերմերն՝ բազմաթիւ և
ամենամանր (Չև 75):

Չև 75. Անմեռուկ կամ Փրփրեմ. — Բոյս և ծաղիկ.

245. Մշակութիւն. — Փըր-
փրեմի գործածութիւնը Աբևելք
ինչպէս նաև Գաղղիա յաճախեալ
է և ունի քանի մը տեսակ: Կը
սիրէ աւազուտ, արևոտ և պա-
բարտ երկիր, չդիմանար ձմե-
րան ցրտոյն: Պէտք է ցանել ապ-
րիլի մէջ տողի վրայ, տողերն իրարմէ 25 հարիւրոր-
դամեաք հեռի, և սերմը ծածկել քիչ հողով: Կը ծլին 15
օրուան մէջ, և կը պահեն իրենց բեղնաւորիչ կարողու-
թիւնը 2 կամ 3 տարի: Հարկաւոր է 5 գրամ սերմ
մի կալ երկրի համար:

Տունկերը մեծնալէն ետքը կրնամք բովանդակ տա-
բածին մէջ կտրել ծայրերը և ուտել աղցանի պէս:

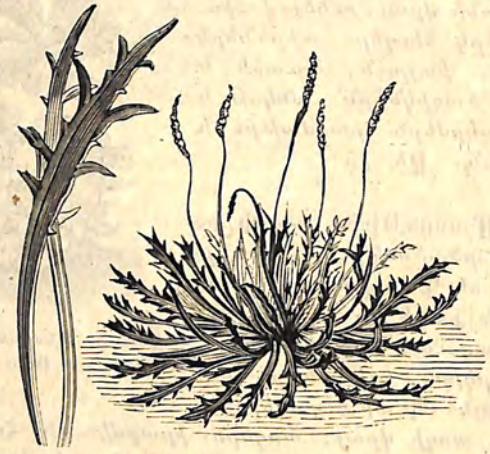
Մի անգամ սերմանելէն ետքը հարկ չէ կրկին սեր-

մանել: Բաւական է թողուլ տունկ մը որ ինքնին ծաղկի և բերէ իր սերմը, անկէ յաջորդ տարին շատ տունկեր կը բուսնին:

ԳԼՈՒԽ Է

ԳԱՌՆԱԼԵԶՈՒ ՊՍԱԿԱՋԵՒ. (գղ. Corne de Cerf. իտ. Minutina, Erba stella. լտ. Plantago coronopus).

246. Նկարագիր. — Գառնալեզուի (գղ. Plantain) տեսակ մի է, որոյ մազոտ տերևները կը նմանին եղջերուի եղջերաց, անոր համար գաղղիերէն ըսուած է Corne de

Զև 76. Գառնալեզու պսակաձև. — Տերև և տունկ ծաղկաբեր.

Cerf. և որովհետև աբմատին չորս կողմ բոլորաձև տարածուած են գետնոյ վրայ (Զև 76), ուստի և մեք ուզեցինք կոչել Գառնալեզու պսակաձև լատիներէնի թարգմանութեամբ: Արմատն է իլաձև, սերմը խիտ մանր, զոր պէտք է ցանել մարտի մէջ կակուղ և զով հողոյ վրայ:

Երբ գարնան երկննան տերևներն իրը 10 հարիւրորդամետր, կրնամք կտրել և ուտել իբրև աղցան: Եւ կը տրելը կրնամք կրկնել այլևայլ անգամ, թէպէտ և ամառը քիչ մը կը կարծրանան տերևները. բայց այս կարծրութիւնը կ'անցնի ստէպ ոռոգելով: Եւ սակայն լաւագոյն է նորէն սերմանել՝ փոխանակ ստէպ ջրելու: Ի վերջոյ այս ալ կ'աւելցնեմք՝ թէ քիչ է այս տնկոյն գործածութիւնն իբրև խաւարտ:

ԳԼՈՒԽ Ը

ԿՈՏԻՄՆ, ԿՈՏԵՄ. (տճ. թէրէ. գղ. Nasturtium, Cresson alénois. իտ. Agretto. լտ. Lepidium sativum).

247. Նկարագիր. — Է բոյս տարեւոր ուղղաբմատ, որոյ ցօղունը կը բարձրանայ 20–30 հարիւրորդամետր. տերևներն են համագիր և բոլորչի (Զև 77), բայց կ'ըլլան նաև երկայնաձև: Ծաղիկներն են մանր, ճերմակ և հասկաձև, և կը բուսնին տերևոց անթին մէջ, որոց կը յաջորդեն իրենց սերմունք՝ պարփակեալ խորխի մէջ: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 2–4 տարի: Կոտիմն է բնիկ Պարսկաստանի, ուր ինքնին կը բուսնի վայրենի վիճակի մէջ:

248. Մշակութիւն. — Այս տարեւոր բոյսը չուտ աճող բոյս մի է, որոյ տերևներն թէպէտ կծու են, բայց կը գործածուին գարնան և ձմերան աղցաններուն հետ խառն, իբրև զարդ: Սկսեալ մարտէն կրնամք սերմանել փոքրիկ ածուներու մէջ, և յետոյ չարունակաբար ամէն 15 օրն: Որ և իցէ հողոյ մէջ կրնամք սերմանել, բայց կը սիրէ աւելի կակուղ հող. և ամառը պէտք է չուքի տակ պահել զով տեղ, ապա թէ ոչ տերևները կը կարծրանան և տունկը չուտով հունտի կ'երթայ:

Կրնամք սերմանել անկարգ կերպով, բայց լաւ է սերմանել տողի վրայ, որով դիւրաւ կ'ըլլայ խոտերը մաքրել

և քաղել տունկին տերևները։ Ջմեռը պէտք է սերմանել սնդուկներու մէջ և պահել տաք տեղ։

Հազիւ թէ տերևները կը բարձրանան 6 հարիւրորդամետր, պէտք է քաղել և ուտել, և որչափ ատեպ քաղուին այնչափ աւելի կ'ուշանայ ծաղկելը։

249. Սերմը ժողվելու համար պէտք է կոտեմի ընտիր տունկերէն քանի մը հատը թողուլ ծաղկելու, առանց կտրելու իրենց տերևները, և ծաղկանց ճիւղերը կը բարձրանան մինչև 40–50 հարիւրորդամետր, և երբ դեղնին այդ ճիւղերը, կտրել և ժողվել սերմը։

Նկ. 77. Կոտիմ, Կոտեմ. — Ճիւղ և տունկեր.

Կոտեմի սերմէն կ'ելնէ եղ ընտիր 50 առ 100 այբեղու համար։ Ուստի այս տունկը կրնայ նաև արտերու մէջ ցանուիլ եղը հանելու համար, գիտնալով մանաւանդ որ այս տունկին մշակութիւնը դիւրին է նկատմամբ պարարտութեան և կլիմայի։ Օրինակ իմն, բաւական բերքը կամ ուրիշ բերք մը քաղելէն ետքը, որոյ համար հարկաւոր եղած ըլլայ հողը քրքրել, պէտք է հերկել հողը, և մարտին մանկեռել և ապրիլի սկիզբ սերմանել տողի վրայ կոտիմն, բայց այնպէս որ տողերուն իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնն ըլլայ 25 հարիւրորդամետր, և տունկերուն իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնը 7 հարիւրորդամետր, որով կալի մը համար կ'երթայ 160

գրամ սերմ։ Երբ տունկերն սկսին ծլիլ և հողէն դուրս ելնել, պէտք է տափել գլանով հողին երեսը, որպէս զի արմատները հաստատուին, և երբ բարձրանան տունկերը 5 հարիւրորդամետր, քրքրել հողը, և յունիսի վերջ քաղել։

250. Թշնամիք կոտեմի. — Կոտեմի գլխաւոր թշնամին է հողին լուն, զոր կրնամք ջնջել մրով և փոշւով կրոյ։

ԳԼՈՒԽ Թ

ՋՐԿՈՏԻՄՆ, ՋՐԿՈՏԵՄ. (տճ. Սու թէրէսի. գղ. Cresson de fontaine կամ d' eau. իտ. Crescione. լտ. Nasturtium).

251. Նկարագիր. — Ջրկոտեմ է բոյս չատակեաց, նման կոտեմի, որ և կ'ըսուի Ջուխոտ, Ջրխոտ, և կը բուսնի ինքնին վտակաց եզերքը և թաց տեղեր. որոյ ցօղուններն են դատարկ և խազեալ, տերևներն բաղկացած մանր և բոլորաձև կանաչ տերևակներէ, ծաղիկներն են ճերմակ, մանր, ծայրաբոյս և ողկուզաձև, որք կը բացուին յունիս և յուլիս ամիսներուն մէջ, և կու տան երկայն, գլանաձև և ծուռ պատիճներ, լցուած մանր և կարմրագոյն հատերով։

252. Մշակութիւն. — Թէպէտ Ջրկոտիմը կը բուսնի սովորաբար գետերու և հոսանուտ ջրերու եզերքը, բայց թէ որ մէկն ուզէ մշակել նաև պարտիզի մէջ, պէտք է տնկել առուգելի կողիներուն եզերքը փոքրիկ բոյսեր, և թողուլ առանց կտրելու որ ինքիրեն աճին և բազմանան։ Եւ երբ մեծնան և երկննան 15–20 հր.մ, պէտք է կտրել, բայց արմատէն իբր 10 հր.մ վեր, որպէս զի նորէն բողբոջին չուտով։

Ջրկոտեմի տերևներն են մաքրիչ արեան, միզեցուցիչ և հակլնդահար, և կ'ուտուին հում իբրև աղցան, խոթոված մսին հետ։

ԳԼՈՒԽ Ժ

ՎԱՐՍԱՄՆ ԿԱՄ ՍԻՍԱՄԲՐԱՐ. (պրս. Պէրսաւ. իտ. Rucola selvatica. լտ. Sisymbrium murale).

253. Նկարագիր. — Չրկոտեմի նման բոյս մի է, և ասով միայն կը տարբերի, որ չրկոտեմն է չրային և սա ցամաքային, և կը բուսնի ինքնին աւազուտ տեղեր, պատերու քով և բարձր և չոր տեղեր:

Կը բարձրանայ մինչև մի մետր. տերևներն եղջերուի եղջիւրներուն կը նմանին, նեղ և լերկ, և կպած են ճիւղերուն համադիր կերպով, և ունին սեպհական հոտ մը սուր, և կը գործածուին իբրև աղցան: Ծաղիկներն են դեղին, որոց նեկտարին փափաքող են մեղուներն: Ով որ ուզէ մշակել այս տունկը, պէտք է ցանել գարնան և աշնան:

ԳԼՈՒԽ ԺԱ

ՀՆԴԻԿ ԿՈՏԻՄՆ ԿԱՄ ԱԽՐԻԶԱՆ. (տճ. Հինտ թերեխ. գղ. Capucine. իտ. Nasturzio d' India, Astuzia. լտ. Tropaeolum).

254. Նկարագիր. — Ի բոյս խոտեղէն տարեւոր կամ երկարակեաց, որոյ ծղօտն է երկայն, պատառիճ և մագլող, ծաղիկներն մեծ և անկանոն, պտուղներն կամ սերմերն են երեք հատ իրարու հետ միացած և ամիսփած առանձին խորշերու մէջ (Զև 78):

Հնդիկ կոտիմը կամ Ախրիզանը հարաւային Ամերիկայէն եկած է Եւրոպա, և երկու տեսակ կը բաժնուի. Մեծ և փոքր:

Մեծ ախրիզանը (գղ. Grande capucine. իտ. Astuzia maggiore) կը բարձրանայ մինչև 2 մետր. տերևներն են բոլորչի, վահանաձև և անկիւնաւոր. ծաղիկներն գեղեցիկ, դեղին նարընջագոյն, որ հետ զհետէ կը բացուին ամբողջ ամառը, և կը գործածուին զարդի և աղցանները համեմելու: Իր դեղին պտուղները՝ նաև ծաղկանց կոճակները՝ քացախի մէջ դրուելով կը գործածուին կապարի պէս: Տունկին ամէն մասերն ունին կոտիման յատկութիւն, և են միզաբեր և հակընդհար:

Փոքր ախրիզանը (գղ. Petite capucine. իտ. Astuzia minore) կը բարձրանայ մինչև 8 հրմ. իր տերևներն են երկայնաձև, և գրեթէ ամբողջ. ծաղիկներն դեղին և միայն տակի երկու թերթերն կարմրով բծաւորեալ, և կը գործածուին վերնոյն պէս: Կան տեսակներ որոց արմատն է մսոտ և ելընդաւոր, և կ'ուտուի մանր բողկի պէս:

255. Մշակութիւն. — Ախրիզանը կը մշակուի պարտէզներու մէջ աւելի զարդի համար քան թէ իբրև խաւարտ: Իրեն գեղեցիկ դեղին ծաղիկները կը գործածուին աղցանները զարդարելու, և կ'ուտուին նաև իբրև աղցան իր տերևներով միասին, համեմելով եղով և քացախով:

Կը սիրէ կակուղ և պարարտ հող, և անյարմար է փոխատնկուբեան։ Կ'ուզէ արեգդէմ դիրք, և կը խորչի ցրտէն։ Ուզելով պահել ձմերան մէջ իրեն գեղեցիկ և հոտաւէտ ծաղիկներուն համար, պէտք է ցանել թաղարներու մէջ։

Սերմանելը կ'ըլլայ ապրիլի մէջ տողի վրայ, տողերն իրարմէ հեռի 40 հր.մ։ Սերմերը կը պահեն իրենց բեղնաւորիչ կարողութիւնը 3 կամ 4 տարի։

Գէմ 78. Հնդիկ կոտիճ կամ Ախրիղան. — ձիւղ ծաղկաբեր.

Ախրիղանի ճիւղերն երկայն և տակաւ ըլլալուն համար, պէտք է խոփիներ դնել քովը լուբիայի պէս։

Ամառը պէտք է քրքրել հողը, մաքրել վնասակար խոտերէ, և ջրել առատապէս երեկոյեան դէմ։

Սերմանելու համար պէտք է ժողվել այն սերմը որ նախ կը հասուննայ և կը սկսի կորուսանել իր կանաչ գոյնը։

ԳԼՈՒԽ ԺԲ

ԲԱԶՈՒԿ. (տճ. Բազը. գղ. Bette. իտ. Bietola. լտ. Beta vulgaris).

256. Նկարագիր. — Բոյս մի է խոտեղէն, ուղղաբուն, որ կը բուսնի Ասիոյ և Եւրոպիոյ ամէն կողմ. արմատներն են գլանաձև, տերևներն լայն և ձուաձև, ի գոյն բաց կանաչ, ծաղիկներն մանր և ճերմակ։ Կ'ուտուին բազկին տերևները խաշելով սպանախի պէս. կը գործածուին նաև խարաններն պատելու, ըլլալով կակղեցուցիչ և մեղմիչ ցաւոց։

257. Մշակութիւն. — Դժուարին չէ այս տնկոյն մշակութիւնը, կը բուսնի ամէն հողի մէջ։ Բայց որպէս զի տերևներն ըլլան մեծ և թանձր, պէտք է հողը խոր փորել և պարարտացնել։

Սովորաբար կը սերմանի յունիսի կամ օգոստոսի մէջ, և բուսնելէն ետքը պէտք է զատել և տնկել իրարմէ 40 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և ստէպ ոռոգել, և երբեմն թեթև կերպով հողը քրքրել և հանել վնասակար խոտերը։ Բազուկը ցրտին կը դիմանայ, այնպէս որ եթէ ձմեռը խիստ սաստիկ ըլլայ, բաւական կը համարուի արմատները ծածկել չարդով կամ տերևով։ Եւ գարնան կ'ուռճանան և կ'արձակեն մեծամեծ տերևներ, և այս երկրորդ տարւոյն մէջ կը հասուննան սերմերն, զոր կը ժողվեն սեպտեմբեր ամսոյն մէջ, նախապատիւ համարելով այն սերմերն որք կը գտնուին գլխաւոր ճիւղերուն մէջ տեղ. ծայրինները հասարակ կը համարուին։

ԳԼՈՒԽ ԺԹ

ԳԱՂՏԻԿՈՒՐ. (*տճ. Լիսաճի սեվր. գղ.* Bourrache. *իտ.* Borrana, Borraggine. *լտ.* Borrago officinalis).

258. Նկարագիր. — *Բոյս խոտեղէն, տարեւոր, որոյ ծղօտն է թանձր, մսոտ և հիւթեղ, և կը բարձրանայ 30–40 հարիւրորդամետր. տերեւներն են ձուարդ, և ցըցուած սուր մազերով, ինչպէս նաև ծղօտն. ծաղիկներն են ողկուզաձև, երկնագոյն կապոյտ:*

Կ'ուտուին տերեւներն սպանախի պէս, և ծաղիկներն են առ ի զարդ աղցանի:

259. Մշակութիւն. — *Գաղտիկուր կը բուսանի ինքնին պարարտ հողերու և փլատակներու մէջ: Կրնամք նաև մշակել ցանելով իր սերմը պարարտ և կակուղ հողոյ վրայ: Որ և իցէ ամսոյ մէջ կրնամք սերմանել, բայց լաւ է մարտի մէջ սերմանելն, որպէս զի դալար տունկերը կարենամք ուտել, խորովելով հաւկիթով և ալիւրով:*

Գաղտիկուրը մի անգամ սերմանելէն եաքը ինքնին կը բազմանայ ինկած սերմերով, և խնամքի կարօտ չէ:

Այս տունկին հին ժամանակ շատ յարգ կը տրուէր, և կը գործածուէր բժշկութեան մէջ իբրեւ քրտնաբեր և միզեցուցիչ:

Եղնաչեզուռ (գղ. Buglosse. *իտ.* Buglossa) *ըսուած տունկին ալ գաղտիկուրի տեսակէն է, և նոյն բաներու կը գործածուի: Այս երկու բոյսերն իրարու հետ կը չփոթին:*

ԳԼՈՒԽ ԺԹ

ՍՊԱՆԱԽ ԿԱՄ ՇՈՄԻՆ. (*տճ. Իսֆենախ. պրս. Իսֆանաձ. գղ.* Epinard. *իտ.* Spinace. *լտ.* Spinaccia oleracia).

260. Նկարագիր. — *Բոյս մի է խոտեղէն, տարեւոր, բնիկ Պարսկաստանի, որ Ասբաթացւոց ձեռքով մտած է Սպանիա և տարածուած Եւրոպիոյ ամէն կողմ: Շոմինը երկու տեսակ է. մին կ'ըսուի Շոմիլի հատարակ, կլոր և մանր տերեւներով և փշոտ հատերով. միւսն Շոմիլի Հոլանդայ՝ ողորկ հատերով, մեծ թանձր, տիգաձև և հակադիր տերեւներով, որոց անուէններուն մէջ կը բուսնի կապուտակ ծաղիկը ողկուզաձև, որուն կը յաջորդէ սերմը (Ձև. 79):*

261. Մշակութիւն. — *Սպանախը լաւ կը յաջողի կակուղ և պարարտ հողի մէջ, որ փտեալ աղբով պարարտացած ըլլայ, և հիւսիսային հովերէ պատսպարեալ:*

Կրնամք սպանախը ուտել տարւոյն մէջ ինն ամիս ամբողջ, վասն զի դիւրաւ մեծցող բոյս մի է, և կ'ուտուի մսի հետ խաշելով: Բայց դժուարամարս է, և անյարմար տակաւ ստամոքսերու, թուլացուցիչ և կակղիչ:

Պէտք է սերմանել հետ դհետէ սեպտեմբեր, հոկտեմբեր և նոյեմբեր ամիսներու մէջ, որպէս զի կարենամք ձմեռը և գարնան ուտել, և սերմանել փետրուարի և մարտի մէջ, որպէս զի կարենամք ապրիլի և մայիսի մէջ ուտել. մայիսէն անդին լաւ չէ սերմանել, որովհետև կը գեղինանան ճիւղերը և տերեւները:

Սերմը հողին երեսը ցանելէն եաքը պէտք է բահով վրան զարնել, որ մասամբ հողին մէջ մտնէ: Կալ մը երկիր աշնան ցանելու համար հարկաւոր է 250 գրամ սերմ, և 400 գրամ՝ գարնան ցանելու համար: Եթէ օդը տաք ըլլայ իբր 20°, շուտով կը ծլի սերմը 3 օրուան մէջ, ապա թէ ոչ քիչ մը կ'ուշանայ: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը մինչև 5 տարի:

262. *Երբ նորատունկ բոյսերը չորս տերեւ կ'արձա-*

կեն, պէտք է անօսրացնել, և հանածները կրնան հա-մարուիլ առաջին բերք: Եւ այս անօսրացումը այլևայլ անգամ ընել՝ որչափ մեծնան տունկերը, և հանածները ուտել. իսկ անոնք որ կը մնան, աւելի աճումն կ'առնուն: Բոյսերուն իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնն 8

Ձև 79· Սպանախ կամ Շոմին.

հարիւրորդամետրէ պակաս պիտի չըլլայ: Ձմերան մէջ կրնամք մի անգամ կտրել, և գարնան երկու անգամ. անկէ վերջ բոյսը կը սկսի իր ծաղկաբեր ծղօտն արձակել, ուստի լաւ է նորոգել սերմը:

Պարտիզպանը պիտի գիտնայ որ լաւ չոմին ունենա-

լու համար պէտք է հողը առատապէս պարարտացնել սերմանելու ժամանակ, և յետոյ ոռոգել նաև աղբա-ջրով: Ձմերային սպանախին հողը պէտք է երկու ան-գամ քրքրել և ամարայինը մի անգամ: Պարտիզպան-ներու համար աւելի չահաւոր է ձմերայինը:

Մի կալ երկրէն կրնամք տարին 150 հազարագրամ սպանախի բերք առնուլ:

Սառոյցը երբեմն կ'ուռեցնէ տերևները և կ'երևին թափանցիկ, և կը համարուին իբրև խանգարեալ. բաւա-կան է ժողվելէն ետքը դնել պաղ ջրոյ մէջ, և յետոյ կաթեցնել ջուրը, որով կ'առնուն տերևներն իրենց ա-ռաջին կանաչութիւնը առանց ամենևին վնասուելու:

263· Հաւաքումն սերման· — Սպանախը երկարնակ բոյս մի է, այս ինքն, կան բոյսեր որ միևնակ արու ծա-ղիկներ կը բերեն, և կան որ միևնակ էգ ծաղիկներ կը բերեն: Ուստի, սերմը ժողվելու համար պէտք է թողուլ ածուներէն միև որ սերմանած ըլլայ աշնան: Բեղնաւո-րութիւնը կատարուելէն վերջ, գարնան պէտք է հանել արու ծաղիկ ունեցող տունկերը, և էգ ծաղիկ ունեցող տունկերուն քով դնել փոքրիկ նեցուկներ: Մայիսի կամ յունիսի մէջ սերմերը բաւական հասունցած ըլլալով, պէտք է կտրել ծաղկաբեր ծղօտները և չորցնել շուքի մէջ, և յետոյ ծեծելով ժողվել սերմը, մաքրել, և լա-ւագոյնը դնել փոքրիկ քսակներու մէջ և պահել չոր տեղ:

ԳԼՈՒԽ ԺԵ

ՀԱՒԱՂՑԱՆ. (*տմ.* Գուզուռ կեվրեյի. *գղ.* Mâche, Doucette. *իտ.* Valeriana domestica, Dolcetta. *լտ.* Valerianella).

264. Նկարագիր. — Բոյս մի է տարեւոր կամ երկտարեւոր, մեծամեծ, մուխ կանաչ և ձուարդ տերեւներով որք կը տարածուին գետնոյ վրայ, և ունին ուռոյցներ, մանաւանդ ծայրերուն վրայ (Զե 80), և են համեղաճաշակ և փափուկ, և կը գործածուին իբրեւ աղցան։ Տերեւներուն մէջ տեղէն կը բարձրանայ ծղօտ մը 15 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ, որոյ գագաթին վրայ կ'ելնէ փունջ մը ծաղկանց՝ ճերմակ։

Զե 80. Հաւաղցան. — Բոյս և տերեւ.

265. Մշակութիւն. — Հաւաղցանը շատ տեղ ինքնին կը բուսանի դաշտերու մէջ. և եթէ ուզեմք մշակել, պէտք է սերմանել օգոստոսի կէսէն վերջ, որպէս զի կարենանք աշնան աղցանի տեղ գործածել. և սերմանել հոկտեմբերի մէջ, որպէս զի փետրուարի և մարտի մէջ կարենանք ուտել։

Հաւաղցանը կը յաջողի աւելի պինդ հողերու մէջ։ Սերմանելէն եաքը բաւական է թեթեւ հողով ծածկել։

Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 4–6 տարի։ Մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 20 գրամ սերմ, որոյ մէջ կը գտնուին 14,000 հատ, դնելով տունկերուն իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնը 8 հարիւրորդամետր։ Լաւագոյն է երկրորդ տարւոյն սերմը քան թէ առաջին տարւոյն։ Սերմերը կը ծլին 8–12 օրուան մէջ։

Օգոստոսի մէջ սերմանելէն եաքը եթէ չոր երթայ եղանակը, պէտք է ջրել. ուրիշ խնամքի կարօտ չէ, բաց ի խոտերը մաքրելէն։

Եւ որպէս զի յունուարի վերջ կարենանք ունենալ այս աղցանը, բաւական է ձմեռը ծածկել վրան հարեանցի կերպով անասնոց յարդախառն աղբով։

ԳԼՈՒԽ ԺԶ

ԳԵՂԱԿԱՐՈՍ. (*տմ.* Ֆրէնկ մաղտանոս. *գղ.* Cerfeuil. *իտ.* Cerfoglio. *լտ.* Chærephyllum sativum).

266. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն տարեւոր կամ երկտարեւոր, հակադիր, լերկ և փետրաձեւ տերեւովք, և հովանոցակերպ ծաղկամբք (Զե 81)։ Կը բարձրանայ մինչեւ 30 հարիւրորդամետր, և է խոտ անուշահոտ և համեմային, և կը գործածուին իր տերեւներն իբրեւ զարդ աղցանի, կամ իբրեւ համեմ կերակրոյ։

267. Մշակութիւն. — Դիւրին է քեղակարոսի մշակութիւնը. և կրնամք ամբողջ տարուան մէջ ունենալ, սերմանելով ամէն ամիս, ամառն ընտրելով չուք տեղ, և գարնան ու աշնան արեւոտ տեղ։

Կը յաջողի ամէն հողի մէջ, միայն թէ շատ թաց չըլլայ։ Իր սերմն է երկայն բարակ և սրածայր, սեւ գոյնով, և կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 3–4 տարի, և կը ծլի 10 օրուան մէջ։ Կը ցանուի տողի վրայ, և տողերն իրարմէ հեռի 15 հարիւրորդամետր։ Մի կալ գետնոյ համար հարկաւոր է 15 գրամ սերմ։ Ցանելէն եաքը պէտք է բարակ հողով ծածկել, և ուրիշ խնամքի պէտք չունի, միայն թէ մաքրել հողը վնասակար խոտերէ։ Ի Գերմանիա քեղակարոսի սերմը հացի հետ կը խառնեն։

Քեղակարոսի են իրեւ տասնեհինգ տեսակք, որոց քանի մի տեսակը դնեմք հոս, որք կ'ուտուին։

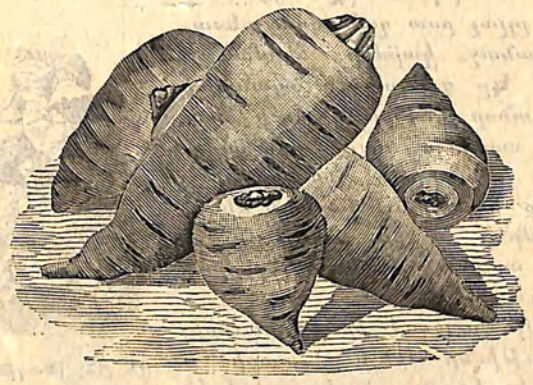
Բեղակարոս մշկահոտ. (գղ. Cerfeuil musqué). — Է երկարակեաց բոյս մը, մեծ և աղուամազոտ տերևներով, և. ունի սաստիկ հոտ, ոչ այնչափ ախորժելի, և կը գործածուի հասարակ բեղակարոսի պէս:

Զև 81. Բեղակարոսի ճիւղ ծաղկաբեր.

Բեղակարոս անիսոնահոտ կամ Սպանիական. (գղ. Cerfeuil anisé կամ d' Espagne). — Է երկարակեաց բոյս մը անիսոնի հոտով և համով, և մեծ քան զհասարակ բեղակարոս: Կը սերմանեն աշնան:

Բեղակարոս ելընդային. (գղ. Cerfeuil tubéreux). — Է երկտարեաւոր բոյս, որոյ արմատն է մսոտ, ալերային, քիչ մը անոյշ, արտաքուստ սև գորչախառն և ներսէն ճերմակ դեղնագոյն, և ունի փոթորի ձև (Զև 82): Ասոր արմատը չատ համով է, փոքր ստեպղինի մեծութեամբ: Կը սերմանեն սեպտեմբերի մէջ և կը ժողվեն գարնան: Կրնամք նաև սերմանել գարնան և ուտել աշնան. բայց որովհետև սերման բեղնաւորիչ կարողութիւնը քիչ ժամանակ կը պահպի, ուստի ձմեռը պէտք է սերմնարանի մէջ հողի տակ դնել: Այն արմատներն որ սերման համար պիտի պահուին, պէտք է գարնան կամ աշնան նորէն տնկել, իրարմէ մի մետր հեռաւորութեամբ, և սերմը կը հասունցնայ յուլիսի կամ օգոստոսի մէջ:

Զև 82. Բեղակարոս ելընդային.

Բեղակարոս Պրեսկոտի. (գղ. Cerfeuil de Prescott). — Է բնիկ Սիբերիոյ և արևելեան Ռուսաստանի, որ վերնոյն նման է և կը մշակեն իր ելունդին համար, որ է կոնաձև երկայն, գորչագոյն, ալերային և չատ համով: Կը սերմանեն ապրիլի մէջ, և կը քաղեն արմատներն օգոստոսի վերջ, որ կրնան պահուիլ չոր և առողջ տեղ մինչև գարուն:

ԳԼՈՒԽ ԺԼ

ԹԱՂԹ ԿԱՄ ԹԱՅԼ. (*տճ.* թաղէր, Գօյռեն սարմաչղղր. *գղ.* Arroche, *ռմկ.* Belle-Dame. *իտ.* Atreplice. *լտ.* Atriplex hortensis).

268. Նկարագիր. — Է բանջար խոտոյ տարեւոր, որ կը բարձրանայ մինչեւ 1,50 մետր. տերեւներն են մեծ, թանձր և տիգաձեւ (Զե 83), որ կրնան ըլլալ ըստ զանազան տեսակաց կանաչ, կարմիր, ճերմակ և դեղին: Կը գործածուի սպանախի տեղ, անոր համար կ'ըսուի նաև Հոռոմ սպանախ, բայց համը սովորական սպանախէն հասարակ է: Կրնամք սերմանել մարտէն մինչև սեպտեմբեր. և իր տերեւներն ամարան տաքին օգտակար կերակուր կ'ըլլան:

Զե 83. Թաղթ կամ Թայլ.

Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը մինչեւ 2 տարի. և պէտք է ժողվել ընտիր բոյսերէն երբ հասունանան:

Այս բոյսն իր գոյնզգոյն տերեւոց համար կը ցանուի նաև զարդի համար, և կը բուսնի ամէն հողոյ մէջ:

ԳԼՈՒԽ ԺԲ

ՄՈԼՈՇ ԿԱՄ ԲԱՂՐՋՈՒԿ. (*տճ.* Լպեմկիւմեճի. *գղ.* Mauve. *իտ.* և *լտ.* Malva)..

269. Նկարագիր. — Բաղրջուկն որ և կ'ըսուի Աղջկտակ, և յունական անուամբ Մոլոչ, երկու տեսակ է.

Զե 84. Մոլոչ կամ Բաղրջուկ. — Ձախ ծաղկաբեր.

մին կ'ըսուի Բաղրջուկ փոքր, միսը Բաղրջուկ մեծ կամ վայրի. երկուքն ալ օգտակար են, և կը բուսնին ինքնին աշխարհիս ամէն կողմ դաշտերուն մէջ:

Առաջին տեսակն է խոտեղէն, տարեւորական, բազմաճիւղ և գետնատարած. տերևներն երիկամնաձև, մազոտ կամ լերկ. ծաղիկներն մենակեաց, ճերմակ վարդագոյն, բուսեալ տերևոց անթին մէջ, և կը բացուին ամառը:

Երկրորդ տեսակն է թփեղէն, երկարակեաց, և կը բուսնի անմշակ տեղեր, ուղղարմատ և բազմաճիւղ, որոյ ճիւղերը չիտակ կը բարձրանան իբր 30 հարիւրորդամետր մետր բարձրութեամբ. տերևներն են լայն, ատամնաձև և բլթակաւոր, ծաղիկներն մեծ և ծիրանեգոյն (Զև 84):

270. Հին ժամանակ Յունաց և Հռովմայեցւոց մէջ, և Արևելք մինչև հիմայ կ'ուտեն բաղղուկի տերևները իբրև խաւարտ, եփելով մսի հետ, և կը համարուի թուլացուցիչ:

Կը գործածուին բժշկութեան մէջ երկու տեսակին ալ տերևները՝ խիւս ընելով իբրև կակղիչ և հասունցնող լուծդներու, և իրենց եփուկը՝ գրեխի. ծաղիկներն են օգտակար կուրծքի, ուսոտի և իրենց թուրջը կամ օշարակն է դարման հարբխի և բորբոքման շնչողական գործարանաց:

Անասունները չեն սիրեր ուտելու բաղղուկի տերևներն, ոչ դալար և ոչ չոր: Ուսոտի բաղղուկը պարտիզպանութեան մէջ չունի այնչափ կարևորութիւն:

Կան բաղղուկի տեսակներ որ կը գործածուին զարդի տեղ պարտէզներու մէջ, իրենց ծաղկանց համար:

Ամէն տեսակ բաղղուկները կը բազմանան սերմով:

ԳԼՈՒԽ ԺԹ

ԹՐԹՆՋՈՒԿ. (տճ. Գուզու գուշաղը. արաբ. Հուսայզ. գղ. Oseille. իտ. Acetosa. լտ. Rumex acetosa).

271. Նկարագիր. — Բոյս խոտեղէն ուղղարմատ, որոյ ծաղկաբեր ծղօտներն կը բարձրանան մինչև 60 հարիւրորդամետր, և են մասնէճաձև. տերևներն համադիր, որ գետնէն վեր քիչ կը բարձրանան, և են տիգաձև կամ գառան ականջի նման, ասոր համար կ'ըսուի նաև Գառնականջ, և սովորաբար կ'ըլլան կարմրորակ (Զև 85): Ծաղիկներն են մանր, կապուտակ, փընջաձև և արուէգ. և իւրաքանչիւր ծաղիկ կը բերէ մի սերմ եռանկիւնի բրգաձև:

Զև 85. Թրթնջուկ.

272. Մշակութիւն. — Թրթնջուկի տեսակները շատ են, որոց տերևները կը գործածուին կերակրոյ, և են առողջարար և զովացուցիչ. և շատ անգամ կը խառնուին սպանախի հետ, ասոր անհամութիւնը չափաւո-

րելու համար: Թրթնջուկէ կ'ելնէ թթուռուտ բրթնջկա-
կան, որ է բուսական թթուուտ մը բաղադրեալ կալւոյ
հետ:

Թրթնջուկի տեսակներուն մէջ երեւելի է Գաղղիոյ
Պելվիլի թրթնջուկն, որոյ տերեւներն սովորական Թըր-
թընջուկէն աւելի մեծ են և կանաչ գունով. համով
շատ չեն տարբերիր սովորականէն, և թերեւս քիչ մը
աւելի թթու են. և այս տեսակն է որ Պարիսու մստերը
կը մշակուի:

Թրթնջուկն ինքնաբոյս տունկ մի է. կը սիրէ աւելի
բարձր դիրք բլրոյ վրայ, կակուղ և պարարտ հող և ոչ
խոնաւ: Կը բազմանայ սերմով, և կը սերմանեն գար-
նան: Պէտք չէ շատ լուր տալ, որովհետև համը կը
պակսի: Ծլելէն 20 օր ետքը կրնամք կտրել տերեւները
և ուտել, և այսպէս չարունակել 20 օրէ 20 օր: Սեպ-
տեմբերէ մինչև ձմեռ ուշացնել կտրելու ժամանակները:

Թրթնջուկը կրնայ բազմանալ նաև բաժնելով տուն-
կերը, որք կրնան տևել մինչև 10 տարի: Բայց լաւ է
երկու, երեք տարին անգամ մը նորոգել տունկերը, որով
և ընտրակար խոտերէ ազատ կը մնայ:

273. Վնասակար որդունք Թրթնջկի. — Թրթնջուկը
բաց ի խղունջէ և լորանուկէ՝ ունի ուրիշ վնասակար որ-
դեր ալ, որ կ'ուտեն իր տերեւները մայիս և յունիս ա-
միսներուն մէջ, մանաւանդ եթէ եղանակը չոր երթայ:
Աւոնց դարմանն կը համարուի, խառնել ջրոյ հետ 1 առ
100 ծծմբմբարնածխատ կալւոյ և ջրել:

ԳԼՈՒԽ Ի

ԹԹՒԿԻՋ. (տ. Եւրոպաւի գուզուռ գուշաղը. գղ. Oxalide. իտ. Acetosella. լտ. Oxalis crenata).

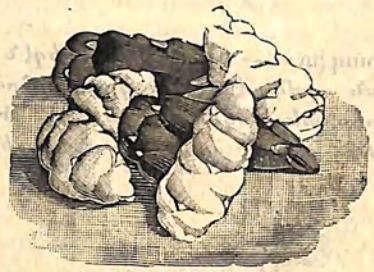
274. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն չատակեաց, որոյ տերեւներն արմատէն վեր կը բարձրանան, և կը բաղկանան երեք տերեւակներէ (Զև 86): Թթուկիչն ունի չատ տեսակներ, որոցմէ ոմանք կը մշակուին զարդի հա-

Զև 86. Թթուկիչ.

մար, իրենց գեղեցիկ տերեւներուն և ծաղիկներուն պատ-
ճառաւ, և ոմանք իբրև խաւարտ ուտելու համար, որոց
տերեւներն են կծուահամ: Կայ տեսակ մը որ ունի ե-
լընդաւոր արմատներ, ձուաձև երկայն, ընկուզաչափ,
ճերմակ դեղնորակ կամ վարդագոյն, և այդ տեսակն

Ամերիկայի Պերու աշխարհին մէջ սովորական ուտելի բոյս մի է իր ելունդին համար (Զև 87)։ Այս ելունդներն ի սկզբան են սաստիկ թթու. բայց դրուելով բըրդեայ պարկերով արևու մէջ, կորուսանեն բոլորովին իրենց թթուութիւնը և կ'ըլլան անոյշ և ալերային։ Իրեն

Զև 87. Թթուկիչ ելունդաւոր.

տերևները և դալար բողբոջները կը գործածուին թըրթընջուկի պէս աղցանի։

Թթուկիչը Եւրոպայի մէջ քիչ կը գործածուի իբրև խաւարտ։

Ան նախնիս մեր Թթուկիչ և Թրթնջուկ նոյն կը համարուին, որք իրարու նման բոյսեր են։

ԳԼՈՒԽ ԻԱ.

ԽԱՒԱՐԾԻԼ. (տճ. Ռավենտ. գղ. Rhubarbe. իտ. Rabarbaro. լտ. Rheum).

275. Նկարագիր. — Խաւարծիլ, որ և կ'ըսուի Գաբաժիլ, Իշխուռն, է բոյս խոտեղէն, չատակեաց, ուղղաբուն և բազմատեսակ, որ կը գործածուի իբրև դեղ, իբրև կերակուր և իբրև զարդ, և ամէն տեսակներն ալ նշանաւոր են իրենց արմատական և մեծատարած տերևներուն գեղեցկութեամբ (Զև 88)։ Ի բնիկ հիւսիսային կողմանց Ասիոյ, Ճենաստանի և Թաթարստանի, բայց կը բուսնի նաև Եւրոպիոյ մէջ։

Զև 88. Խաւարծիլ.

Խաւարծիլի արմատներն են մեծ և բազմաճիւղ, և կ'ըսուին խաշնդեղ, գաբ, և կը գործածուին իբրև դեղ. և են արտաքուստ սևորակ, և ներքուստ դեղին կարմրորակ։ Ծաղկաբեր ցօղուններն կը բարձրանան մինչև երկու երեք մետր, և կը բերեն փինջաձև ճերմակ ծաղիկներ. որոց կը յաջորդէ իրենց սերմը եռանկիւնաձև։

276. Մշակութիւն. — Խաւարծիլը կը սիրէ խոր և կակուղ հող և ոչ կաւեղէն, և ըստ բաւականին պարարտ. որ և իցէ դիրք իրեն յարմար կու գայ։ Որովհետև արմատները խոր կը թափանցեն, անոր համար պէտք է աշնան երկիրը փորել գէթ 60 հարիւրորդամետր խորութեամբ և լաւ մը պղրել։ Եւ գարնան ապրիլի մէջ բահով նորէն փորել և բանալ փոքրիկ ակօսներ իրարմէ 30 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և անոնց մէջ

ցանել սերմը: Եւ երբ ծլին և մեծնան տունկերը, զատել և հեռացնել իրարմէ, այնպէս որ ձմեռը դեռ չհասած տունկերը 30 հարիւրորդամետր հեռի ըլլան իրարմէ:

Յաջորդ գարնան հանել տունկերը և փոխադրել ուրիշ տեղ, որ պատրաստուած ըլլայ վերոյիշեալ կերպով, և հոն տնկել նորատունկ բոյսերն իրարմէ 1 կամ 1 ½ մետր հեռաւորութեամբ, ըստ տեսակի խաւարծիլի:

Խաւարծիլը կրնայ բազմանալ նաև արմատները բաժնելով, բայց նայելու է որ շատ խոր չտնկուին:

Երկրորդ տարին հազիւ կրնան կտրուիլ մանր տերևներն ուտելու համար, և կը գործածուին աղցանի: Եւ որպէս զի տունկը չկարանայ, լաւ կ'ըլլայ կտրել ծաղիկները և չթողուլ որ բարձրանան: Եւ այսպէս կրնայ խաւարծիլի տունկ մը ապրիլ մինչև 20 տարի:

Ուրիշ խնամք չուզեր, բայց եթէ հողը կակուղ պահել և մաքրել վնասակար խոտերէ, և աշնան ծածկել աղբով, և նոյն աղբը գարնան հողի տակ դնել:

277. Խաւարծիլի արմատները դեղի գործածելու համար պէտք է հանել զիրենք հողին մէջէն չորրորդ տարիէն ետքը, և այն ատեն կ'ունենան հարկաւոր պնդութիւնը: Ցետոյ մաքրել, կեղուել և կտրել կտոր կտոր 8 կամ 10 հարիւրորդամետր լայնութեամբ, և դնել օդոյ մէջ որ չորնան: Բաւական չորնալէն ետքը անցնել կըտորները քուղի վրայ և կախել չոր և հովահար տեղ մը որպէս զի կատարեալ չորնան, որ կը տեւէ ամիս ու կէս կամ երկու ամիս: Համն է դառն և փոթոթիչ, և ունի մանաւանդ համեմային հոտ մը, և է կազդուրիչ ստամոքսոյ: Եթէ ծամեմք բերնով կը դեղինցնէ թուքը:

Հայաստան սովորութիւն է կախել խաւարծիլի արմատը խաչանց պարանոցէն, զոր կը ծամեն խաչինք, և է թեթև մաքրողական, և ասոր համար ըսուած է խաչիդեղ:

ԳԼՈՒԽ ԻԲ

ԽՄԻ, ԲՈՒՆԻ. (տճ. Մէլայիք օթու. արաբ. Միւնկիւիւ խիթայի. գղ. Angélique, Archangélique. իտ. Angelica, Arcangelica. լտ. Archangelica officinalis).

278. Նկարագիրը. — Ի բոյս խոտեղէն չատակեաց, որ ինքնին կը բուսնի խոնաւ տեղեր, և երկու երեք տարուան մէջ կ'առնու իր կատարեալ աճումը: Կը սիրէ թաց և չուք տեղ, բայց ոչ կաւեղէն հող:

Բնիկ է Ասորւոց երկրին, բայց կը բուսնի նաև աշխարհիս ամէն կողմ: Ունի շատ տեսակներ, բայց գլխաւոր երկու տեսակ կը բաժնուի. առաջինը կոչեմք Խմի (Ձև 89), որ աւելի փոքր կ'ըլլայ, և երկրորդը Բոխնի (Ձև 90), որ մեծ և գերազոյն է քան զառաջինն: Երկուքն ալ իրարու նման են, հակադիր, կանաչ և ճղճըղկէն տերևներով և հովանոցակերպ, ճերմակ և հոտաւէտ ծաղիկներով, և կը բարձրանան մինչև 1 կամ 2 մետր: Երկրորդ տեսակին իսկական իւղն, որ է դեղնագոյն և կ'ելնէ սերմերէն և արմատէն (Ձև 91), աւելի գերազանց է և առատ քան թէ առաջինէն ելածը, և կը գործածուի չաքարեղինաց, անուշի և զանազան ըմպելեաց: Դալար տերևներն ալ ալքոհլի մէջ դնելով և պատրաստելով այլևայլ կերպով՝ կը գործածուին խմորեղինաց մէջ:

Եւրոպիոյ հիւսիսային կողմ, Նորվեգիա և Լապոնիա, կը գործածեն խմին իրբև խաւարտ, և կ'ուտեն հում կամ եփած, և մանաւանդ ուրիշ կերակրոյ հետ խառն: Կը գործածուի ևս իրբև դեղ միզեցուցիչ, քրտնաբեր և ստամոքսական:

Տնկոյն ամէն մասերը կ'արձակեն անոյշ հոտ, և ունին դառն և մչկային համ*:

* Մեր լեզուին մէջ Խմ և Բոխնի համանիշ են, ինչպէս Եւրոպացւոց մէջ Angélique և Archangélique.

279. **Մշակութիւն.** — Խմին կրնամք բազմացնել արմատները բաժնելով։ Բայց թէ որ ուզենք առատապէս ունենալ, պէտք է սերմանել, և բոյսերը ծլելէն և

ԶՒ. 89. Խմի. — ձիւղ ծաղկաբեր.

աճելէն ետքը՝ բաժնել սեպտեմբերի մէջ և տնկել տողի վրայ, իրարմէ 50 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ

դէպ ամէն կողմ։ Եւ եթէ յաջորդ գարնան արձակեն ծաղկի ծղօտներ, լաւ է ամէնքն ալ կտրել երբ սկսին ծաղկիլ։

Մեծ խնամքի կարօտ չէ, միայն թէ պէտք է ստէպ

ԶՒ. 90. Բոխնի. — ձիւղ ծաղկաբեր.

հողը քրքրել և մաքրել մշտապար խոտերէ, և աղբել երբեմն երբեմն։

Տերևներուն քաղցը կ'ըլլայ երկրորդ տարին մայիսի վերջերը, և արմատներուն քաղցն աշնան։ Սերմը առնելոյ համար պէտք է թողուլ անարատ քանի մը տունկեր,

և հաւաքել օգոստոսի մէջ, և աշնան ցանել: Կը գըտնուի 1 գրամ սերմին մէջ 150–180 հատ:

280. Վայրի խմոյ տերևները կու տան գեղեցիկ գեղին ներկ մը, որով կը ներկեն ասուեղէնները դեղին ոսկեգոյն: Մեղուները չատ փափաքող են այս տնկոյն ծաղկին, և կազմեն ընտիր մեղր: Շատ անգամ կը տընկեն խմին վտակաց եզերքը զարդի համար, և կազմեն գեղեցիկ թփիկներ:

Ձև 91. Արմատ բոխնոյ.

Խմին է նշանակ խանդի, և հին բանաստեղծներն անոր տերևներով կը պսակուէին: Է նաև նշանակ մեղամաղձոտութեան:

ԳԼՈՒԽ ԻԳ

ՄԱՆԱՆԵԽ ԿԱՄ ՄԱՆԱՆԵԽ. (տճ. Հարտալ. գ. Moutarde. իտ. Senapa. լտ. Sinapis alba–nigra).

281. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր և ուղղաբմատ, և կը բարձրանայ իբր կէս մետր և աւելի. ծաղիկներն են ողկուզաձև, դեղին ժժգոյն, և իւրաքանչիւր ծաղիկն ունի 4 թերթ, և ծաղկանց տեղ կը փոխանակեն մանր բոլորչի հատեր, նեղ և փոքր պատենի մէջ ամփոփած: Տերևներն են մեծ և ատամնաձև և կորդ չօշափելու:

Մանանեխը գլխաւոր երկու տեսակ ունի, ճերմակ և սև մանանեխ, ըստ գունոյ սերմանց:

Սև մանանեխը կը բուսնի ինքնին ցորենոյ արտերուն մէջ: Կը սերմանեն առատապէս իրեն սերմանց համար, որ ի սկզբան կարմիր կ'ըլլան, բայց հասուննալով կը սևնան: Սերմանց ալիւրէն կը շինեն բժշկութեան մէջ խիւս տապացուցիչ, որ կ'այրէ կը կարմրցնէ դրուած տեղը: Ալիւրն է դեղնորակ:

Ճերմակ մանանեխին հատերը կրկնապատիկ մեծ են քան սև մանանեխոյ, բայց գօրութիւնը տկար: Կը գործածուի բժշկութեան մէջ իբրև ըմպելի բացողական և մաքրիչ արեան:

Կայ երրորդ տեսակ մը մանանեխի որ կ'ըսուի ձմերնակաղ մանանեխ, որոյ տերևները կաղամբի տերևներուն պէս մեծ են, և կը գործածուին իբրև խաւարտ ուտելու, և ունին սպանախի համ: Կը ցանուի օգոստոսի մէջ պարարտ հողի վրայ, և պէտք է ջրել քանի որ չէ ծլած, և ամիս ու կէսէ ետքը կրնամք սկսիլ կտրել տերևները և ուտել քանի որ դալար են, որ կը տևէ մինչև ձմեռ, և ունի հաճոյական և տոհմ համ մը:

282. Մանանեխի սերմանց ալիւրով, և մանաւանդ սև մանանեխի ալիւրով կը շինուին ամաքանք կերակուրը կրոյ, որ կը հալեցնէ կերակուրը և կը բանայ մարդոց ախորժակը: Եւ կ'ըլլայ հարելով գինւոյ քաղցուոյ հետ,

կամ քացախի և գարեջրոյ հետ։ Ոմանք կը խառնեն նաև շաքար։

Ձերմակ մանանխոյ հատերէն կ'ելնէ ճմլելով իւղ վառելու համար 30–33 առ 100, ուստի և կրնամք մշակել իբրև բոյս իւղաբեր։ Իսկ սև մանանխոյ հատերէն կ'ելնէ իւղ 15–20 առ 100։

283։ **Մշակութիւն**. — *Մանանեխը կը սիրէ թեթև, կրային կամ գայլախազային հող. և շուտով բուսնելուն համար՝ կրնամք ցանել ցորենի արտերուն մէջ կամ երկրին առաջին բերքը կարելէն ետև։ Եւ կը ցանուի 12–15 հազարագրամ առ մի հարիւրակալ երկիր։ Ուստի մանանեխն աւելի արտերու բոյս է քան թէ պարտիզի։*

Բայց թէ որ մանանեխը տնկեմք սերման համար քան թէ տերևներուն համար, յայնժամ բաւական կ'ըլլայ 3–5 հազարագրամ առ մի հարիւրակալ, և տունկերը պէտք է տնկել տողի վրայ, և տողերը իրարմէ հեռի 40–50 հարիւրորդամետր, որպէս զի արօրակով կարենամք մէջ տեղէն անցնիլ և հողը քրքրել։

Մի հարիւրակալ հողէ կ'ելնէ մանանեխի հատ 15–25 հարիւրալիտր, և մի հարիւրալիտրը կը կշռէ 68–72 հազարագրամ։

ՄԱՍՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԽԱԻԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ՊՏՈՒՂԸ ԿԱՄ ՍԵՐՄԸ ԿՈՒՏՈՒԻ

ԳԼՈՒԽ Ա

ԼՈՒԲԻԱ ԿԱՄ ԼՈՎԻԱՍ. (*տճ. Ֆասուղիա. գղ.* Haricot. *իտ.* Fagiolo. *լտ.* Phaseolus).

284. **Նկարագիր**. — *Բոյս խոտեղէն, տարեւոր, պատաղիճ և ընդարեր. որոյ տերևներն կը բաղկանան երեք մանր և սրտաձև տերևակներէ. ծաղիկներն կ'ելնեն տերևոց անթին մէջ ողկուզաձև, ձերմակ, դեղին կամ կարմրորակ, որք հաճոյ են մեղուաց։ Ծաղիկներուն կը փոխանակէ իրենց ունդը կամ սերմը՝ երկայն և երկբացիկ պատճի մէջ ամփոփեալ, թուով հինգ վեց հատ, ձուաձև, քիչ մը տափարակ, և զանազան գունով, այս ինքն ձերմակ, դեղին, կարմրորակ, մանուշակագոյն, սև, և այլն։ Ընդոց մեծութիւնը, գոյնը և ձևը կը տարբերի ըստ զանազան տեսակաց լուբիայի (Ձև 92)։ Լուբիան պատաղիճ տունկ ըլլալուն պատճառաւ, երբոր քիչ մը բարձրանայ գետնէն, պէտք է քովը խեչակներ դնել, որպէս զի փաթթուելի անոնց վրայ և կարենայ կենալ կանգուն։ Կայ տեսակ մը լուբիա ցած, որ կ'ըսուի թզուկ լուբիա (գղ.* Haricot nain), *որ կարօտ չէ խեչակի (Ձև 93)։*

285. **Մշակութիւն**. — *Լուբիան կը խորշի սառուցէ, սաստիկ խոնաւութենէ, և ամարային չարաչար տաքէն և երկար անձրևներէն։ Կը սիրէ կակուղ և ընտիր հող, և ոչ պինդ և կաւեղէն։ Լուբիան, ինչպէս նաև ուրիշ ամէն ընդեղէնք, պարարտութեանց համար այնչափ կա-*

բօտ չեն բորակածնի, զոր կը ծծեն հողէն իրենց արմատներով և օդէն իրենց տերևներով, այլ կարօտին աւելի կալւոյ և լուսածնական թթուուտի։ Պէտք չէ տալ դալար աղբ, այլ մշակել այն հողին մէջ որ տարի մը առաջ աղբով պարարտացած ըլլայ։

Կրնամք գործածել հետագայ տարրաբանական պարարտութիւնը մի կալ հողի համար. այս ինքն 3–5 հազարագրամ վերլուսածնատ կրոյ 18⁰, 1–2 հազարագրամ ծծմբատ կալւոյ կամ քլոռուկ կալւոյ։

Ձև 92. Լոբիա պատաղիճ.

Ձև 93. Լոբիա թզուկ.

286. Լոբիայի մշակութիւնը կրնայ տարբերիլ ըստ նպատակին որուն պիտի ծառայէ։ Այս ինքն,

Ա. Ուտել լոբիան դալար իր պատենով մէկտեղ։
Բ. Ուտել լոբիայի ունդը դալար։
Գ. Ուտել լոբիայի ունդը չոր՝ ձմերան մէջ։

287. Մշակութիւն դալար լոբիայի. — Դալար լոբիայի համար պէտք է ընտրել այն տեսակները որ աւելի յարմար են, ինչպէս է թզուկ լոբիան, Բեղգիոյ սև լոբիան։ Ցաղոդելու գլխաւոր պայմանն է թացութենէ զգուշանալ, որ կը փտեցնէ տունկերը։ Պէտք է սերմանել յունուարի անդուկներու մէջ որ պատրաստած ըլլան բուսահողով և ընտիր հողով, և ծածկած ապակեով, և ներքին տաքութիւնն ըլլայ 15–18⁰։ Փիչ անգամ պէտք է ջրել, և այն առաւօտուն երբ բացուին վրայի ապակի պատուհանները, որպէս զի խոնաւութիւնը ցնդի։

Սերմանելէն երկու ամիս ետքը կրնամք ժողվել դալար լոբիաները։ Բայց թէ որ չուզեմք ունենալ խիստ վաղահաս դալար լոբիաներ, ինչպէս են վերոյիշեալ կերպով անդուկներու մէջ մեծցածները, կրնամք սերմանել անդուկի մէջ փետրուարի կիսայն, և ապրիլի մէջ փոխադրել պատրաստած ածուներու մէջ, որ ըլլան արեգդէմ և պատսպարեալ եղեամէ, ծածկելով գիշերները չարժական խոիրներով։

Եւ եթէ ուզեմք բացօթեայ ցանել, պէտք է սերմանել թզուկ լոբիայի սերմը մարտի կիսէն մինչև ապրիլի վերջ, լաւ պատրաստած ածուներու մէջ, որ ըլլան արեգդէմ և պաշտպանեալ ցուրտ հովերէ։ Կը ցանուի տողի վրայ, տողերն իրարմէ 30 հարիւրորդամետր հեռի, բանալով փոքրիկ ծակեր 8 կամ 10 հարիւրորդամետր խորութեամբ, և իրարմէ 30 հր.մ հեռաւորութեամբ, և իւրաքանչիւր ծակին մէջ դնել 5 կամ 6 հատ, և ծածկել հողով։ Եւ երբ սերմը ծլի և արձակէ 4 տերև, քրքրել հողը, տալ պարարտութիւն տարրաբանական։ Եւ մինչև որ տունկերը մեծնան և տան իրենց պտուղը, պէտք է մէկ երկու անգամ քրքրել հողը, որով աւելի կը մեծնան լոբիայի պատիճները. զորս պէտք է քաղել դալար և հեռ դհետէ և խաւրել ի վաճառ, և չթողուլ որ կատարեալ կերպով հասունանան։

Թէ որ ուզեմք ամբարան մէջ ունենալ դալար լոբիա, պէտք է սերմանել յունիսի և յուլիսի մէջ զով տեղ մը։ Եւ եթէ ուզեմք աւելի ուշ ունենալ, պէտք է սերմանել օգոստոսի և սեպտեմբերի մէջ։

Իսկ սերմը ժողվելու համար պէտք է սերմանել ապրիլի վերջ, և ամէն խնամք ունենալ, և ասոնցմէ չկտրել ամենևին դալար պատենով լոբիանները՝ մինչև որ կատարեալ կերպով հասունանան և դեղինանան։

288· **Մշակութիւն լուբիայի որոց ունդը դալար կամ չոր պիտի ուտուի.** — *Այս տեսակին սերմը կը սերմանի ապրիլի կիսէն մինչև սեպտեմբերի վերջ։ Կրնայ ըլլալ թզուկ տեսակէն և կրնայ ըլլալ բարձր և պատառիճ տեսակէն։ Թզուկ տեսակին մշակութեան կերպը նոյն է վերնոյն հետ։ Իսկ բարձր տեսակէն երբ ուզեմք ցանել, պէտք է ցանել տողի վրայ, տողերն իրարմէ 60 հարիւրորդամետր հեռի, նոյնպէս և ծակերն իրարմէ հեռի; դնելով իւրաքանչիւր ծակին մէջ 8 կամ 10 հատ սերման։ Երբ ծլին և արձակեն 4 տերևներ, պէտք է քրքրել հողը. և երբ սկսին բարձրանալ և խիղը արձակել, պէտք է արմատներուն հող տալ և դնել քովերնին խեչակներ՝ որպէս զի կարենան կպչիլ անոնց վրայ։ Երբ պտուղը հասուննայ, այս ինքն երբ պատճին մէջի հատերը մեծնան և պատիճը դեղինցնալու վրայ է, ժողվել, և մէջի ունդը ուտել դալար։*

Իսկ չոր ուտելու համար ուրիշ բան պէտք չէ ընել, բայց եթէ թողուլ տունկերը մինչև որ սկսին չորնալ, և յետոյ քաղել և դնել արևու մէջ որ լաւ մը չորնան, և ապա ծեծել, որով ունդերը դուրս կը թափին պատիճներուն մէջէն, զոր կը ժողվեն և կը պահեն, ձմեռն ուտելու համար։

289· **Մի կալ երկրի մէջ լուբիա ցանելու համար հարկաւոր է** 800 գրամ սերմն։ Եւ մի կալ երկրին տուած բերքն է 3,50–4 կենդինար պատիճ, կամ 1,15–1,30 կենդինար չոր ունդ։ **Մի հարիւրալիտր չոր ունդը կը կշռէ** 77–78 հազարագրամ։

ԳԼՈՒԽ Բ

ԴՈՒԼՔ, ԿԱՄ ՊՈՐՏԻԿ. (*տ. Φασιόλι. գղ.* Dolic. *իտ.* Fagiolo dall' occhio. *լտ.* Dolichos).

290· **Նկարագիր.** — *Է բոյս տարեւոր ընդարեր, լուբիայի ցեղէն, և բնիկ Հնդկաստանի, որ կը բուսնի աշխարհիս ամէն տաք կողմերը։ Եւ լուբիայի պէս երկու տեսակ է, թզուկ և բարձր. և կը մշակուին լուբիայի պէս։ Տերևներն են եռաթերթ և եռանկիւնի, ծաղիկներն ճերմակ կամ վարդագոյն, պատիճներն գրեթէ գլանաձև, որոց մէջ ամիսփաճ են մանր ունդեր ևրիկամնաձև, ճերմակ դեղնորակ, և պորտին վրայ սև բիծ մը ունի, անոր համար մեր մէջ ըսուած նաև Պև պորտիկ կամ այլազգի անունէն խանգարեալ Պոդձիկ։*

Դկուզն աւելի համով է քան զլուբիա, թէպէտ հատերը քան զայն փոքր, և կ'ուտուի լուբիայի պէս երեք կերպով ալ, այս ինքն դալար պատենով, դալար կամ չոր հատերով։

Դկուզի կան զանազան տեսակներ։ Եգիպտոսի մէջ չատոնց ի վեր կը մշակուէր այդ խաւարտը, և հոն կը բարձրանայ մինչև երեք չորս մետր. ծաղիկներն են հոտաւէտ, ճերմակ կամ մանուշակագոյն և ողկուզաձև, պատիճներն կարճ, և մէջի հատերը ձուաձև տափարակ, ի գոյն ճերմակ կամ սև. սև տեսակին պորտին նիշն է ճերմակ։

ԳԼՈՒԽ Գ

ԲԱԿԼԱՅ. (տճ. Պագլա. գղ. Fève. իտ. Fava. լտ. Faba vulgaris).

291. Նկարագիր. — Է բոյս ընդարձեր, ուղղաբուն, և իբր մի մետր բարձրութեամբ. ցօղունն է քառակուսի, սնամէջ. տերևներն համադիր, և բաղկանան ձուաձև տերևակներէ, կանաչագոյն. ծաղիկներն կը բուսնին տերևոց անթին մէջ, ճերմակ գունով, բծաւորեալ ի սև. ունդերն ամիսոփած են երկայն պատենի մէջ խորչ խորչ, որոյ արտաքին կողմն է կանաչ և ներքին կողմը ճերմակ և մազոտ: Ունդերն են ձուաձև և տափարակ (Զև 94), և լայնագոյն ծայրը սև նիշ մը ունի երկայն: Դալար եղած ժամանակ են կանաչ, բայց չորնալով կ'ըլլան դեղնագոյն:

Բակլայն կ'ուտուի լոբիայի պէս, դալար պատենով, և կամ ունդը միայն դալար կամ չոր: Զէ այնչափ դիւրամարս, բայց ընդեղինաց մէջ ամենէն աւելի սընոնդարար:

Բակլայի տեսակները շատ են, և ըստ այնմ ունդերը կ'ըլլան առաւել կամ նուազ մեծ և տափարակ, և գոյներն ալ կը տարբերին:

292. Մշակութիւն. — Բակլայն թէպէտ բնիկ է Պարսկաստանի և Աֆրիկէի, բայց կը բուսնի հիմայ ամէն երկիր, բարեխառն գօտւոյ տակ, և կը սիրէ այնպիսի հող՝ ուր կալի և կիր չատ գտնուին, ուստի և աւելի յարմար է իրեն պինդ և կաւեղէն հող քան թէ կակուղ և աւազուտ հող:

Կը սերմանի փետրուարէ մինչև ապրիլ, բայց կանխահաս բակլայն կը սերմանի դեկտեմբեր և յունուար ամիսներուն մէջ, խնամով փորուած և պատրաստած աւուներու վրայ, սերմանելով տողի վրայ, իրարմէ 40 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ դէպ ամէն կողմ, դնելով 4 հատ իւրաքանչիւր ծակին մէջ, որոյ խորու-

թիւնը պիտի ըլլայ 4–5 հարիւրորդամետր: Բաւական է 1 կալ երկրի համար 1,750 հազարագրամ սերմ, որ կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը հինգ վեց տարի, և կը ծլի 7–10 օրուան մէջ:

Երբ բոյսերն արձակեն չորրորդ տերևը, պէտք է քրքքել հողը և տալ հող արմատոց. և եթէ հարկաւոր ըլ-

Զև 94. Բակլայ. — ձիւղ ընդարձեր.

լայ, դնել պարարտութեան համար հողոյ վրայ մոխիր կամ տարրաբանական պարարտութիւն:

Ծաղկելու ժամանակ պէտք է ծայրատել բոյսերը, որպէս զի պատիճներն մեծնան և ազատ ըլլան տունկերը սև միջատէ մը, որ բակլայի պատուաբոյծն է: Բակլայի

շատակար պատառաբոյծ տունկն է Առիւծախոտ (գղ. Orobanche), որ խածփրէ և կը փճացնէ բոյսը: Պէտք է արմատով խլել տունկը և այրել: Մէկ առիւծախոտ կրնայ հարիւր հազար սերմ տալ: Բակլայի առաջին բերքը կանաչ վիճակի մէջ ժողվելէն ետքը, եթէ ուզենք երկրորդ բերք ունենալ ուշ, պէտք է բոյսերը կտրել՝ հողէն 5 կամ 6 հարիւրորդամետր բարձր, և եղանակը եթէ լաւ երթայ, այս ինքն սաստիկ չոր չըլլայ, կրնան բոյսերը նորէն աճիլ և մեծնալ, և տալ երկրորդ պտուղ ուշ ժամանակ:

293. **Հաւաքումն սերմանց.** — *Բակլայի սերմանց համար պէտք է ընտրել զօրաւոր տունկերուն վրայ այն պտիճները որ մեծ են և կատարեալ և նախ հասունցած, և թողուլ բոյսերուն վրայ որ չորնան: Եւ վերջը ժողվել և պահել պատճով մէկ տեղ մինչև սերմանելոյ ժամանակ, որոյ բերքին քանակն ամէն տեղ միօրինակ չէ: Կրնամք մի կալ հողէն ունենալ 40 հազարագրամ ունդ չոր, և 30 հազարագրամ չոր տերև և ցօղուն՝ անասնոց տալու համար:*

ԳԼՈՒԽ Դ

ՈԼՈՌՆ. (*տճ. Պիզիլիա. գղ.* Pois. *իտ.* Pisello. *լտ.* Pisum sativum).

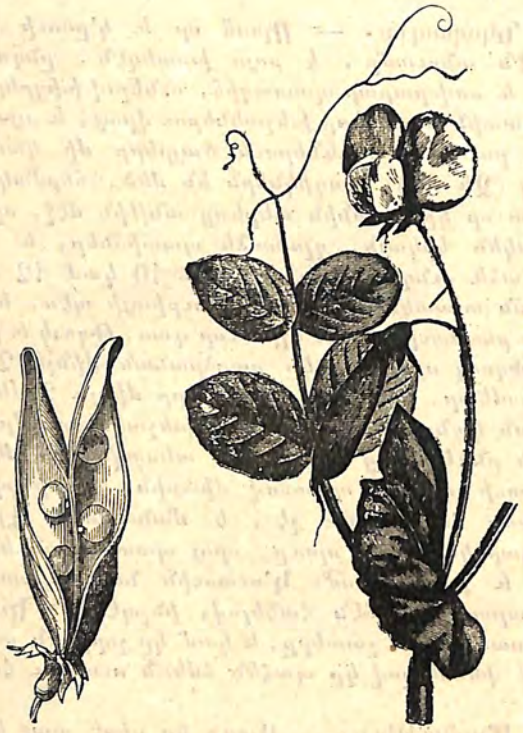
294. **Նկատագիր.** — *Ոլոռն որ և կ'ըսուի Մաշ, արաբերէն անուամբ, է բոյս խոտեղէն, ընդաբեր, տարեւոր և սովորաբար պատաղիճ, ունելով խիղբեր որով կը պատատին տունկերը խեչակներու վրայ, և այս խիղբերը կը բուսնին տերևներուն ծայրերը մի կամ երկու զոյգ (Զև 95): Ծաղիկներն են մեծ, ճերմակ կարմրախայտ որ կը բուսնին տերևոց անթին մէջ, որոց կը փոխանակեն երկայն, գլանաձև պատիճներ, և անոնց մէջ գնդաձև ունդեր, թուով մինչև 10 կամ 12 հատ:*

Ոլոռան տեսակները շատ են լուբիայի պէս, և իրեն նման կը բաժնուին երկու գլխաւոր դաս, թզուկ և բարձր ոլոռն: Թզուկ ոլոռները կը բարձրանան մինչև 25 սանտիմետրդամետր, իսկ բարձր ոլոռները մինչև 2 մետր, և կը կենան կանգուն պատատելով խեչակներու վրայ:

Ոլոռն ընդեղինաց մէջ ազնիւ տեսակներէն մէկն է, և կ'ուտուի դալար պատճով միասին, քանի որ դեռ կատարեալ հասունցած չէ, և մանաւանդ Ամերիկայի կամ Պարսկաստանի ոլոռը, որոյ պատիճներն են տափարակ և քաղցրահամ: Կ'ուտուին նաև մինակ ունդերը դալար՝ պատճէն հանելով, ինչպէս են Եւրոպական տեսակներուն չատերը, և կամ կը չորցնեն տունկին վրայ, և փեճոկելով կը պահեն ձմեռն ուտելու համար:

295. **Մշակութիւն.** — *Ոլոռը կը սիրէ տաք կլիմայ, պատսպարեալ ցուրտէ: Կը բուսնի գրեթէ ամէն տեսակ հողի մէջ, բայց կ'ուզէ առաւելապէս կակուղ և ընտիր հող, և կ'ատէ թաց և կաւեղէն հողը: Հողը պարարտացնելու համար կրնամք գործածել նոյն տարրաբանական պարարտութիւնը ինչ որ ըսինք լուբիայի համար, միայն թէ կրնամք պակսեցնել տաներորդ մաս մը բոլակածնի, կալւոյ և լուսածնական թթուուտի:*

Ոլոռը կը սերմանի հոկտեմբերի և նոյեմբերի մէջ, պատրաստած արեգդէմ ածուներու վրայ, որպէս զի գարնան կարենամք ուտել իր պտուղը: Կը սերմանի նաև փետրուարի և մարտի մէջ, որպէս զի կարենամք ամառան և աշնան ուտել. և սերմանելու կերպը նոյն է ինչ որ ըսինք լուբիայի համար:

Զև 95. Ոլոռն. — Պատիճ և ճիւղ ծաղկաբեր.

Երբ կը բարձրանան տունկերը 15 հարիւրորդամետր, պէտք է քրքրել հողը, և զնոյն կրկնել երբ խլղերը ելևէնան, և յայնժամ տալ հող արմատներուն և գնել քովերնին խեչակ: Պտուղը կանխահաս ընելու և պատիճներն աւելի մեծնալու համար լաւ է ծայրատել տունկերը երրորդ ծաղկէն վեր:

Ամառան մէջ պէտք է առատապէս ջրել ոլոռան տունկերը:

296. Հաւաքումն սերմանն. — Լաւ սերմ ունենալու համար պէտք է ընտրել զօրաւոր տունկերուն առաջին հասունցած պատիճները, և թողուլ որ կատարեալ հասունանան: Այն տունկերը որոցմէ սերմ պիտի առնումք, պէտք է անվրէպ ծայրատել:

Մի կալ երկիր սերմանելու համար պէտք է 600–800 գրամ ոլոռն, որ կը ծլի 5 օրուան մէջ՝ եթէ օդոյ տաքութիւնը 15 աստիճան ըլլայ: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորութիւնը 4 կամ 5 տարի: Մի կալ երկրէ կրնամք ունենալ 80–120 հազարագրամ չոր սերմ ոլոռան:

ԳԼՈՒԽ Ե

ՍԻՍԵՌՆ. (տճ. Նոհուտ. գղ. Pois chiche, Garvanche. իտ. Cece. լտ. Cicer arietinum).

297. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր և ընդարեր, նման ոլոռան, և կը տարբերի անկէ անով որ իր տնկոյն ամէն մասերը ծածկած են մազով: Կը բարձրանայ մինչև 40–50 հարիւրորդամետր. ցօղունն է անկիւնաւոր, տերևներն ձուարդ և ատամնաւոր, ծաղիկներն մանր և ճերմակ, և կը բուսնին տերևոց անթին մէջ, որոց կը փոխանակեն իր պտուղներն ամիսփեալ ձուաձև պարկուճի մէջ, որոյ ծայրը կը վերջանայ ծռած քթով: Իւրաքանչիւր պարկուճին մէջ կը գտնուի երկու ունդ կամ սիսեռն, գրեթէ կլոր և ըստ բաւականին մեծ և վրան խորտուբորտ (Զև 96):

Սիսեռը բնիկ է Պարսկաստանի և անկէ տարածուած Հնդկաստան, Ափրիկէի հիւսիսային կողմ և Եւրոպիոյ հարաւային կողմ: Անուանի է Սպանիոյ սիսեռը և անընդարար: Սիսեռը կրնայ ըլլալ ճերմակ, դեղին, սև և կարմիր, բայց ճերմակն յարգի է:

298· **Մշակութիւն**. — *Սիսեռը լաւ կը յաջողի բա-*
րեխառն կլիմայի տակ, մանաւանդ դաշտային տեղ։ Կը
սիրէ պարարտ և կրային հող և աղբով լաւ պարարտա-
ցած։ Մշակութեան կերպը նոյն է ինչ որ ըսինք լու-
բիայի և ոլոռան համար։ Կը սերմանի մարտի մէջ տողի
վրայ 40 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և երբ
տունկերը բարձրանան 20 հարիւրորդամետր, հող տալ
արմատներուն վրայ։ Հազիւ երբեք հարկ կ'ըլլայ երկրորդ
անգամ քրքրել հողը։

Գև 96· Սիսեռն.

Բաղոց ընելու համար պէտք է տունկերը խլել մր-
մատով երբ չորցած են, և վերջը ծեծել գաւազանով
ունդերը հանելու համար։

299· *Մի կալ երկրէ կրնամք ունենալ 10–20 լիտր*
սերմ, և յարդ կրկնապատիկ ի կշիռ։ Մի հարիւրալիտր
չոր սիսեռը կը կշռէ 72–80 հազարագրամ։

Սիսեռն ունդն է ի կերակուր մարդոյ, թէպէտ և

դժուարամարս է, պատճառաւ իր մէջ գտնուած առատ
բորակածնային նիւթոց։ Սպանիոյ մէջ չատ է գործա-
ծութիւնը քան թէ Եւրոպիոյ ուրիշ կողմերը։

ԳԼՈՒԽ Զ

ՈՍՊՆ. (*տճ*. *Մերճիմէք*· *գղ*· Lentille. *իտ*· Lente, Lenticchia. *լտ*· Ervum lens).

300· **Նկարագիր**· — *Է բոյս խոտեղէն, ընդարեր, որ*
կը բարձրանայ 20–40 հարիւրորդամետր· ցօղունն է ան-
կիւնաւոր, տերևներն են բաղադրեալ և ունին խիղը,
ծաղիկներն կը բուսանին տերևոց անթին մէջ, մի կոթի
վրայ երկու երեք ծաղիկ մանր և ճերմակ, բծաւորեալ
կապոյտ կամ կանաչ։ Ծաղկանց կը յաջորդեն իրենց
պտուղը կամ ունդը, տափարակ պատճի մէջ ամփոփած,
և իւրաքանչիւր պատճի մէջ կը գտնուի երկու կամ երեք
ունդ մանր, բոլորաձև և տափարակ, և երկու կողմը
քիչ մը կորնթարդ, որ ըստ տեսակի ոսպի կ'ըլլայ աւելի
կամ պակաս (Գև 97)։

Կը բուսնի ինքնին Ասիոյ արևմտեան կողմ բարե-
խառն կլիմայի տակ, նոյնպէս Յունաստանի և Իտալիոյ
մէջ· և այս տեղերէն տարածուած է ուրիշ ամէն կողմ
բարեխառն գօտւոյ տակ։

301· **Մշակութիւն**· — *Ոսպը կը սիրէ թեթև և կրային*
հող· իսկ պինդ և կաւեղէն հողի մէջ թէպէտ խոտեղէն
մասը մեծ աճումն կ'առնու, բայց ունդերը տկար կ'ըլ-
լան։ Ոսպը չատ խնամք չուզեր, և ամէն տեղ կրնայ
բուսանիլ։ Կը ցանուի սիսեռան պէս գարնան, և տաք եր-
կիրներու մէջ նաև աշնան, և մշակութեան կերպը նոյն
է որ ինչ սիսեռան։

Եւ որովհետև պատիճները չորնալով չուտով կը բա-
ցուին և մէջի ունդերը գետին իյնալով կը կորնչին, ա-

նոր համար պէտք չէ երկար ժամանակ թողուլ յետ հաւննալուն, որ կը պատահի յուլիսի վերջերը, այլ հանել տունկերը արմատով առաւօտուն, քանի որ պատիճները գիշերային ցօղով թրջած են։ Կրնամք 1 կալ հողէ ուննալ 10–15 լիտր ոսպ չոր, որոյ գոյնն է խարտեաշ,

ԶՒ. 97. Ոսպն.

և կրկնապատիկ յարդ ի կչիռ հազարագրամի, որ է հաճոյական կերակուր անասնոց։ Մի հարիւրլիտր ոսպը կը կշռէ 78–80 հազարագրամ։

Ոսպը կը գործածուի ուտելու եփելով մսի հետ, կամ ձիթով ապուր շինելու, որ կ'ըսուի Ոսպնաթան։

ԳԼՈՒԽ Է

ՎԱՅՐԻ ՈԼՈՌՆ. (տճ. Ագ պուրչաք. գղ. Gesse. իտ. Cicerchia. լտ. Lathyrus sativus).

302. Նկարագիր. — *Վայրի ոլոռն, որ և կ'ըսուի կատուոչխանակ, և արաբացի անուամբ ձ'ուլպան, է բոյս ընդարբեր, ոլոռան տեսակէն, անկիւնաւոր ցօղնով որ կը*

ԶՒ. 98. Վայրի ոլոռն կամ ձուլպան.

բարձրանայ մինչև 60 հր.մ. տերևներն են երկայն, փետրաձև որք ունին խիղքեր. ծաղիկներն ճերմակ, կարմիր, կապոյտ, որոց կը փոխանակեն գորշ ունդեր անձև, ամիսոփեալ երկայնաձև և տափարակ պատճի մէջ (Զև. 98)։

Ձուլպանն ունի քառասունէն աւելի տեսակներ, ոմանք տարեւոր և ոմանք երկարակեաց։ Այն որ կ'ըսուի ձ'ուլ-

պան ընտանի, կը մշակուի իրեն ունդին համար, բայց փորձուած է որ վնասակար է, և ով որ ուտէ՝ կը թունաւորուի դանդաղ կերպով. և սակայն հանդերձ այսու աղքատ գեղացիներն որ կը բնակին լերանց վրայ Իտալիա, Գաղղիա, Սպանիա, ստիպեալ աղքատութենէ կը խառնեն ճուլպանի ալիւրը ուրիշ արմտեաց ալիւրին հետ՝ հաց չինելու համար:

Ընդ հակառակն ճուլպանի ամէն տեսակներն ընտիր խոտ են անասնոց համար, և մանաւանդ վայրի ձուլպանը, որոյ ունդերը վնասակար են ձիոց (Ձև 99):

Ձև 99. Վայրի ճուլպան.

303. Մշակութիւն. — Ճուլպանն հասարակ բոյս մի ըլլալով, ամէն կլիմայի տակ կրնայ բուսնիլ: Կը դիմանայ սաստիկ ցրտութեան և չորութեան, ուստի և օգտակար կը համարուի սաստիկ ցուրտ և ցամաք երկիրներու մէջ ցանելը: Կը ցանեն սովորաբար սեպտեմբերի մէջ, արմտիքը կտրելէն ետև. և կը ցանեն 250 լիտր առ մի հարիւրակալ: Երբեմն կը ցանեն գարնան վարսակի հետ, որոյ վրայ կը պատասի իր խիղերով. և կու տան ի կեր անասնոց, որոյ քաղցի ժամանակը հասած կը համարուի երբ ծաղիկներն բոլորովին բացուին. պէտք չէ սպասել որ պտուղներն երևան ելնեն. և հնձել մանգաղով, և տալ անասնոց դալար կամ չոր: Մի հարիւրակալ երկրէ կրնայ ելնել 20–25 կենդինար չոր խոտ:

ԳԼՈՒԽ Ը

ԱՐԱՔԻԴ ԿԱՄ ԳԵՏՆԱՊԻՍՏԱԿԵՆԻ. (տճ. Եէր ֆըստըղը, Ամերիկայէն եկած Եւրոպիոյ հարաւային կողմ, և կը համարուի բնիկ Բրազիլի, բայց կը բուսնի նաև Ճենաստան, Ցապոնիա, Հնդկաստան, և Սենեգալ, տաք երկիրներու մէջ: Կը բարձրանայ 25–35 հարիւրորդամետր. ցօղունն արմատին մօտ՝ է բոլորչի, բարձրերը քառակուսի: Տերևներն են համադիր, բաղկացեալ չորս ձուաձև տերևակներէ, որոց երեսը պատեալ է աղուամազով: Ծաղիկներն են դեղնադոյն որ կը բուսնին տերևոց անթին մէջ, և ունին փոքրիկ կոթեր: Վերիններն ամուլ են, իսկ վարիններուն էգ ծաղիկներն բեղնաւորելէն ետքը իրենց կոթը կամաց կամաց կ'երկննայ, և ծաղկին ձուընկալ ամանը դէպ ի գետին կը ծռի և կ'երկննայ, և հինգ վեց օրուան մէջ կը մտնէ հողին մէջ և կը թափանցէ խոր: Եւ յայնժամ պտուղը կը սկսի ձևանալ իբր 10 հարիւրորդամետր խոշորութեամբ, ամիսփեալ երկխոշոր գլանաձև և փայտեղէն բարակ պարկուճի մէջ, որոյ երկայնութիւնն է 2 կամ 3 հարիւրորդամետր, որոց մէջ կը գտնուի երկու հատ պտուղ պիստակաձև կամ սիսեռան նման, մարմնոյ գունով, և ունին ճերմակ, ալերային և իւղային նիւթ մը, որոյ համը կաղնոյ կը նմանի, և կ'ուտուի հում կամ եփեալ (Ձև 100): Խորովելով հատերը և աղալով՝ կրնայ գործածուիլ կոլոհատի տեղ: Բայց գլխաւորապէս կը տնկեն արաքիդը իրմէ եղ հանելու համար, որ կը գործածուի թէ ուտելու, թէ օճառ չինելու և թէ մեքենայները օծելու: Ձէրը կը գործածուի անասնոց և հողոյ պարարտութեան: Տերևներն են ի կերակուր անասնոց:

Այս տնկոյս զարմանալի յատկութեանը համար, որ ծաղիկները բեղնաւորելէն ետև կ'երկննան ու կը ծռին

և գետին մտնելով կը պտղաբերեն, կոչուած է իր պըտուղը Գետնապիտակ կամ Գետնակաղին, և եւրոպացիներ անուամբ Արաքիդ:

305. Մշակութիւն. — Արաքիդ կը սիրէ կակուղ հող, մշակուած ապրիլի մէջ և պարարտացած աղբով, և մայիսի մէջ ցանել տողի վրայ, տողերը 50 հարիւրորդամետր հեռի և տունկերը 20: Տաք երկիր կ'ուզէ. ծլելու համար հարկաւոր է 13°, ծաղկելու համար 20°, և պըտղաբերելու համար 22°: Պէտք է երկու անգամ քրքրել հողը, և սաստիկ չորութեան ժամանակ ջրել:

Առաջին ծաղկելուն ժամանակ պէտք է հող տալ արմատներուն, որպէս զի ձուընկալ ամանները դիւրաւ

Ձև 100. Արաքիդ կամ Գետնապիտակենի.

կարենան մտնել հողին մէջ: Յետ մի անգամ ծաղկելոյ կը ծաղկի երկրորդ անգամ, և յայնժամ պէտք է խնամով հող տալ արմատներուն:

Հոկտեմբերի կիսոյն կ'աւարտի ծաղկելը, և յայնժամ պէտք է հնձել տունկերը մանգաղով, որոց խոտեղէն մասը տալ ի կերակուր անասնոց, և պտուղները հանել բահով հողին մէջէն:

306. Մի կալ երկրէ կրնամք ունենալ 10 հազարաւգրամ գետնակաղին, ուսկից կ'ելնէ եղ 35–40 առ 100, և է պայծառ և անհոտ, և դժուարաւ կը ծթրի, անոր համար վերադաս կը համարուի քան զձէթ, բայց չհասնիր անոր պարարտութեան:

ԴԼՈՒԽ Թ

ՑԱԿՈԲՈՒԿ. (տճ. Աղքեաքենձ, Հապլը չարտըս. գղ. Alkekenge, Coqueret. իտ. Alkekengi, Chichingero. լտ. Physalis pubescens կամ peruviana).

307. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր, որ և կ'ըսուի ամակօրէն Քաքանճա: Կը բարձրանայ մինչև 1 մետր, և կը բունէ ինքնին չատ տեղ ցանկերու և այգիներու մէջ: Բնիկ է Ամերիկայի Պերու աշխարհին:

Ձև 101. Ցակոբուկ.

Արմատն է ներգային և ուղղորդ, բունն մազոտ և բազմաճիւղ, տերևներն ձուարդ սրածայր, ծաղիկներն մեներկեաց և դեղին. պտուղներն մսոտ, կարմիր կամ դեղին, կլոր, կեռասի մեծութեամբ, և ամիսներեալ իւրաքանչիւր պտուղ առանձին մեծ պարկուճի մէջ, որ է բազմանկիւնի

ձևով առանց կպչելու, և ունին թուրթի նման մանր տա-
փարակ կուտեր, և ախորժելի թթուաչ համ մը, և կը
համարուին բացողական, ինչպէս նաև անկոյն տերևնե-
րը, ծաղիկները և արմատները (Զև 101)։ Յակոբուկի
սովորական տեսակն է տարեւոր, և ամէն տարի հարկ է
ցանել։ Մօտ տարիներուս մէջ եկաւ Եւրոպա ուրիշ տե-
սակ մը Յապոնացւոց երկրէն, երկարակեաց և կարմիր
նարընջագոյն պտղով, որոյ տունկը շատ տարիներ կը
դիմանայ։ Բայց կը գործածուի աւելի իբրև պարտիզաց։

308. Մշակութիւն. — Յակոբուկի տեսակները շատ
են, և բուսնին տաք և բարեխառն կլիմայներու տակ,
ինչպէս ոսկեխնձոր կամ պղտիկ։ Հարաւային տաք կող-
մերը կրնայ ուղղակի արտին մէջ ցանուիլ, բայց բարե-
խառն կողմերը լաւ է սերմնարանի մէջ ցանել ոսկեխըն-
ձորի պէս, և յետոյ փոխադրել պարտիզի մէջ։ Աւոր
մշակութեան կերպը նոյն է ոսկեխնձորին հետ, անոր
համար ուզողը հոն կրնայ նայիլ։

Պտուղները պէտք է ժողվել երբ կատարեալ կը դեղ-
նին, և ժողվելու է իրենց վրայի պարկուճով, և դնել
քանի մը օր արևու մէջ որ չորնան, և յետոյ պահել չոր
տեղ, տարածելով տախտակի վրայ, և կը պահուին այս-
պէս ամբողջ ձմեռ։ Շուտով կը մղլոտին թաց տեղ։

ԳԼՈՒԽ Ժ

ԿԱՊԱՐ. (տճ. Քէպէր. գղ. Caprier. իտ. Cappero. լտ. Capparis spinosa).

309. Նկարագիր. — Է փոքրիկ թուփ գետնատարած, փշոտ, որ հազիւ կը բարձրանայ 80 հարիւրորդամետր, և է բնիկ բարեխառն երկիրներու. և մեր լեզուին մէջ կ'ըսուի ամկաբար կապրցախ, կօրաք։ Տերևներն են համադիր, ձուաձև, ամբողջ և մսոտ. ծաղիկներն ճեր-
մակ, լայն, ունելով տրամագիծ 5 կամ 6 հարիւրորդա-
մետր, և են արուէգ, որք կու տան գնդաձև կամ ձուա-
ձև մանր պտուղներ (Զև 102), ձիթապտղոյ մեծու-
թեամբ, սրածայր երկու կողմէն, որ համեմելով կ'ու-
տուին. և կ'ըսուին Ոչնդք կապարոյ. իսկ կապարն է ծաղկաբեր կոճակները՝ զորս պէտք է ժողվել ծաղկին բացուելէն առաջ, և աղելով ու քացախի մէջ դնելով պահել, և գործածել իբրև համեմ կերակրոյ հետ, և է հակընդհակառակ։ Այն համեմային համը որ ունի կա-
պար, առաջ կուգայ սերմնափակէն կամ թէ ըսել ծաղ-
կաբեր գործարաններէն, որք եթէ մեծնան՝ կը կարծրա-
նան և կորուսանեն իրենց համը։ Ուստի պէտք չէ չփո-
թել կապարը իր ունդին հետ։

310. Մշակութիւն. — Կապար կամ Կապրցախ է բնիկ Ասիոյ, և անկէ մտած է ի Յունաստան, և ի Փոքր Ասիա, և ինքնին կը բուսնի գաշտերու մէջ։ Կը հա-
մարուի երկրագործներէն ընտասակար բոյս մը, որուվհետև կը տարածուի հողին երեսը, և դժուարաւ կրնամք խլել։ Կը բուսնի ևս հին պատերու խոռոչներուն մէջ որ հա-
րաւային կողմ ըլլան, և կը տարածուի պատերուն վրայ։ Կը սիրէ կրային հող, անոր համար է որ պատերուն խոռոչներուն մէջ լաւ կը յաջողի։ Կրնամք կապարը բազ-
մացնել սերմով, սերմանելով գարնան կամ աշնան սեր-
մնարանի մէջ, և յետոյ փոխադրել և տնկել պատերու քով հարաւային կողմ։ Կրնամք ևս բազմացնել ճիւղերով

կամ արմատներուն քով ելած մոլերով, որք ունենան փոքրիկ տակռիճներ: Ճիւղերը պէտք է հաւասարաչափ կըտրել իբր 25 հարիւրորդամետր երկայնութեամբ, և տնկել պատրաստած հողի մէջ, մինչև որ արմատ արձակեն, և վերջը մարտին մէջ փոխադրել: Կապարանոց մը հինգ վեց տարուան մէջ կատարեալ կը համարուի և առատ բերք կուտայ, և կրնայ տևել այդպէս մինչև չիսուն տարի և աւելի: Մայիսի մէջ պէտք է սկսիլ ժողվել կապարը որ կը տևէ մինչև յուլիս և օգոստոս: Չարկաւ ծաղկին կոճակները ժողվելու ժամանակ կը մնան նաև ոմանք որք կը բացուին, և յետոյ կը բերեն իրենց ունդը, զոր պէտք է ժողվել քանի որ կանաչ է, և չէ կարծրացած:

Գաւ 102. Կապար. — Ճիւղ ծաղկաբեր և ընդաբեր.

311. Բացօթեայ դաշտի մէջ եղած մշակութիւնը քիչ է Եւրոպայի մէջ: Եւ եթէ ուզուի մշակել այդպէս, պէտք

է ընտրել չոր և կրային հող. և եթէ այդ պակաս ըլլայ, պէտք է դնել հողին մէջ կրային նիւթոց մանրուք, ճանապարհներու փոշի, կամ կիր որ երկար ժամանակ օդոյ մէջ թողուած ըլլայ:

ԳԼՈՒԽ ԺԱ.

ԲԱՄԻԱ. (տճ. Պամիա. գղ. Gombo կամ Ketmie comestible, Bamia. իտ. Gombo. լտ. Hibiscus esculentus).

312. Նկարագիր. — Է բոյս ընդաբեր, տարեւոր, որ կը բուսնի Ասիա, Աֆրիկէ և հարաւային Ամերիկա. կը սիրէ տաք երկիր, և կը բարձրանայ 60-70 հարիւրորդամետր: Ցօղունն է հաստ, չիտակ, և քիչ ճիւղերով. տերևներն են մեծ, բլթակաւոր, ատամնաձև, և գորշ տակի կողմէն. ծաղիկներն դեղին, մեծնակեաց, պտուղներն են երկայն բրգաձև և մազոտ, և ունին հինգ կող ցցուած, և կ'ուտուին իբրև խաւարտ եփելով, դալար կամ չոր, և են կպչուն, և մասնաւոր համ մը ունին, և իրենց մէջ ամփոփած են սերմերը (Գաւ 103): Քիչ է Եւրոպայի մէջ այս խաւարտին գործածութիւնը, բայց Արևելք և Ամերիկա յաճախեալ:

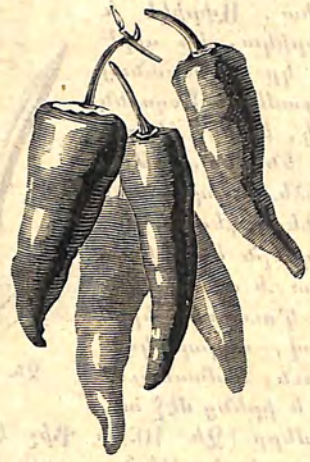

Գաւ 103. Բամիա.

ԳԼՈՒԽ ԺԲ

ԴԱՐԱՊՂՊԵՂ. (*տճ. Պաձպիպեր. գղ.* Piment. *իտ.* Peperone. *լտ.* Capsicum annuum).

313. **Նկարագիր.** — *Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր, որոյ տերեւներն են նեղ և նիզակաձև, ծաղիկներն մենակեաց, և կը բուսնին տերեւոց անթին մէջ, պտուղներն ողորկ, երկայն, կոնաձև, տափակ և այրող (Զև 104), կանաչ ի սկզբան, և կարմիր հասունցած ժամանակ, և կը գործածուին իբրև պղպեղ կերակրոց համ տալու համար:*

Զև 104. Դարապղպեղ.

Պտուղն երկու երեք անկատար խորշ բաժնուած է ներսէն, և լեցուն է սերմերով:

Դարապղպեղն է բնիկ Հնդկաստանի, ուսկից փոխադրեցաւ Ամերիկա և Եւրոպիոյ հարաւային կողմ. կը բուսնի նաև Եգիպտոս և Աֆրիկէի այլեայլ կողմերը, և Արեւելք:

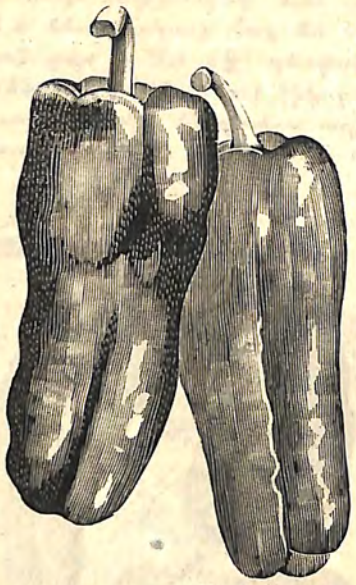
Դարապղպեղի տեսակները շատ են ըստ զանազան աշխարհաց ուր կը բուսնին: Սովորական գոյնն է կարմիր, բայց կայ նաև դեղնագոյն: Կան տեսակներ որ շատ աւելի մեծ են քան զսովորականն և երկայն, ինչպէս է Սպանիականը (Զև 105), որոյ հասն ալ անոյշ է: Կայ նաև պոլտիկի կամ ոսկեխնձորոյ ձևով (Զև 106): Աֆրիկէի Սահրա աշխարհին գլխաւոր խաւարտն է դարապղպեղ, ուր բնակիչներն հում ալ կ'ուտեն:

Զև 104'. Դարապղպեղ կարմիր, պլանդակ ձևով.

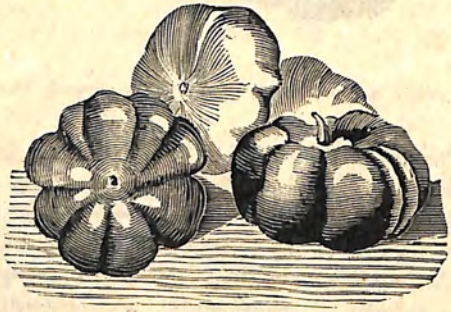
314. **Մշակութիւն.** — *Մեր կողմերը կանխահաս դարապղպեղը պէտք է սերմանել փետրուարի և մարտի մէջ տաք բուսահողոյ վրայ, և յամրահասը մարտի և ապրիլի անդունդներու մէջ: Երբ ծլի սերմը և բարձրանայ իբր 15 հարիւրորդամետր, կամ թէ ըսել երբ տայ հինգերորդ տերեւը, փոխադրել բացօթեայ արտերու մէջ:*

Դարապղպեղ կը սիրէ կակուղ և չատ պարարտ երկիր, որ ըլլայ արեգդէմ։ Պէտք է տնկել տողի վրայ,

Ձև 105· Դարապղպեղ Սպանիական.

տողերը 50 հարիւրորդամետր իրարմէ հեռի և տունկերը 30 հարիւրորդամետր, և հողը մանրած և լաւ պատրաս-

Ձև 106· Դարապղպեղ պոլոխկի ձևով.

տած։ Տնկելէն վերջ ջրելու է, և յետոյ նոյնպէս ստէպ ջրելու է երբ հարկը պահանջէ, և երբեմն երբեմն քըրքրել հողը և գէշ խոտերը քաղել։

315· Քաղց· — Քաղցը կ'ըլլուի հետ զհետէ երբ պտուղն հասունայ։ Եւ պտուղը կ'ուտուի ինչպէս ըսինք դալար, կամ քացախի մէջ դրած և կամ արևու մէջ չորցուցած։ Սերմը առնելու համար պէտք է թողուլ պտուղը որ լաւ մը հասունայ, և չորցնելէն ետքը ծեծել, և սերմը զատելէն ետքը՝ մնացած փոչին կը ծածկէ պղպեղի տեղ։

ԳԼՈՒԽ ԻԹ

ՎԱՐՆԳԵՆԻ. (տ. խըյար· գ. Concombre, Cornichon (մանր) ի. Cocomero, Cetriolo կամ Citriuolo. լ. Cucumis sativus).

316· Նկարագիր· — Վարնգենին բնիկ Հնդկաստանի, և անկէ տարածուած աշխարհիս ամէն կողմ, և կը բուսնի տաք և բարեխառն կլիմայներու տակ։ Դդումներու ցեղէն է, երկայնատարած, անկիւնաւոր և պատատուկ հիւղերով, որք ունին խիղքեր, և անով կը պատատին խեչակներու վրայ։ Տերևներն համադիր, սըրտաձև և եզերքը խոռոչաւոր, վրան մազոտ, ինչպէս նաև ցօղունը։ Ծաղիկներն են դեղին, արու և էգ ծաղիկները նոյն բոյսին վրայ են, առանձինն։ Պտուղն որ կ'ըսուի վարդևնգ, է երկայն, գլանաձև, չիտակ կամ ծուռ, մսոտ, և երեսը կանաչ սպիտակագոյն, ողորկ և ակօսաւոր (Ձև 107)։ Մէջը բաժնուած է երեք թաղանթեայ խորշ ընդ երկայնութիւն, և լցուած հիւթեղ մսով և անհուն տափարակ սերմերով որք ամփոփեալ են բջիջներու մէջ։ Եւ երբ պտուղն կատարեալ հասունայ և մեծնայ, յայնժամ իր գոյնը կը դեղնի, և կոչի Պաշռակ։ Բայց այս վիճակին կը հասցնեն՝ երբ կ'ուզեն սերմը առ-

նուլ, այլ ուտելու համար մի՛շտ կանաչ կտրելու է, երբ չափահաս է, որոյ մէջի սերմերն անզգալի են և կ՚ուտուին: Բայց երբեմն կը կտրեն վարունգը նաև ծաղիկը իր ծայրը, ինչպէս կը տեսնուի նաև մեր ձևին մէջ, մանր և մատղաշ հասակի մէջ, որ շատ հաճոյական է ուտելու, և կը դրուի քացախի մէջ, և կ՚ուտուի մսեղէն կերակրոյ հետ: Դեռահասակ և մանր վարունգը վրան մանր բշտիկներ ունի ցցուած: Վարունգը թէպէտ զովացուցիչ է, բայց դժուարամարս. և կ՚ուտուի հում կեղևելով, և կամ աղցան ընելով:

Ձև 107. Վարունգ մեծ և փոքր.

Վարունգի տեսակները շատ են, և ընտրելի կը համարուին անոնք որոց միսը սեղմ է և ոչ թոյլ, և քիչ կուտով կամ սերմով, որք են ախորժահամ:

317. Մշակութիւն. — Այժմն տեսակ վարունգները կը սիրեն պարարտ հող, մանաւանդ բորակածնային պարարտութիւն: Ուստի հարկ է անասնոց աղբ լաւ փտած, և աղբ ազաւնոյ և մարդոյ: Մի հարիւրակալ երկրի համար հարկաւոր է 300 կենդինար աղբ և 5 կենդինար բորակատ նատրոնի:

Աղբը հողին մէջ լաւ տարրաբաշխեալ պիտի ըլլայ, անոր համար լաւ է աշնան աղբել երկիրը և գարնան տալ 150 հգ.գր ծծումբատ կալւոյ և 280 վերլուսածնատ կրոյ առ մի հարիւրակալ: Հողը պէտք է խոր փորուած ըլլայ և մանրած, և պատսպարեալ արևմտեան սաստիկ քամիներէ:

Մայիսի սկիզբ պէտք է պատրաստած հողին մէջ ընել փոքրիկ ծակեր 30 հարիւրորդամետր խորութեամբ և լայնութեամբ, և իրարմէ 1 մետր հեռաւորութեամբ. և լեցնել ծակերը բուսահողով կամ հաւու աղբով՝ որ չոր հողով խառնած ըլլայ, ասոր վրայ դնել սերմը 4 կամ 5 հատ, իրարմէ 5 կամ 6 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ և բոլորաձև դիրքով, և ծածկել հողով:

Ծլելը փութացնելու համար լաւ է սերմը դնել քանի մը ժամ ջրոյ մէջ, և երեսը լողացողները նետել: Մի հարիւրակալ երկրի համար բաւական է 600 գրամ սերմ, որ կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 5–6 տարի:

Թէ որ գետինը թացութեան ենթակայ է, փոխանակ գուբեր բանալու՝ պէտք է փոքրիկ հողակոյտեր ընել և ցանել անոնց վրայ:

318. Սերմը ծլելէն ետքը իւրաքանչիւր թումբին մէջ պէտք է 2 հատ թողուլ, խլելով տկարները: Եւ երբ բարձրանան 8–10 հարիւրորդամետր, ծայրատել եղընդով տունկերը երկրորդ տերևէն վեր, երկու կողմնակի բազուկ միայն ունենալու համար, որք երբ երկննան՝ զանոնք ալ ծայրատել երրորդ տերևէն վեր. անոնցմէ ելած ճիւղերն ալ պէտք է ծայրատել, բայց չորրորդ և հինգերորդ տերևներէն վեր: Այսպէս ընելով պէտք չէ թողուլ իւրաքանչիւր տնկոյն վրայ 5 կամ 6 պտղէն աւելի, և այս բանիս համար պէտք է ընտրութիւն ընել և տկար պտուղները կտրել, և ծայրատել թողած պըտղոյն ճիւղը երկրորդ տերևէն վեր:

Պահելու պտուղները ընտրելէն ետքը, ծայրատել այժմն ճիւղերը որ շատ կ՚երկննան, և կտրել նոր ընձիւղները, որպէս զի տունկին հիւթը հաւաքուի պահուած վարունգներուն վրայ:

Առաջին անգամ ծայրատելու ժամանակ պէտք է արմատներուն հող տալ, և չմոռնալ առատապէս ջրելու, մանաւանդ տաք ատեն. վասն զի վարունգը շատ ջուր կ՚ուզէ:

Քացախի մէջ դնելու մանր վարունգներ ունենալու համար, առաջին ծայրատումը փոխանակ ընելու երկրորդ տերևէն վեր պէտք է ընել երրորդ տերևէն վեր, որով կ'արձակին երեք կողմնակի բազուկներ, զորս պէտք է թողուլ որ երկննան ըստ կամի, և բարձրանան խեչակներու վրայ:

319. Եթէ ուզեմք վաղահաս վարունգ ունենալ, որ շատ յարգի է և գին կ'ընէ, կրնամք դեկտեմբերի կէսէն մինչև փետրուար սերմանել ջերոցի մէջ աղբով պարարտացած և տաքցած հողի վրայ, ուր տաքութեան աստիճանը միօրինակ ըլլայ: Շուտով կը ծլին տունկերը, և երբ քիչ մը մեծնան՝ փոխադրել ուրիշ պատրաստած և տաք հողի վրայ, և ընել յաջորդաբար վերոյիշեալ ծայրատումները: Ջերոցին ապակի պատուհանները պէտք է գիշերները և ցուրտին ծածկել փսխաթով, և ցերեկները աղէկ օդին բանալ:

320. Ջաղոց. — Աղցան ընելու վարունգը պէտք է ժողվել քանի որ կանաչ է և ոչ կատարեալ հասունցած. իսկ անոնք որ քացախի մէջ պիտի դրուին, պէտք է հետզհետէ ժողվել՝ երբ հասուն վարունգին մեծութեան երրորդ կամ չորրորդ մասին հաւասարին:

Մի կալ երկրէն կրնամք ունենալ 350 վարունգ աղցան ընելու, և 700 մանր վարունգ քացախի մէջ դնելու: Բուվանդակին կշիռը 400 հապարագրամ:

Սերմը առնելու համար պէտք է ընտրել գեղեցիկ վարունգները, և թողուլ երկրի վրայ մինչև որ դեղնին և սկսին փտիլ և կոչիլ Պաշռլակ: Յետոյ ժողվել և կտրել դէպ երկայնութիւն երկու մաս, և հանել մէջէն հատերը, չորցնել արևու մէջ և դնել թղթեայ քսակներու մէջ և պահել:

ԳԼՈՒԽ ԺԴ

ՊԱՏԻՆՃԱՆ ԿԱՄ ՊԱՏՆՃԱՆ. (տ. փարլիճան. գ. Aubergine, Melongène. ի. Petronciano, Melanzano (բոյսն) Petronciana, Melanzana (պտուղն). լ. Solanum melongena).

321. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն տարեւոր, բնիկ Ասիոյ և հարաւային Ամերիկայի, և մեր մէջ կ'ըսուի նաև Հատաղ. ցօղունն է կէս փայտեղէն, չիտակ, գլանաձև, մազոտ և բազմահիւղ. տերևներն են համադիր, լայն, ձուա-

Զև. 108. Պատինճան կամ Հատաղ.

ձև և հասարակօրէն գորշ աղուամազով պատած, ծաղիկները մանուշակագոյն կամ կարմրագոյն, և բաժակը՝ որ կ'ընդարձակի պտղոյն հետ, է կանաչագոյն, հաստ և փշոտ: Պտուղն է մանուշակագոյն, երկայն, կլորակ, որ

մէկ ծայրէն մինչև միւս ծայր երթալով կը լայննայ և բոլորչի կը վերջանայ. երկայնութիւնը կ'ըլլայ 25–30 հարիւրորդամետր և լայնութիւնը 7–8 հր.մ, վրան փայլուն և ողորկ կեղևով, ի գոյն մուխ մանուշակի. սիսն է ձերմակ, (Զև 108), և ուտելու համար պէտք է կտրել քանի որ չափահաս է և ոչ սաստիկ հասունացեալ. հում չուտուիր, վասն զի անհամ է միսը, բայց եփելով կ'ըլլայ համեղաճաշակ կերակուրներ: Պատինճանի կամ հատապղի գործածութիւնն յաճախեալ է Ամերիկա, ոչ այնչափ Եւրոպայի մէջ, և կ'ընեն անով զանազան տեսակ կերակուրներ:

Զև 109. Պատինճան թզուկ, վաղահաս.

Կայ ուրիշ տեսակ պատինճան մը թզուկ ըսուած, որոյ տունկը մանր է, ցօղունը մթնագոյն, պտուղը ձուաձև, երկայն իբր 12 հր.մ և լայն 8 հր.մ և գոյնը մթին մանուշակագոյն, և ոչ երկայն տեսակին չափ փայլուն, և է վաղահաս և ընտիր (Զև 109):

322. Մշակութիւն. — Պատինճանի մշակութեան կերպը նոյն է ինչ որ ըսինք դարապղպեղի համար: Բայց որովհետև պատինճանի տունկերը չատ կը մեծնան, ուստի պէտք է տնկել իրարմէ 70 հարիւրորդամետր հեռաւորութեամբ, և նոյն պատճառաւ աւելի առատ ջրել:

Պտուղն որպէս զի չուտով հասնի և աւելի մեծնայ, պէտք է ծայրատել տունկերը: Ծաղիկները կ'ելնեն միշտ կողմնակի ճիւղերուն վրայ. ուստի երբ սկսին պտուղներն երևան ելնել, պէտք է կտրել գլխաւոր ցօղունին երկայնութիւնը, որպէս զի տերևներուն աճումը դադրի, և բովանդակ հիւթը պտուղներուն երթայ:

Եւ երբ ուզեմք մեծ պտուղներ ունենալ, պէտք է իւրաքանչիւր տնկոյն վրայ երեք հատ աւելի չթողուլ: Ընտրելու է աղէկները, և թողլու է մի պտուղ իւրաքանչիւր ճիւղին վրայ: Եւ որպէս զի հիւթն երթայ միայն այս պտուղներուն վրայ, պէտք է կտրել միւս անօգուտ ճիւղերը և ամէն նոր ընձիւղները, և թողուլ միայն այն ճիւղերը որոց վրայ պտուղ կան:

Պտուղներն կը հասունանան հետ գհետէ օգոստոսի, սեպտեմբերի և հոկտեմբերի մէջ: Եւ սերմ ունենալու համար պէտք է ընտիր պտուղներէն թողուլ վարունգի պէս որ լաւ հասունանան և դեղնին, որով և մէջի տափարակ սերմերը կը մեծնան և կը հասունանան: Եւ վերջը թողուլ պտուղները արևու մէջ որ սկսին փտիլ. յետոյ ճեղքել, ժողվել մէջի սերմերը, չորցնել և պահել, որք իրենց բեղնաւորութիւնը կը պահեն երեք չորս տարի:

Պատինճանը կը սերմանի մարտի և ապրիլի, լաւ պատրաստած և պարարտացած հողի վրայ: Եւ եթէ ուզեմք քացախի մէջ դնելու համար մանր պատինճաններ ունենալ, պէտք է ընել ինչպէս որ ըսինք քացախի մէջ դնելու վարունգին համար (316):

Գ Լ Ո Ւ Խ Ժ Ե

ՈՍԿԵԽՆՋՈՐ. (*տճ.* Ֆօրճաբեա. *գղ.* Tomate. *իտ.* Pomodoro, Tomata. *լտ.* Lycopersicum esculentum).

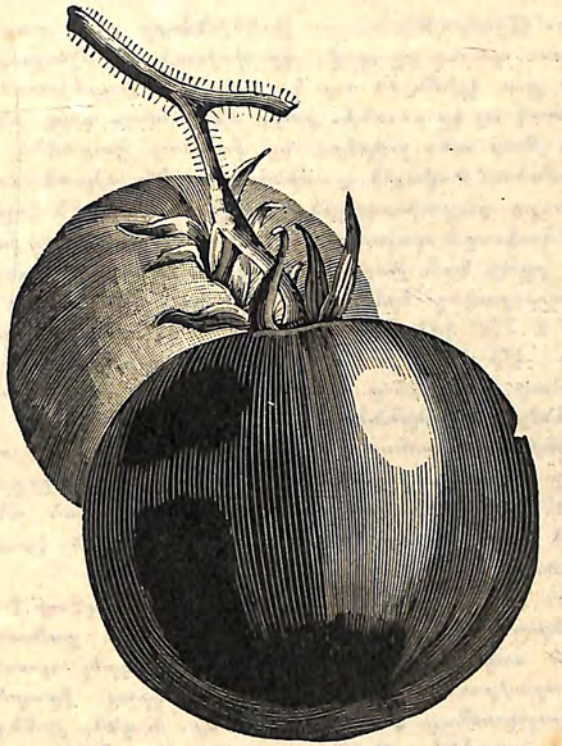
323. Նկարագիր. — Է բոյս տարեւոր, բնիկ Պերու աշխարհին Ամերիկայ, ուսկից եօթնեւտասներորդ դարուն Եւրոպա եկած է։ Ցօղունն է բազմաճիւղ և մագլող, որ կը բարձրանայ 40–60 հարիւրորդամետր, և ամանք մին-

Զև 110. Ոսկեխնձոր.

չև մի մետր և աւելի. և պատած է մաղով ինչպէս նաև տերևները, և կ'արձակէ զէշ հոտ մը վնասակար երբ չափէ։ Տերևներն են փետրաձև, անհաւասար հատուածներով և խորտաբորտ. վերին երեսը մթին կանաչ, տակի երեսը բաց կանաչ. ծաղիկներն՝ դեղին ողկուզաձև, որ

կը բացուին յուլիս և օգոստոս ամիսներուն մէջ. պըտուղներն որ կոչին Ոսկեխնձոր կամ Պոլտիկ, են կաղկուղ և հիւթեղ, բոլորաձև և տափարակ երկու կողմէն, բաժանեալ անհաւասար թուով բջիջներ, և պատեալ փայլուն և ողորկ մորթով՝ ի գոյն կարմիր կամ դեղին,

Զև 110'. Ոսկեխնձոր բոլորչի.

և երեան ակօս ակօս դէպ ի լայնութիւն (Զև 110)։ Պտղոյն մէջ կը գտնուին անթիւ մանր հատեր դեղնագոյն և տափարակ, որք են իրեն սերմը։ Պտղոյն տարամագիծը կը տարբերի ըստ տեսակին 5–11 հարիւրորդամետր. և կը հասուննայ աշնան ժամանակ։ Կայ ուրիչ

տեսակ մը արուեստով լաւցուցած, որոյ բոյսն է թզուկ, պտուղն բոլորչի, խնձորի նման, մսոտ, ընտիր, վաղահաս և բարեբեր (Զև 110′)։

Պոլտիկի տեսակները խիստ շատ են, և կը տարբերին ձևով, գունով և մեծութեամբ, բայց ընտրելի են վաղահաս տեսակները։

324. Մշակութիւն. — Ոսկեխնձորը բնիկ տաք երկիրներու պտուղ ըլլալով, կը փոխուի իր մշակութեան կերպն ըստ կլիմային ուր կը բուսնի։ Բարեխառն գօտւոյ տակ ալ կը բուսնի, բայց միշտ տաք դիրք ընտրելու է. թաց տեղ չսիրեր, կը վախնայ ցուրտէն, բայց կը դիմանայ ծովային քամիներուն։ Իր սիրած հողն է խառնուրդ գայլախազային, կրային և կաւեղէն հողերու, ուստի կակուղ և պարարտ հող, մանաւանդ կալուով խառն։ Պիտի ըլլայ նաև խոր փորուած, և ըստ կարի ոռոգելի։ Մի հարիւրակալ երկիր պարարտացնելու համար հարկաւոր է 150 կենդինար աղբ և 3 կենդինար քլոռուկ կալւոյ։ Մի հարիւրակալ երկրէ կրնամք ունենալ 500 կենդինար ոսկեխնձոր, և 20 կենդինար անկոյն չորցած ցօղուններըը և տերևները։

Ոսկեխնձորն ամարային բոյս ըլլալով, պէտք է աշնան երկիրը փորել և գարնան միւս անգամ. և աղբը դնել աշնան՝ հողը մշակելու ժամանակ, և գարնան մանրել հողը և խառնել, որպէս զի պարարտութիւնն հաւասար տարածուի ամէն կողմ։

325. Երբ գարնան անցնի միգի վախը, պէտք է սընդուկներու մէջ յունուարի և փետրուարի ցանուած և բուսած ոսկեխնձորի տունկերը՝ փոխադրել պատրաստած արտերուն մէջ, և անկել տողի վրայ, իրարմէ 30 հարիւրորդամեար հեռաւորութեամբ, և դնել իրենց քով փոքրիկ ձողակներ մի մեար բարձրութեամբ, և այս ձողակները իրարու կցել բարակ ճիւղերով կամ եղեգներով և կամ երկաթի թելերով, և անոնց վրայ կապել տունկերուն ճիւղերը։

Տնկոց փոխադրութիւնը պէտք է ընել օրուան գով ժամանակին, և երեկոյի ջրել, որպէս զի հողը հաստատուի արմատներուն չորս կողմ։ Տունկերը մեծնալէն ետքը, քրքրել հողը և մաքրել վնասակար խոտերը, և երբեմն երբեմն առատապէս ջուր տալ։

Երբ տունկերն հասնին ձողակներուն բարձրութեան, ծայրատել, և կողմնակի ճիւղերէն թողուլ հինգ վեց հատ, իրարմէ հեռի 25 հր.մ, և մնացորդ ճիւղերը և ընձիւղները ամէնքն ալ կտրել։ Եւ երբ պտուղներն կաղնոյ չափ ըլլան, կապել ճիւղերը թելերուն վրայ, և ծայրատել, և կտրել անոնց վրայ ելած նոր ընձիւղները։ Պտուղներն չափաւոր մեծնալէն ետև, ոռոգել տունկերը առատապէս, և փրցնել ըստ մասին այն տերևները որ շուք կը ձգեն պտղոց վրայ։

326. Քաղց եւ հիւթ ոսկեխնձորի. — Ոսկեխնձորի պտուղներն ամէնքն միանգամայն չեն հասուննար, ուստի պէտք է հետ զհետէ քաղել երբ հասուննան։ Ոսկեխնձորը կը գործածուի ուտելու իբրև կերակուր՝ եփելով, և իբրև համեմ՝ իր ջուրը հանելով և պահելով, որով կը համեմեն տեսակ տեսակ կերակուրներ։ Իբրև համեմ պահելու համար չատ տեսակ կերպեր կան, բայց դնեմք հոս լաւագոյն կերպ մը։

Պէտք է ոսկեխնձորը լաւ մը ճմլել, և յետոյ կաթսայի մէջ դնել և տաքցնել մեղմ կրակով, և շարունակ խառնել։ Զգուշանալու է չափազանց տաքցնելէն, որպէս զի այրածի համ չառնու։ Ցետոյ դնել պարզուտի մէջ և ճմլել որ հիւթը վազէ, և այս հիւթը գոլորշացնել մեղմ կրակով, մինչև առնու օշարակային թանձրութիւն. և քանի որ տաք է՝ դնել շիշերու մէջ և վրան 2 հր.մ թանձրութեամբ ձէթ, և դնել շիշերը եռացեալ ջրոյ բաղանեաց մէջ, բերաննին սունկով լաւ մը գոցելով։

Աւելեք ուրիշ պարզ կերպ մը կը գործածեն պոլտիկի հիւթը պահելու համար։ Շերտ շերտ կը կտրեն պտուղները ընդ լայնութիւն և կը դնեն մեծ ամանի մէջ կարգ կարգ, աղալով իւրաքանչիւր կարգը, և կը թողուն օր մը որ ջուրը ինքնին դուրս տայ։ Երկրորդ օրը կը ճմլեն ուժգին և կ՝անցնեն մաղէ, և ելած ջրեղէն հիւթը արևու մէջ կը դնեն ընդարձակ և քիչ խորութիւն ունեցող ամաններով, որ արևու տաքութեամբ ջուրը գոլորշանայ, և մնացած թանձր կարմրագոյն հիւթը կը դնեն բղուղներու մէջ բերաննին լաւ գոցած և կը պահեն, և հետ զհետէ կը գործածեն։

327. Պահպանուելիւն դալար ոսկեխնձորոյ. — Ո՛ս կեխնձորը դալար պահելու համար, պէտք է ժողվել ա ռողջները և կէս հասունցածները, և մաքրելէն ետքը դնել մեծ բզուղներու կամ տակառակներու մէջ, բայց այնպէս որ միոյն կոթը չվնասէ միւսոյն։ Լեցնել զօրաւոր աղալուր, խառնելով աղ 8 առ 100, և վրան ծածկել աղնիւ ձիթով 2 հրմ թանձրութեամբ, և այսպէս լաւ կը պահուին ոսկեխնձորները։ Պահելու համար եղած ոսկեխնձորները լաւ է ժողվել օգոստոսի անձրևներէն առաջ։

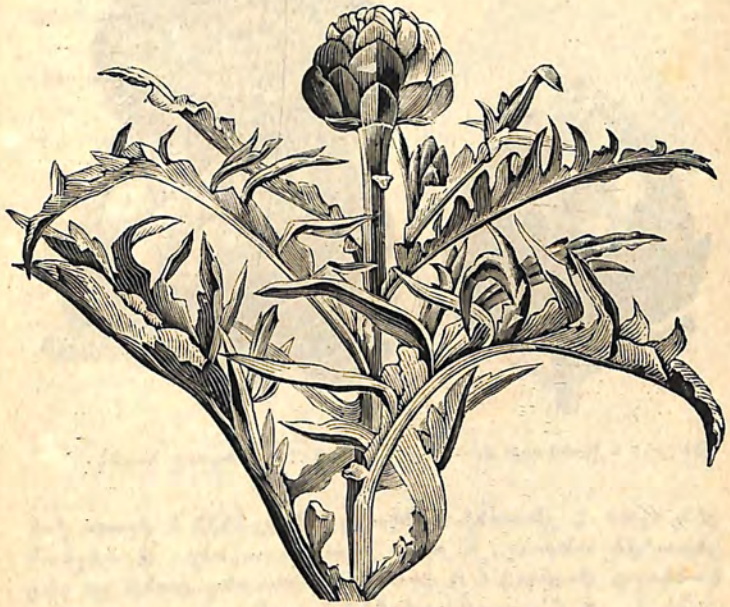
328. Հաւաքումն սերմանց եւ հիւանդութիւնք ոսկեխնձորոյ. — Սերմը առնելու է զօրաւոր բոյսերէն, և ասոնց վրայէն ընտրելու է վազահաս պտուղները որ կ'ածին գլխաւոր ցօղունին վրայ, և ձևով ալ նշանաւոր են։ Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը երեք չորս տարի։

Ոսկեխնձորոյ տունկն ենթակայ է պիսակ հիւանդութեան, ուստի փոքրիկ ջրհանով պէտք է սրսկել ծծմբաթաթի պղընձոյ և կրոյ ջրային խառնուրդը, դնելով 3 առ 100 երկուքէն ալ ջրոյ մէջ։

ԳԼՈՒԽ ԺԶ

ԿԱՆԿԱՐ. (տճ. Ղնկիւար. գղ. Artichaut. իտ. Carciofo. լտ. Cynara scolymus).

329. Նկարագիր. — *Կանկարն՝ որ առաւօտեն կ'ըսուի Արտիճոկ, է բոյս երկարակեաց, հաստ արմատով, նեարդային, մեծատարած, տղտղկէն և թանձր տերևներով,*

Զև 111. Կանկար.

չիտակ, ակօսաւոր և հաստ բնով, որոյ ծայրը գլուխ մը ունի գնտաձև, կազմեալ սրածայր և սեղմ տերևներով, (Զև 111, 111′), *և այդ գլխոյն մէջ տեղէն դուրս կ'ելնեն*

խումբ մը ծաղկանց հովանոցակերպ (Զև 112), իր թանձր մսեղէն ընդունարանէն վեր բարձրանալով, բարակ և անթիւ մազմզուկներով, ի գոյն կապտորակ մանուշակի, գեղեցիկ տեսլեամբ: Այդ գլուխն է որ կը համարուի պտուղ, և կ'ուտուի ծաղկելէն առաջ, և կ'ըսուի կանկար, կանգար, որոյ կէս հատուածն է (Զև 113):

Կանկարն է բնիկ Եթովպիոյ, բայց կը բուսնի նաև Ասիա, Ափրիկէ և Եւրոպա, և շատ տեղ կը բուսնի ինքնին վայրենի վիճակի մէջ, և այդ վայրենի տեսա-

Զև 111. Կանկարի գլուխ.

Զև 112. Կանկարի ծաղիկ.

կէն եղած է ընտանի կանկարը: Վայրենին է փշոտ, իսկ ընտանին անփուշ, և ունի չատ տեսակներ: Աւելի կանկարը փափուկ է և համեղ, մանաւանդ քանի որ դեռ մանր է, և կ'ուտուի տերևներով մէկտեղ. բայց երբ մեծնայ կանկարը, տերևներն կը կարծրանան և չեն ուտուիր, մանաւանդ արտաքին տերևները զորս պէտք է նետել: Եւ յայնժամ իր մսոտ սկաւառակաձև տակի ընդունարանն է որ կ'ուտուի, ձիթով կամ մսով եփած:

330. Մշակութիւն. — Կանգարը բաւեխառն կլիմայի տունկ է, թացութիւն չսիրեր: Երբ ձմեռը ցըրտութիւնն իջնայ մինչև 5 աստիճան, տունկերը շատ կը կրեն, նաև կը չորնան: Ընտանի կանկարն աւելի փափուկ է քան զվայրենին և զգայուն ցրտութեան. անոր համար Եւրոպայի մէջ հարաւային կողմերը կը տնկեն, և շատ տեղ ձմեռը վրայ չհասած, արմատներուն վրայ հողէ փոքրիկ ամբարտակներ կազմեն հիւսիսային կողմէն, ցուրտէն և սառուցէն պաշտպանելու համար, կապելով տերևները ի մի խումբ:

Կանկարը պարարտ հող կ'ուզէ, խոր փորուած՝ մինչև 50 սանթիմեթրամետր: Եւ հողը պարարտացնելոյ համար ամենէն ընտիրն է բուսահող փըտեալ, որոյ հետ պէտք է խառնել մոխիր: Եւ եթէ ուզեմք տարրաբանական պարարտութիւն գործածել, պէտք է 1000 հազարագրամ տարրաբաշխեալ աղբի հետ խառնել 20 հազարագրամ քլուռուկ կալիոնի և նոյնչափ վերլուսածնատ կրոյ, և այս խառնուրդէն տալ 2 հազարագրամ իւրաքանչիւր տունկին. որով և բաւական կ'ըլլայ այդ խառնուրդը 520 տնկոց:

Զև 113. Կանկար հատեալ.

331. Կանկարը կը բազմացնեն գրեթէ միշտ իր արմատին քով ելած մոլերով, և հազիւ երբեք սերմով: Այդ մոլերը կ'ուտուին նաև, բայց կանխաւ պէտք է ծածկել հողով, մինակ գլուխնին դուրս թողլով, ուր կը ճերմկնան, և ամէն մը եաքը կրնայ հանուիլ և ուտուիլ: Իսկ բազմացնելու համար պէտք է ընտրել զօրաւոր տունկերը, և նայիլ որ մոլերուն արմատները կէս փայտեղէն ըլլան, և ունենան երեք չորս տերև:

Կը տնկեն կանգարը աշնան տողի վրայ, իւրաքանչիւր կանգար իրարմէ մի մետր հեռաւորութեամբ, և գարնան կը փոխեն այն տունկերը որ վատուժցեր են: Մոլերը տնկելու համար պէտք է հողին մէջ փոսեր բանալ

30 հարիւրորդամեայ լայնութեամբ, դնել մէջը պարարտութիւն, և յետոյ տնկել և ծածկել հողով, նայելով որ 10 հարիւրորդամետրէ աւելի խոր չտնկուի։ Ջանի մը օրէն ետքը ջրել, որպէս զի ապահով ըլլամք որ արմատները բռնեն. և քանի որ մեծնան՝ պէտք է երբեմն երբեմն քրքրել հողը և վնասակար խոտերը հանել։

Ամարան մէջ պէտք է կարել այն ցօղունները որ ծայր չունին, և կարելու է ըստ կարի գետնոյն հաւասար, և աշնան մերկացնել տունկերը և թողուլ իւրաքանչիւր տնկոյն վրայ երկու կամ երեք ընտիր բողբոջներ։ Իսկ ձմեռն՝ ինչպէս վերը ըսինք, հողով ծածկել արմատները, և գարնան մարտի կամ ապրիլի մէջ քիչ քիչ վերցնել հողը արմատներուն վրայէն, որպէս զի խակայն ազատ օդ և արև տեսնելով՝ չվնասուին տունկերը, և կտրել տակի փտած տերևները։ Յետոյ քիչ մը պարարտութիւն տալ և փորել բահով արմատներուն չորս կողմ։

Երկրորդ տարւոյն խնամքն ալ նոյն է առաջին տարւոյն հետ, և երրորդ տարիէն ետքը լաւ է փոխել կանկարները. վասն զի շատ տարիներ թողլով, բերքը կը նուազի։

332. Քաղուց. — Կանկարի պտուղները պէտք է ժողվել հետ զհետէ երբ հասունանան, սկսեալ մայիսէն մինչև սեպտեմբեր։ Ի սկզբան կտրածներն աւելի փափուկ են, մանր և համեղ. բայց կտրելուն պէս պէտք է տանել ի վաճառ, վասն զի շուտով կը թառամին և կը սևնան։ Եթէ ուզեմք քանի մը օր պահել, պէտք է դնել զով տեղ, բայց ոչ խոնաւ, և ծածկել կանաչ տերևներով։

Թէ որ ուզեմք պահել ձմեռան համար, պէտք է կտրել երկու մաս և չորցնել արևու տակ կամ հնոցի մէջ։ Եւ կամ քացախով խաշել և դնել եղի տակ։

Ընտիր կանկարանոց մը կրնայ տալ առ մի հարիւրակալ 90 հազարէն մինչև 100 հազար գլուխ կանկարի։ Իւրաքանչիւր տունկ կրնայ տալ 8–12 կանկար։ Բայց գաղղիական կանկարը քիչ պտուղ կու տայ, այս ինքն մինչև հաշուով 4 գլուխ առ մի տունկ, որով և առ մի հարիւրակալ երկիր կ'ըլլայ իրը 40 հազար գլուխ։

Եթէ ուզէ մէկը մեծագլուխ կանկարներ ունենալ, պէտք է թողուլ իւրաքանչիւր արմատին վրայ մի կամ

երկու պտուղ, ձմեռը ծածկել հողով բովանդակ տունկը՝ ծայրը միայն դուրս թողլով, և գարնան հողը բանալէն ետքը հոգալ մասնաւոր խնամքով, և տալ հետագայ տարրաբանական պարարտութիւնը ջրոյ մէջ լուծուած. այս ինքն 30 մաս ծծմբատ աւշակի և 70 մաս վերլուսածնատ կրոյ, և երեք չաթթը անգամ մը տալ չափով նոյն լուծումը իւրաքանչիւր արմատին վրայ, կտրելով աւելորդ տերևները։ Ասով կ'ունենանք մեծամեծ կանկարներ, մինչև 30 հր.մ տրամագծով, որ անհաւատալի կ'երևի։

Կանկարի պտուղները քաղելէն ետքը պէտք է կտրել տակէն անոնց ցօղունները, նմանապէս երկայն տերևներուն ծայրերը, որպէս զի արևուն տաքութեամբ չորնայ երկիրը բուսոց չորս կողմ, և յետոյ չինել հողակոյտեր արմատներուն վրայ, ձմերան սառուցէն պահպանելու համար։

ԳԼՈՒԽ ԺԱ

ԱՆԱՆԱՍ. (*տճ.* Ա*նանաս*. *գղ.* Ananas. *իտ.* Ananasso. *լտ.* Bromelia ananas, Ananas sativus).

333. Նկարագիր. — Ա*նանաս* է բնիկ Ամերիկայի այրեցած գօտւոյ տակ եղած երկիրներուն, և մանաւանդ Անտիլեան կղզիներուն, և 1594ին Լուսիտանացւոց ձեռքով մտաւ արևելեան Հնդկաստան, ուր չատ ծաղկեցաւ։ Ծղօտն է չիտակ, հաստ, մսոտ և հիւթեղ. տերևներն կ'ելլան երկայն 20–40 հարիւրորդամետր, ուրդաձև, սրածայր, և եղերքը փշոտ. ծաղիկներն են հասկաձև, մանուշակագոյն կամ կապտորակ, որոց կը փոխանակեն պտուղներն իրարու կից, գնտաձև կամ ձուաձև, որոց վրայի կեղևը կ'ելլայ կարմիր, դեղին, մանուշակագոյն կամ սև, զոր կեղևեն և կ'ուտեն տակի միսը՝ որ է դեղին։ Պտուղը շոշոյ սոնոպրիին կը նմանի և կ'ըսուի Ա*նանաս* (Զև 114)։ Պտղէն վեր կան ցցուած կարճ տերևներ իբրև ճեղանակ մը։ Բոյսին ծղօտը պըտղին մէջէն անցած է, և երբ հասունցայ պտուղը, կը կտրեն ծղօտին մէկ մասով մէկտեղ և վրայի ճեղանակով, և այնպէս կը հանեն ի վաճառ։

334. Անանասն ազնիւ և յարգի պտուղներէն մէկն է, որոյ համն ելակի, դեղձի, խնձորի համերուն խառնուրդ մի է, անոյշ հոտով և ջրոտ, թթուաշ և շաքարային. և ուտելու համար կը կտրեն ծայրի տերևները, կը կեղևեն պտուղը, և շերտ շերտ կը կտրեն բարակ և բոլորաձև, և վրան բարակ շաքար ցանելով կ'ուտեն. բայց առանց շաքարի ալ կ'ուտուի, միայն թէ շաքարով ազնիւ համ մը կ'առնու։ Տաքցուցիչ է պտուղը, ուստի չատ չուտուիր։ Կ'ելնէ մէջէն զանազան բուսական թթուուտներ, մանաւանդ թթուուտ խնձորական։ Շաքարագործք անանասի հիւթը կը գործածեն զանազան շաքարեղինաց և օշարակաց, իր ազնիւ համին և հոտին համար։ — Մարտինիկի անանասը կը կշռէ մինչև 2 հազարապրամ, և երկայնութիւնն է 30 հարիւրորդամետր։ Անանասի տեսակները չատ են։

Մշակութիւն. — Անանաս՝ ինչպէս ըսինք, կը մշակուի տաք երկիրներու մէջ, և Եւրոպա ջերոցներու մէջ։ Ի սկզբան չատ յարգի էր Եւրոպայի մէջ, բայց հիմայ չո-

Զև 114. Անանաս.

գենաւներով դիւրաւ կը հասնին Անտիլեան և Կանարեան կղզիներէն։

կը սիրէ պարարտ և տաք երկիր, կ'ատէ խոնաւու-թիւն, և շուտով կը փտին արմատները խոնաւութեամբ: Մեծ խնամք կ'ուզէ Եւրոպա ջերոցներու մէջ պահելու համար, և տալու է շարունակ նոյն աստիճան տաքու-թիւն, լոյս և կակուղ հող: Տասնևհինգ կամ տասնևութ ամսոյ մէջ կրնայ պտղաբերել:

336. Բազմացումն. — կը բազմանայ անանաս իր արմատէն վեր բարձրացած շառաւիղներով կամ թէ ըսել մոլերով, և քիչ անգամ սերմով: Սերմով մեծցած տունկը չորս հինգ տարի կ'ուզէ պտուղ տալու համար, իսկ մո-լերով բազմացած տունկը երկու երեք տարիէն պտուղ կու տայ: կը տնկեն մոլերը յուլիսէն մինչև սեպտեմ-բեր, կտրելով վրայի տերևները:

ԳԼՈՒԽ ԺԸ

ԵԼԱԿԵՆԻ. (տճ. Զիլէք. գղ. Fraisier. իտ. Fragola, Fravola. լտ. Fragaria vesca, Fragaria vulgaris).

337. Նկարագիր. — Ի բոյս խոտեղէն, մազոտ, եր-կարակաց, որոյ ցօղունն է կարճ, և կ'արձակէ երկայն շառաւիղներ, որք հողին երեսը իրենց ծունկերուն վրայ արմատ կ'արձակեն և կը կպչին հողին (Զև. 115): Տե-ևներն կը բաղկանան երեք մանր և ձուաձև տերևակ-ներէ. ծաղիկներն են վարդագոյն, ճերմակ և հնգա-թերթ, որոց կը փոխանակեն իրենց պտուղներն և կոչին ելակ, Գետնաբոյր (գղ. Fraise. իտ. Fragola), ձուաձև կամ գնտաձև, երեսը վարդագոյն և մանր ուռէջքով լցուած, միսը ճերմակ, կակուղ, անուշահամ և քաղց-բահոտ (Զև. 116):

338. Ելակի տեսակները շատ են, վայրի և ընտանի: Վայրին ինքնին կը բուսնի անտառներուն մէջ, մանր է բայց քաղցրաճաշակ: Ընտանին շատ տեսակ է. մեր ձևին

մէջ դրուածը Զորից եղանակաց ըսուածն է, որ տարին ամբողջ պտուղ կու տայ, այս ինքն, գարնան, ամառան և աշնան: Կան տեսակներ որոց պտուղը քան զայս մեծ է, բայց մի անգամ կու տան, գարնան ժամանակ, և այսպիսեաց մասնաւոր խնամք կ'ուզէ: Մեծ տեսակ ե-լակը մեր մէջ կ'ըսուի խոտորուկ (գղ. Capron. իտ. Fragolone), և բոյսը խոտորկենի (գղ. Capronier).

115. Ելակենի.

339. Մշակութիւն. — Ելակենին կը սիրէ կակուղ հող, խառնուրդ գայլախազային, կաւեղէն և կրային հողերու: կը բուսնի ամէն տեղ, բայց կը սիրէ աւելի արեգդէմ դիրք, և կը դի-մանայ հովերու:

Զև. 116. Ելակ.

Պէտք է երկիրը բահով փորել խոր, մանրել հողը, մաքրել վնասակար խոտերէ և մանաւանդ անոնց արմատներէն, որք շատ կը վնասեն ելակներուն և դժուարաւ կրնամք վերջը մաքրել: Յետոյ բաժնել ա-ծու ածու 1մ,40 լայնութեամբ, և ակօ-սով իրարմէ բաժնուած. որով կրնամք դիւրաւ ամէն աշխատութիւնները կա-տարել:

Ելակենին տնկելու ժամանակ պէտք չէ գործածել գալար աղբ, այլ տնկելու է այն երկրին վրայ որ տարի մը առաջ աղբած ըլլայ. ո-

րով աւելի համով ելակներ կու տայ: Բայց թէ որ ելակենին տնկելու երկիրը տարի մը առաջ աղբած չըլլայ, կրնամք գործածել բուսահող փտեալ, աւելուք և մոխիր:

340. Բաւական չէ միայն տնկելու ժամանակ տալ պարարտութիւն հողոյ, այլ և ամէն տարի, որովհետև ելակենին սպառիչ է հողոյ: Եւ բերքը քաղելէն ետքը, լաւ կը համարուի տալ աղբ հաւելինաց՝ լուծեալ ջրոյ մէջ, կամ տալ հետագայ բաղադրութիւնը.

Վերլուսածնատ կրոյ	100 գրամ
Բորակատ նատրոնի	100 »
Ծծմբմբատ կալւոյ	100 »

լուծեալ 100 լիտր ջրոյ մէջ, տալով 5 լիտր այդ լուծմանէ առ 1 մետր քառակուսի:

Եւ եթէ ուզեմք աշնան պարարտացնել ելակատեղը, կրնամք գործածել հետագայ պարարտութիւնը, տալով առ 1 կալ

Աղբ փտեալ	100 հզրգր.
Վերլուսածնատ կրոյ	3 »
Ֆլոռուկ կալւոյ	2 »

Ֆլոռուկի տեղ կրնամք դնել ծծմբմբատ կալւոյ 1,750 հազարագրամ: Նախ պէտք է սփռել հողին վրայ տարբաբանական պարարտութիւնը, յետոյ աղբը:

341. Բազմացումն ելակենւոյ. — Ելակենին կը բազմանայ չորս կերպով.

Ա. Վայրի ելակենիներով որ ինքնին կը բուսնին.

Բ. Արմատները բաժնելով.

Գ. Շառաւիղներէն բուսած արմատներով.

Դ. Սերմով:

Առաջին կերպը կը կատարուի աշնան կամ օգոստոսի անձրեւներէն ետքը, երթալով անտառ և հոն ընտրելով լաւագոյն բոյսերը, հանել արմատով և զգուշութեամբ բերել և տնկել պարտիզին մէջ:

Երկրորդ կերպն է ելակենւոյ արմատները բաժնելով, որ լաւագոյն կերպն է, և կ'ըլլան աւելի բարերեր:

Երրորդ կերպն է շառաւիղներուն վրայ բուսած արմատները հանելով և տնկելով, և այս սովորական կերպն է, և կ'ըսուի Ազդրայ: Բայց որպէս զի տունկերը լաւ ըլլան, պէտք չէ թողուլ որ արմատ արձակող շառաւիղները չորսէն աւելի ըլլան, և պէտք է կտրել շառաւիղներուն ծայրը առաջին հանգուցէն ետև:

Չորրորդ կերպն է սերմով բազմացնելը, որոյ գործածութիւնը թէպէտ քիչ է Իտալիա, բայց կը գործածուի Գաղղիա և Անգղիա, մանաւանդ մեծ և նոր տեսակ ելակներ հասցնելու համար:

342. Հաւաքումն սերմանց. — Ելակի սերմը ունենալու համար, պէտք է թողուլ պտուղները զօրաւոր արմատներուն վրայ որ լաւ մը հասունանան, և յետոյ ձեռքով ճմլել ջրալից ամանի մէջ: Այս կուրը ամանել և փոխել այնչափ անգամ, մինչև որ սերմերը լաւ մը լուացուին, յետոյ տարածել ծծուն թղթոյ վրայ և չորցնել չուքի մէջ: Թէպէտ և սերմերն երկու տարի կը պահեն իրենց բեղնաւորիչ կարողութիւնը, թէ որ չոր տեղ պահուին թղթէ քսակներու մէջ գրուած, բայց լաւ է յաջորդ տարին ցանել: Այս բանիս համար պէտք է յունիս կամ յուլիս ամսոյ մէջ պատրաստել ածու մը, հողը մանրելով և փտեալ բուսահողով լաւ մը պարարտացնելով, և սերմանել ցանցառ և ծածկել վրան բարակ հողով: Եւ մինչև որ սերմերն ծլին, պէտք է միշտ ջուր տալ, բայց քիչ, օրը երկու երեք անգամ, զգուշանալով որ սերմերը հողին դուրս չելնեն: Յուլիսի տաքութեամբ և

343. Քաղց. — Ելակենուոյ պտղոյն հասունանալու ժամանակն անորոշ է ըստ տեսակաց, ըստ կլիմայի, ըստ երկրին, ըստ ջրից և մշակութեան:

Պէտք է ժողվել ելակը երեկոյի կամ առաւօտուն երբ ցօղն անցած է: Եւ եթէ հեռի տեղ պիտի երթայ, նայելու է որ կատարեալ հասունցած չըլլան, և դնել սապատներու մէջ որ շատ խոր չըլլան: Պտուղներն ամէնքը միանգամայն չեն հասնիր, ուստի ընտրանօք ժողվելու է:

Լաւ բան է քաղցը ընելէն եաև այցելութիւն մը ընել ելակաստանին, պակսեցնելու համար երկրորդական արմատները որ շառաւիղներուն վրայ ելած են, որք կը տկարցնեն բոյսը և կ'ընեն քիչ բերրի և անպիտան: Ուստի, լաւ է զատնք կտրել նետել, և թողուլ միայն այն տարին երբ կ'ուզեմք արմատներով բազմացնել: Այս գործը տարին երկու անգամ ընել, գարնան երբ կը սկսին տունկերն աճիլ և մեծնալ, և աշնան՝ քաղցէն եաքը:

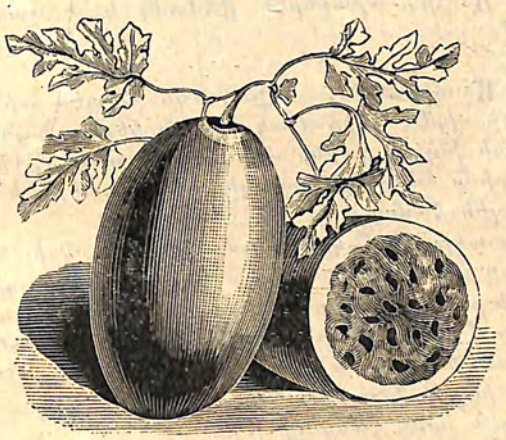
344. Ելակաստան մը շատ տարի կրնայ դիմանալ չարունակ երիտասարդանալով, այս ինքն երկրորդական արմատները կտրելով. բայց լաւագոյն է երեք տարին անգամ մը հինը հանել և նոր տնկել: Եւ այս նորոգելը փոխանակ ամէնքը մէկտեղ ընելու՝ լաւ է ամէն տարի երրորդ մասը միայն նորոգել: Այն մասը որ պիտի նորոգեմք, քաղցց ընելէն վերջ պէտք է խոր փորել և ուրիշ բան տնկել, գէթ առ ժամանակ մի:

Մի կալ երկրէն կրնամք ունենալ 150 հազարագրամ ելակ:

ԳԼՈՒԽ ԺԹ

ՁՄԵՐՈՒԿ ԿԱՄ ՄԵՂՐԱՊՈՊ. (տճ. Գարբուզ. գղ. Pastèque, Melon d'eau. իտ. Cocomero, Anguria. լտ. Cucumis citrullus, Citrullus vulgaris).

345. Նկարագիր. — Է բնիկ հարաւային կողմանց Ափրիկէի և Ասիոյ, և շատ ժամանակէ ի վեր մշակեալ նաև Եւրոպայի հարաւային կողմ: Ձմերուկն է տկար բոյս խոտեղէն, տարեւոր և գետնատարած. ճիւղերն երկայն, տկար և մագղող. տերևներն մեծ, տարածեալ,

Ձև 117. Ձմերուկ կամ Մեղրապոպ.

հերձեալ և մազոտ, ինչպէս նաև բովանդակ տունկն է մազոտ. ծաղիկներն են դեղին և մենաբնակ, այս ինքն, արու և էգ ծաղիկները նոյն տնկոյն վրայ իրարմէ զատուած, պտուղն է մեծաքանակ, բոլորաձև կամ ձուաձև, արտաքուստ կանաչ և լերկ կեղևով, և ներքին միսը սովորաբար գեղեցիկ կարմիր, ջրոտ, անուշահամ, զովացուցիչ և լի ամբաւ և տափարակ կուտերով, որ սփռեալ

են մսին մէջ, և սովորաբար կ'ըլլան սև, բայց կ'ըլլայ նաև կարմիր և դեղին, և կը ծառայեն սերման (Զև 117)։ Սև կուտով եղած ձմերուկն աւելի յարգի է և անոյշ։ Ձմերուկի ջրեղէն մասն է 89,5 և հաստատուն մասը 10,5։ Այս հաստատուն մասը կը բաղկանայ 16 բուսական նեարդիտէ, 13 օսլայէ, 48 շաքարէ, 15 հանային նիւթերէ, և մնացորդն առ 100 զանազան ուրիշ նիւթերէ։ Կուտին մէջ կը գտնուի իւղ 36 առ 100։

346· Ձմերուկն ըստ այլևայլ դրից տեղւոյն, կլիմային, պարարտութեան հողոյ և տաքութեան կ'ըլլայ առաւել կամ նուազ մեծ։ Սովորականներն երկու երեք քաշ կը կշռեն, բայց կան նաև որ 10, 20 և մինչև 50, 60 քաշ կը կշռեն։ Համբաւաւոր են Այորւոց և Միջագետաց ձմերուկները մեծութեան կողմանէ, բայց չեն այնչափ համեղ։ Կայ ընտիր տեսակ մը ձմերուկի որ մեր մէջ կ'ըսուի Ձմոռ, արաբերէն Շհմամ, և է շատ քաղցրահամ։

347· Մշակութիւն.— Ձմերուկն՝ ինչպէս ըսինք՝ տաք երկիր կը սիրէ, և իր մշակութեան կերպը նոյն է ըստ ամենայնի ինչ որ ըսինք վարունգի համար (315)։ Միայն խօսիմք ձմերուկի տունկերը ծայրատելու և ոռոգելու կերպին համար։

Ծայրատելը կամ կրճատումը պէտք է սկսիլ երբ պըտուղները կը կապեն։ Եւ այս կ'ըլլայ Ա. Թողլով իւրաքանչիւր տնկոյն վրայ մի պտուղ, կամ առ առաւելն երկու կամ երեք, կարելով միւս ամէն բողբոջները։ Բ. Կտրել ամէն խգական ծաղիկները որ կը բացուին պըտղատու ճիւղին վրայ։ Գ. Ծայրատել այս պտղատու ճիւղը՝ պտղէն երեք հանգոյց վեր։

348· Ամարային սաստիկ տաքութեամբ եթէ ձմերուկի տունկերը սկսին կրել, պէտք է ոռոգել ջրով ձմերուկի արտը, քանի որ դեռ տունկը չէ թոռմած և պտուղը չէ սկսած հասուննալ։ Պէտք է ջուրը թողուլ արտին երեսը ամբողջ գիշեր մը կամ առաւօտուն հինգ կամ վեց ժամ, որպէս զի հողն լաւ մը թրջի։ Այսպէս ոռոգելէն ետքը պէտք է թողուլ քանի մը օր և չմտնել արտին մէջ, մինչև որ հողը հաստատուի։ Ըստ պատշաճի մի անգամ ոռոգելը բաւական կը համարուի՝ մինչև որ հասուննան ձմերուկները։

Եւ երբ ձմերուկներն քիչ մը մեծնան և կշռեն իրր 1 հազարագրամ, պէտք է զիրենք չտկել գլուխնին դէպ ի վեր դարձնելով ուր կը գտնուի ծաղիկը, որպէս զի աղէկ ձև առնուն և չուտով հասուննան։

349· Քաղոց.— Ձմերուկի քաղցը կ'ըլլայ օգոստոսի վերջ, և կը տևէ ամբողջ սեպտեմբեր, և հասուն ըլլալը կը ճանչցուի երբ կոթը սկսի չորնալ, և երբ ձեռքերնիս առած զարնեմք վրան և լսեմք մէջէն խուլ ձայն մը։

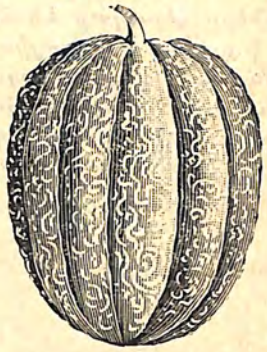
Սովորաբար կը հասուննան ձմերուկներն ոռոգելէն 40 օր ետքը։ Քաղելէն ետքը կրնան պահուիլ ամիս մը կամ երկու, դնելով զով և չոր տեղ։ Ամառ ատեն զովացուցիչ պտուղ մի է քաղցրահամ և ջրոտ, բայց պէտք է չափաւոր ուտել, և դիտել որ հասուն ըլլայ և աղէկ տեսակ, ապա թէ ոչ անհանգստութիւններ կը բերէ։ Կեղևները կերակուր են ձիոց և արջառոց։

Իտալիոյ հարաւային կողմերը մի հարիւրակալ երկիր կրնայ բերել 3–4 հազար ձմերուկ, և կշռէ իւրաքանչիւրը 6–10 հազարագրամ։ Մի հարիւրակալ երկրի հարկաւոր է 2–3 հազարագրամ սերմ։

ԳԼՈՒԽ Ի

Սեխենի. (*տճ.* Գավուն. *գղ.* Melon. *իտ.* Popone. *լտ.* Cucumis melo, Melo vulgaris).

350. **Նկարագիր.** — *Սեխենին է բոյս խոտեղէն և տարեւոր, բնիկ Ասիոյ և ըստ ոմանց Ափրիկէի, երկայն և ճկուն ճիւղերով որք են գետնատարած, և ոմանք մագլոզ՝ իրենց խիղքերով. տերևներն են նեարդային, հերձեալ զանազան ձևերով, և պատեալ մազով ինչպէս նաև բովանդակ բոյսը. ծաղիկներն են մենաբնակ, և կը բացուին յունիսէ մինչև օգոստոս, նախ արու ծաղիկներն և յետոյ էգ ծաղիկներն, երկուքն ալ զանգակաձև: Պտուղներն են զանազան գունով, մեծութեամբ, ձևով և համով, և կ'ըսուին Սեխ, և սամկաբար ըսուած է Պրեխ: Ոմանց կեղևը կ'ըլլայ ողորկ, փայլուն, դեղին կամ կանաչ. և ուրիշներուն խորոտաբորտ, ակօսաւոր, խատուտիկ: Ձևն է բոլորչի, ձուաձև, կամ երկու ծայրերը տափարակ. միսն է ջրոտ և ախորժահամ, դեղնագոյն, ճերմակ, և մարմնագոյն. ոմանց կակուղ և ոմանց պինդ (Զև 118): Սեխին միջուկը պարապ է, և հոն ամփոփած են իր սերմերը կամ կուտերը, որք են ձուարդ, ողորկ, տափարակ և դեղին, և սուր ծայրով կցեալ հիւթեղ ներդերու հետ, որք են անուտելի, և գրաւած սեխին դատարկ միջուկը:*

Զև 118. Սեխ.

351. **Սեխի տեսակները.** *Սեխի տեսակները խիստ շատ են, որոց մէջ անուանի է Զմիւռնիոյ մօտ Մագնեսիայի սեխը երկայնաձև, որոյ կեղևն է դեղին կամ կանաչ և ողորկ փայլուն. միսը ճերմակ, ջրոտ, փափուկ, հոտաւէտ և շատ քաղցրահամ: Երկրորդն է Կանտալուպոյ սեխը, որ Նէապօլսոյ մօտ Կանտալուպ քաղքին անուամբ կոչուած է, և հիմա Գաղղիա, Անգղիա և ուրիշ կողմեր տարածուած է (Զև 119, 120, 121): Ասոր միսն է կարմիր կամ նարընջագոյն և շատ քաղցրահամ: Զմիւռնիոյ և Կանտալուպի սեխերը շատ մեծ կ'ըլլան, և կը կշռեն մինչև 15–20 հազարագրամ, և կրնան պահուիլ երկու երեք ամիս:*

352. **Մշակութիւն.** — *Սեխենին կը սիրէ տաք կլիմայ, և կակուղ ու խոր փորուած հող: Պէտք է տնկել պարտիզի մէջ արեգդէմ, և ոռոգելը ոչ միշտ հարկաւոր*

119. Սեխ Կանտալուպ Անգղիոյ.

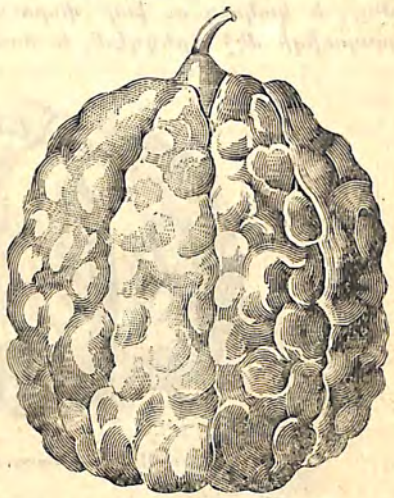
համարուած է, որովհետև երկիրը խոր փորուած ըլլալով կը պահէ թացութիւնը, և սեխենւոյ արմատներն խոր և տարածուած ըլլալով՝ կը ծծեն ամէն կողմէն իրենց սնունդը:

Հողին պատրաստութեան և պարարտացնելու կերպը նոյն է ինչ որ ըսինք վերը վարունգենւոյ համար (315): Հողը պատրաստելէն վերջ պէտք է գուբեր բանալ 35 հարիւրորդամետր լայնութեամբ և 20 հր.մ խորութեամբ, և իրարմէ 1,50 մետր հեռաւորութեամբ: Այս գուբերը պէտք է աղբով լեցնել որ կատարեալ փտած չըլլայ, և լաւ մը ճմլել ոտքով, և վրան կոյտ մը ընել նոյն աղբէն՝ քովի հողէն իբր 20 հր.մ բարձր: Եւ ասոր վրայ դնել բարակ հող 15 հր.մ բարձրութեամբ, որ կազմէ կոնաձև մը:

Այսպէս կոնները պատրաստելէն վերջ, պէտք է անոնց գազաթը տափարակել, և բանալ ծակեր 10 հր.մ լայնութեամբ, և դնել իւրաքանչիւր ծակին մէջ 3 կամ 4 սեխի կուտ, և ծածկել վրան թեթեւ հողով: Բուսանելէն ետքը թողուլ իւրաքանչիւր ծակին մէջ մէկ տունկ միայն: Եւ որպէս զի սերմը չուտով ծլի, պէտք է դնել կանխաւ ջրոյ մէջ, և ցանելէն ետքը ջրել հողը: Սեխը կը ցանուի ապրիլի սկիզբէն մինչև մայիսի վերջ:

Նկ. 120. Սեխ կանոնաւոր Ամերիկայ.

Նկ. 121. Սեխ կանոնաւոր Լուսիանայի.

353. Ծայրատումն սեխենեաց. — Երբ սեխենւոյ սերմը ծլի և արձակէ չորրորդ տերևը, պէտք է կտրել սուր դանակով բոյսին ցօղունը երկրորդ տերևէն վեր, և այս հատումը պիտի ըլլայ ծուռ և մաքուր, որպէս զի չուտով գոյանի վէրքը: Այս առաջին ծայրատումէն ետքը կը բուսանին երկրորդ արմատներ աւելի խոր, և վերի արմատները կը մնան անպիտան: Այս նոր արմատներուն բուսանելով կը բուսանին նաև երկու ճիւղեր մնացած տերևներուն անթին մէջէն: Այս երկու ճիւղերն որ կազմեն երկու բազուկներ, պէտք է թողուլ որ արձակեն

մինչև տասն տերև. և յայնժամ ծայրատել սուր դանակով ութերորդ տերևէն վեր: Մնացած տերևներուն իւրաքանչիւրին անթին մէջէն կը բուսանին նոր ճիւղեր, որոց վրայ կ'երևին նախ արու ծաղիկներն, և քանի մը օրէն ետքը էգ ծաղիկներն:

Եւ երբ պտուղներն ընկուզի չափ ըլլան, պէտք է ընել երրորդ ծայրատումը, որով հիւթը կը հաւաքուի պտուղներուն վրայ: Եւ այն ամէն ճիւղերն որ պտուղ չունին պէտք է ծայրատել հինգերորդ կամ վեցերորդ տերևէն վեր, և պտուղ ունեցող ճիւղերը պտղէն երկու տերև վեր:

Յաջորդ շաբթուն մէջ պտուղներն խնձորի չափ մեծցած կ'ըլլան, անոնցմէ պէտք է ընտրել զանոնք որ կ'ուզեմք պահել, և միւսները կարել նետել: Իւրաքանչիւր տնկոյն վրայ չորս պտղէն աւելի պէտք չէ թողուլ, այս ինքն երկու պտուղ իւրաքանչիւր կողման վրայ, մին յաջ և միւսն ի ձախ՝ երկու բազուկներուն առաջին ճիւղերուն վրայ. և կարել բազուկներուն ծայրերը չորրորդ ճիւղերէն վեր. և անոնք որ պտուղ չունին՝ կարել չորրորդ տերևէն վեր: Եւ եթէ ուրիշ ճիւղեր ալ ելնեն հետ դհետէ, անոնք ալ ծայրատել հինգերորդ տերևէն վեր:

354. Սեխը կը հասուննայ օգոստոսի կիսէն մինչև սեպտեմբերի վերջ: Եւ կ'իմացուի հասուն ըլլալը երբ սկսի անոյշ հոտ արձակել, և իր կոթը թոռմիլ և չորնալ:

Կ'ուտուի սեխը հում, բայց կ'ըլլայ իրմէ նաև քաղցրաւենիներ. և քիչ մը տհաս կտրելով՝ կրնայ ուտուիլ դդումի պէս եփելով: Սեխը չէ այնչափ սննդարար, բայց է զովացուցիչ և կակղեցուցիչ: Եթէ տհաս ուտուի կամ չափէն աւելի, փորհարութեան և ուրիշ անհանգստութեանց պատճառ կ'ըլլայ: Առողջ և զօրաւոր կազմուած ունեցողներն կրնան ուտել անվնաս, բայց ոչ տկար կազմուած ունեցողներն, ոչ հիւանդութենէ նոր ելնողներն, և ոչ նատողական կեանք անցնողներն:

Իւրաքանչիւր կալ կրնայ բերել 60 սեխ. և մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 10 գրամ սերմ: Սերմը կը ծլի 5 օրուան մէջ, և կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 6–8 տարի:

355. Սեխը կրնայ առաջ գալ բունի տաքութեամբ ջերոցներու մէջ, ուր տաքութիւնն ըլլայ գէթ 15° գիշեր

աստեն և ցերեկը 18°. և ցանել դեկտեմբերի կամ յունուարի մէջ, ընտրելով մանր տեսակ սեխը. և ունենալ այն խնամքը ինչ որ վերը ըսինք: Եւ որովհետև սեխը լոյս կը սիրէ, պէտք է ցերեկները բանալ ջերոցին ապակի պատուհանները երբ օդը լաւ ըլլայ: Մայիսի մէջ կը հասունննայ պտուղը:

Եւ եթէ կ'ես բոնի կերպով ուզեմք հասունցնել սեխը, պէտք է տնկել մարտի սնդուկներու մէջ, և ծածկել վրան ապակի պատուհաններով. և երբ ծլին և քիչ մը մեծնան, փոխադրել տունկերը հողով միասին պատրաստած ածուներու վրայ, ջրել և ծածկել ապակի զանգակներով, և քանի մը օր չթողուլ որ լոյս տեսնէ, մինչև որ ապահով ըլլամք որ բոնած են արմատները հողին մէջ: Եւ օդը տաքնալէն ետքը կրնամք վերցնել վրայի զանգակները, և ուրիշ գործերը ընել վերոյիշեալ կերպով:

ԳԼՈՒԽ ԻԱ

ԴԴՄԵՆԻ. (տճ. Գապաք. գղ. Courge կամ Citrouille. իտ. Zucca. լտ. Cucurbita pepo).

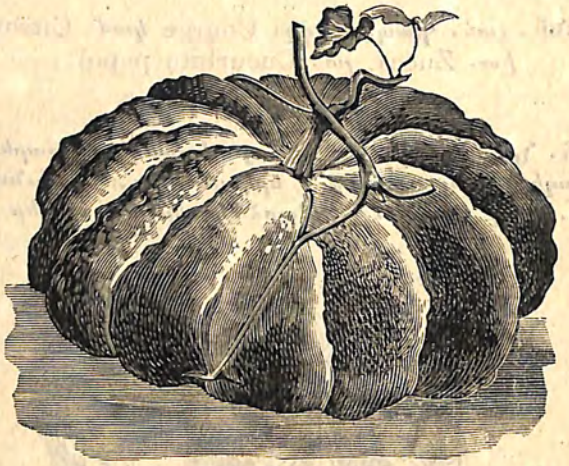
356. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր և պատաղիճ, որոյ ցօղունն է երկայնաձիգ, անկիւնաւոր, ճկուն, կորդ և փշոտ, և կ'արձակէ երկայն ճիւղեր գետ-

Նկ. 122. Դդմենւոյ ծաղիկ.

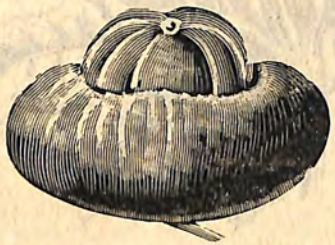
նատարած կամ մագլոզ իրենց խիղերով. տերեւներն են լայն, երիկամնաձեւ, հերձեալ, և իրենց կոթը մազոտ. ծաղիկներն մենաբնակ, մեծ, զանգակաձեւ, դեղին կամ

ձերմակ (Զև 122)· պտուղներն մեծ, և գանագան ձևե-
րով և գունով, և կոչուին Դդում, և ունին անբաւ տե-

Զև 123· Դդում, փոսուր կոչուած·

սակ: Ոմանց արտաքին երեսն է ողորկ, և ոմանց խոր-
տաբորտ և ակօսաւոր· գոյնը դեղին, կանաչ կամ խա-

Զև 124· Դդում, փակեղն կոչուած·

տուտիկ, և կը կրեն գանագան անուններ ըստ տեսակաց,
որոց գլխաւորներէն քանի մը տեսակը դնեմք հոս·

Փոռոշ· (տճ· հէվլաձր գապաղը· գղ· Potiron). (Զև

123)· Դդում մեծ, կարմիր կամ դեղին մսով, որ կը
պահուի երկար ժամանակ, դնելով չոր և զով տեղ, և
կ'ուտուի եփելով·

Զև 125· Դդում գդակաձև·

փակեղն· (գղ· Giraumon turban) (Զև 124), և **Դդում գդակաձև** (գղ· Courge bonnet) (Զև 125)· Այս

Զև 126· Դդում Բրազիլի չաքարային·

երկուքն ալ են փոսուրի տեսակէն, և իրենց ձևին հա-
մար այդպէս կոչուած·

Դդում Բրազիլի շաքարային (զղ. Courge sucrière de Brésil) (Զև. 126), *որոյ միսն անոյշ է, և կը գործածուի ուտելու եփելով։*

Ասոր ամէն դդումներուն միջուկը դատարկ է սեխի պէս, և լցեալ տափարակ, ճերմակ և մսոտ կուտերով։

357. *Արևելք գործածական դդմոյ տեսակներնեն Մեղրադդում* (տճ. պալ գապաղը) *երկայն և գլանաձև, որոյ վրայի մորթն է դեղին, ողորկ, և միսն է նոյնպէս դեղին, անոյշ և համեղ, և կը պահուի երկար ժամա-*

Զև. 127. Դդում մանր.

Զև. 128. Դդում Նէապօլսոյ.

նակ։ — Բազկադդում (տճ. գօլ կամ սամա գապաղը), *որ բազկի պէս երկայն և նեղ է, ճերմակ գունով. բոյսն է պատաղիճ, և պտուղը բարձրէն կը կախուի։ — Կօշ, որ և Կ'ըսուի Ցող* (տճ. առ գապաղը. զղ. Calebasse), *ոբոյն Կարնեցիք Կ'ըսեն Ճ'տով դդում, երկայն կոթին համար, է տեսակ մը դդում գնդաձև և երկայն կոթով, որոյ միջուկը կը հանեն, և մնացած մասը կը չորցնեն, որ հինալով կը կարմրի, և կը գործածեն գեղացիք ջրոյ կամ գինւոյ ամանի տեղ։*

Բայց դդմոյ տեսակներուն մէջ ամենէն աւելի գործածականն է վաներ դդումը, վարունգի ձևով (գղ. Coucourzelle կամ Courge d'Italie) (Զև. 127), *որոյ կուտերն են մանր, և Կ'ուտուի խաշած իբրև աղցան. դընելով եղ և քացախ, կը գործածուի նաև զանազան տեսակ կերակրոց։ Ասոր մէկ տեսակն է Նէապօլսոյ դդումը* (Զև. 128), *ողորկ երեսով և լեցուն մսով, և չպահուիր երկար ժամանակ։*

358. *Մշակութիւն.* — *Դդմենին կը սիրէ տաք կլիմայ, կակուղ և պարարտ հող։ Իրեն վրայ եղած խնամքը նոյն է ինչ որ ըսինք վարունգի, սեխի և ձմերուկի վրայ։*

Դդումը աշնան և ձմերան մէջ ուտելու համար պէտք է սերմանել մայիսի մէջ։ Իսկ գարնան ուտելու համար սերմանել աշնան վերջ սնդուկներու մէջ, մանաւանդ մանր տեսակները, և գարնան սկիզբը փոխադրել պատրաստած ածուներու մէջ։ Որմանք չեն կրճատեր դդմենոյն ծայրերը, բայց սովորաբար լաւ կը համարուի կրճատել երկու տերևէն վար, երբ բոյսը հինգերորդ տերևը կ'արձակէ, և պտուղը կապելէն ետքը կրճատել միւս անգամ, պահելէն երեք տերև վեր։ Կրճատմամբ պտուղները աւելի կը մեծնան, բայց պէտք չէ թողուլ տնկոյն վրայ երեք պտղէ աւելի։

Մի հարիւրակալ երկրէ կրնամք ունենալ 100,000 դդում։ Դդումի կուտերէն Կ'ելնէ եղ 10 առ 100, որ կրնայ գործածուիլ լուսաւորութեան։ Մի հարիւրալիտր դդումի կուտ կը կշռէ 43 հազարագրամ։ Մի հարիւրակալ երկիր սերմանելու համար հարկաւոր է 4½ հազարագրամ սերմ, որ կը ծլի 5 օրուան մէջ, և կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը մինչև 6 տարի։

Դդումը սննդարար ուտելեաց մէջ վերադաս կը համարուի քան զձմերուկ և սեխ, բայց Կ'ուտուի եփելով և կազմէ հաճոյական կերակուրներ և ըստ բաւականին առողջարար։ Կ'ուտուին նաև դդումի ծաղիկներն խոբովելով եղի մէջ։

ՄԱՍՆ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ԽԱԻԱՐՏՔ ՈՐ ԿՐ ԳՈՐԾԱԾՈՒԻՆ ԻՐՐԵՒ ՀԱՄԵՄ

359. Գիտելիք. — Թէպէտ վերը յիշուած բոյսերէն ոմանք կը գործածուին նաև իբրև համեմ, ինչպէս են Ժախուկ կամ Տարգալախոտ (142), Սամիթ (201), Ախրիզան (254), Փեղակարոս (266), Մանանեխ (281), Կապար (309), բայց հոս առանձինն կ'ուզեմք խօսիլ այն բուսոց վրայ, որ կը գործածուին լոկ իբրև համեմ կերակրոյ:

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՌԵՀԱՆ ԿԱՄ ՇԱՀԱՍՊՐԱՄ. (տճ. Ֆեսլիյեն. գղ. Basilic. իտ. Basilico. լտ.

360. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր, որոյ տեսակներն շատ են, և կը համարուին իբր քառասուն տեսակ, բայց կը բաժնուին երկու գլխաւոր դաս, Մանրատերև և Մեծատերև: Բոյսը կարճ է, և կ'ըլլայ 25–50 հարիւրորդամետր բարձրութեամբ ըստ տեսակին, բայց խիտ և բազմաճիւղ. տերևներն են ձուաձև, կանաչ կամ մանուշակագոյն. ծաղիկներն ճերմակ, ողկուզաձև կամ հասկաձև, թուով 10 կամ 12: Կը տևեն ծաղիկներն յունիսէն մինչև հոկտեմբեր: Ռեհան է բնիկ է Հնդկաստանի, և կը բուսնի տաք երկիրներու մէջ:

Ռեհանին հոտն է գեղեցիկ, և ինքն համեմային, գրգռիչ և լի ցնդական անուշահոտ իւղով: Կը գործածուի

ծոթրինի պէս կերակուրները համեմելու, և բժշկութեան մէջ իբրև բուժիչ վէրաց ուրիչ խոտերու հետ:

361. Աշակութիւն. — Ռեհանը կը սերմանեն մարտի կամ ապրիլի սնդուկներու մէջ, և երբ սերմը ծլի և քիչ մը մեծնայ, կը փոխադրեն մայիսի մէջ պատրաստած ածուներու վրայ որ ըլլան արեգդէմ: Շահասպրամը՝ որ կը նշանակէ թագաւորական ծաղիկ, կրնայ նաև թաղարներու մէջ մեծնալ: Կը սիրէ կակուղ և պարարտ հող: Սերմը կը ծլի 12 օրուան մէջ երբ օդոյ տաքութիւնն ըլլայ 14 աստիճան: Կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը երեք չորս տարի: Մի կալ երկրի համար պէտք է 5 գրամ սերմ, և մի կալ երկրի վրայ կրնայ տնկուիլ 1800 բոյս, իրարմէ 20 հր.մ հեռի: Գլխաւոր խնամքն է ատեպ ջրել:

Կը քաղեն տերևները համեմի համար, երբ սկսին ծաղիկները բացուիլ: Իսկ դալար տունկէն կը հանեն իսկական իւղ մը անուշահոտ, որ հիննալով կը կարմրի:

Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 3 տարի, բայց լաւ է սերմանել նախընթաց տարւոյն սերմը, և նայիլ որ կատարեալ ըլլայ և հասուն. անոր համար սերմի որոշուած տունկերը լաւ է քանի մը օր առէջի թողուլ որ լաւ հասուննան:

Անիսոնի սերմը չուտով կը ծլի, և քիչ մը մեծնալէն ետքը պէտք է բաժնել նորատունկ բոյսերը և անկել իրարմէ 20 կամ 25 հր.մ հեռաւորութեամբ: Եւ մինչև որ ծաղկին, պէտք է ստէպ քրքրել հողը և մաքրել վնասակար խոտերէ: Բաւական կրնայ ըլլալ երկու անգամ հողը քրքրելը, բայց լաւ է առաւելուլ քան նուազել, և հողը քրքրելու ժամանակ տունկերուն արմատին հող տալ: Ստէպ քրքրելով հողը, կակուղ կը մնայ, որով և տունկերը չեն չորնար և լաւ կը մեծնան:

364. Քաղց. — Յունիսի վերջ կամ յուլիսի սկիզբ անիսոնը կատարեալ կերպով կը ծաղկի, և անկէ ետքը ուրիշ բան պէտք չէ ընել: Օգոստոսի սկիզբ կը սկսին թափիլ ծաղկանց տերևները, և կոթը կը կորսընցնէ իր գեղեցիկ կանաչ գոյնը և կը դեղնի, և այն ժամանակ անիսոնի սերմը հասունցած կը համարուի. ուստի պէտք է ժողվել առաւօտուն քանի որ ցօղ իջած է, որով սերմը գետին չթափիր. և ժողվելու տունկերը պէտք է արմատով խլել և խուրձ խուրձ կապել և դնել կալի վրայ արևու մէջ որ չորնան. և լաւ մը չորնալէն ետքը ծեծել, որ սերմերը թափին և բաժնուին տունկէն:

Եթէ բերքը քիչ է, կրնայ մարդ ձեռքով ժողվել հովանոցակերպ ծաղիկները, և հանել սերմը: Թէ որ շատ ըլլայ, պէտք է ծեծել ծաղիկները գաւազանով տափաստակ տախտակի վրայ որ քիչ մը ծռած ըլլայ, որով սերմը գետին կ'իյնայ և բոյսին մնացորդ մասը ծեծողին ձեռքը կը մնայ, որ կը նետէ մէկդի: Վերջը սերմը պէտք է մաքրել մաղելով կամ հոսիչ գործով: Եւ յետոյ դնել միւս անգամ արևու մէջ որ լաւ մը չորնայ, և տանել ի չտեմարան:

365. Ա. մի հարիւրակալ կրնամք ունենալ մինչև 500–800 հազարագրամ ընտիր սերմ, որ իր բարձր գնոյն համեմատ ամէն աշխատութեանց ծախքը հանելէն զատ կ'աւելնայ և մեծ գումար մը. վասն զի իր գինն է ըստ տարւոյն 110–150 փրանկ առ մի կենդինար:

ԳԼՈՒԽ Գ

ԳԻՆԶ. (տ. Քիշնիչ. գղ. Coriandre. իտ. Coriandro, Coriandolo. լտ. Coriandrum sativum).

366. Նկարագիր. — Գինձ է բոյս տարեւոր կամ երկտարեւոր, բնիկ Իտալիոյ և Սպանիոյ, և կը բուսնի նաև Եգիպտոս և Հնդկաստան: Կը բարձրանայ 50–60 հր. իւրօրդամետր. ցօղունն է չիտակ, բոլորչի, լերկ և բազմաճիւղ. տերևներն են մանր, ձուաձև կամ բոլորչի. ծաղիկներն ճերմակ կամ քիչ մը ծիրանեգոյն, հովանոցակերպ և ծայրաբոյս (Զև 130), որ կը բացուին յունիսի կամ յուլիսի մէջ: Պտուղն կամ սերմն է գնտաձև, և կը բաղկանայ երկու կիսագնտաձև մասերէ իրարու կպած, դեղին թխորակ, որ կոչի Գինձ. և է հոտաւէտ և համեմային, և անիսոնի պէս կը գործածուի կերակուրները համեմելու, և է գրգռիչ և փքաշան. բայց աւելի ևս կը գործածուի ըմպելեաց և չաքարեղինաց: Պտուղը կամ սերմը քանի որ կանաչ է, կ'ըլլայ գարշահոտ, ինչպէս են նաև տունկին ամէն կանաչ մասերն, և կ'արձակեն մղուկի հոտ, ուսկից ելած է իր յունական անունը Քորիոն, վասն զի Քորիս կը նշանակէ Մղուկ: Գինձը չորնալէն ետքը կ'ըլլայ անուշահոտ, հաճոյական և համեմային. բայց հինցնելով կ'առնու կարմիր գոյն մը, և այնպիսին պէտք է նետել: Գինձէն կ'ելնէ իսկական իւղ մը անգոյն և հոտաւէտ, որ կը խառնեն ըմպելեաց մէջ, և իր մի հազարագրամը կ'ածէ 400–500 փրանկ:

367. Մշակութիւն. — Գինձ կը սիրէ թեթև, խոր և արեգակեմ երկիր. կաւեղէն, պինդ և ցուրտ հողի մէջ չյաջողիր: Կը սերմանեն մարտի կամ սեպտեմբերի մէջ, երկիրը լաւ պատրաստելէն ետքը: Պարարտութիւն շատ չսիրեր: Բոյսերը մեծնալէն ետքը, որք իրարմէ 15–20 հր.մ հեռաւորութիւն պիտի ունենան, պէտք է հողը երբեմն երբեմն քրքրել, և մաքրել վնասակար խոտերէ:

Աղէկ սերմ կը բերեն այն տունկերն որ ձմեռէ առաջ կը բուսնին, և կը քաղեն սերմը յուլիսի վերջ կամ օգոստոսի մէջ, երբ տակաւ կը հասուննան, կամ թէ ըսել, կ'առնուն դեղին թխորակ գոյն մը, և բոյսը կը չորնայ. և յայնժամ պէտք է կտրել մկրատով հովանոցակերպ ծաղիկները առաւօտուն քանի որ ցօղը չէ անցած, որովհետև սերմերը կը թափին եթէ չոր ըլլան:

Գև 130. Գինձ.

Եւ յետոյ դնել սաւանի մը վրայ արևու մէջ որ լաւ մը չորնան ծաղիկները. ծեծել և ժողվել սերմերը, և պահել եթէ լաւ չորցած ըլլան, ապա թէ ոչ կը սևնան և կը խմորին: Պահելու է չոր տեղ և ազատ օդոյ ազդեցութենէն, որպէս զի չկորսուանեն իրենց համեմային յատկութիւնը: Մի հարիւրալիտր սերմը կը կշռէ 30–32 հազարագրամ:

ԳԼՈՒԽ Դ

ՄԱՐՋԱՆՈՆ ԿԱՄ ՄԱՐՋԱՆԳՈՇ. (պրս. Մէրզէնկիւշ. տմ. Մէրձաւի քէօշք. գղ. Marjolaine. իտ. Maggiorana. լտ. Origanum majorana).

368. Նկարագիր. — Մարզանոն, որ մեր մէջ ըսուած է նաև Ազնձարակ, և ըստ ոմանց նաև Առուտրաբար կամ Սիրտաբար, է բոյս երկարակեաց, որոյ ցօղունն է կէս վայտեղէն, բազմաճիւղ. տերևներն հակադիր, ձուաձև և մանր, որք կ'արձակեն հոտ համեմային: Ծաղիկներն են հասկաձև, հոտաւէտ, վարդագոյն և քիչ անգամ ճերմակ (Գև 131):

Մարզանոն կը գտնուի ինքնաբոյս ցանկերու և արտերու եզերքը կրային հողերու վրայ: Բայց կը տնկեն նաև պարտէզներու մէջ իր անոյշ հոտին համար, որ կ'արձակի տունկին ամէն մասերէն երբ թեթև կերպով չփեմք:

Ունի երկու տեսակ, սև և ճերմակ: Սևը կը բարձրանայ մինչև 40 հր.մ, որոյ տերևներն են մթնագոյն կանաչ և ծայրերը բացագոյն կանաչ, և տունկը աղուամազով պատած: Իսկ ճերմակ տեսակն սևին չափ չբարձրանար, և բովանդակ տունկն է ճերմակագոյն, աղուամազով պատած:

369. Մշակութիւն. — Մարզանոն կը բուսնի տաք և խոնաւ կլիմայի տակ, և կը սիրէ աւազուտ երկիր՝ որ պարարտացած ըլլայ նախորդ տարին:

Կը բազմանայ՝ արմատին քով ելած մոլերը բաժնելով, աղուբայով կամ սերմով: Ամէն եղանակի մէջ կըրնամք տնկել, և ձմեռը պէտք է պատսպարել ցրտէն և սառուցէն: Թէպէտ և երկարակեաց տունկ մի է, բայց լաւ է երկու տարին անգամ մը նորոգել տունկերը: Պէտք է տնկել գծի վրայ իրարմէ 10 հր.մ հեռաւորութեամբ և գիծերը 20 հր.մ հեռաւորութեամբ:

Սերմը կը ծլի 8 օրուան մէջ, երբ օդոյ տաքութեան

աստիճանն ըլլայ 14, և կրնայ պահել իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 2–3 տարի: Մի կալ երկրի համար բաւական է 2 գրամ սերմ, որ կը բովանդակէ 3400 հատ սերման:

Բոյսերը մեծնալէն ետքը պէտք է երբեմն երբեմն քըրքրել հողը և մաքրել վնասակար խոտերէ, և չորութեան ժամանակ ջրել:

Գէ. 131. Մարշանդ կամ Մարշանդոչ.

370. Քաղող. — Առաջին քաղոցը կ'ըլլայ յուլիսի մէջ, կարելով տունկը գետնէն 3 հր.մ բարձրութեամբ: Զորս չաբաթէն ետքը կ'ըլլայ երկրորդ քաղոցը. և թէ եղանակն աղէկ երթայ, կրնամք ընել երրորդ քաղոցալ աշնան ժամանակ:

Կտրած ճիւղերը պէտք է դնել արևու մէջ չորնալու համար, և վերջը տերևները քաղել, որ քսակներու մէջ դրուած կը վաճառուին՝ զանազան կերակրոց համեմունք ընելու համար, ինչպէս ռեհանի տերևները. և է կապ-

դուրիչ և դրգռիչ: Տերևներէն կը հանեն նաև իսկական իւղ մը անուշահոտ:

Միայն երկու տարեկան տունկերն կրնան տալ սերմն, որ կը գործածուի չաքարեղինաց:

ԳԼՈՒԽ Ե

ԱՆԱՆՈՒԽ ԿԱՄ ԱՆՆՈՒԽ. (տ. Նաւհ. գղ. Menthe. իտ. Menta. լտ. Mentha sativa).

371. Նկարագիր. — Է բոյս երկարակեաց, լայնարձակ արմատովք, շիտակ և ողորկ ցօղնով, հակադիր և սղոցաձև տերևներով, ծիրանեգոյն, հասկաձև և ծայրաբոյս ծաղիկներով, որք կը բուսնին տերևոց անթին մէջ:

Կան անանխոյ իբր 25 տեսակք, որ կը բուսնին բարեխառն գօտւոյ տակ Ասիոյ և Եւրոպայի մէջ: Անանխոյ տեսակներուն չատերն են սաստիկ հոտաւէտ, և ունին համ տաքցուցիչ և դրգռիչ, ուստի և կը համարուին ստամոքսական և հակալորձք, մանաւանդ Պղպեղային կամ Անգղիական ըսուած անանուխը՝ որոյ մշակութիւնն առատ է Անգղիա, և իր ցօղունն է քառանկիւնի և մաղոտ, տերևներն նիզակաձև և սրածայր, և ծաղիկներն հասկաձև և մանուշակագոյն (Գէ. 132): Անոր տերևներէն կը հանեն իւղ իսկական, որ կը գործածուի չաքարեղինաց և ըմպելեաց: Այս իսկութիւնը սուր հոտ, դառն ու այրող համ ունի, որ վերջը զովութիւն կը բերէ: Այս իսկութեան մի հազարագրամը կ'ածէ 200 փրանկ: Իսկ այն որ կ'ըսուի Անանուխ կանանչ, է նուազ դրգռիչ, և կը գործածուի համեմներու:

372. Մշակութիւն. — Տնական գործածութեան համար բաւական է ունենալ պարտիզի մէջ մէկ երկու տունկ, իսկ առուտուրի համար պէտք է տնկել արտերու մէջ: Կը յաջողի առաւելապէս կակուղ և զով հողի մէջ և ծմակային տեղ: Պէտք է մաքրել հողը վնասակար

Չև 132. Անանուխ կամ Աննուխ.

խոտերէ, և ամառուան մէջ երբեմն ջրել։ Թէ որ ուզեմք պարտիզի մէջ մչակել, պէտք է արմատին քով եղած մոլերը ընդել, որք սաստիկ կը տարածուին։

Անանուխը կը բուսնի ինքնին նաև անտառներու և մարգագետիններու մէջ և առուակներու քով, և երբեմն արմատները ջրի մէջ, և այդ կ'ըսուի Ալեւնուխ ջրային և ռամկաբար Ջրի նանէ (Menthe aquatique). իսկ վայրի անանուխն որ կը բուսնի քարերու մէջ, կ'ըսուի Քարանանուխ։

Անասուններն կը խորչին անանուխը ուտելէն։

Կը բազմանայ անանուխ իր մոլերով, զոր պէտք է հանել մայր արմատին քովէն, և սեպտեմբերի կիսոյն տնկել ուրիշ տեղ կարգաւ տողի վրայ, տողերն իրարմէ 30 հր.մ հեռի։

Ջաղոցը կ'ըլլայ ծաղկելէն առաջ կամ ծաղկելու մօտ։ Տերևները կը չորցնեն չուքի մէջ, և յետոյ պարկերու մէջ դրած կը տանին ի վաճառ, կամ կը խաւրեն ի գործարան, իրեն հոտաւէտ իւղը հանելու համար։

ԳԼՈՒԽ Զ

ԱՐՋՆԴԵՂ ԿԱՄ ՍՈՒԽԱ. (*պրս.* Շուռնիզ. *տճ.* Չէօրէք օթուզ. *գղ.* Nigelle. *իտ.* Nigella. *լտ.* Nigella sativa).

373. Նկարագիր. — *Է բոյս խոտեղէն տարեւոր, որոյ ցօղունն է աղուամազոտ և բազմաճիւղ, տերևներն հա-*

Զև 133. Արջնդեղի կամ Սոխիկի ծաղիկ.

մադիր, անկոթ և ձղձղկէն, ծաղիկներն կապոյտ, ծայրաբոյս, բաժակաձև, հնգաթերթ և պատեալ տերևա-

նման խորխով, որոյ ստորին մասն է մազոտ (Զև 133). Պտուղներն են պատճի մէջ ամփոփեալ սև հատեր եռանկիւնի, որ կ'ըսուին Արջնդեղ, Սոխիկ կամ Շոնիզ, Սև հռուտ, Սև հնտիկ. և են համեմային և հոտաւէտ, և կը գործածուին իբրև համեմ, հացի և կարկանդակաց վրայ, ուստի և կ'ըսուի նաև Հացհատեմ (Չէօրէք օթուզ). Խորովելով սև հնտիկները և խառնելով ուրիշ համեմներու հետ, կ'ընեն քաղցրաւենի մը ընտիր և գրգռիչ. կը խառնեն նաև օշարակաց հետ, անոյշ հոտ մը տալու համար. Կ'ելնէ այս սերմերէն նաև իւղ, զոր կը չփեն մարմնոյ վրայ բաղնիքէն ելնելէն ետքը. Այս տեսակը կ'ըսուի Արջնդեղ դեղ Դամասկոսի. — Կայ ուրիշ տեսակ մ'ալ՝ որ կ'ըսուի Արջնդեղ արտորիից, որ ինքնին կը բուսնի դաշտերու և ցորենոյ արտերու մէջ, որ թէպէտ առջինին պէս նշանաւոր չէ, բայց է դաշտային գեղեցիկ ծաղիկներէն մէկը, դեղին կամ կապոյտ և աստղաձև.

374. Մշակութիւն. — *Արջնդեղն կը բազմանայ սերմով. և կը սերմանեն գարնան կակուղ և զով հողի վրայ. Անշան սերմանեալ արջնդեղն աւելի զօրաւոր կ'ըլլայ, եթէ կարենայ դէմ դնել ձմերան ցրտոյն.*

Դիւրին է արջնդեղի մշակութիւնը, և կը գործածուի իբրև զարդ պարտիզի.

ԳԼՈՒԽ Է

ՉԱՄԱՆ. (*տճ.* Չիմեն. *գղ.* Cumin. *իտ.* Cumino. *լտ.* Cuminum cyminum).

375. Նկարագիրը. — Է բոյս խոտեղէն, տարեւոր, նման սամթի, բարակ և նեարդային արմատով, բազմաճիւղ ցօղնով որ կը բարձրանայ 20–30 հր.մ: Տերևներն են համադիր, լերկ, և հերձեալ երկու բարակ մասեր. ծաղիկներն են ճերմակ, մանր և հովանոցաձև, և կը բացուին յունիսի մէջ, որոց կը յաջորդեն իրեն պտուղները, սև հատեր գծաւոր, սուր և համեմային հոտով, տաք և ախորժելի համով. հատերուն ծայրը կայ երկայն մազ՝ որ կը կոտրի հասունցած ժամանակ: Իւրաքանչիւր պըտուղ կը բաղկանայ երկու հատերէ, որոց մէկ կողմն է կորնթարդ, միւս կողմը տափարակ:

Չամանին հատերը կը գործածուին իբրև համեմ կերակրոյ և խմորեղինաց. Ամերիկէ կը գործածեն միսը ապխտելու, Գերմանիա և Հոլանդա կը դնեն հացի և պանրոյ մէջ: Կազմեն չամանով ընտիր ըմպելիք, և կը հանեն իրմէ իսկական իւղ մը սաստիկ կծու, որ կը լուծուի ալքոհլի մէջ: Չամանն է բնիկ Ասիոյ, բայց կը մշակեն նաև Եգիպտոս, ի Հնդկաստան և Եւրոպա:

376. Մշակութիւն. — Չամանին մշակութիւնը շատ պարզ է: Կը սերմանեն իր հատերը ապրիլի կամ մայիսի մէջ, երբ վախ չկայ այլ ևս եղեման. կ'ուզէ թեթև, պարարտ և լաւ պատրաստած հող: Եւ երբ մեծնան տունկերը, պէտք է քրքրել հողը քանի մը անգամ և մաքրել վնասակար խոտերէ: Յուլիսի վերջ կամ օգոստոսի սկիզբ կ'ըլլայ հատերուն քաղցը, նման անիսոնի քաղցին (364): Մի հարիւրալիտր հատ չամանի կչռէ 35 հազարագրամ:

ԳԼՈՒԽ Ը

ՉԱՄԱՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱՄ ՃԱՊՈՒՒ. (*տճ.* Քիմիոն. *գղ.* *իտ.* Carvi. *լտ.* Carum carvi).

377. Նկարագիրը. — Է բոյս խոտեղէն, երկտարեւոր, որոյ արմատներն են իլաձև, դեղնորակ, միսը ճերմակ, և համը կը նմանի ստեպղինի: Արմատէն վեր կը բարձրանան տերևները և կը շրջապատեն ցօղունը որ բարձր կ'ըլլայ իբր 40 հր.մ: Ծաղիկներն են մանր, ճերմակ կամ դեղնորակ. պտուղներն են սև հատեր, համեմային և գրգռիչ, որ կը գործածուին իբրև համեմ կերակրոյ, նոյնպէս և ճերմակ արմատները, և են ստամոքսական և փքահան անիսոնի պէս:

Ճապուռը կը մտնէ նաև հայի, խմորեղինաց և ըմպելեաց մէջ, և մանաւանդ Չարաճողի (Kümmel) ըստուած ըմպելւոյն մէջ, որ յարգի է Գերմանացւոց: Հոլանդա կը համեմեն պանիրը ճապուռով: Հայոց չամանէն կ'ելնէ իսկական իւղ մը, զոր կը խառնեն այլևայլ հեղուկներու հետ:

378. Մշակութիւն. — Հայոց չամանն է բնիկ Ասիոյ և Հայաստանի, ինչպէս անունն իսկ կը ցուցանէ: Եւրոպայի մէջ հիմա կը մշակուի առաւելապէս ի Հոլանդա: Մշակութիւնը դիւրին է, կը սիրէ չուք և զով տեղ, չյաղողիր թաց և պինդ հողի մէջ, և ոչ չոր աւազուտ հողի մէջ: Դալար աղբը յարմար չէ իրեն, վասն զի կը փտեցնէ արմատը: Այն երկիրները ուր կիր և կալի կը պակսին, հողը պարարտացնելու համար յարմար է մոխիր, աղբալուր և բուսահող: Ուր որ ճապուռ տնկուած է, պէտք է թողուլ այն երկիրը տասը տարի, միւս անգամ հոն ճապուռ ցանելու համար: Կը սերմանեն սովորաբար բակլայի ածուներուն մէջ, և բակլայները քաղելէն ետքը պէտք է քրքրել հողը, և յաջորդ գարնան միւս անգամ քրքրել, և քաղել ամբարան վերջ ճապուռի պտուղը, որ շատ շահաւոր է:

Բայց կրնամք նաև սերմանել առանձինն, պատրաստած ածուներու վրայ սեպտեմբերի մէջ, և յունիս ամսոյ մէջ փոխադրել և տնկել ուրիշ տեղ, իրարմէ 30 հր.մ հեռի, կտրելով արմատներուն և տերևներուն ծայրերը, և մինչև ձմեռ երկու երեք անգամ քրքրել հողը, կակուղ և մաքուր պահելու համար, և յաջորդ գարնան քրքրել նորէն, նոյնպէս և ծաղկելէն առաջ: Յունիսի վերջ կը հասունցնայ սերմը, զոր պէտք է առաւօտուն կանուխ կամ երեկոյեան դէմ կտրել ճիւղով կամ հանել արմատով, կապել տրցակ տրցակ և դնել արևու մէջ որ չորնան: Եւ քանի մը օրէն եռքը ծեծել, որպէս զի սերմը թափի, և յետոյ դնել նորէն արևու մէջ, չորցնել, ծեծել, վասն զի սերմերն ամէնքը միանգամայն չեն հասունար:

Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը երկու երեք տարի:

Հայոց չամանը թէպէտ գլխաւորապէս իր սերման համար կը տնկուի, որ նոյն անուամբ կը կոչուի, բայց կ'ուտուին նաև իր արմատները, տերևները և գալար ընձիւղները, երբ չուզէ մէկը սպասել իր սերման:

ԳԼՈՒԽ Թ

ՀՈՒՈՄ ԶԱՄԱՆ, ԲԼԹԵՆԻ. (*ամ. Պոյ թօխուտուռ. արաբ. Հուլպա. գղ. Fenu-grec. իտ.* Fieno greco, Trigonella. *լտ.* Fœnum græcum, Trigonella fænum græcum).

379. Նկարագիր. — Է բոյս տարեւոր, առատ ի Յունաստան, ուր կը գործածուի իբրև խոտ ի կեր անասնոց: Արմատն է բարակ և ներդայնի, ցօղունն է մատնեքաւոր, իբր 30 հր.մ բարձրութեամբ, տերևներն ձուաձև և կանաչ. ծաղիկներն են դեղնորակ, բուսեալ տերևոց անթին մէջ. պտուղներն են անձև, և մանր հատեր դեղնորակ, ամփոփուած երկայն, նեղ և լերկ պատի մէջ, և ունին հոտ սաստիկ և համեմային, և կը գործածուին իբրև համեմ կերակրոյ, և կ'ըսուին Հոռոմ չամանի կամ Բլիթենի: Հին ժամանակ յարգի էր Յունաստանի և Եգիպտոսի մէջ, նաև առ Հռովմայեցիս: Տալով բլթենին ձիոց և արջառոց, կը գիրցնէ գիրենք առժամանակեայ. և երբ դադրին ուտելէն, կ'անցնի գիրութիւնը: Բլթենի ալիւրէն կազմի խիս կակղեցուցիչ և փարատիչ ցաւոց: Ճմլելով հատերը՝ կ'ելնէ իւղ կարմիր մսագոյն:

380. Մշակութիւն. — Հոռոմ չամանը կ'ուզէ ընտիր և լաւ պատրաստած հող: Կը ցանեն փետրուարի կամ մարտի մէջ, երբ վախ չկայ եղեման: Հարաւային կողմերը կը սերմանեն աշնան սեպտեմբերի կամ հոկտեմբերի մէջ. և կը սերմանեն նետելով օդոյ մէջ, 15 կամ 16 հազարագրամ առ մի հարիւրակալ երկիր, և յետոյ կը ծածկեն հողով: Կը հնձեն բլթենին երբ կատարեալ ծաղկեալ է, և կու տան իբրև խոտ անասնոց և ոչխարաց, բայց կը համարի երկրորդական կարգի խոտ: Եթէ ուզեն ժողվել իր սերմը, պէտք է կտրել ցօղունները երբ սերմին պատիճներուն մեծագոյն մասն հասունցած է, և խուրձ խուրձ կապելով դնել կալի վրայ արևու տակ՝ մինչև որ կատարեալ չորնան, և յետոյ ծեծել գաւազանով և սերմերը ժողվել, մաղել, մաքրել և հանել ի վաճառ:

ԳԼՈՒԽ Ը

ԿԱՐՈՍ ԸՆՏԱՆԻ ԿԱՄ ԿԱՐՈՍ ՄԱԿԵԴՈՆԻ. (*տճ.* Մաղտաւնոս. *գղ.* Persil. *իտ.* Prezzemolo. *լտ.* Petroselinum).

381. Նկարագիր. — Է բոյս խոտեղէն, երկտարեւոր, որոյ արմատն է իլաձև, թանձր և մսոտ: Առաջին տարուոյ մէջ կու տայ մանր կանաչ տերևներ, հերձեալ, և եզերքն ատամնաձև, և երկրորդ տարւոյն մէջ կը բարձրանայ ծաղկին ծղօտը 50–80 հարիւրորդամետր, և իր ճիւղերուն ծայրը կը բացուին մանր հովանոցակերպ կապոյտ ծաղիկներ: Կը մշակեն բոյսը մէկ տարի միայն, երբ չեն ուզեր իր սերմը ժողվել, որ է դեղնագոյն մանր հատեր եռանկիւնի, տափարակ երկու երեսէն և կորընթարդ երրորդ երեսէն, և ունի հինգ գուրս ցցուած կողմեր:

Ընտանի կարոսին տերևներն են համեմիչ, և կը գործածուին կերակուրները համեմելու՝ հում կամ եփեալ, որ կը գրգռէ ախորժակը և դիւրամարս կ'ընէ կերակուրը: Բժշկականութեան մէջ արմատներն են միզեցուցիչ, հատերն գրգռիչ, ուսկից կ'ելնէ իսկական իւղ ցընդական: Նապաստակներն ու ճագարները կը սիրեն ընտանի կարոսը, բայց վառեակներուն և թուխակներուն մահաբեր է:

382. Մշակութիւն. — Ընտանի կարոսին տեսակները շատ են. հասարակ տեսակը շատ կը նմանի մոլախնդի՝ որ է սաստիկ թունաւոր խոտ մը, ուստի պէտք չէ անոր հետ չփոթել: Լաւ է սերմանել այն տեսակները, որոց տերևներն են գանգրաձև, ուստի և դիւրաւ կը ճանչցուին:

Մակեդոնի կարոսը շատ պահանջող բոյս չէ, բայց կը սիրէ կակուղ, խոր և ոչ այնչափ պարարտ հող: Կը սերմանեն գարնան պատրաստած ածուներու վրայ, ամառն ուտելու համար. կը սերմանեն յուլիսի մէջ՝ աշնան ուտելու համար. և կը սերմանեն օգոստոսի մէջ՝ ձմերան և գարնան ուտելու համար:

Սերմը պէտք է ցանել տողի վրայ, տողերը իրարմէ 15–20 հր.մ հեռի, և ջրել առատ մինչև որ սկսի ծլիլ: Դժուարաւ կը ծլին սերմերը, և հարկաւոր է 21 օր մինչև որ ծլին, երբ օդոյ տաքութիւնն ըլլայ 12–18 աստիճան: Մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 20 գրամ սերմ:

Պէտք է երբեմն երբեմն քրքրել հողը, մաքրել ջնասակար խոտերէ, և ջրել եթէ եղանակը չոր երթայ: Երբ տունկերն արձակեն վեցերորդ տերևը, կրնամք կարել և ուտել, և բոյսը նորէն կու տայ, և այսպէս հետ դհետէ: Եւ ձմերան մէջ պահելու համար, վրան ծածկել խիրով, և աղէկ օդերուն բանալ:

Սերմը առնելու համար պէտք է թողուլ քանի մը զօրաւոր տունկեր առանց կտրելու, որ ցանուած ըլլան գարնան, և ձմեռը պէտք չէ վրան ծածկել, և յաջորդ տարւոյն մէջ կը բարձրանան ծաղկաբեր ծղօտներ, և կը բերեն ծաղիկ և սերմն, զոր պէտք է ժողվել օգոստոսի մէջ:

383. Իտալիոյ Նէապոլիս քաղաքին ընտանի կարոսը շատ մեծ է, և հաստ արմատ ունի, զոր սովորական կարոսին պէս կրնամք ճերմկցնել, և ուտել եփելով կամ իբրև աղցան:

ԳԼՈՒԽ ԺԱ.

ԾՈԹՈՐ ԿԱՄ ԾՈԹՐԻՆ, ԾԱԹՐԻՆ. (տճ. *Քեքլիկ օթռ.* պրս. *Սահթեր.* գղ. Thym. *իտ.* Timo. *լտ.* Thymus vulgaris).

384. Նկարագիր. — Այս տունկը մեր մէջ ըսուած է նաև *Ոշրց, Խազռռր, Սադիր* (պրս.) և *Թիւմ* (յն). և է թուփ մշտադալար, չատակեաց, բազմաճիւղ, և կը բարձրանայ իբր 25 հարիւրորդամետր. տերևներն են մանր, խիտ և մոխրագոյն կանաչ, ծաղիկներն են մանր, վարդագոյն կամ ճերմակ, հասկաձև և ծայրաբոյս (Զև 134):

Զև 134. Ծոթոր կամ Ծոթրին, Ծաթրին. — Ամբողջ բոյս և ճիւղ.

Կը գործածուին ծոթորի տերևներն դալար կամ չոր իբրև համեմ կերակրոյ՝ իրենց սուր և խնկաւէտ հոտին համար:

385. Մշակութիւն. — Ծոթոր երկու տեսակ կը բաժնուի. մին է Բուռն ծոթոր ըսուածը, միւսն է Զաւրռռռ

(Serpolet). Ծոթոր կը բուսնի ինքնին չոր և քարուտ տեղեր. իսկ մեր պարտէզներուն մէջ ածուներուն եզերքը կը տնկեն, և կը սիրէ աւելի տաք դիրք և կակուղ հող: Կը բազմանայ աղուբայով կամ սերմով: Սովորաբար երկու տարին անգամ մը պէտք է փոխել իր տեղը:

Եթէ մէկն ուզէ մշակել առատապէս, պէտք է բոյսերը կատարեալ աճումն առնելէն ետքը կտրել գետնին հաւասար, և չորցնել արևու մէջ, և գործածել իբրև համեմ: Մի կալ երկրի վրայ կրնամք տնկել 1400 տունկ ծոթորի, որ չորնալով կորուսանէ իր կշռէն 66 առ 100: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 2 տարի, և հարկաւոր են 15 գրամ սերմ մի կալ երկրի համար:

386. Զամբուռ. — Զաւրռռռ որ և կ'ըսուի Վայրի ծոթոր, կաքաւախոտ, Հռնի (գղ. Serpolet. *իտ.* Serpillo, Sermolino. *արաբ.* Հաշա), է ցած թուփ մը խիտ և բազմաճիւղ, որ կը բուսնի չոր, քարուտ և անմշակ տեղեր, ծիրանեգոյն, մանր և անուշահոտ ծաղիկներով, սիրելի մեղուաց: Ասոր տերևներն ալ բուն ծոթորի պէս կրնան գործածուիլ իբրև համեմ, բայց չունին անոր ամէն հանգամանքը:

ԳԼՈՒԽ ԺԲ

ԼԻԲԱՆՈՎՏԱՆ ԿԱՄ ՀԱԶՐԻՎԱՐԴ. (տճ. Պիպերիճե. գղ. Romarin. իտ. Rosmarino, Ramerino. լտ. Rosmarinus).

387. Նկարագիր. — Այս տունկը մեր մէջ ըսուած է նաև Լոշմնատակի ծառ և սամկաբար խնկոռնի: Այդ վերջին անունը հիմա աւելի յաճախական է գործածուԹեան մէջ, և է Թուփ, մի կամ երկու մետր բարձրուԹեամբ, երկայնաձև, տոկուն, և հակադիր տերևներով, որք վայլուն են վերին երեսէն և ճերմակ վայրի երեսէն. ծաղիկներն են մանր, կապուտակ կամ ճերմակ և ողկուզաձև (Զև 135):

Զև 135. Լիբանովտան կամ Հազրէվարդ. Ամբողջ բոյս, հիւղ և ծաղիկ.

Կը բուսնի ինքնին Միջերկրական ծովուն եզերքը, Յունաստան, Արևելք և Իտալիա, և կը գործածուին իր տերևներն իբրև համեմ միսը խորովելու, և բժշկուԹեան մէջ իբրև կազդուրիչ և գրգռիչ ներսէն և դրսէն. նոյնպէս կը գործածուի և առ իւղափեացս: Դաղմատիա կը հանեն տերևներէն իւղ իսկական, որ կը գործածուի բժշկուԹեան մէջ: Մի կենդինար տերևներէ կ'ելնէ 200 գրամ իւղ: Ծաղիկներն սիրելի են մեղուներու:

Լիբանովտանի գործածուԹիւնը և մշակուԹիւնը նման է ծոթորի:

Սովորաբար պարտէզներու մէջ պատերու քով կը տընկեն քանի մը տունկ, առտնին պիտոյից համար:

ԳԼՈՒԽ ԺԴ

ԶՈՒԻՐԱԿ, ԿՈՐՆԳԱՆ ԿԱՄ ԿՈՐՆԿԱՆ, ԿԱՏԱՒԱՆ. (*տճ.* *փռշտեղկ, կէօյէկի օթռ.* *գղ.* Origan. *իտ.* Origano, Regamo, Accinghero. *լտ.* Origanum vulgaris).

388. Նկարագիր. — Այս բոյսը մեր մէջ ըսուած է նաև Դաղձն, Թռչրր, Մարեւակայ խոտ, որք կը նշանակեն ուրիշ բոյսեր ալ: Զուիրակն կամ Կորնգան է բոյս խոտեղէն, բազմաճիւղ, որոյ տերևներն են մեծ, ձուաձև և մազոտ տակի կողմէն. ծաղիկներն են գլխաձև կամ հասկաձև: Հասարակ տեսակը կը բուսնի լեռներու, անտառներու և ցանգերու մէջ, և կը ծաղկի ամարան վերջ:

Կորնգան է տունկ խնկաւէտ և դառնահամ, և կը գործածուի իբրև համեմ կերակրոյ, մանաւանդ անձրուկ ձկան: Իրեն եփուկը կը գործածուի ի դարման երկաբատև հարբխի և ղաջաւոյ, և է կազդուրիչ և քըրտնարեր:

Տնկաբաններէն չատերը կը համարին զկորնգան մարզանգոյի տեսակ, և մշակութիւնն ալ ըստ այնմ կ'ընլայ· բայց կորնգան է նուազ պահանջող կլիմայի և հողոյ կողմանէ, և ամէն տեղ կը բուսնի:

ԳԼՈՒԽ ԺԴ

ԵՂԵՍՊԱԿ. (*տճ.* *Ֆիլ օթռ, Աչտա չայը* *գղ.* Sauge. *իտ.* Salvia. *լտ.* Salvia officinalis).

389. Նկարագիր. — Բոյս չատակեաց, իբր երկու ոտնաչափ բարձրութեամբ, որոյ ծղօտն է փայտեղէն, բազմաճիւղ, և ունի իբր 400 տեսակ: Տերևներն են հակադիր և ձուաձև. ծաղիկներն գեղեցիկ, ի գոյն կապոյտ կարմրորակ, և կը ծաղկին ամբողջ ամառը (Զև 136):

Զև 156. Եղեսպակի հիւղ և տերև.

Այս տունկն է հոտաւէտ և դառնահամ, որոյ տերևներէն կ'ելնէ իսկական իւղ մը: Կը գործածուին տերևները միսը համեմելու, և բժշկութեան մէջ իբրև կազդուրիչ և զրգռիչ, և ի դարման ղներու ձըգտման, որոյ եփուկը թէյի պէս կը խմուի, և չատ հաճոյական է ճենաց:

Եղեսպակի վայրենի տեսակը, որ կը բուսնի ինքնին այգիներու մէջ և անդաստաններու եղերքը, կ'ըսուի մեր մէջ Կռնտաշ (գղ. Sauge sauvage), կապոյտ ծաղիկներով: Եւ այն տեսակն որ ունի մեծամեծ դեղին ծաղիկներ, պատեալ մածուցիկ հիւթով, կ'ըսուի Մեղրբեր (գղ. Sauge glutineux).

390. Մշակութիւն. — Եղեսպակ կը սիրէ չոր, բարձր և հարաւային դիրք: Ձմեռն կը վախնայ, մանաւանդ եթէ սաստիկ ըլլայ: Կը բազմանայ ճիւղերով և քիչ անգամ սերմով: Սերմը դնելու է 2 հր.մ հողին տակ. և մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 15 գրամ սերմ, որ կը ծլի 20 օրէն: Կը պահէ սերմն իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 3 տարի: Լաւ է 4 տարիէն աւելի չթողուլ եղեսպակը նոյն հողին վրայ:

ԳԼՈՒԽ ԺԵ

ԿՈՐԴԻՒՆ. (*տճ.* Կեչիք օթու. *գղ.* Sarriette. *իտ.* Santoreggia. *լտ.* Satureia hortensis).

391. Նկարագիր. — Է *փոքրիկ թուփ, որոյ ծղօտն է փայտեղէն, մազոտ, կարմրորակ, քաւանկիւնի և բազմաճիւղ. տերևներն են նեղ, երկայն և փափուկ, և ունին համ և հոտ համեմային. ծաղիկներն են մանր, կարմրորակ, անթթային, անուշահոտ, և երկու երկու մի կոթի վրայ* (Զև 137):

Զև 137. Կորդիւնի բոյս և ճիւղ.

*Ա*յս տունկն է *ստամոքսական, միզաբեր և կազդուրիչ. իր տերևոց եփուկը զօրացուցիչ է ստամոքսոյ: Բայց գլխաւորապէս կը գործածուին տերևներն կերակուրները համեմելու, և մանաւանդ ոսպ և բակլայ:*

*Լ*երանց կորդիւնն ունի *ծքթաններգոյն ծաղիկներ, անուշահոտ և խնկաւէտ, որ կը բուսանի Ապրիլեն լերանց վրայ, ուսկից կ'ելնէ հոտաւէտ իւղ մը դեղնորակ:*

392. Մշակութիւն. — *Կորդիւնը կը սերմանեն աշնան կամ գարնան, տողի վրայ. տունկերն իրարմէ 25 հր.մ հեռի, որով մի հարիւրակալ գետնոյ վրայ կրնայ ըլլալ 1400 տունկ: Մի կալ երկրի համար հարկաւոր է 10 գրամ սերմ, որ կը ծլի 12 օրուան մէջ, եթէ օդոյ տաքութեան աստիճանն ըլլայ 14–18: Սերմը կը պահէ իր բեղնաւորիչ կարողութիւնը 2 տարի: Տունկին օդոյ մէջ գտնուած մասը կը կտրուի հետ զհետէ ամառան մէջ, և կը գործածուի իբրև համեմ:*

ԳԼՈՒԽ ԺԶ

ՔՐՔՈՒՄ. (*տճ.* Զաֆրան. *պրս.* Քիւնքիւն. *գղ.* Safran. *իտ.* Zafferano. *լտ.* Crocus sativus).

393. Նկարագիր. — Է *բոյս կոճղիզաւոր, չատակեաց, իբր 20 հր.մ բարձրութեամբ. տերևներն են կանաչադոյն, երկայն և նեղ, ունելով մէջ տեղ ճերմակ գիծ մը ընդ երկայնութիւն, և կը բուսանին ծաղիկներէն անմիջապէս ետքը: Ծաղիկներն են կարմիր, մանուշակագոյն կամ դեղին, անուշահոտ, որ տերևներուն պէս վեր կը բարձրանան կոճղիզին մէջէն, երկայն խողովակաձև, ծայրը զանգակաձև 6 մաս բաժնուած* (Զև 138): *Ծաղիկն ունի 3 կարմիր նարընջագոյն սոսորդներ, սաստիկ հոտաւէտ, զոր կը կտրեն տակէն այն մասին վրայ ուր կը սկսի ճերմկիլ, և կը չորցնեն աբևու մէջ կամ վառարանի վրայ մեղմ կրակով, դնելով երկու ծծուն թղթոյ մէջ: Զորնալէն ետքը կը մանրեն և կը խաւրեն ի վաճառ, և այն է որ կ'ըսուի Քրքում, զոր կը գործածեն իբրև համեմ կերակրոյ և ըմպելեաց, որոց կու տայ դեղին գոյն:*

Զև 138. Քրքում.

Քրքումի պտուղն է եռանկիւնի խոզակ, երեք մաս բաժնուած, մէջը անթիւ մանր բոլորաձև սերմեր: Քրքումը բազմացնելու համար չեն գործածեր իր սերմը, այլ մանր կոճղեղները որ կ'ելնեն մայր կոճղիզին քով, որք են բոլորաձև վերի կողմէն և տափարակ տակի կողմէն, և սոխի պէս բարակ մաշկերով շրջապատած:

394. **Մշակութիւն.** — Բրքուտ է բնիկ Ասիոյ և Հնդկաստանի, և կը բուսնի նաև Եւրոպայի հարաւային կողմ. կը սիրէ տաք, չոր, կակուղ, պարարտ և արևառատ երկիր: Լաւ չյաղողիր կաւեղէն, կրային և աւազուտ երկրի վրայ, այլ միայն իրենց խառնուրդին մէջ: Երկիրը պէտք է բահով փորել խոր և աղբով պարարտացնել, և յունիսի և յուլիսի մէջ կոճղէզները տնկել պատրաստած փոքրիկ ակօսներու մէջ, որոց խորութիւնն է 20 հր.մ, և իրարմէ հեռաւորութիւնը 30 հր.մ, ընտրելով աղէկ կոճղէզները և ոչ տափարակները, և հանելով դրսի կեղևը, որով երևան կ'ելնեն այլայլած կոճղիզակներն, զորս պէտք է նետել: Ակօսներուն յատակը կը դրուի աղբ, և կոճղիզակները դնելէն ետքը՝ վրան ծածկել հողով 10 հր.մ բարձրութեամբ: Կոճղէզներուն իրարմէ ունեցած հեռաւորութիւնը պիտի ըլլայ 15 հր.մ:

Հոկտեմբերի սկիզբ կը սկսին կոճղիզակները մեծնալ և տերև արձակել, և նոյն ամսոյն կիսոյն կը սկսին ձեռքով ժողվել ծաղիկները առաւօտուն ցօղն անցնելէն ետքը, պայծառ օդով:

Ծաղոցը ընելէն ետքը պէտք է քրքրել հողը, նոյնպէս ընել գարնան և ամառը, հեռացնել երկու տարիներուն մէջ, և քաղել հոկտեմբերի մէջ:

Ծաղիկները քաղելէն ետքը, անմիջապէս պէտք է կըտրել սոսորդները և չորցնել, ինչպէս ըսինք վերը: Սոսորդներուն կտրելու կերպն այս է, զոր կ'ընեն կանայք. բռնելով ձախ ձեռքով ծաղիկը ու աջ ձեռքով բանալով ծաղկին բաժակը ու բռնելով սոսորդները, կտրել տալ կէն ձախ ձեռքին բթամատին եղընգով՝ ճերմակ գծին վրայէն: Յաջող կին մը 5 ժամուան մէջ կրնայ պատրաստել 250 գրամ թարմ քրքում:

395. Մի հարիւրակալ երկրէ առաջին տարին կ'ելնէ 6–10 հգ.գր քրքում. երկրորդ տարին 20–30 հգ.գր, նոյնպէս և երրորդ տարին: Զորնալով կը կորսընցնեն իրենց կշռոյն չորս հինգերորդ մասը: Զորցած քրքումը կ'ածէ առ մի հազարագրամ 90–100 փրանկ: Կ'ելնէ 100 հազար ծաղկէ մի հազարագրամ չոր քրքում:

Բրքմաստան մը երեք տարիէն աւելի չտևեր: Յունիսի կամ յուլիսի մէջ պէտք է բահով հանել կոճղէզները, և գէշերը զատելով՝ տնկել աղէկները ուրիշ տեղ:

Բրքումի թշնամիներն են մուկներն և նապաստակները: Ալիւնները կը կրծեն իր սոխը, երկրորդներն կ'ուտեն իր տերևները: Բրքումին սոխերն ենթակայ կ'ըլլան երբեմն փտութեան, որոյ դարմանն է տալ ծծըմբատ երկաթոյ՝ լուծեալ ջրոյ մէջ:

ԳԼՈՒԽ ԺԷ

ԶՈՊԱՅ ԿԱՄ ԶՈՒԽՓԱ. (տճ. Զուֆա, Զիւպրա. գղ. Hyssope. իտ. Issopo. լտ. Hyssopus officinalis).

396. **Նկարագիր.** — Է փոքրիկ թուփ, հակադիր, նեղ և նիզակաձև տերևներով, կարմիր, ծիրանեգոյն, կապոյտ և հասկաձև մանր ծաղիկներով, որք են անուշահոտ, ինչպէս նաև տերևներն, որք կը գործածուին իբրև համեմ կերակրոյ, և են կազդուրիչ և ստամոքսական: Կը հանեն տերևներէն և ծաղիկներէն ջուր թորեալ և իւղ իսկական, որ ունին տնկոյն հոտը: Ծաղկոցներու մէջ կ'ընեն զոպայէ ածուներու եզերք:

ՄԱՍՆ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ

ՍՈՒՆԿ ԵՒ ԳԵՐԵՐԻ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՍՈՒՆԿ. (տճ. Մաճիպար. գղ. Champignon. իտ. Fungo. լտ. Agaricus campestris).

397. Նկարագիրը. — Է բոյս գաղտասեր, անտերև, անծաղիկ, անպտուղ, անարմատ, և կեցած է չիտակ ծղօտի մը վրայ հովանոցակերպ, մսոտ, կակուղ և սպընգանման գլխով, որ կ'ըսուի Սունկ, և իր գնտաձև գլուխը կ'ըսուի Գլխարկ (գղ. Chapeau. իտ. Cappello), որոյ ներքին կողմը բաժնուած է անթաւ բարակ թերթեր:

Սունկին սովորական գոյնն է ճերմակ, բայց կ'ըլլայ նաև դեղին, սև, թուխ, խարտեաշ, ձիթագոյն, նարնջագոյն և կարմիր:

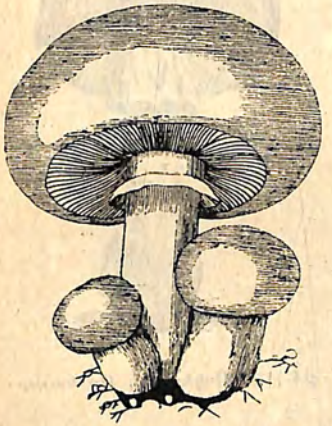
398. Սունկին տեսակները չատ են, և կը բուսնին ինքնին անտառներու և մարգագետիններու վրայ. կան որ կ'ուտուին, բայց չատերն են թունաւոր, և լաւ պէտք է ճանչել:

Դնենք հոս քանի մը տեսակ սունկերու պատկերները: Զև. 139 է Ղարիկոն ուտելի, և ձև. 140 է Ղարիկոն թունաւոր. — Զև. 141 է Ոսկեսունկ ուտելի, և ձև. 142 Ոսկեսունկ թունաւոր. Զև. 143 է Մորկեղ, սունկ ուտելի և յարգի, որ կ'ըլլայ կաղնոյ մեծութենէ մինչև նարընջի մեծութեամբ, գնտաձև: Զև. 144 է Թնչդուկ թունաւոր, և ձև. 145 է Թնօպի թունաւոր[1]: Այս վերջին երկու սունկերն ունին իրենց ուտելի տեսակներն ալ:

1. Ղարիկոն. գղ. Agaric. իտ. Agarico.
Ոսկեսունկ. գղ. Oronge. իտ. Orongia.
Մորկեղ. գղ. Morille. իտ. Morilla.
Թնչդուկ. գղ. Bolet. իտ. Boleto.
Թնօպի. գղ. իտ. Amanite.

399. Ուտելի սունկն յարգի է սեղաններու վրայ, վասն զի է անուադարար և հաճոյական քմաց, թէպէտ և չէ այնչափ դիւրամարս: Որչափ աւելի մանր ըլլան սունկերն և թարմ, այնչափ աւելի ապահով կրնամք ըլլալ թէ թունաւոր չեն: Եւ սակայն դիւրին չէ որոշելը թունաւորը ուտելի տեսակէն. վասն զի արտաքին կերպարանքով գրեթէ տարբերութիւն չունին իրարմէ:

400. Մշակութիւն. — Սունկը մշակելու վախճանն այս է, որ կրնամք տարւոյն ամէն եղանակներուն մէջ սունկ ուտել, և մանգամայն ապահով ըլլալ որ վնասակար չեն:

Զև. 139. Ղարիկոն ուտելի.

Զև. 140. Ղարիկոն թունաւոր.

Մշակելի անկոյ մէջ մի միայն է Դաշտային ղարիկոնն, որոյ սերմը ինչպէս նաև ուրիշ ամէն տեսակ սունկերուն, է մանր փոշի, ամենամանր հատիկներէ բաղկացեալ, որք կը գտնուին գլխարկին տակի թերթերուն մէջ: Այս գլխարկը կեցած է ծղօտի մը վրայ, որոյ վարի կողմն հաղորդած է գետնոյն տակ անկոյ բուսական մասին, որ կ'ըսուի Բողբոջ անկոյ (գղ. Mycélium. իտ. Micelio), որով պարարիզպաններն կը բազմացնեն սունկը:

Սնկոյ բողբոջն է նուրբ խողովակ, բաղկացեալ մանր բջիջներէ, քովէ քով դրուած, և կրնայ ըլլալ պարզ կամ ճիւղ ճիւղ բաժնուած, և զանազան ձևերով։

401. Գլխարկին վրայի բարակ մաշկը կ'ըլլայ ձերմակ, թէ որ սունկը դեռահասակ է և շուքի մէջ մեծցած. ապա թէ ոչ՝ կ'ըլլայ գորշ։ Այդ մաշկը դիւրաւ հերձաննելի է։

Գլխարկին տակի թերթերն են վարդագոյն, որք կը դառնան ի մթնագոյն՝ սունկը կտրելէն ետքը. իսկ կոճղիկային զարիկոնին մէջ միշտ ձերմակ են, և ասով կ'ո-

Ձև 141. Ոսկեսունկ ուտելի.

Ձև 142. Ոսկեսունկ թունաւոր.

րոշուի կոճղիկային զարիկոնը՝ որ է թունաւոր։ Դնեմք ուրիշ նշան մը՝ կոճղիկային զարիկոնը դաշտային զարիկոնէն որոշելու համար։ Պէտք է ճմլել սունկի գլխարկը. թէ որ կաթնեղէն նիւթ մը վազէ, ըսել է թէ կոճղիկային տեսակն է, և եթէ պայծառ հիւթ մը վազէ, ըսել է թէ ուտելի տեսակն է։

Սունկերը կրնամք մշակել բացօթեայ այն արտերուն մէջ ուր վարունգ և սեխ տնկուած են. կամ մշակել պատի քով, յարկածածուկ տեղ, ախոռի կամ գինետան մէջ, և այլն։ Եւ կամ շարժական սնկաստաններ ընել տակառի, սընդուկի կամ ուրիշ նման ամաններու մէջ։ Սունկը բուս-

նելու համար կ'ուզէ օդ, տաքութիւն և թացութիւն, ինչպէս ամէն տունկերն։ Շատերն կը բուսնին խոնաւ տեղեր։ Զկայ բոյս որ այնպէս չուտով մեծնայ և բազմանայ՝ ինչպէս է սունկ։

402. Սունկերը բազմացնելու կերպ. — Սունկերը մշակելու կերպին մէջ երկու գլխաւոր բաներ կան դիտելի, սունկի բողբոջը և աղբի պատրաստութիւնը։ Սունկի բողբոջը որ կը ծառայէ սունկին բազմանալուն փոխանակ սերման, կը գտնուի աղբի հին կոյտերուն վրայ ինքնաբոյս։ Ձիոց աղբին մէջ այն աւելի ընդունելի է, որ լաւ սնուցող առնող և աշխատող ձիերուն ըլլայ, կամ

Ձև 143. Մորկով ուտելի.

Ձև 144. Թունաւոր թունաւոր.

իշոյ և ջորւոյ աղբը, որ քիչ յարդով խառն ըլլայ, և միզով տոգորեալ։ Որ և իցէ եղանակի մէջ պէտք է որ աղբը հինցած ըլլայ գէթ 15 օր, և ցուրտ եղանակին մէջ 20 և աւելի օր։ Աղբը ախոռէն հանելէն ետքը պէտք է տանել սահմանեալ տեղ մը, որ արևէն և անձրևէն պատսպարեալ ըլլայ, և դնել գետնոյն վրայ մի մեծ լայնութեամբ, և երկայնութիւնը որչափ որ հարկաւոր է, հանել մէջէն չփոած յարդը և ուրիշ օտար նիւթերը։ Եւ այսպէս հետ զհետէ կարգ կարգ դնել աղբը վրայէ վրայ, և ճմլել, զարնել և ջրել շատ անգամ, միօրինակ կերպով։ Կոյտին բարձրութիւնը պիտի ըլլայ 60–70 հր.մ, և վրայի կողմ կոր։ Ութ օրէն ետքը, որ կրնայ ըլլալ

աւելի կամ պակաս ըստ տաքութեան աստիճանի օդոյ, պէտք է կոյտը շրջել, և դնել նոյն կարգով քովը ուրիշ տեղ, վրայի կարգը տակ և տակինը վրան: Այլ ևս ութ օր, և ահա աղբակոյտը պատրաստ կը համարուի, և կ'ըլլայ սև, փայլուն, իւղակերպ, և կ'ունենայ մասնաւոր հոտ մը, և տաքութիւնը 32° Հ: Եւ այս վիճակին մէջ աղբը կը գործածուի սունկի բողբոջները բազմացնելու:

403. Տեղը որչելէն ետքը պէտք է պատրաստած աղբը տանել հոն և դնել ձիոյ կռնակի պէս, կամ պատին կռթնած և առ ի չեզ: Բարձրութիւնը պիտի ըլլայ 60 հր.մ և լայնութիւնը 70, եթէ ձիոյ կռնակի պէս դրուի. իսկ պատին քով բաւական է 50 հր.մ լայնութիւն: Աղբը դնելու ժամանակ պէտք է կարգ կարգ դնել, ճմլել ուժով, և վերջը թողուլ երեք չորս օր, ծածկելով վրան տերևներով: Թէ որ շատ չոր ըլլայ աղբը, պէտք է թրջել: Երբ աղբակուտին տաքութիւնը հասնի 18–20° Հ. դնել վրան կարգ մը աւազուտ հող: Եւ եթէ հարկ է աղբին տաքութիւնը աւելցնել, պէտք է ջրել, բայց ըզգուշանալ որ տաքութիւնը չանցնի 25° Հ. վասն զի կը մեռնին յայնժամ բողբոջները:

Գծ. 145. Թնօպի թունաւոր.

404. Ծնած բողբոջները սերմանելէն քանի մը օր առաջ պէտք է տանել սահմանեալ տեղը, որ թացութեամբ և տաքութեամբ զօրանան: Եւ երբ հասնի սերմանելոյ ժամանակը, պէտք է 20 հր.մ հեռաւորութեամբ և 4 հր.մ խորութեամբ ծակեր բանալ հողին մէջ, և դնել այս ծակերուն մէջ բողբոջի կտորներ գէթ կաղնոյ մեծութեամբ, և ծածկել վրան հողով և ջրել:

Քանի մը օրէն ետքը, առ առաւելն տասն օրէն ետքը, նայիլ թէ բողբոջներն վատուժցած են, որ կը ճանչցուի վրայի ճերմակ և բարակ թելերէն, և այսպիսիները փոխել և նորին սերմանել:

Հետագայ աշխատութիւններն համեմատ են տեղոյն օդահարութեան, չափաւոր տաքութեան, մշտատև պահպանութեան և զգալի թացութեան: Հարկ չէ շատ օդ և շատ լոյս, մանաւանդ թէ մթութիւնը կ'երագէ սունկերուն աճումը: Անոր համար սունկերուն շատ աշխատութիւնները և քաղումը կ'ըլլուի ձրագի լուսով, զգուշանալով տաքէն պաղ անցնիլը:

405. Ամէն մը ետքը, եթէ ամէն գործեր ըստ պատշաճի եղած են, կը տեսնեմք որ հողին երեսը կ'ուռի կը բարձրանայ և կը ճեղքի և սունկը կը ծնանի, և այսպէս հետ զհետէ հարիւրաւոր սունկեր կը ծնանին և կը մեծնան: Կրնամք քաղել երկու օրը անգամ մը, երբ սունկերն մեծ կ'ըլլան աղաւնոյ ձուոյ չափ: Օգտակար չհամարուիր թողուլ որ աւելի մեծնան, որով և գլխարկին թերթերն կը բացուին: Լաւ անկաստան մը չորս հինգ ամիս կրնայ չարունակ սունկ մատակարարել. բայց լաւ է երկու ամսէն ետքը նորոգել, չարունակաբար ընթիր բերք ունենալու համար, և հիները աւրել, որոց բերքը կը սկսի հետ զհետէ պակսիլ:

Պարարտութիւնը կամ աղբը որ գործածուեցաւ մի անգամ, չկրնար ծառայել այլ ևս անկոյ համար, բայց կրնայ օգտակար ըլլալ կանաչեղինաց և ծաղկանց:

406. Անկոյ սերմը ունենալու համար, հողակոյտերը աւրելէն առաջ պէտք է լաւ մը ճմլել բահին հակառակ կողմով, և կտրել բահով չերտ չերտ, և տանել յարկածածուկ տեղ որ չորնան, և յետոյ տանել ի չտեմարան, և հարկաւոր եղած ժամանակ գործածել իբրև սերմն: Այս կերպով կրնան անկոյ բողբոջներն պահուիլ հինգ վեց տարի:

ԳԼՈՒԽ Բ

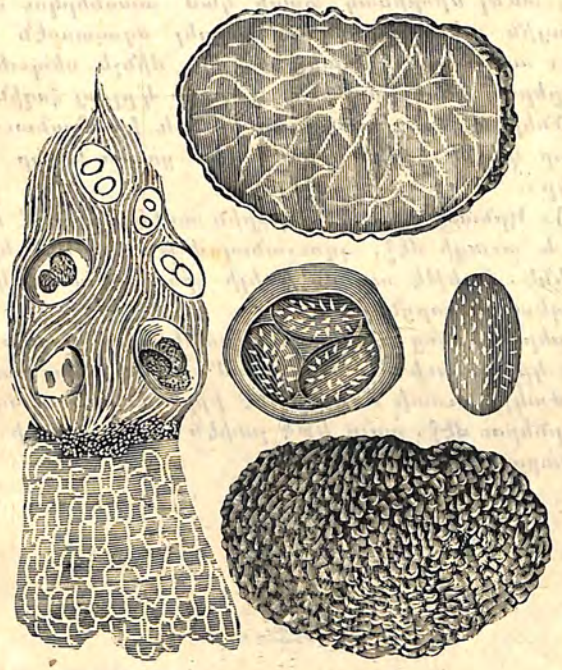
ԳԵՐԵՐԻ ԿԱՄ ՀՈՂՍՈՒՆԿ. (տճ. Էքեր մանթարը, Ֆօնուզ հղուսը, Ֆօնուսաև. արաբ. Քաճահ. գղ. Truffe. իտ. Tartufo. լտ. Tuber cibarium).

407. Նկարագիր. — Է տեսակ անկոյ ելընդաւոր, որ ինքնին կը բուսնի, և կ'աճի հողոյ տակ, անոր համար ըսուած է մեր մէջ նաև Հողսունկ, և առ նախնիս մեր ըսուած է նաև Բողբոջ: Կը բուսնի սովորաբար ընտանի կամ վայրի կաղնի ծառոց տակ, և կ'ըլլայ ընկուզի և հաւկթի մեծութեամբ, ըստ այլևայլ տեսակաց: Զևն է կլոր կամ ձուաձև, խորտաբորտ և ոմանք ողորկ. չունի արմատ, և հաղիւ կը ցուցանէ գործարան կազմուածեան. միսն է սեղմ, հոտաւէտ, համեմային և համեղաճաշակ, ունելով իր մէջ ցանցաձև նեարդեր ուր կը ծնանին սերմերը (Զև 146): Կ'ըլլայ զանազան գոյներով. սևագոյնն ամէն տեսակներէն աւելի ընտիր է, իսկ ճերմակը, դեղինը և կարմիրն է կարծր անհամ և դժուարամարս: Բայց իտալական ճերմակ տեսակն յարգի է: Գորշագոյնն ալ համեղաճաշակ է և սահուն երեսով, բայց ունի խստորի հոտ, ուստի և կը գործածուի հազմի տեղ:

Կը գտնուի հողսունկ աշխարհիս ամէն կողմ, և ինքնաբոյս ըլլալուն պատճառաւ չգիտցուիր իր տեղը. որ և ինքնին կ'աճի և կը բազմանայ սերմով, զոր կը թողու հողին տակ փտած գերերի մը, և այս սերմէն առաջ կու գան սունկի բողբոջներ, կամ թէ ըսել նորբ ճերմակագոյն թելեր, որոցմէ կը ծնանին նոր գերերիներ:

408. Հողսունկին բուսած տեղերը դիպուածով կը գտնուի, փորելով գետինը 15–25 հարիւրորդամետր: Շատ անգամ գերերուոյ տեղերը գտնելու համար կ'առնուն հետերնին խոզի ձագ կամ շուն, որոց հոտոտելիքը սուր ըլլալով, կը փորեն գետինը ուր որ գերերի կայ, և կը հանեն գուրս և կը սկսին ուտել: Խոզերուն շատ ախորժելի է, և կը հանեն միշտ հասունցածը և ոչ տհասը: Մինչդեռ մարդիկ այնչափ չեն ճանչեր:

409. Մշակութիւն. — Գերերին կը սիրէ բարեխառն կլիմայ, սաստիկ չորութիւնն իրեն օգտակար չէ և չկըրնար բազմանալ: Կ'ուզէ կակուղ և զով հող, կաւեղէն և կրային, և կը բուսնի սովորաբար անտառներու մէջ ուր կը գտնուի բուսահող: Բայց թէ որ մէկն ուզէ արուեստական գերերաստան մը կազմել, պէտք է ընտրել անտառային տեղ, կամ ընել արուեստական անտառ, որով

Զև 146. Գերերի կամ Հողսունկ.

և չարունակ կրնայ ունենալ գերերի: Անտառին չուքը և զովութիւնն օգտակար է գերերուոյ սերմանց բուսնելուն:

Արուեստական անտառ ընելու համար սովորաբար կը տնկեն կաղնի ծառեր տողի վրայ՝ իրարմէ 4–5 մետր հե-

աւաւորութեամբ, որոյ դիրքն ըլլայ ըստ կարի հիւսիսէն դէպ հարաւ։ Եւ արուեստական սերմ ունենալու համար, գարնան և ամարան մէջ անձրևի պատրաստուելեան ժամանակ պէտք է հողին տակ դնել թարմ կամ չոր գերբուոյ կտորներ. որք փտելով հողին տակ և արձակելով բոզբոջներ՝ կը ծնանին նոր հողաւունկեր։

Արուեստական գերերաստանէ մը կրնամք քաղել պըտուղը վեցերորդ կամ ութերորդ տարիէն սկսեալ, և կրնայ տևել միօրինակ տասն կամ տասներկու տարի։ Ձմերային տեսակը կրնամք քաղել օգոստոսէն մինչև մարտ, ամարային տեսակը ապրիլէ մինչև սեպտեմբեր։

Գերերուոյ ներկայութիւնը յայտնի կ'ըլլայ հողին ճեղքուածներէն, հոն խոտ չբուսնելէն և իր մասնաւոր հոտէն որ կ'ելնէ հողին երեսէն վեր ցուրտ և չոր առաւօտներ։

410. Կրնամք պահել գերերին ամիս մը կամ երկու՝ հողոյ և աւազի մէջ, զգուշանալով թացութենէ և տաքութենէ. և եթէ ուզեմք աւելի երկար ժամանակ պահել, պէտք է չորցնել։

Գերերին հնուց ի վեր հարուստներու սեղանին վրայ միայն կը գտնուի, ախորժահամ է և բանայ մարդոյս ախորժակը, ուստի և կը մտնէ իրրև համեմ որսոյ կերակուրներու մէջ. բայց եթէ չափէն աւելի ուտուի, կ'ըլլայ տաքցուցիչ և անմարս։

ՄԱՍՆ ՈՒԹԵՐՈՐԴ

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԻ

ՅՈՒՆՈՒԱՐ

411. Յունուարի մէջ պարտիզպանին ընելու աշխատութիւնները. — Յունուար ամսոյն մէջ պարտիզպանին գլխաւոր աշխատութիւններն են յետագայք։

Ցուրտ օրերուն մէջ պէտք է փոխադրել աղբը և բուսահողը. և երբ հողը չոր է և ոչ սառած, փորել բահով և պատրաստել գարնան համար։ Մաքրել փոսերը, և եթէ հարկ է՝ նոր փոսեր բանալ ըրոյ ընթացքին համար։ Մաքրել պարտէզը անցեալ տարւոյն բերոց ամէն մնացորդներէն որ մնացած են հողին տակ, աղբել ծնեբեկատանը երեսէն։ Եւ եթէ օդն աղէկ ըլլայ, կրնամք վոխատնկել կանխահաս կաղամբներ, պրասի, սխտորի և սոխի մէջ տեղ, որք կը տնկուին նոյնպէս յունուարի մէջ։

Լաւ պատսպարեալ տեղերու վրայ կրնամք սերմանել կանխահաս ոլոռն, բակլայ, չոմին, որպէս զի գարնան կարենամք ուտել։

Սերմանել ջերոցներու և անդուկներու մէջ կարոս, գլխանի կաղամբ և ուրիշ կանխահաս կաղամբներ, ամարային ճերմակ հազար և սոեպղին, որպէս զի բուսնելէն ետքը կարենամք փետրուարի և մարտի մէջ փոխադրել բացօթեայ տեղ։

Եւ եթէ չունենայ պարտիզպանը պատրաստած ջերոցներ, կրնայ պատրաստել այս ամսոյն մէջ, որպէս զի կարող ըլլայ սերմանել սեխ, վարունգ, ոսկեխնձոր և եղերդ։

Համառօտ ըսել, յունուարի մէջ պէտք է կարգի դնել ամէն ձմերային մշակութիւնները, սերմանել և մեծցնել այն ամէն խաւարտները որ երկու ամիս վերջ պիտի տնկուին բացօթեայ հողի մէջ, նոյնպէս և աղցանները։ Բանալ կամ ծածկել կանկարներու արմատները, ըստ օրում անցած է կամ ոչ սառուցի ժամանակը։

412. Ուտելի խաւարտք. — *Յունուար ամսոյն մէջ ուտելի խաւարտներն են վայրի կանգառ, ստեպղին, սպանախ, կարոս, կաղամբ, ձմերային կարմիր հազար, և եղերդի արմատներ։*

ՓԵՏՐՈՒԱՐ

413. Փետրուարի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Փետրուարի մէջ կ'աւելնան պարտիզին աշխատութիւնները։ Բայ ի յունուարի մէջ եղած աշխատութիւնները գլուխ հանելէն, այս ամսոյն մէջ պէտք է սերմանել ստեպղին, փոխատնկել պրասի, ընտանի կարոսի տունկերը և ցանել աղցան. կրնամք ցանել նաև ճակնդեղ։*

Եթէ չգտնուին համեմային տունկեր, կրնամք տնկել ամսոյս վերջ կամ մարտի սկիզբ խնկունուոյ կամ լիբանովտանի, եղեսպակի, զոպայի, ծոթորի և մարզանոնի հիւղեր։ Եթէ ուզէ մէկը ծնեբեկաստան կազմել, այս ամիսը յարմար է երկիրը պատրաստելու համար։

Ծնեբեկաստաններն շատ շահաբեր են, եթէ իրենց վրայ ըլլալի կարևոր խնամք ըստ իրենց պահանջանաց։

Այս ամսոյս ուրիշ աշխատութիւններն են հող տալ թզուկ ոլոռան և բակլայի որ ցանուած են աշնան, կաղամբի և եղերդան՝ որպէս զի ճերմկնան, և պատրաստել ածուները փորելով և պարարտացնելով։

414. Ուտելի խաւարտք. — *Փետրուարի մէջ ուտելի խաւարտներն են կաղամբ ծաղկաբեր, կաղամբ Միլանոու, կաղամբ Բրուսելի, վայրի կանգառ, կարոս, ստեպղին և չամին։*

ՄԱՐՏ

415. Մարտի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Մարտի ամիսը պարտիզպանի համար կարևոր ամիսներէն մէկն է լաւ աշխատելու։ Այս ամսոյս մէջ աւարտելու է երկիրը բահով փորելը, փոցխով շտկելը և աղբելը։ Թէ որ ուշանայ երկիրը աղբելը, չկրնալով աղբն ըստ արժանւոյն տարրաբաշխել և միանալ հողին հետ, կը պակսի տարեկան բերքը։*

Այս ամսոյս մէջ պէտք է սերմանել այն խաւարտները զորս կ'ուզեմք դալար ուտել ամէն 15 կամ 20 օրը, ինչպէս են ոլոռն, հազար։ Բայ ի լուբիայէ, այս ամսոյս մէջ կրնամք սերմանել ամէն տեսակ խաւարտ, նաև գետնախնձոր, որոյ համար տաք դիրք ընտրելու է։

Եթէ օդը ներէ, պէտք է բանալ կանկարները՝ հողը վերցնելով, և տունկերը կոկել և պարարտացնել երկիրը. և երբ սկսին ուռճանալ, հանել արմատին քովէն վեր եւլած բողբոջները որ կ'ուտուին։

416. Մարտի ամսոյն մէջ կը փոխատնկեն խաւարտներուն չատերը, ինչպէս են գլխանի կաղամբ, ելակ և սոխ։ Կը սերմանեն ծնեբեկները, կը տնկեն ծնեբեկաստանի մէջ ամսոյս վերջերը չոր օդով ծնեբեկի բողբոջները, ընտրելով մէկ տարեկան եղողները, որք երեք տարիէն պըտուղ կու տան։ Երկու տարեկան բողբոջները փոխատնկելով տակր կը մնան, և ոչ երբէք կու տան աղէկ բերք։ Միայն սերմը առնելու համար կը գործածուին երկու տարեկան բողբոջներ։ Պէտք չէ տնկել այն բողբոջները՝ որ երկայն ճամբորդութեամբ չորնալու վրայ են, վասն զի կը փտին հողին մէջ։

Ջերօցի մէջ եղած բոյսերուն վրայ մասնաւոր ուշադրութիւն պէտք է ընել. թէպէտ և ցուրտէն այնչափ վախ չըլլայ, բայց արևուն տաքութիւնը կրնայ վնասակար ըլլալ փոքրիկ բոյսերուն. ուստի փոխանակ ապակի պատուհանները միշտ բանալու աղէկ օդերուն, երբեմն հարկ է չուքի տակ թողուլ նորատունկ բոյսերը, որպէս զի

չվնասուին արևուն տաքութենէն, ինչպէս են վարունգ, սեխ, ոսկեխնձոր և այլն։

417. Ուտելի խաւարտք. — *Մարտի մէջ ուտելի խաւարտներն քիչ են. և են վերջին մնացորդք վայրի կանդարի, ստեպղինի, կարոսի, սպանախի, և պատսպարեալ տեղ մեծցած աղցաններ։*

Ա Պ Ր Ի Լ

418. Ապրիլի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Մինչև հիմա ժամանակ չըլլալով հողը պատրաստել դդումի տեսակներուն համար, այս ամսոյս սկիզբէն պէտք է սկսիլ։ Ապրիլի կիսէն վերջ տնկել հողին վրայ ջերոցի մէջ մեծցած դդումի մանր բոյսերը, և կամ սերմանել պարտիզի մէջ, և վրան ծածկել ապակի զանգակներով։ Այս ամսոյն մէջ եղեամն չատ կ'իջնայ, ուստի պէտք է պատըսպարել խոիրով կամ ուրիշ կերպով կանխահաս խաւարտները։ Սովորաբար կը գոյանայ եղեամն, երբ տաք ցեբեկի յաջորդէ ցուրտ և պարզ գիշեր։ Եղեման բեռած վնասն յայտնի է նորաբոյս տերևներուն ծայրերը խամրելէն. և եղեմանէ կրած բոյս մը դժուարաւ կրնայ առաջ գալ։*

Եթէ ցրտութեան պատճառաւ մարտին մէջ բացուած չեն կանկարներուն բոյսերը, պէտք է այս ամսոյն մէջ ընել, հանելով արմատին քովի բողբոջները, և թողլով միայն երկու ընտիր և հաստ ծղօտներ։ Եթէ աւելի թողում, կը պակսի բերքին քանակը և որակը։ Հանած բողբոջներուն ընտիրները կրնամք ուրիշ տեղ տնկել, որով նոր կանկարանոց կ'ունենանք, և միանգամայն աչնան ուտելու կանկարներ։ Սնդուկներու մէջ սերմով բուսած նոր կանկարները պէտք է տնկել բացօթեայ, պարարտացնելով նախ հողը և մաքրելով ամէն վնասակար խոտերէ։

419. Բոյսերուն ջուր տալը ըստ կարի առաւօտուն *պէտք է ընել և ոչ յերեկոյի, երկիրը չպաղեցնելու և*

սառուցի պատճառ չտալու համար։ Բայց պէտք է գիտնալ որ ջրել հարկ է երբ օդը չոր ըլլայ. բայց այս ևղանակիս մէջ ցօղն առատ ըլլալուն, պէտք է ջրել միայն նոր տնկած բոյսերը և սերմերը։ Այս ամսոյս մէջ ամէն բոյսեր մեծ աճումն առնելով, պէտք է մասնաւոր խնամք ունենալ եղերդի, քեղակարոսի վրայ, որպէս զի չանցնի անոնց քաղցին ժամանակը։ Եւ ըստ չափու գործածութեան պէտք է սերմանել հազար, կարոս, եղերդ, սամիթ, պրաս և ընտանի բողկ։

Տաք երկրի մէջ մարտին փոխատնկած կաղամբները՝ ապրիլի մէջ պէտք է աղբել, մանաւանդ մարդկային աղբով, և տնկել գլխանի կաղամբ, սև կաղամբ՝ ձմերան համար։ Իսկ մեր բարեխառն կլիմային տակ ապրիլի մէջ կը սերմանեն նաև գետնախնձոր, կանխահաս լուբիա և պատինճան։

Ապրիլի վերջերը կը փոխադրեն մեծ կարոսները և կը սերմանեն չոմին ձմերան համար։

Ապրիլի մէջ կը չարուննակի ելակները տնկելը։

Եւ որպէս զի չուտով մեծնան ոսկեխնձոր և պատինճան, պէտք է պատրաստել պարարտ և տաք հող, և հոն տնկել առժամանակեայ անոնց մանր բոյսերը, որ ապակւոյ տակ սերմէ առաջ եկած են, մինչև գայ ժամանակ որ նոյն բոյսերը կարող ըլլան բացօթեայ ուրիշ տեղ տնկուիլ։

420. Ուտելի խաւարտք. — *Ապրիլի մէջ ուտելի խաւարտներն են հազար, թրթնջուկ, սպանախ, ոլոռն թրջուկ, ծնեբեկ և եղերդ։ Այս ամսոյս մէջ դեռ այնչափ առատութիւն չկայ կանաչեղինաց։ Պարտիզի մէջ դեռ կրնայ գտնուիլ ծաղկաբեր կաղամբ և կաղամբ աւսոնեան կամ բրոկոլի։*

ՄԱՅԻՍ

421. **Մայիսի մէջ ընելու աշխատութիւնք.** — *Այս ամսոյս մէջ ընելու աշխատութիւնները շատ են և զանազան։ Գետնուին պիտի պարապ ածուներ, բայց անոնցմէ որ նորանոր սերմանց համար պահուած են։*

Ամսոյս առաջին կիսոյն մէջ պէտք է սերմանել այն լուբիան որ չորցնելով պահելու համար է։ Բայց թէ որ կլիմային սաստիկ չոր է, և ոռոգելու ջուր չկայ, պէտք չէ սերմանել։ Անոր տեղ կրնամք սերմանել ամէն տասնևհինգ օր այն լուբիան որ Յունիս կ'ուտուի, և սերմանել հարկաւոր եղածին չափ։

Այս ամսոյս մէջ կը սերմանեն բացօթեայ ամէն տեսակ դդում, սեխ ձմերային, ձմերուկ, վարունգ, դալապղպեղ, վայրի կանդար, գոզի սեաւ, զանազան տեսակներ կաղամբի, և Բրուսելի կաղամբ՝ որ ձմերան համար է։ Կը փոխատնկեն ոսկեխնձոր, մեծ տեսակ հազար, պատինճան, և ամսոյս վերջերը կը սերմանեն հռոմէական հազար որ կ'ուտուի յուլիսի և օգոստոսի մէջ. ոմանք կը սերմանեն նաև ընտանի բողկ, ճակնդեղ, եղերդ, կարոս, ստեպղին, և այլն։ Եղերդի սերմը պէտք է կրկնել, վասն զի քիչ կը դիմանան տունկերը տաք եղանակին մէջ։

422. **Փոխատնկելը.** *որպէս զի յաջողի, դիտելու է որ տունկերն ոչ շատ մեծցած և ոչ շատ փոքր ըլլան. և փոխատնկելէն առաջ ջրել, և երեկոյեան դէմ փոխադրել։*

Ուր որ ջուր չկայ առատապէս ջրելու համար, լաւ է նորատունկ բոյսերը ծածկել խսիրով կամ յարդով, որով կը պահուի գետնին թացութիւնը չափաւորապէս։

Բայց ի այս աշխատութիւններէն, պարտիզպանը պէտք է անդադար քրքրել հողը և հող տալ արմատներուն, մաքրել վնասակար խոտերէն, և ոչ վայրկեան մը անհոգ կենալ, մանաւանդ թէ որ հողը պինդ է։ Քանի որ ղեկերները զով են, կրնամք ջրել բոյսերը առաւօտուն. և երբ տաք ըլլան գիշերները, կրնամք ջրել նաև օրուան մէջ։

423. **Ուտելի խաւարտք.** — *Մայիս ամսոյ մէջ ուտելի խաւարտները շատ են, այս ինքն ծնեբեկ, եղերդ, շամին, թթուկիչ, կանկար, ոլոռն, ելակ ամէն եղանակի։*

ՅՈՒՆԻՍ

424. **Յունիսի մէջ ընելու աշխատութիւնք.** — *Այս ամսոյս մէջ կը շարունակի սերմանել թարմ ուտելի լուբիան, հռոմէական հազար, կաղամբ Միլանու, կաղամբ գլխանի, կաղամբ աւսոնեան, բողկ, եթէ մինչև հիմա սերմանուած չէ։ Այս ամսոյս մէջ կը ցանուի թզուկ և միջահասակ ստեպղին, որ ձմերան համար հաճոյական կերակուր է։ Աշնան և ձմերան համար կը ցանուի զանազան տեսակ եղերդներ, պրաս, կարոս, այնպէս որ ամէն ածուներն լցուած ըլլան։ Եւ երբ ածու մը դատարկի, իսկոյն պէտք է աղբել, պատրաստել և անկել հոն ուրիշ տեսակ խաւարտ մը։*

Այս ամսոյս մէջ հաւաքելու է խաւարտներու մնացորդները, տերևները, զորս աղբի հետ խառնելով պէտք է փտեցնել, թափելով վրան աղբաջուր. և եթէ աղբ չըլլայ՝ դնել հող, և չթողուլ կանաչ խոտերը որ առանձինն փտին։

Ամսոյս վերջերը եթէ գետինն անձրևով քիչ մը զովանայ, ցանել բողկ և հանել խաւորը, և տանել ամէն խնամք ելակաստանի վրայ։ Այս ամսոյս մէջ առատ է ելակ. և որպէս զի շարունակ կարենայ պտուղ տալ, պէտք է ջրել առատապէս, մանաւանդ չրախառն աղբաջրով։

Վարունգ, սեխ, ձմերուկ, դդում կը մեծնան այս ամսոյս մէջ. և որպէս զի դիւրաւ հասունանան պտուղները և ապնուանան, պէտք է ծայրատել։ Եթէ ծայրատումն ըստ արժանւոյն ըլլուի, միշտ օգտակար կ'ըլլայ։

425. **Ուտելի խաւարտք.** — *Յունիս ամսոյ մէջ կան ամէն տեսակ ուտելի խաւարտներ, և բան մը չպակսիր սեղանը զարդարելու համար։ Ծնեբեկ և կանկար ա-*

ւարտելու վրայ են, բայց դալար լուբիան և ոլոռն կը փոխանակեն անոնց տեղ։ Յունիսին վերջերը կը սկսի պատինճան, դդում, գլխանի կաղամբ, ոսկեխնձոր, ըս-տեպղին, կարոս և աղցանի զանազան տեսակներ։

ՅՈՒԼԻՍ

426. Յուլիսի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Այս ամսոյս մէջ կը սերմանեն այն խաւարտները որ պիտի ուտուին չորս ամսէ ետքը, ցուրտը չկսած. այսպէս են դալար ուտելու լուբիա և աղցաններ։*

Եթէ յունիսի մէջ չէ ցանուած, յուլիսի սկիզբը կը սերմանեն բողկ, և յուլիսի կիսոյն հռոմէական հազար։ Այս ամսոյն մէջ կը հանեն խատորը, և արևու մէջ չորցնելէն ետքը կը կապեն տրցակ տրցակ և կը պահեն չոր տեղ։ Եւ յուլիսի վերջերը կը ցանեն ստեպղին, բողկ, սոխ և ուրիշ սոնոց նմաններ։

Կը տնկեն պրաս, կարոս, եղերդ և կը բազմացնեն նաև կանկարները իրենց արմատին քով եղած մոլերով։

Այս ամսոյս մէջ կ'սւարտի կանխահաս բատատի քաղոցը, և կը ժողվեն խաւարտներուն չատին սերմերը, կը կոտրեն սոխերուն ծղօտները, կը տնկեն քրքում, մինչդեռ սոխ, ձմերուկ և դդմոյ տեսակները մեծնալու վրայ են։

Յուլիսի մէջ կամ օգոստոսի սկիզբը պէտք է փորել դատարկ մնացած ածուները, աղբել և պատրաստել աշնան սերմանելու համար։ Կապել եղերդը և վայրի կանկարը ճերմկնալու համար, խնամով ծայրատել ոսկեխընձորի տունկերը, որով պտուղները կը մեծնան և չուտով կը հասունանան։

Յուլիսի մէջ առատ ջուր պէտք է տալ կանաչեղինաց, և մանաւանդ կաղամբի, հազարի և եղերդի։

427. Ուտելի խաւարտք. — *Յուլիս ամսոյն մէջ առատ են ամարային լուբիա, չոմին, տեսակ տեսակ աղցաններ, ճակնդեղ կարմիր, ստեպղին, ոսկեխնձոր, պատինճան և կաղամբ։ Եւ յուլիսի վերջերը կարոս և քանի մը տեսակ սեխ՝ որ տնկուած ըլլան աղէկ դրից մէջ։*

ՕԳՈՍՏՈՍ

428. Օգոստոսի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Օգոստոսի մէջ պէտք է սերմանել չոմին, աղցան՝ ձմերան համար, և համառօտ ըսել՝ այն ամէն խաւարտները որ կրնան ցուրտին դիմանալ, և տալ պտուղ յաջորդ տարւոյն մէջ, ինչպէս են ձերմակ սոխ, պրաս, գազի սեաւ։ Նաև կրնամք սերմանել հազար, քեղակարոս, բողկ՝ պատըսպարեալ ածուներու մէջ. նմանապէս և ստեպղին, յաջորդ գարնան ուտելու համար։ Եւ եթէ ունենամք ազատ անդուկներ, կրնամք սերմանել ոլոռն, լուբիա, և պահել ձմերան սառուցէն։*

Օգոստոսի կիսէն վերջ կրնամք սերմանել վայրի բողկ և ամէն տեսակ ընտանի բողկեր և դառնիճ։ Փոխատընկել կարոս, ծաղկաբեր կաղամբ՝ որք յունիսի մէջ ցանուած են, և ժողվել սոխերը։

Ժողվել սերմերը և զգուշանալ որ խառնածին չըլլան։ Ջրել առատապէս լուբիաները, և ծայրատել դդմատեսակ պտուղները պաղէն վեր։

Կրնամք Միլանու կաղամբը և ծաղկաբեր կաղամբը զօրացնել հեղուկ պարարտութեամբ կամ գուանոյով. և յամրահաս սեխերը՝ հաւեղինաց աղբով։

429. Ուտելի խաւարտք. — *Օգոստոսի մէջ ուտելի խաւարտներն առատ են, ինչպէս ոսկեխնձոր, պատինճան, թրթնջուկ, լուբիա, ստեպղին, չոմին և տեսակ տեսակ կաղամբներ։*

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

430. Սեպտեմբերի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Այս ամսոյս մէջ կը չարունակի սերմանել այն ամէն խաւարտնեղը, որ պիտի ուտուին ձմերան սառուցէն առաջ, և որոց վրայ խօսեցանք նախորդ ամսոյն մէջ:*

Առաջին անձրեւէն ետքը, որ այս ամսոյն մէջ չպակսիր, երբ օդը խոնաւ է և յարմար բուսականութեան, պէտք է տնկել ելակենին, և ջրել առատապէս մինչև որ բռնեն տունկերը: Նոյնպէս պէտք է տնկել կաղամբնեը: Եւ հետզհետէ որչափ տաքութիւնը պակսի, պէտք է նուազել ջուր տալը:

Պարապ մնացած ածուները պէտք է փորել և աղբել:

431. Ուտելի խաւարտք. — *Սեպտեմբերի մէջ ուտելի խաւարտներն աւելի առատ են և հիւթեղ քան նախորդ ամսոյն մէջ, վասն զի հողն աւելի զով է:*

Այս ամսոյս մէջ կը գտնուին ոսկեխնձոր, կարոս, պատինճան, ատեպղին, չոմին, սեխ, աղցան, և այլն: Կը ժողվեն քրքումը, այս ինքն՝ քրքումի սոսորդները, զորս պէտք է չուտով չորցնել չուք տեղ: Կը ժողվեն դդումը և սեխը, պահելու ձմերան համար:

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

432. Հոկտեմբերի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Պարտիզպանն այս ամսոյն մէջ պէտք է այնպէս կարգի դնել պարտէզը, որ կարենայ ունենալ ձմերան համար հարկաւոր կանաչեղէններ, և պատսպարել բոյսերը ձմերան ցուրտէն: Հոկտեմբեր ամիսը ձմերան սկիզբը կը համարուի:*

Պէտք է պատրաստել ածուները, ըստ ժամանակին սերմանելու համար ոլոռն, բակլայ, բողկ ընտանի, աղցան, քեղակարոս, և ուրիշ ասոնց նմաններ, գարնան ուտելու համար:

Պէտք է ժողվել կարոս, վայրի կանդար և հանել հին կանկարները. և միանգամայն չարունակել սպիտակացումը կարոսի, վայրի կանդարի և եղերդի:

Պէտք է ծածկել յարդով գիշերները վերջին ցանուած լուբիաները, ժողվել ծառերուն տերևները և ուրիշ ամէն մնացորդ նիւթերը, և փտեցնելով պատրաստել բուսահող, և խառնել ուրիշ պարարտութեանց հետ:

Միայն այն բոյսերուն պէտք է ջուր տալ որ նոր փոխատնկած են, և տալ առաւօտուն:

433. *Այս ամսոյն մէջ քիչ են սերմերը, և կը սերմանի չոմին, քեղակարոս, ծննդեան ուտելու համար, և հազար՝ տաք հողի մէջ: Կակուղ և չոր հողի մէջ կըրնամք փոխատնկել ծնեբեկի բողբոջներ, ծածկելով չատ աղրով: Կը տնկուին գարնանային կաղամբներ և ձմերային հազար: Կը բազմացնեն եղեսպակը և ուրիշ հոտաւէտ բոյսերը իրենց ճիւղերով: Կը փոխատնկեն ընտանի կարոսը, աղցանը, սոխը, սխտորը, պրասը, դառնիճը, ելակը:*

Կը կարեն ամէն բուսոց ծղօտները որք արդէն ծաղկած են, և արևու մէջ չորցնելէն ետքը կը ժողվեն անոնց սերմը, և կը դնեն առանձին թղթեայ քսակներու մէջ, իւրաքանչիւրին անունը վրան գրելով, և կը կախեն չոր սենեկի մը առաստաղէն:

434. Ուտելի խաւարտներ. — *Հոկտեմբերի մէջ ուտելի խաւարտներն են անցեալ ամսոյն խաւարտները, այս ինքն կարոս, վայրի կանգար, եղերդ, պոլտիկ, պատինճան, չոմին, ստեպղին, կաղամբ և գետնախնձոր:*

ՆՈԵՄԲԵՐ

435. Նոյեմբերի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Այս ամսոյս մէջ պարտիզպանը պէտք է ամբողջ տարւոյն մէջ ընելու գործերը կարգի դնել, խնայութիւն ընել պարտութիւն գնելու ծախուց մէջ, և չանալ միշտ բերք ունենալու:*

Պէտք է բոյսերուն չատերը պատսպարել ձմերային սառուցէն. ինչպէս կաղամբը խսիրով կամ յարդով, կանկառը աղբախառն հողակուտով: Ծնեբեկաստանի մէջ կորել հողին հաւասար գետնցած ամէն ծղօտները, զգուշանալով որ սերմը գետին չիյնայ. վրան դնել աղր փտեալ, և աղրին վրայ տարածել քիչ մը աւազ:

Ձմերան մէջ գլխանի և աւտնեան կաղամբները պահելու համար, պէտք է վրայէ վրայ դնել և կոյտ մը կազմել, կոթերնին դէպ ի կեդրոն դարձած և գլուխնին դէպ ի լոյս:

Ցանել պատսպարեալ խոնաւ տեղերու և չոր երկիրներու մէջ ոլոռ, բակլայ, ստեպղին:

Այս ամսոյս մէջ կը ժողվեն ճակնդեղը, բողկը, ստեպղինը, սեաւ գազին, և արևու մէջ չորցնելէն և վրայի հողը մաքրելէն ետև կը դնեն կարգ կարգ յարդով և աւազով խառն: Կը ժողվեն նաև ծաղկաբեր կաղամբը, դդումը և կը վաճառեն:

436. Ուտելի խաւարտներ. — *Նոյեմբերի մէջ ուտելի խաւարտներն են վայրի կանգար առատութեամբ, կարոս, ստեպղին, պրաս, կաղամբ ծաղկաբեր, եղերդ, ոսկեխնձորոյ և սեխի վերջին մնացորդներ:*

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ

437. Դեկտեմբերի մէջ ընելու աշխատութիւնք. — *Կը շարունակուին այս ամսոյս մէջ նոյեմբերի ընելու աշխատութիւնները, և մանաւոր կերպով կը պարապին խաւարտները սառուցէ պահպանելու համար: Ստեպղինը, եղերդը, հազարը կը պատսպարեն ցրտէն, ծածկելով վրան հողով, նմանապէս և կաղամբը:*

Ձմերան մէջ աղցան ունենալու համար՝ պէտք է ընտրել գարնան ցանած եղերդի տունկերը, և դնել խիտ առ խիտ աւազախառն և պարարտ հողոյ վրայ դինետան մէջ կամ ուրիշ չուք տեղ, ուր վախ չըլլայ սառուցի: Եւ հոն կ'ածին բոյսերը ոչ կանաչ այլ ճերմակ, և այնչափ աւելի վախուկ, որչափ աւելի ըլլայ տեղւոյն տաքութիւնը: Թէ որ հողը չորնայ, պէտք է քիչ մը ջրել:

Սերմ առնելու համար պէտք է սահմանեալ կաղամբը, ստեպղինը, բողկը, ճակնդեղը պահել հողոյ տակ 60 հարիւրորդամեթր խորութեամբ, տերևները ամբողջ կտրելէն ետքը: Սերման համար պէտք է ընտրել առողջ և չափաւոր մեծութեամբ եղած տունկերը:

Սոխերը պէտք է կապել և կախել չոր տեղ՝ որոյ տաքութիւնը չատ չըլլայ, և ոչ իջնայ մինչև զրոյ աստիճան:

Պրաս և ընտանի կարոս, որք սահմանեալ են սերման համար, կը թողուին բացօթեայ իրենց տեղ, վասն զի չեն կրեր ամենևին ձմերան ցուրտէն:

Աղեկ օդին և տաք ժամերուն մէջ պէտք է օդ տալ նկուղներուն և սենեակներուն ուր կանաչեղէնք կը պահուին:

Կը սկսին սերմանել ոլոռը տաք հողի մէջ: Եւ երբ հողը ծածկած չէ ձիւնով և ոչ սառած, պէտք է աղբել և պատրաստել փոխատնկութեան և սերման համար: Այս ամսոյս մէջ կարևոր է երկիրը փորել, մանաւանդ կարծր հողը, որպէս զի մանրի սառուցով:

„ARAX“
Uniunea Cult. Armeană
CONSTANȚA
192

ՑԱՆԿ

ԳԼԽԱԿԱՐԳՈՒԹԵԱՆՑ ԵՒ ՆԻՒԹՈՑ

Յառաջաբան 5

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ՊԱՐՏԻԶԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄՇԱԿՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

ԳԼՈՒԽ Ա. — ԴԻՐՔ ՀՈՂ, ԵՒ ՋՈՒՐ

Եջ
1. Դիրք պարտիզի 7
2. Հող պարտիզի 7
4. Ջուր պարտիզի 8

ԳԼՈՒԽ Բ. — ՁԵՒ ԵՒ ՁԱՓ ՊԱՐՏԻԶԻ

6. Ձև և չափ պարտիզի 9

ԳԼՈՒԽ Գ. — ԳՈՐԾԻՔ ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԻ

11. Կարևոր գործիք պարտիզպանի. — Բահ, Բրքրիչ կամ Ջլատց, Փոցխ, Քերիչ, Գայլիկոն, Տնկագործիք, Յատուց, Գերանդի կամ Մանգաղ. 11

ԳԼՈՒԽ Դ. — ՊԱՐԱՐՏՈՒԹԻՒՆ

13. Պարարտութիւն 14
15. Դասաւորութիւն կանաչեղինաց՝ նկատմամբ պարարտութեանց 14
16. Շրջան պարարտութեան պարտիզի . . 15
19. Կարևորութիւն աղբի և զանազան տեսակք նորա. 16
20. Դիտողութիւն աղբի տեսակաց վրայ . . 17

		էջ
21.	Միրտ հաւուս, աղաւնոյ և թռչնոց: Գուանոյ	18
22.	Գաճ և Բուսահող	19
23.	Ալիւր եղջեր և ոսկեր	19
24.	Տիզմ և փոսերուս նիւթ	19
25.	Հեղուկ պարարտութիւններ	19

ԳԼՈՒԽ Ե. — ՓՈԽԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՉՈՒԳԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ

28.	Փոխացանութիւն	21
29.	Չուգացանութիւն	21
30.	Բաժնել պարտէզը մաս մաս	22

ԳԼՈՒԽ Զ. — ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ ՊԱՐՏԻԶԻ

32.	Մշակութիւն հողոյ	24
33.	Հողաշերջում	24
36.	Պեղում բահով	25
37.	Բրքրում հողոյ	25
38.	Բաղհանում	26
39.	Տաքութիւն բուսոց համար	26

ԳԼՈՒԽ Է. — ՍԵՐՄԱՆՈՒՄՆ ԵՒ ՓՈԽԱՏՆԿՈՒԹԻՒՆ

44.	Սերմն	29
45.	Ընտրութիւն սերմանն	29
46.	Աղիւսակ կանաչեղինաց ըստ իրենց բեղնաւորութեան և ծլելոյ կարողութեան	30
47.	Սերմանում	34
48.	Սերմանում յօդս	34
49.	Սերմանում ի տուղս	34
50.	Սերմանում ի խուրձս	35
51.	Գործողութիւնք յետ սերմանելոյ	35
53.	Ոռոգում ջրով	36
55.	Փոխատնկութիւն	36

ԳԼՈՒԽ Ը. — ՁԱԽՈՐԴՈՒԹԻՒՆՔ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆՔ ԵՒ ՎՆԱՍԱԿԱՐ ԿԵՆԴԱՆԻՔ ԲԱՆՁԱՐԵԼԻՆԱՑ

58.	Ձախորդութիւնք	38
59.	Վնասակարութիւնք զէշ մշակութենէ առաջ եկած	38
60.	Վնասակարութիւնք օդին զէշութենէն	38

		էջ
65.	Հիւանդութիւնք. — Դալուկ, փտութիւն, Մանրասունկ, Քաղցկեղ, Գօսութիւն	40
71.	Վնասակար անասուններ. — Թռչուն, Աքիս, Նապաստակ, Խլուրդ, Մուկն, Շղոտ, Խզունջ.	41
73.	Վնասակար միջատներ. — Ալեւի, Ջորեակ, Խոյեղջիւր, Բնգեռն բուսոց, Ականջամուռ, Խըրդածղրիթ, Մինինայ կամ Ոջիլ բուսոց, Յայգամիջատ, Մրջիւն	43

ԳԼՈՒԽ Թ. — ՔԱՂՈՑ ԵՒ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԲԵՐՈՑ

82.	Քաղց	48

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԹԱԽԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ԱՐՄԱՏՆԵՐԸ ԿԱՄ ԵԼՈՒՆԴՆԵՐԸ Կ' ՈՒՏՈՒԻՆ

89.	Ա. Բառառ	50
93.	Բ. Գետնախնձոր կամ Հողկիթ	53
103.	Գ. Գետնառատնձ կամ Աստղատակ	60
104.	Դ. Խաւորակ կամ Խաւորուկ	62
107.	Ե. Ճակնդեղ կամ Բանջար	65
112.	Զ. Գազր կամ Գօշմարուք	69
116.	Է. Սև գազր կամ Սև քօշմարուք	71
119.	Ը. Սկոլիմ	72
120.	Թ. Ծիթրայ	72
122.	Ժ. Ժակ	74
124.	ԺԱ. Սաեպղին	75
129.	ԺԲ. Գազար	79
132.	ԺԳ. Բողկ մեծ կամ վայրի	81
137.	ԺԴ. Բողկ մանր կամ ընտանի	83
142.	ԺԵ. Ժակուկ կամ Տարգալախոտ	85
145.	ԺԶ. Գոնգեղ կամ Շաղգամ	87
148.	ԺԷ. Կարոս	90
155.	ԺԸ. Լախուր կամ Նեխուր	95
156.	ԺԹ. Կաղամբ և իր զանազան տեսակները	96
169.	,, Հիւանդութիւնք և որդունք կապամբի	106
170.	Ի. Կոնձեղ կամ Դուն	108
173.	ԻԱ. Գետնի պտուղ	109
174.	ԻԲ. Գետնի կաղին	110
175.	ԻԳ. Դկուղ եղջերային	110

ՄԱՍՆ ԵՐԲՈՐԴ

ԹԱԽԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ԿՈՃՂԸՋՆԵՐԸ ԿԱՄ ԾՂՕՏՆԵՐԸ Կ՚ՈՒՏՈՒԻՆ

էջ

176· Ա· Խատր կամ Սխատր 111
181· Բ· Սոխ և իր զանազան տեսակները . . 113
189· ,, Սոխի վնասակար ճճիներ . . 118
190· Գ· Սոխ ասկալոնիկ 119
192· Դ· Սոխ դալար 121
194· Ե· Պրաս կամ Փուռաթ 122
201· Զ· Սամիթ (երկտեսակ) 124
205· Է· Կանգար վայրի 128
211· Ը· Ծնեբեկ 131
222· ,, Հիւանդութիւնք և որդունք վնասակարք ծնեբեկի 137

ՄԱՍՆ ՉՈՐՐՈՐԴ

ԹԱԽԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ՏԵՐԵՒՆԵՐԸ Կ՚ՈՒՏՈՒԻՆ

225· Ա· Հազար 138
227· Բ· Եղերդ, Եղերդակ կամ Վայրի Հազար . . 141
230· ,, Եղերդ սրճոյ 144
234· Գ· Դառնիճ կամ Եղէգ 147
240· Դ· Ճարճիը, Ճարճրուկ կամ Կռաքանջար . . 150
242· Ե· Ասորեակ կամ Ասորկ 151
244· Զ· Անմեռուկ կամ Փրփրեմ և կամ Կռճկորակ 153
246· Է· Գառնաշէզուս պսակաձև 154
247· Ը· Կոտիմն, Կոտեմ 155
251· Թ· Ջրկոտիմն, Ջրկոտեմ, Ջրախոտ կամ Ջրխոտ 157
253· Ժ· Վարսամն կամ Սխտամբար . . . 158
254· ԺԱ· Հնդիկ կոտիմն կամ Ախորիզան . . 159
256· ԺԲ· Բազուկ 161
258· ԺԳ· Գաղտիկուր 16
260· ԺԴ· Սպանախ կամ Շամին 16
264· ԺԵ· Հաւազգան 166
266· ԺԶ· Բեղակարոս 167

էջ

268· ԺԷ· Թաղթ կամ Թայլ 170
269· ԺԸ· Մուշ կամ Բաղրջուկ, Աղճկաւակ . . 171
271· ԺԹ· Թրթնջուկ 173
274· Ի· Թրթռկիչ 175
275· ԻԱ· Խաւարծիլ կամ Գաբծիլ, Իշխաւն: — Խաչնդեղ կամ Գաբ 177
278· ԻԲ· Խմէ, Բոխնի 179
281· ԻԳ· Մանանխ կամ Մանանեխ . . . 183

ՄԱՍՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԹԱԽԱՐՏՔ ՈՐՈՑ ՊՏՈՒՂԸ ԿԱՄ ՍԵՐՄԸ Կ՚ՈՒՏՈՒԻ

284· Ա· Լուբիա կամ Լուվիա 185
290· Բ· Դկուղ կամ Սև պղտիկ. Պղտճիկ . . 189
291· Գ· Բակլայ 190
294· Դ· Ոլոռն կամ Մաշ 193
297· Ե· Սիսեռն 195
300· Զ· Ոսպն 197
302· Է· Վայրի ոլոռն, Կատուիճանկ, Ճուղպան . 199
304· Ը· Արաքիդ կամ Գետնապիսատակենի . . 201
307· Թ· Յակոբուկ, Քաքանաճ 203
309· Ժ· Կապար կամ Կապարջակ, Կօրաք . . 205
312· ԺԱ· Բամիա 207
313· ԺԲ· Դարապղպեղ 208
316· ԺԳ· Վարնգենի: — Վարունգ . . . 211
321· ԺԴ· Պատինճան կամ Հատաղ . . . 215
325· ԺԵ· Ոսկեխնձորի: — Ոսկեխնձոր, Պղտիկ . 218
329· ԺԶ· Կանկար կամ Արտիճուկ . . . 225
253· ԺԷ· Անանաս 228
337· ԺԸ· Ելակենի: — Ելակ 230
345· ԺԹ· Ձմերուկ կամ Մեղրապող . . . 235
350· Ի· Սեխենի: — Սեխ, Պրեխ 238
356· ԻԱ· Դդմենի: — Դդում, Մեղրադդում, Բազկադդում, Կօշ կամ Տոլ 243

ՄԱՄՆ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ԽԱԽԱՐՏՔ ՈՐ ԿՐ ԳՈՐԾԱԾՈՒԻՆ ԻԲՐԵՒ ՀԱՄԵՄ

էջ

360· Ա· Ռահան կամ Շահապրամ . . . 248
362· Բ· Անիսան 250
366· Գ· Գինձ 253
368· Դ· Մարզանն կամ Մարզանդոշ, որ և ասի Մուսամբար, Անճարակ . . . 255
371 Ե· Անանուխ 257
373· Զ· Աբջնդեղ կամ Սոնիճ 260
375· Է· Ջաման 262
377· Ը· Ջաման Հայոց կամ Ճապուռ . . . 263
379· Թ· Հոռոմ Ջաման կամ Բլթենի . . . 265
381· Ժ· Կարոս ընտանի, Կարոս Մակեդոնի . . 266
384· ԺԱ· Ծոթոր, Ծոթրին, Ծոթրին, որ և ասի Ուրց, Խազուր, Սաղիր 268
386 „ Ջամբուռ, որ և ասի Վայրի ծոթոր, Կաքաւալեռա, Հոնի 269
387· ԺԲ· Լիքանովտան կամ Հազրեվարդ, որ և ասի Լուսնատատակի ծառ, Խնկունի . . . 270
388· ԺԳ· Ջուբրակ կամ Կորնգան, Կատաւան, որ և ասի Դաղձն, Թորթ, Մարեմայ խոտ· . . 272
389· ԺԴ· Եղեսպակ, որ և ասի Կմախաշ, Մեղրբեր . 273
391· ԺԵ· Կորդիւն 274
393· ԺԶ· Փրքուտ 275
396· ԺԷ· Ջոպայ կամ Ջուխա 277

ՄԱՄՆ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ

ՍՈՒՆԿ ԵՒ ԳԵՐԵՐԻ

397· Ա· Սունկ· — Ղարիկոն, Ոսկեսունկ, Մորկեղ, Թնջուկ, Թնօպի 278
407· Բ· Գերերի կամ Հողսունկ 284

ՄԱՄՆ ՈՒԹԵՐՈՐԴ

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԻ

էջ

411· Յունուարի մէջ ընելու աշխատութիւնք . . 287
413· Փետրուարի » » 288
415· Մարտի » » 289
418· Ապրիլի » » 290
421· Մայիսի » » 292
424· Յունիսի » » 293
426· Յուլիսի » » 294
428· Օգոստոսի » » 295
430· Սեպտեմբերի » » 296
432· Հոկտեմբերի » » 297
435· Նոյեմբերի » » 298
437· Դեկտեմբերի » » 299

ԳԼԽԱՒՈՐ ԲԱՌՔ

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՆԴԵՐՁ ԳԱՂԱՓԱԿԱՆ ԵՒ ԻՏԱԼԱԿԱՆ ԱՆՈՒԱՄԲՔ

Ալտիկ· զգ· Altique· իտ· Altica. 43.
Ախբիզան· տես Կոտիճն հնդիկ:
Ախբիզան մեծ· զգ· Grande capucine. իտ· Astuzia maggiore. 159.
Ախբիզան փոքր· զգ· Petite capucine. իտ· Astuzia minore. 159.
Ականջամօտ· զգ· Forficule. իտ· Forfecchia. 45.
Աղուբայ· զգ· Bouture. իտ· Talea, Barbatella. 233.
Աղջկատակ կամ Աղճկուտակ· տես Մոլոչ:
Անանաս· զգ· Ananas. իտ· Ananasso. 228.
Անանուխ· զգ· Menthe. իտ· Menta. 257.
Անիսոն· զգ· Anis. իտ· Anice, Anacio. 250.
Անճաբակ· տես Մարգանոն:
Անմեռուկ, Փրփրեմ· զգ· Pourpier. իտ· Porcellana. 153.
Առուծախտա· զգ· Orobranche. իտ· Orobranca. 192.
Ասկադոն· տես Սոխ Ասկադոնիկ:
Ասորեակ, Ասորիկ· զգ· Roquette. իտ· Ruca, Ruchetta. 151.
Ասողատակ· տես Գետնատանձ:
Արաքիդ, Գետնապխատակենի· զգ· Arachide, Pistache de terre. իտ· Arachide, Cece կամ Pistacchio կամ Nocciola di terra. 201.
Արշնդիկ, Սոխիճ· զգ· Nigelle. իտ· Nigella. 260.
Աքիս· զգ· Belette. իտ· Donnola. 42.
Աքսար· տես Գետնի պտուղ:
Բազկապտուտ· տես Դդում:
Բազուկ· զգ· Bette. իտ· Bietola. 161.
Բակլայ· զգ· Fève. իտ· Fava. 190.
Բահ· զգ· Bèche. իտ· Vanga, Badile. 11.
Բաղրջուկ· տես Մոլոչ:
Բամիա· զգ· Gombo, Ketmie comestible, Bamia. իտ· Gombo, Bamia. 207.
Բանջար· տես Ճակնդեղ:
Բատատ· զգ· Patate. իտ· Batata. 50.
Բլթենի, Բլթեղն } տես Հոտոտ չաման:
Բնդեռն քուսոց· զգ· Mélolonthe, Hanneton. իտ· Melolonta, Maggiolino. 44.
Բոխնի· զգ· Archangélique. իտ· Arcangelica. 179.
Բողբոջ ծնեբեկի· տես Խաւարծի:
Բողբոջ անկոյ· զգ· Mycelium. իտ· Micelio. 279.
Բողկ մանր կամ ընտանի· զգ· Radis. իտ· Ravanello. 83.
Բողկ մեծ կամ վայրի· զգ· Raifort. իտ· Ramolaccio. 81.
Բուսահող· զգ· Terreau, Humus. իտ· Terraccio. 19.
Գաբ, Գաբծիլ· տես Խաւարծիլ:
Գազար· զգ· Panais. իտ· Pastinaca. 79.
Գազարիկուբ· զգ· Bourrache. իտ· Borrana. 162.
Գաճ· զգ· Plâtre. իտ· Gesso. 19.
Գայլիկոն· զգ· Plantoir. իտ· Piuolo, Foraterra· 13.
Գառնալեզու պսակաձև· զգ· Corne de cerf. իտ· Minutina, Erba stella. 154.
Գետնաթուխ· տես Եղակ:
Գետնախնձոր· զգ· Pomme de terre, Patate. իտ· Patata. 53.
Գետնակապկն, Գետնապխատակ· զգ· Pistache de terre. իտ· Pistacchio կամ Nocciola di terra. 201.
Գետնապխատակենի· տես Արաքիդ:
Գետնատանձ· զգ· Topinambour. իտ· Tartufo di canna. 60.
Գետնի կաղին· զգ· Gland de terre. իտ· Ghianda di terra. 110.
Գետնի պտուղ· զգ· Terre noix. իտ· Bulbo castano. 109.
Գերերի, Հողատունկ· զգ· Truffe. իտ· Tartufo. 284.
Գինձ· զգ· Coriandre. իտ· Coriando, Coriandolo. 253.
Գոնդեղ· զգ· Rave. իտ· Rapa. 87.
Գուանոյ· զգ· իտ· Guano. 18.
Գուղի, Քօչմորուք· զգ· Salsifis. իտ· Barba di becco bianca. 69.
Գուղի սեաւ· զգ· Scorsonère. իտ· Scorzonera. 71.
Գօսուեթիւն· զգ· Secheresse. իտ· Seccheracio. 41.
Դալուկ· զգ· Chlorose. իտ· Clorosi. 40.
Դաղձն· տես Ջուխրակ:
Դառնիճ, Եղէգ· զգ· Chicorée endive, Scarole. իտ· Endivia կամ Indivia. 147.

Դարապղպեղ· գղ· Piment. իտ· Peperone. 208.
Դդմենի, Դդում. Courge, Citrouille. իտ· Zucca. 243.
Դիկուղ կամ Պորթիկ· գղ· Dolic. իտ· Fagiolo dell'occhio. 189.
Դիկուղ ելընդային· գղ· Dolique bulbeux. իտ· Dolico bulboso. 110.
Դօդօշ· գղ· Crapaud. իտ· Raspo. 42.
Ելակ· գղ· Fraise. իտ· Fragola. 230.
Ելակենի· գղ· Fraisier, իտ· Fragola. 230.
Եղեսպակ· գղ· Sauge. իտ· Salvia. 273.
Եղերդ, Եղերդակ· գղ· Chicorée. իտ· Cicorea, Radicchio. 141.
Եղերդ սրճայ, գղ· Cicorée à café. իտ· Cicorea a caffè. 144.
Եղէգ· տես Դաւնիճ:
Ջամբուռ· գղ· Serpolet. իտ· Serpillo, Sermolino. 269.
Ջոզա, Ջուխա· գղ· Hysope. իտ· Isopo. 277.
Ջուգացանութիւն· գղ· Association. իտ· Associazione. 21.
Ջուխրակ, Կորնգան· գղ· Origan. իտ· Origano, Regam.o 272.
Թագիճ, Թայլ· գղ· Arroche. իտ· Atrepice. 170.
Թթուկիչ· գղ· Oxalide. իտ· Acetosella. 175.
Թիւր· տես Ծոթոր:
Թնջուկ· գղ· Bolet. իտ· Boleto. 178.
Թնօպի· գղ· իտ· Amanite. 178.
Թորթ· տես Ջուխրակ:
Թրթնջուկ· գղ· Oseille. իտ· Acetosa. 173.
Ժախ· գղ· Chervi. իտ· Sisaro. 74.
Ժախուկ, Տարգալախտա· գղ· Raifort sauvage, Cran, Armoracie, Cochlearia. իտ· Barbaforte, Armoracio, Rafano. 85.
Իշխուն· տես Խաւարծիլ:
Լախուր կամ Նեխուր· գղ· Ache. իտ· Appio. 95.
Լիքանովտան կամ Հալրեվարդ· գղ· Romarin. իտ· Rosmarino. 270.
Լղքար· գղ· Cylindre. իտ· Cilindro. 25.
Լորենուկ· տես Շողոտ:
Լուբիա կամ Լուվիա· գղ· Haricot. իտ· Fagiolo. 185.
Լուսնատակի ծառ· տես Լիքանովտան:
Խաղուր· տես Ծոթոր:
Խաչնդեղ· տես Խաւարծիլ:
Խառնճուկ· տես Անմեռուկ:
Խաւարծիլ ծնեբեկի· գղ· Turion. իտ· Pollone. 132.
Խաւարծիլ, Գաբծիլ· գղ· Rhubarbe. իտ· Rabarbaro. 177.
Խլուրդ· գղ· Taupe. իտ· Talpa. 42.
Խլրտածղրիտ· գղ· Courtilière. իտ· Grillotalpa. 45.
Խղունջ· գղ· Limaçon. իտ· Lumaca. 43.
Խմի· գղ· Angélique. իտ· Angelica. 179.

Խմորկենի· գղ· Capronier. 231.
Խմորուկ· գղ· Capron. իտ· Fragola grossa. 231.
Խոյեղջիւր· գղ· Criocère. իտ· Criocero. 44.
Խոտոր կամ Սխտոր գղ· Ail. իտ· Aglio. 111.
Խոտորակ· գղ· Dioscorée, Igname. իտ· Ignamo. 62.
Ծաթիրին· տես Ծոթոր:
Ծիթրայ· գղ· Raiponce. իտ· Raperonzolo. 72.
Ծնեբեկ· գղ· Asperge. իտ· Sparago. 131.
Ծնեբեկաստան· գղ· Aspergière. իտ· Asparagiaia. 135.
Ծոթոր, Ծոթրին· գղ· Thym. իտ· Timo. 268.
Ծոթոր վայրի· տես Ջամբուռ:
Կալ· գղ· Are. իտ· Ara. 9.
Կաղամբ· գղ. Chou. իտ· Cavolo. 96.
» մեծապլուխ· գղ· Chou quintale. իտ Cavolo quintale. 97.
» գլխանի· գղ· » pommé, cabu. իտ Cavolo cappuccio. 96.
» Միլանուս· գղ· » de Milan. իտ· Cavolo verzotto, Verza. 97.
» Բրուսելի· գղ· » de Bruxelles. իտ· Cavolo di Broxelles. 98.
» կանաչ կամ անգլուխ· գղ· Chou vert, non pommé. իտ· Cavolo a penna. 99.
» ծաղկաբեր· գղ· Chou fleur. իտ· Cavolo fiore. 100.
» ասպոնեան կամ Բրոկոլի· գղ. Chou brocoli. իտ· Cavolo broccolo, Brocoli. 100.
» գոնգեղային· գղ· Chou-rave. իտ· Cavolo rapa. 102.
» չաղգամային· գղ· Chou-navet. իտ· Cavolo navone. 102.
Կանդար կամ Կանկար· գղ· Artichaut. իտ· Carciofo. 223.
Կանդար վայրի· գղ· Cardon. իտ· Cardone. 128.
Կապար, Կապարցախ· գղ· Caprier. իտ· Cappero. 205.
Կաստւան· տես Ջուխրակ:
Կաստւիճանկ· տես Ոլոռն վայրի:
Կարմիրտակ· տես Ճակնդեղ:
Կարոս· գղ· Céleri. իտ· Sedano. 90.
Կարոս գոնգեղային· գղ· Céleri-rave. իտ· Sedano rapa. 93.
Կարոս ընտանի, Կարոս Մակեդոնի· գղ· Persil. իտ· Prezzemolo 266.
Կաքաւախտա· տես Ջամբուռ:
Կիլտաչ· գղ· Sauge sauvage. իտ· Salvia selvatica. 273.
Կոզով· գղ· Corbeille. իտ· Corba, Corbello. 13.
Կոճկորակ· տես Անմեռուկ:
Կոնձեղ, Գուն· գղ· Souchet. իտ· Dolcichino. 108.
Կոտիմ, Կոտիմ· գղ· Nasturtium, Cresson alénois. իտ· Agretto. 159.

Կատիճ հնդիկ· Ախրիզան· զգ. Capucine. իտ· Nasturzio, Asturzia. 159.
Կորդիւն· զգ· Sarriette իտ· Santoreggia. 274.
Կորնդան, Կորնկան· տես Ջուխրակ:
Կռաբանջար· տես Ճարճխը:
Կտրոց պատուաստելոյ· զգ. Greffoir. իտ. Potatojo. 13.
Կօշ, Տոլ· զգ· Calebasse. 246.
Կօտաք· տես Կապար:
Հազար· զգ· Laitue. իտ. Lattuga կամ Cappuccio. 138·
Հազար վայրի· տես Եղերդ:
Հազրեվարդ· տես Լիքանովտան:
Հատազ· տես Պատինճան:
Հարիւրակալ· զգ· Hectare. իտ· Ettaro. 9.
Հաւազգյան· զգ· Mâche, Doucette. իտ· Valeriana domestica. Dolcetta. 166.
Հողաշրջուիմ· զգ· Défoncement. իտ. Dissodamento. 24.
Հողկլճի· տես Գետնախնձոր:
Հոպուռնկ· տես Գերբերի:
Հոռնի. տես Ջամբուռ:
Հռոմի չաման, Բլեթենի· զգ· Fenu-grec. իտ· Fieno greco, Trigonella. 265.
Ձմերուկ· զգ· Pastèque, Melon d'eau. իտ. Cocomero, Anguria. 235.
Ղարիկոն· զգ· Agaric. իտ· Agarico. 278.
Ճակնդեղ· զգ· Betterave. իտ· Barbabietola. 65.
Ճակնդեղուկ· տես Ճակնդեղ:
Ճապուռ· տես Ջաման Հայոց:
Ճարճխը, Ճարճրուկ· զգ· Pissenlit. իտ· Radichiella. 150.
Ճուլյան· տես Ոլոռն վայրի:
Մակերան· տես Մարղանոն:
Մանանեխ, Մանանեխ· զգ· Moutarde. իտ· Senapa. 183.
Մանդաղ· զգ· Faux. իտ· Falce. 13.
Մանրասունկ· զգ· Oïdium. իտ· Oidio, Critogama. 40.
Մաշ· տես Ոլոռն:
Մարեմայ խոտ· տես Ջուխրակ:
Մարղանոն, Մարղանդոշ· զգ· Marjolaine· իտ· Maggiorana. 255.
Մեղրագդում· իտ. Zucca barucca. 247.
Մեղրապոպ· տես Ձմերուկ:
Մեղրբեր· տես Եղեսպակ:
Մենիայ, Ոչիլ բուսոց· զգ· Calandre. իտ· Gorgoglione, Afide. 46.
Մոլոշ, Բազրջուկ· զգ· Mauve. իտ· Malva. 171.

Մորկեղ· զգ· Morille. իտ· Morillo. 278.
Մուկն· զգ· Rat. իտ· Topo. 42.
Մրջիւն· զգ· Fourmi. իտ· Formica. 47.
Մօրուացան· զգ· Barbe de capucin. իտ· Barba di capuccino. 114.
Յակոբուկ· զգ· Alkékenge, Coqueret. իտ· Alkekengi կամ Alchechengi, Chichingero. 203.
Յատոց· զգ· Serpette. իտ· Potatojo. 13.
Նապաստակ· զգ· Lièvre. իտ· Lepre. 42.
Նեխուր· տես Լախուր:
Շահասպրամ· տես Ռեհան:
Շողգամ կամ Շաղգամ, զգ· Navet. իտ· Navone. 87.
Շողոտ· զգ· Limace. իտ· Lambrico. 42.
Շոմկն· տես Սպանախ:
Շոնիկ· տես Արջնդեղ:
Ոլոռն, Մաշ· զգ· Pois. իտ· Pisello. 193.
Ոլոռն վայրի, Կատուիճանկ, Ճուլյան· զգ· Gesse. իտ· Cicerchia. 199.
Ոչիլ բուսոց· տես Մենիայ:
Ոսկեխնձոր, Պոլտիկ· զգ· Tomate. իտ· Pomodoro. 218.
Ոսկեսունկ· զգ· Oronge. 278.
Ոսպն· զգ· Lentille. իտ· Lente. 197.
Ուրց· տես Ծոթոր:
Ջաման· զգ· Cumin. իտ· Cumino. 262.
Ջաման Հայոց, Ճապուռ· զգ· իտ· Carvi. 263.
Ջաման հռոմի· տես Հռոմի չաման:
Ջամանօղի· զգ· Kümmel. 263.
Պաշուլակ· տես Պատինճան:
Պատինճան (քոյան)· զգ· Aubergine, Melongène. իտ· Petronciano, Melanzano. 215.
Պատինճան (պտուղն)· իտ· Petronciana, Melanzana. 215.
Պեղումն քահոլ· իտ· Vangatura. 25.
Պիսակ· զգ· Mildiou. իտ· Peronospora. 107.
Պոլտիկ· տես Ոսկեխնձոր:
Պոլոճիկ· տես Դկուզ:
Պոպոճիկ· տես Դկուզ:
Պրաս, Փուռաթ· զգ· Poireau. իտ· Porro. 122.
Պրեխ· տես Սեխ:
Ջորեակ· զգ· Bruche. իտ· Bruca. 43.
Ջրախոտ, Ջրխոտ· տես Ջրկոտիճ:
Ջրկոտեմ, Ջրկոտիճ· զգ· Cresson de fontaine կամ d'eau. իտ· Crescione. 157.

Ռահան, Շահասպրամ. դղ. Basilic. իտ. Basilico. 248.
Սադիբ. տես Ծոթոր:
Սամիթ. դղ. Fenouil և Aneth. իտ. Finocchio և Aneto. 124, 126.
Սապատ. դղ. Panier. իտ. Cesta. 13.
Սեաւ հնաիկ. տես Արջնդեղ:
Սեաւ պորտիկ. տես Դիկուղ:
Սեխեակ, Սեխ. դղ. Melon. իտ. Popone կամ Melone. 238.
Սերմանուիլ յօղս. դղ. Semaille à la volée. իտ. Semina a spaglio. 34.
Սխտամբար. տես Վարսաւին:
Սխտեան. դղ. Pois chiche. իտ. Cece. 195.
Սխտոր. տես Խտոր:
Սկոլիմ. դղ. Scolyme. իտ. Scardicione. 72.
Սոխ. դղ. Oignon. իտ. Cipolla. 113.
Սոխ ասկաղոնիկ, Ասկաղոն. դղ. Échalotte. իտ. Scalogno. 119.
Սոխ գալար. դղ. Ciboule, Ciboulette. իտ. Cipoletta, Cipolina. 121.
Սոնիճ. տես Արջնդեղ:
Սունկ. դղ. Champignon. իտ. Fungo. 278.
Սուսամբար. տես Մարգանոն:
Սպանախ, Շոմին. դղ. Épinard. իտ. Spinace. 163.
Տեղղին. դղ. Carotte. իտ. Carotta. 75.
Վարընգենիկ. դղ. Concombre. իտ. Cucumero. 211.
Վարունգ. դղ. Concombre. իտ Cucumero. 211.
» փոքր. դղ. Cornichon. իտ. Cetriuolo. 212.
Վարսաւին կամ Սխտամբար. լտ. Sisymbrium murale. իտ. Rucola selvatica. 158.
Տարգալախտա. տես Ժախուկ:
Տնկապօրծիկ. դղ. Manette. իտ. Traspiantatojo. 13.
Տոլ. տես Կօշ:
Տօրախ. տես Սամիթ:
Յայգամիջատ. դղ. Noctue. իտ. Nottola. Cavolaia. 47.
Յնցուղ. դղ. Arrosoir. իտ. Inaffiatojo. 13.
Փարփար. տես Անմեռուկ:
Փերփերան. տես Անմեռուկ:
Փոխատնկութիւն. դղ. Transplantation. իտ. Trapianto, Trapiantazione. 36.
Փոխացանութիւն. դղ. Assolement. իտ. Avvicendamento. 21.
Փոցխ. դղ. Rateau. իտ. Rastello. 12.
Փտութիւն. դղ. Pourriture. իտ. Marciume. 40.
Փրփրեմ. տես Անմեռուկ:
Քաղհան գործիք. դղ. Sarcloir. իտ. Sarchiello. 26.

Քաղհանուիլ. դղ. Sarclage. իտ. Sarchiatura. 26.
Քաղցկեղ. դղ. Gangrène. իտ. Cancrena, Cancro. 41.
Քաբաննուխ. տես Անանուխ:
Քաքանաճ. տես Յակոբուկ:
Քեղակարոս. դղ. Cerfeuil. իտ. Cerfoglio. 167.
Քերիչ. դղ. Grattoir. իտ. Rastiatojo, Grametto. 12.
Քչոտց. տես Քրքրիչ:
Քուռաթ. տես Պրաս:
Քրքում. դղ. Safran. իտ. Zafferano. 275.
Քրքրիչ. դղ. Binette. իտ. Zappa. 12.
Քրքրուիլ հողոյ. դղ. Binage. իտ. Zappatura. 25.
Քօշմորուք. տես Գազի:
Քօշմորուք սեաւ. տես Գազի սեաւ:

ՎՐԻՊԱԿՔ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Երես	16	տող	10·	ուղղել *յետագայ և ոչ հետագայ·*
»	111	»	12·	» *սովորական խաստրիճ պես·*
»	115	»	12·	» *որոյ և ոչ Որոյ·*
»	129	»	1·	» *կանգնար վայրի (վերնագիրը)·*

6329/1

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0077782